

ପଣ ବରୁଦ୍ଧାବୁ ଗଲେ ? ମୋଖମାନେ ହାତିମଳ
ଅଛିବୁ ଯେମନ୍ତ କୌଣସିରେ କୃଥା କର
ଦେଲେ ଜହିରେ କଣାଗଲ ଯେ ସେମାନେ
କତ ମର୍ମ ନୁହନ୍ତ ଦରଂ ଦାଦ୍ୟମାୟ ବିନରରେ
ଆନେଇ ହାତିମଳାର ଶୁଣିଲାକ ଅନ୍ତରୀ
ମୋଖମାନେ କଷ୍ଟ ହୋବାନରେ କେତ ଦବନ୍ତି
ନାହିଁ । ହାତିର ଠକା ଦେଇ ନାମାପ୍ରକାର
ସମ୍ପର୍କ ଦାବଧାନ ରହ ଦାଶୁଣ ଗୁଡ଼ଳ ଟିକି
ରୁବ ପୁରୁଷରରେ ସୁଧା ଗରବିଳ୍କ ଯୋଗାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏହଥର ଯେମନ୍ତ ବନ୍ଦୁ ଟି ଦରିଚେ
କ ୧୦ ଜାଇ ବାଟ ଘାଟ ବନ୍ଦ କେଲୁ ଓ
ବୋଲିମିଳାର ଛମକିବ ଗରଲ ସୁଧା ଅଦ୍ଵିତୀ
ନାହିଁ ଯେବେ ମୋଖମାନେ ଅପଣା ଲାଗ ଅ-
ପାରେ ପଢ଼ଇ ଅଗନ୍ତ ବନ୍ଦ ନ ଥାନେ
ଭେବେ କରିବିଥିଲାର ବି ଗପ ହୁଅନ୍ତା ?
ହାତିମ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତିତୁ
କଲେ ସେମାନେ ବନ୍ଦାଚ ଏପ୍ରକାର ବରକେ
ନାହିଁ ଓ ଜହିରେ କେବଳ କରିବିଥିଲାର
ଦେଖ ହେବ ଅଭିନବ ଦାଦ୍ୟମାୟ ଜାଗ
ସ୍ଵର୍ଗ ହେଲେ କରିବିଥିଲାର ମନ କାହିଁ କଲ
ନାହିଁ । ପ୍ରତିମାନେ ବନ୍ଦୁ ପାଇଲେ ହାତିମଙ୍କ
ଜହିର ପିଲାବାର କରିବାର ଭବିତ ମାତ୍ର
ତାହା ଭାବ ହିର ବରୁଦ୍ଧାବୁ ହୋଇ ନ ଥାଗେ
ମୋଧୁମଳର ବିଭିନ୍ନ ଅନବାନ ଅନ୍ତରୁ ହେବ
ଏଥର ଜପାୟ କରିଦେଲେ ଭାବ ଅଧେ ଅଧେ
ଗଦା ଥୋଇପାରିବ ।

ଭ୍ରମିତାର ମୁକେ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ କେ-
ବିଳ ଦୃଢ଼ର ହାତମାନେ ଭାବ ସ୍ଥିର ଭର-
ଭାବୁ ଏବା ଭୟର ଏମନ୍ତ ନହିଁ । କିନ୍ତୁ
ମନ ଗେବନ୍ତର ଅବଳଗ ହେଲୁ ଯେ ବା-
ଲେପନର ମାତ୍ରେ ବନ୍ଧୁ ସାହେବ ବଜାଏ
ବାପୀ ବନ ନଗରରେ ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ
କି ଯେବେଳାନ ପଦକାରସ୍ତର ଅଭିଭା ମୂଳରେ
ଶାଖାପଦ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଉଚିତେ ଘେମାଇବି ଉପରେ
କି ୧୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ଅର୍ଥଦୟ ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରମାଣ କଳ ସାହେବ ଅଗାମ ମନୁଷ୍ୟର
ଦିଲ୍ ବାଲେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୌର୍ବଲ ବରଦା କାରଣ
ଯାଏ କରିବେ ।

ପ୍ରଧାନ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିଜିଥିରୁ ଯେ
କେ ପ୍ରକଳ କଟି ଗୋଟିଏ ତିଳେ ଥିବା
ତେବେଳିରୀର ବଣିକ ହୋଇଅଛି ଓ ସେହି

କେଳକୁଥା ବରିବାର ବନ୍ଦାଦୂମ ଶତ ହୋଇଥିଲା
ଜେଇ କଥା ବନ୍ଦୁ କଷ ଦେଲା ଏମନ୍ତ ପ୍ରମଳ
ହୋଇ ଦିନ ନ ଥିବାଟୁ ଲୋକେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ-
ପ୍ରଧେ ବୁଝାଗରେ ଅନେକ ବରିଜୀବ ପ୍ରସବ
ଜମା କରିଥିଲେ ଯେ ଦିପାଣି ଆଖିଲେ ଦିନ-
କଳୁ ଦେଇ ଅସନ୍ତେ ଓ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ
ନର୍ତ୍ତମାରେ ଭଲରେ ଗୋରୁ ଶାର ଦେଇ ବାର
କରିଥିଲେ ଦେହ ହେବୁଥି ଏଗାମମ ଅଛିଥି
ହେଲା । ଏ ଦିନରେ ଯେ ଦେଇ ଠକ୍କାର
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଦକ୍ଷ ହୋଇଥିବୁ କଣ୍ଠେ ବୋଲିଯାଇ
ନ ଧାରେ । ମାତ୍ର ମହାତତମାନେ କହୁଥିଲୁନ୍ତି
ଯେ ଅନେକ ମୋକ କ୍ଷତିକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥିଲୁନ୍ତି ।
ବେଳେ ନୌବା ବାରିଜୀବ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଧରିବ ଦୁଇ
ଯାଇଥିବୁ ଓ ବେଳେ ବାରିଜୀବଦ୍ଵାରା କୌବା-
ରେ ନଦୀ ହେବାପୀଇ ଜମା ଥିଲା କୁବି ଯାଇ-
ଅଛି । କଲାହାରୀତାର କଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଦୀ
ଫୁରୁ ଗାମଗୁର ଏହି ଅବହୁ ଦିଅଛି ।

ବାଲେଧୁରର ଜୋପାନ ଥିଲ ବେଳାରେ
ହେବାର ପ୍ରାଚୀ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ବାହୁ ଦେବନଳ
ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଦୁ ମାଉଥିବିଲୁ କହିଲେ ଅ
ଧିକ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରକ୍ଷଣ ଓ ଜବକିନ୍ତୁ ମନ୍ତ୍ରକିନ୍ତୁ ।

ଅମେଗାନେ ଥନମର ହେଲୁ ଯେ କା-
ଲେଣୁରର କଲେଣୁର ପ୍ରାୟରୁ ବିମ୍ବ ସାହେବ
ପ୍ରାମି କୁଳ ଦେଖି ଯେଉଁ ଦୃଶ୍ୟ ଘରମାନ
ରୋଧାନୀରେ ଦୁଇଯାଇଥିବୁ ତାହାକୁ ସର-
ଜାରି କରିଥାଇଗାନ୍ତି ମନୁଷ୍କା କରିବ ଅ
ନ୍ତରୀ ବଦେବଜାରେ ଯାନ କରିଥିଲା ।

ବାଗୁ ହରେକୁଷ ଶୁଣ୍ଡିଖ କଟକ ହାରୁଛି
ରେ ଅଜ୍ଞନର ଉପଦେଶ ଦେବାପାଇଁ କିମ୍ବା
ହୋଇ ଅସି ଏଠାରେ ଭାବୁ କରି ଏବଂ ଅଧି-
ଳତରେ ଭାବାଲାଟ କରୁଥିଲେ ସମ୍ମାନ ଯେ ଦେବ
ଶି ଚାରିଧରରୁ ଅଜ୍ଞନଉପଦେଶ୍ୱରଙ୍କ କିମ୍ବା
ଗଜର ଅଜ୍ଞନ ।

ପରେ ମନସହ ମୌଳିକ ପ୍ରଦାନକାରୀ
ଗତ ମୋହର୍ଷମ ସମୟରେ ବିଚକ୍ଷୁ ଆଶ
ବୋଟିଏ ଦିତାତ ଦରକାଳେ କିନ୍ତୁ ଦୟା ପା
ଦୋଷାତ ନ ହେଲାବ କବାହର ଧର୍ଯ୍ୟବନ
ତାହାରୁ ଉତ୍ତରପଥ ଦେଲେ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଦେଶମେ
ଦୂରପାଇ ଅହଜ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରେ ନାହିଁ
ବଦ୍ଧବାହ ମୌଳିକାଧିକାର ଟ ୧୦୦ କାହାରେ
ନାହିଁ ରାଜ୍ୟ କରୁଣାରେ । ସୁଧାଳମାନ
ବିବାହର ଜୀଧିନ ଚମରାର ଅଧିକ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ କର୍ଣ୍ଣିଯୋଗ୍ବ୍ରାହ୍ମା ଅଙ୍ଗାମୀ ପଦଳ

ର ସମ୍ମାନା ଅଳ୍ପମାତ୍ର ଦୂରାହେତୁଗୁ ସେଇ-
ଯେମେ ଉଠାଇଦେବାପାଇଁ ଗର୍ବମୁଣ୍ଡମୁକୁ ଆଦେ-
ବିଜ୍ଞପ୍ତ ଧାରାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିକେତ-
ନାପକାନେ ଗର୍ବ ସୋମବାର ଭାବୁଲୋକୁଷିନୀର
ଏକ ବିଶେଷ ସର୍ବ ହୋଇଥିଲୁ ଦିନ୍ତି ଅନୁଭ୍ୱ
ମଧ୍ୟବଳର ଅବଶ୍ୟକ ଭାବମନ୍ତ୍ରୟ ଜଣା ନ ଯିବା-
ର ଏହର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଜ୍ଞପାଇଁ ସୁଦିତ
ଦେଖିଅଛି ।

କଟକ ନଗିଲ୍ୟାଲ୍ ଶିକ୍ଷକ ସହିତ ପ୍ରମାଣର
ଦୁଃଖମାତ୍ର ପଦବୀର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସୁଧାର
ଶ୍ରେଣୀଶ୍ଵର ପଦବୀ ଦଳ ଭରିବାରୁ ଏହା
ହୋଇଥାଏ ।

କର ଧ୍ୟାନର କଲାପତ୍ର ଗଛେହର ଦେଖି
ଲୁଁ ଯେ ଉପରେଷଣ ସଥିରୀମୁଁ ଧ୍ୟାନ କରି
ଧାରବଳନ ହାତର ଦିଶେତି ଜାଗତମାରସ
ମହୂମାତ୍ରି ନାହିଁ ଏ ମହୂମାତ୍ରକର ହରି
ମହାତମ ତ ହେଉଥାଏ କିମନ୍ତ କରି ନିଶ୍ଚି
ନାହିଁ

। ସ୍ତ୍ରୀ । ପରିଜୋଗ କୁଣ୍ଡେ ସହପ୍ରେରବ
ଲେନ୍ଦୁଆଶ୍ରମ କା ବରଚିରେ ଯେ ଏତେ ଧାରା
ଧାରା ତହୁଁ ପାଇଲା ପିଲା ବାରମାଦୁରା
ମାନେ ଅଟନ୍ତି ହେମାନେ ଯେଉଁ ହାନରେ
ନାଲ କି ବଳ କିମିର ବଲେ ହେ ହାମାନଙ୍କରେ
ଥିବା ମାରାନଥ, ନାଲ କେ ଯୋର କନ କର
ଦେଲେ ଏଥରେ ଏକହାତରେ ତଳ ଶୁଣ ଯେ
ତେଣାରେ କନ ପୂର୍ବର ଅଥବା ତଳ ମନ-
ନର ହୃଦୟ ଧାରନ୍ତ ହେଠାରେ ଅନ୍ତରାଳ
ପ୍ରାଣରେ ବାର ବରଦେଲା । ଯଥପ୍ରେରତ ହୋଇ
ଲାଗୁ କି ଏମନ୍ତ ହାନମାନଙ୍କରେ କୌଣସି
ପ୍ରଭାବ ପୁଲ ହୋଇଥିଲେ ବନ ଛାଇବାର
ସମ୍ମାନା ଦେଖ ହୁଅନ୍ତା ।

ମୁଦ୍ରଣାଳୀ

ଥାରୁ ଉପହାଶ ଦେଖ କୁଳ କରିଯାଇଥାଏ
ଆତ୍ମ ଚକ୍ର, ଏମ, ଲାହୂର୍ମା ବିଜେନ୍ଦ୍ରମା
ଅଗ୍ରିମଟ୍ଟ,
ନାରୁ କାଳକୃତ ମହାପାଦ ଦେଓର୍ମା,, ପୁଣ୍ୟ

ଏହି ଭାଷାରେ ପରିଦିଆ ସହି କରନ୍ତି ଦର୍ଶନ-
ଦିକାରୀ ଉଚ୍ଚତରି ବିଜ୍ଞାନାବଳୀ ଯଥାଳୟରେ
ମହିଳା ଓ ପ୍ରକାଶକ ହେଉଥିଲା ।

କୁଳାଳ ପାଇଁ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବ୍ଲାଦପତ୍ରିକା

୪୭୬

୩୦୮

୧ ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମନ୍ତ୍ର

ବର୍ଷାନେମଳ ଦେଲେ ବର୍ଷର ୫୭

ମଧ୍ୟପଳ ପାଇ ଜାକମାପଳ

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଜଗରରେ ପାଞ୍ଚାର ଉପଦ୍ଧତି
ଲୟ ହୋଇଥାଛି ଓ ପ୍ରତିଦିନ ସାମାଜିକ ଆଂ
ଳେକ କିମ୍ବା ଅଧିକ ମର୍ଯ୍ୟାଦାହିଁ ମୁହଁ-
ତନା ସବୁ ଲେଉଠାର ହେଉଥାଛି ଅପର
ଭବରସାତାମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଅମରକୁ ଓ ଅଧ୍ୟ
ପ୍ରକାର ରେଖ ଅବେଳା ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ଲେବ କବି
ତଥାହି ମାତ୍ର ସେ ସବୁରେ ଅସାଧାରଣ ମୁହଁ
ଘନାର ଦୋଷି ଉତ୍ସାହରଣ ଦେଖା ଯାଇ-
ନାହିଁ । ଲେଉଠାମେଗ ଏତେ ହେଉଥାଛି
ଓ ପୁଲିସ ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତହୋଇ ମାରିଷ୍ଟେ
ଓ ଶାହୁରକଣ୍ଠକୁ କଣାହିଁ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଷ-
କାର ଗେଲିଛ ତିବିଧା କାରଣ କୌଣସି
କଣ୍ଠେ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଦୂରତଣ ଅରହିଛନ୍ତି ନେଟିବ ତାକୁର ନରର
ନିଷ୍ଠରେ କଷିଥିବନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଝୋଟିଏ ଶୁଣା
ଲେଉଠା ଗେରିବ ତିବିଧା ଏମାନଙ୍କହୁବି
ହୋଇଥିବାର ଜଣାୟାବ ନାହିଁ । ଏଠା ଲୋକ-
ମାନେ ଯେ ଅପଣା ସମେ ହାତପାତାଳକୁ ଯାଇ
ଲେଉଠାର ଅଷ୍ଟଥାର ଉପକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେ-
ବେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ । ଅବଧି ଲୋକଙ୍କର
କଣ୍ଠାବଥୀ ଯେ ଲେଉଠାର ତିବିଧା ନାହିଁ
ପାହା ଦେଖାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛଇ । ଏହି ହେବୁକ
ବନ୍ଦମାନେ ନଗରୁକାର୍ତ୍ତନ ଓ ଶାନ୍ତିଦେଖି
ଏକା ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ମରଳମାନମାନେ ଅପଣା
ଥର୍ମଗାୟାନ୍ତିବାରେ ସମେହି ସ୍ଵରକ ନରର
କ୍ରମର ଲେଉଠାକ ବ୍ୟାପାରରେ କାନ୍ତି ଅଛନ୍ତି କି

ଏଥରେ କଥଞ୍ଜଳି ଯାହା ଉପକାର ହେଉ ଅଛି
ତାହାର ନଗରର ବନ୍ଧୁ କରିଥିଲା ।

ବିଶ୍ଵଲକ୍ଷ୍ମେରେ ଦୟାତ୍ମ ଦେଖାନ୍ତି ଯେହିମା-
ନେ ପ୍ରାର୍ଥି ଦେବେ ଗାହାଳ ପରାମା ସକାମେ
ବିଳଗମାଧରେ ଅମେଳ ମୁଦ୍ରାର କିମ୍ବମ ପ୍ରଭୃତି
ଜ ଦେଖାଇଥିବୁ ଅମେଳାନେ ହାଜାରକ ହେ-
ଦୁଇ ଏ ପ୍ରାହରେ କହିର ବିଦରଗ ଲେଖି-
ବାନ୍ଧ ଶାନ୍ତ ରହିଲୁ । ସମ୍ମର ଯେହିମାହେ
କର୍ମରେ ଅନ୍ତର୍ମିଳ ଗାହାଳ ପରାମରେ ଲବହୀମେଣ୍ଡ
କଜାଳ କିମ୍ବମ କରିଥିବାନ୍ତି ଯେ ଯେକେହି
ଅମ୍ବା ଦିମା କିମ୍ବମ ଉତ୍ତମ ଅକ୍ଷର ଲେଖି
ପାଇବ ନାହିଁ ସେ ପଦୋଦ୍ଧର ପାଉବାର
ତେଣିର ଧାର ଯେଉଁ କର୍ମରେ ଆତ୍ମ ଭହିରେ
ରହିଥାର ପୂର୍ବର ଥିଲା ଏ କିମ୍ବମ ପ୍ରତିପାଳନ
କରିବାକୁ ଶ୍ରୀଯତ୍ର ଲେଖନିନ୍ଦା ଗବହୀରଙ୍ଗାତ୍ମକ
ଏତେ ଦୃଢ଼କୁ କୋଇଥିଛନ୍ତି ଯେ ବାଲ
ଅଧିକରେ ଜଣେ ବ ୧୫ ର୍ଦ୍ର କର୍ମ୍ମକର୍ତ୍ତ-
ଥିବା କିମ୍ବା କେବଳ ଦିଲ ଅକ୍ଷର ଲେଖାର
ନାହିଁ ବୋଲି ପଦ୍ଧତିକ ଦ୍ଵୋଇଥିବାର ଭର୍ତ୍ତ-
ମ୍ବାନ ଅବଚରଦରରେ ଲେଖା ଆଛି । ଯେବେ
ସ୍ଵାଂ ଗବହୀମେଣ୍ଡ ଅଭିହରେ ଦୃଷ୍ଟର କର୍ମ
ଏଠକ କଥା ପାଇ କିମ୍ବମ ଜେବେ ଅପର
ମହାମାର କଥା ନାହିଁ । ମରିବାର ଅମ୍ବା କି
କିମ୍ବମାନଙ୍କ କହାର ଯେ ପାଦଖାନ ହୋଇ

ଅସ୍ତରକଥାର ଲେଖକୁ କୋହିଲେ ଏହିବି
କଥାର ନାହିଁ ।

ଗଞ୍ଜାମକିନ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ସ୍ଥଳ ସମୁଦ୍ର ।
ଗଞ୍ଜାମକିନ୍ତର ବିହୁର କୁଳରେ ଓଡ଼ିଆ
ପ୍ରଭା ପ୍ରତଳ, ଏମନ୍ତ ବି ସେ ଛାଇରୁ ଓଡ଼ିଆର
ଅନୁଭବ କୋଲାଯାଇ ଥାଇ । ବାସ୍ତବରେ
ପୁରୁଷଙ୍କାଳରେ ଓଡ଼ିଆରସାମା ଗଞ୍ଜାମର ଦିକ୍ଷିରେ
ଥିଲା । ଉଚ୍ଚବିହୁ ଶାଖନ ସମୟରେ ଗଞ୍ଜାମ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶରେ ତୁଳ୍ବ ହେବାର ସୋଠର
ବିବେଶର ବର୍ଷମାନ ତୈଲକ ରଖାଇ ଦିବାକର
ହେଲା ଓ ସମୟଧି ଅବଦ୍ୱ ଦିଲ୍ଲି । ଓଡ଼ିସା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମହିଳାମାନଙ୍କରେ ଅଛି ଜାବା
ଅଛି ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଓ ଉଚ୍ଚବିହୁ ଉତ୍ସମ ମନୋଯୋଗ
ବିଦ୍ୟାଏ କାହିଁ) ପ୍ରତି ସେହୀଜର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟ ଏ କିଲାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଶିକ୍ଷା
ଅସୁଭିତର ଦେବା ଏହି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ଉତ୍ସମି
ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଭୁବାନ୍ ହୋଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଆପା
ହୁଅର ଯେ ଏଥିର ସ୍ଵପ୍ନକ ଜାତ ହେଉ ଓ
ବିହୁକାଳର ଅପଦସ୍ତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନେ
ଅଳ୍ପକାଳ ନାହିଁ ଆପଣା ଅବସ୍ଥା ବରି
କରିଥାଏନ୍ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଣ୍ଡର ଲୋକନାଥଙ୍କ ବୋର୍ଡର୍ ଗର
କୁମାର ଜା ୨୦ ଛିନ ସନ୍ ଧୀୟ ୪୨୧ ମରିଥା
ଆୟକେତାହର ବିଜ୍ଞାପନର ସବାମ ଯେ ସନ୍
୪୨୧-୨୧ ମରିଥାରେ ଶିଥିର ବରତଳ

ମୟରେ ତେଳିଙ୍ଗ ସ୍କୁଲ ୧୯୫ ମନ୍ୟ ପିଲା ଥିଲେ
ଜହିମୟର କ ୨୨ ଶର ପରିଷା ହେବାରେ
କ ୧୦ ଶ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେଲେ । ୧୫ ଗୋଟା
ଏତେଥି ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ କ ୩୫୦ ଟ କାଳକ ଏଥି
ମୟର କ ୧୮ ଶ ପରିଷା ହେବାରୁ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେବାରେ କ ୨୨୩ ଶ ଉତ୍ତାର୍ଥ ହେଲେ । ୩
ଛନ୍ଦ୍ରମୟରେ କ ୧୫ ଶ ଶୁଦ୍ଧ ଜହି
ମୟର କ ୧୦ ଶର ପରିଷା ହୋଇଥିଲା ଯେ
ଜହିରେ କ ୧୨ ଶ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।
ଏମନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଠ ୧୦୫୫ କି
ଅର୍ଦ୍ଦାନ ପାଇଦାକାନ ।

ଏହି ବିଜ୍ଞାପନାର ଥାର ଏକଷ୍ଟଳରେ ଦେଖା-
ଯାଏ ଯେ ଘୋମପେଟ୍ରୋ ଓ ଛକ୍ତାଧୂର ଜାଲୁକ
ହରଚ ବରହମଣ୍ଡଳ ଜାଲୁକ ମିଶି ତେଜିଲଙ୍ଘ
ବିଭଗ ଏକ ଗଞ୍ଜାମ ଅବକା ଘୋରବା ଓ
ରହସ୍ୟବିଦ୍ଵା ନିଶ୍ଚ ଦେଖା ବିଭଗ ହୋଇଥିଲା ।
ପୁରୁଷ ଡେହା ମୁଲବନ୍ଦ ଡେହା ଏକ ତେଜିଲଙ୍ଘ
ମୁଲବନ୍ଦ ତେଜିଲାବୀ କନିଷ୍ଠେତ୍ରି । ସୁଲମାଷ୍ଟର
ଅଧୀନ ରହୁଗର ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଏମରୁ ଜନିପାଶ ହୁଲର ବ୍ୟାକ ଦେଇ
ନିଧିମରେ ଦିଅପାଏ ଅମୂଳଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ
ତଥାର ବେଟିଏ ଛାଇ ମଞ୍ଚରେ ତନିପ୍ରକାଶିତା
ହୁଲ ନିହବାର ଉପର କୋଠ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଜିଲ୍ଲାର ସରକାରୀ କରେଣାରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରାମ
ଗଲିବ ବେହି ଗ୍ରାମର ବିଦ୍ୟାଳୟ ସାଧାରଣ
ଥକରୁ ହେବାର ଉପର ଯେବେ ଯାହାର ଅଧିକ
ଗ୍ରାମ ପିଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ହେବାରେ ସେ
ସ୍ଥିର ଉପାଯୁ ବିଜ୍ଞାପାରେ । ଜିଧୁର ସରକାରର
ଅବଧିର ଜଣାଯାଏ ଯେ ତେହେତୁ ହୋଇ
ଦେଗଲୁଣ୍ଡା ଅଚାର ଅର୍ଥାତ୍ ଅଧିକାରୀ ଲୋକ
ଏହି ଗ୍ରାମର ବାରକାର ବରନ୍ତି ତେବେ
ହୋଇବେ ଏତେ ତେଜିଲାଙ୍କ ହୁଲ ଘରିବାର
ପ୍ରସ୍ତୋତ୍ର କି ?

ପୁରୀ କଗରର ସ୍ଥାନେ ରଷା ଅଛନ୍ତି

ଏହି ଉଥଲକ୍ଷରେ ବଜ୍ରାଳ ଗର୍ଭମୁଖୀର
ପ୍ରଗ୍ରହିତ ସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ମସିହାର ଅଛନ୍ତି ଗର୍ଭ
ବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତିଳ ହୋଇଥିଲା । ଅନୁହନ ହେଲା
କହିର ପ୍ରଥମ ବାର୍ଷିକ ବନରେ ବକର୍ତ୍ତମେଣ୍ଟ
କଲେଝରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା କହିର ପ୍ରକାଶ
ଯେ ଉତ୍ତର ଅଛନ୍ତି ଅବାଧନ୍ତମେ ବୌଦ୍ଧବି
ପ୍ରବାଦ କଣ୍ଠ ବିନା ନନ୍ଦରେ ଜାତୀୟହୋଇଥିଲା
କର୍ଜବର୍ଷ ବହୁତୁମ୍ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଲିଙ୍ଗ ଅଧି

ହୋଇଥିଲୁ ଓ କପ୍ତନିଙ୍କ ବ୍ୟସ କେବଳ ୫୫-୫୦
ଜା ଯାଇ ଅବଶ୍ୟ ଡକ୍କା ମଧ୍ୟରେ କେତେଜାଂଖ
ସାଥୀରଣ ହୁକୁର କର୍ମ୍ୟରେ ବ୍ୟସ ଶୋଇ
ଥିଲା । ଏ ମହିନୁମାର ଭାର ଗ୍ରାମରୁ ଜାଗୁର
ଶୁଣ୍ଡର୍ମପାହେବ ଗର୍ବର ବର୍ତ୍ତମାନେ ଓ ଜଳର
କଲେହିତର ଏବଂ କମିସ୍ନ୍ଯ ଜାହାଜର ବିମେଷ
ସୁଜ୍ଞାତ କର ଅଛନ୍ତି ବାପୁବିରେ ଶୁଣ୍ଡର୍ମପାହେବ
ପ୍ରଗଂଧମାୟ ଲୋକ ଆଶ୍ରମ ଓ ସାହୁ-
ରକ୍ଷା ଉପରେ ଜାହାଜର ସେମନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ତେମନ୍ତ
ଅଛି ତାକୁରଙ୍ଗଠାରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ସମ୍ବଲ ଏହି ଅଳକ ସମ୍ରକ୍ଷରେ କେତେ
ଶୁଦ୍ଧ ବିନ୍ଦୁ ଗବାହୀମେଣ୍ଟର ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇ
ଗଜେଟଫ୍ଲାଇ ପ୍ରଗରିତ ହୋଇଥାଛି । ଉଚ୍ଚ
ନିଯମାବଳୀର ସାରକଥାମାନ ଏହି ଯେ ।

ବଢ଼ ମନ୍ଦରତାର ଚର୍ବିଗୁଡ଼ୁ ପାଞ୍ଜାଇଲ
ଆହାନ୍ତରେ ଏକ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଇଁ କମି
ଅସବ ତଣ୍ଡି ଭାଷରେ ଏ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପ
ରହିବ ।

ଅଛନ୍ତି ନସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମାତ୍ର
ହେଁଠ ଓ ସାହୁରବ୍ସକୁ ସାହୀନ କରିବାପାଇଁ
ଦିକଳା ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବାଗକ ଏ
ଅପର ଶିଳଜଣ ସବ୍ୟଧାନକରି ଖୋଲି
ଦେଖିବା ହେବ । ଏମାନଙ୍କୁ ମାଛଫେଟ୍ ବିଷ୍ଣୁ
କରିବେ ଏବଂ ଦର୍ଶ ମଞ୍ଚରେ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ
କାଗଜ ଭାବୁ କେହି ସବ୍ୟଧର ପଦ ପାଇଁ ହେଲେ
ଅବଶିଷ୍ଟ ସବ୍ୟଧାନେ ଡାହାଙ୍କୁ କିମ୍ବକ୍ରି କରିବେ
ମାଛଫେଟ୍ ଏ ସବୁ ସବୁପରି ଓ ସାହୁରବ୍ସକ
ସଂକାଦିକ ହେବେ ।

ବାର୍ଷିକ ଅସବ୍ୟ ଗାନ୍ଧୀ ଦମ୍ପତ୍ତିରେ ପ୍ରତିକ
ହୋଇ ବର୍ଷମେଶ୍ଵରଥାରୁ ମଞ୍ଜୁର ହେବ ଏ
ବର୍ଷକ ମଧ୍ୟରେ ମଞ୍ଜୁର ଟଙ୍କାର ଅସ୍ତ୍ରକ କବାଚ
ବ୍ୟୁହ ହେବ ନାହିଁ । ଅହସ୍ୱାଳ ବ୍ୟୁହ କରିବ
ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଟ ୧୫ ଟା ଅନୁମାନରେ ଅଲ୍ଲାକଣ୍ଠ
ବିଶ୍ଵବାକୁ ହେବ ।

ଶୋଇଷି ଲୋକ ମନୁଷୀ ସୂର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଦର୍ଶନ
ବିଜ୍ଞାନରେ ଖୋଲା ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ନେଇଗଲେ
ଏହା ସବୁକି ଅର୍ଥବିଦ୍ୟା ହେବ ।

ନଗରର ଯେଉଁବୁବ ଦିନିଆ ଯେଉଁ ସାତ
ନିୟମ୍ବୁ ହେବ ଜାହାର ନାମ ବମିଳା ଲେଖି
ବନ୍ଧୁକେ ଓ ଯାଦା ଏଲବାରେ ମଲିଲ ଦେଖି
ଧିବ ଜାହାରୁ ୪୫ ଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥଦର୍ଶ
ଦେବାକୁ ହେବ ।

ସାଥୀର୍ଣ୍ଣ କମିନ୍‌ଗମନ କାହାର ଫୁଲ

ମଧ୍ୟରେ କୋଣସି ଦ୍ୱାରୀ ଗାଁ କମା ମଳ ମୁଁ
ଉଥାଗ ବରକାର ହୁନ ରତ୍ନଥାଏ ଜାହାଙ୍ଗ
ମାଛକୁଟ ସାହେବ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ସେ ହୁନର
ସେ ସବୁ ଉଠାଇ ଦେବ କୋହଲେ ଅର୍ଥଦୟ
ଦେବ ଏହୁପରି ମରିଲ ଜମା ବରକା ଓ ମୁଁ
ଧୀର ପବାରନୀ ବିଷ୍ଵପରେ ବୁଦ୍ଧମ ହୋଇଥାଏ ।

ସକଳ ବିଜ୍ଞାନ ଅଧିକାରୀ ଆନନ୍ଦ ପଣ୍ଡିତ ସବୁ କବିତା
ଶ୍ଵାସ ଦିଲା ଅନ୍ୟଥିରେ ଏହି ଶ୍ଵାଗର ଅଯୁଦ୍ଧ
ବହିଲେ ଯେ ସବୁର ମାନ୍ୟମାନେ ଦଶମଧ୍ୟ
ହେବେ ।

ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସାହେବ ସ୍ଥାନରୁଷକଳ ସମ୍ମରଣରେ ଜ୍ଞାନିଶି ସୁଧରଣାରେ ଗାଥୋଇବାର
ଅନୁମତି ଦେଇ ପାରିବେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସୁଧରଣା
ଉପରେ ହେଉଥି ବିଜୟନ ପାଇବ ରହିଥିବ ।

ମନ୍ଦର ମଧ୍ୟରେ ଏ ଅଛନ୍ତି ବିଧାନମାନ
ପ୍ରକୃତଳିପେ ମାନ୍ସ ବେଳାଥିଲୁ ବି ହାତୁ
ଦେଖିଯୁ ସବୁମାନେ ଜରୁର ଭାବରେ ବିଧାନରେ
କରିବେ ଏବଂ ସାହୁଭକ୍ଷା ଫଳରେ ଅବଧିକ
ମତେ ସାହୁକ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ମାତ୍ରରେ ।

ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡ ପାଦେବ ବନ୍ଦିଶୁର ସାହେବଙ୍କ
ମଞ୍ଜୁରବେ ମାତ୍ର ବନ୍ଦିଶୁର କରିବା ପାଇଁ ହାତ
କର୍ଷୟ ବର ପାଇଁବେ ଓ ଅଧାରର ଘରୁମୁଣ୍ଡ
ମାତ୍ର ବନ୍ଦିଶୁର ହେବା ବିଶେଷ ହେବ ।

ପଣ୍ଡା ହିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ସେବକଙ୍କ ବ୍ୟାକୀ ଯାଦୀ
ଆଗିବ ସେ ଯାଦୀ ବ୍ୟାପର ହେଉଥାରେ ରହିଲେ
ଏଥର ସମ୍ମାନ ଶାନ୍ତିରୂପକ୍ଷୀ ଦେବ ଓ ସମ୍ମାନ
ନିଧ୍ୟା ହେଲେ ଜାହାର ଉପା ହେଲା ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ବୋଥର୍କ୍ ଏ କିମ୍ବା ସୁରକ୍ଷା
ଉତ୍ତମ ହୋଇଥାଏ ଓ ଯେବେ କିମ୍ବା ମନ ଥାଏ
ଦର୍ତ୍ତମାନ କଣା ପରିବ ନାହିଁ ଦାର୍ଶନିକ ଧୂର୍ବଳ
ଦର୍ତ୍ତମାନ ମାଟିଷ୍ଟେଟ ପାହେବ ଅଜ ଉତ୍ତମ ଓ
ଦୟାଲୁ ହାତମ ଅଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରକାଶମାନ
ଅପ୍ରାଚିକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଧିକା ମନ୍ତ୍ର
କଣା ହୁଏ ବରିବାକ ପଦର୍ଥ ହେବେ ଲାଗି

ମାଳ ଅନନ୍ତ କିମାରଣୀ ।

ନାଳ ସର୍ବଦରେ ବାହୁଦମ୍ଭରେ ଅଶ୍ଵ
ବର୍ମିଗ୍ଲୂମାନେ ପ୍ରତାଙ୍ଗା ବା ବୋଗଳ କିମେ
ପ୍ରତାଙ୍ଗାର ବର୍ତ୍ତ ଅପହରଣ କିମୁବା
ବିଷୟ ଏଥ୍ରସ୍ତେ ଅମ୍ବୁମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ନାଳ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାର
ଅନ୍ୟ ତେଜିର ପ୍ରତାଙ୍ଗା ଯେ କବର୍ତ୍ତନେଇ
ଦିଥାନ କରିଥିଲୁକୁ ତାହା ପାଠମାନଙ୍କ ତଥା

ଛାଇଁ । ଏ ଅଳିଖୁ କେବଳ ଅଥସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ପ୍ରାଣ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ତହିଁରେ ସ୍ଵପ୍ନ ବାହିମା-
ସୁର ବାହେବିମାନଙ୍କର ଦୋଷ ଅଛି, ଗୁଡ଼ିଲେ
କେବଳ ତାଙ୍କର ଅଧିକେବତାର ଏ ଅହିସ୍ତ
ସ୍ଵାମ୍ପାହି । ହେମାଜେ ନାଳମାର୍ଗ ହୁଇ କରିବା
ବେଳେ କେବଳ ନାଳର ସୁବିଧା ଅର୍ଥାତ୍ ବେଳେ
ବାଟେ ସଲଖ ହେବ ଓ ଚଉରସ ତୁମି ପତ୍ରକ
ଏମା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି, ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ବାକ
ନାହିଁ ଓ ସୁବିଧା ପ୍ରତି ଲେଖ ମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି
ନାହିଁ । ସୁତରଂ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଅବାର-
ଗେ ଯର ବାନ୍ଧ ଯାଏ, ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ତୁମି ତୋଟା
କଷାହ ଜନ୍ମୁ ଦ୍ୱାରା ଓ କେତେ ଲୋକର କେତେ
ପ୍ରବାର ଅସୁଧା ଘଟି । ଏଥରେ ପ୍ରକାଙ୍କର
ସତ ସତ ସରକାରଙ୍କର ମଧ୍ୟ କିଛି ହାତ ହିଁ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅସୁକ ଫଳପୂରଣ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ
କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେ ଶର୍ପିରିତ ଦେଇନ୍ତି ଏପରି
କଷାହ କହାପି ପୂରଣ ହେବାର ନୁହେ ଅଥବା
ପୂରଣ ସେଇ ବୋଲି ମନ ମାନଇ ନାହିଁ ।

ଅପକାର ହୋଇଥିଲୁ ଓ ହେଉଥିଲା । ଶରିଏ ଯୁ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସରକାର ବାହାଦୁରର କାର୍ଯ୍ୟ
ବୋଲି ଚାହିଁ ହୋଇ ଉଠିଲା, କେହାଁ ପାଇଲେ
ଅଧିକ ବରଗୁରଙ୍କ ପଥେଷୁ ଲାଇ ଦେଇ ବିଶ୍ଵିଜ୍ଞ
ଶାସା ଆଜି ଓ କେହାଁ ବଜ ବଳେ ବଳିଏ
ପାହେବଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଖଣ୍ଡେଁ ଦରଜାପୁ
ପକାଇ । ବିଲାର ସ୍ଥାନ ଜହାର କିଛି କିମ୍ବର
କ କର ଦରଜାପୁ ବାରକମାତ୍ର ପାହେବଳ
ପାରୁ ପାଇ ଦିଅନ୍ତି । ସେ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ
ଦେଇ ମୁର ମୁକ୍ତିର ବଚନଥିବେ ଜାହା ମାଠ
କମାନେ ବହଳରେ ଅନୁମାନ କର ପାରନ୍ତି
ବାହାର ଏପରି କଥାଳ ଟାଣ ଥିଲେ ସେ କିଛି
କିମ୍ବା ପ୍ରାଣ ହେଉଥିବ । ମେଦିନୀପୁର କିଲାରେ
ଏପରି ଅନ୍ତରୁ ହେବାର ଗ୍ରାମକୁ ଲେପନ୍ତନାଶ
କରୁଣ୍ଟର ପାହେବଳ ଆଜିବାରେ ଅଧିକାର
କରିବାର କିମ୍ବା ଲେଖିବାର ପ୍ରଣାଳୀର କଥାବିଷ
ବରୁଥିଲା ।

ଅମୁମାନଙ୍କର ବିଜସନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ
ଏ ଅପକାରର ଦୂଳବାରଣ ବୁଝିଥାର ବୋଲନ୍ତି
ଯେ, ବାରବିମାନୁରାମାନେ ହେବଳ କାଳର
ପରଥା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି ଲୋକମାନଙ୍କର ଜଳା
ସୁରଥା ପ୍ରତି ଲେଶମାତ୍ର କିବେଚନା କରନ୍ତି
କାହିଁ । ଯେମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଛଂରେଇ,
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଥା ରୁହି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ଧରନ୍ତି

ନାହିଁ ଦରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଥାଏ ତୁଳ ଜଳନ
ବରଣ୍ଣି । ନାଲରେ ଯେ ସାଧାରଣ ଯାଏ ଜହାନ
ମୂଳ ଦିଆଯାଏ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ବେଳେକି ସୁଲଭେ
ଏପରି କ୍ଷରି ହୃଦ ଯେ ଜାହା ପୂରଣ ବରଣ୍ଣାର
ନ ପାରେ । ଏ ବିଷୟରେ କଲାପର ସାହେବଙ୍କୁ
ବହି ଅସ୍ଵଭାବ ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ ଦାରଣା
ସେ ପ୍ରଜାଙ୍କର ପ୍ରଭୃତ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅଟ୍ଟନ୍ତି ଯେ
ଅବଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଫାରି ଲାଗୁ ପ୍ରତି ଦୂଷିତ
ଭଣିବେ ଅଭିବ ଗବର୍ନ୍ମରସାହେବ ଅଞ୍ଚଳ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ନାଲମାର୍ଗ ହୈର ହେଲେ
ତଣେ ତେଷ୍ଟାକିଲାପ ଅଥବା କଳେକ୍ଟର ମହିଳା
ମାର କେହି କର୍ମଚାରୀ ଓ ବାରକମାନ୍ତ୍ରକ ନାଲମାର୍ଗ
ନକ୍ଷା ଯାର ସେଠା ଲୋକଙ୍କୁ ତାରକେ ଓ ନାଲ-
ମାର୍ଗପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଯେ ଅପରି ଥାଏ ଜାହା
ପ୍ରବନ୍ଧକର ଯେଥର ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଵଭାବ କ୍ଷରି
ଓ ଅସୁରିଥା ନ ହୁଏ ସେଥର ମାର୍ଗ ସ୍ଥିରକରିବେ
ଏଥରେ ତେଷ୍ଟାକଲେକ୍ଟରା ଓ ବାରକମାନ୍ତ୍ରକା
ଦୂର କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟରେ ମଜାନ୍ତ୍ରର ହେଲେ
କଲେକ୍ଟରାହେବ ଜାହା ମୀମାଂସା ବରବେ
ଓ ଜାଙ୍ଗର ଆଞ୍ଚଳିକୁନ୍ତ ହେବ । ନାଲ ମାର୍ଗ
ଏପରି ହୁଣି ରହିଲେଗ ବାରକମାନ୍ତ୍ରକ ଓ ତେଷ୍ଟା
କଲେକ୍ଟର ତହେଁ ସ୍ଵାକ୍ଷରକର ଖଣ୍ଡିବ ମାର୍ଗ-
ପିତ୍ତ ଦେବେ ଓ ଏପରି ସାରିପିତ୍ତ ନ ଦେ-
ବାପର୍ମାନ୍ତି ନାଲମଧ୍ୟରେ କହୁଣ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ
ନାହିଁ । ଗବର୍ନ୍ମରସାହେବ ଅଛର ଅଦେଶ
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ନାଲ ମାର୍ଗ ପଥମେ ହୁଏ
କରିବା ମନ୍ୟରେ ଯଦି ବାରକମାନ୍ତ୍ରକ ଦେବକ
ଇଲା ଓ ସାଧାପ୍ରତି ଦୂଷିତ ରତ୍ନ ବାର୍ଯ୍ୟ ବରଣ୍ଣ
ଦେବେ ଅଛି କତ୍ତର ହେବ ଓ ମେମାନେ ତା-
ଙ୍ଗଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅପରି ଜଣାଇବା
କାରଣ ସେ କଲେକ୍ଟରାହେବଙ୍କଠାର ସେ-
ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଞ୍ଚଳିକା ଅର୍ଥର ହୁଲୁମନମା
ହେବେ ।

ଏ ଜୀବନ ଅର ଭାବମ ଅଟଇ ଓ ବସୁଧାଇ
ଆମେମାନେ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଡ ଗହିର୍ଭିରସାହେବ-
ଙ୍କର ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦାରୁ । ଏ ଜୀବନ ଠିକ
ଚାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ଭାବନା ହେଲେ ଏହାପୂର୍ବ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ-
କାଳ ଅଛିନ୍ତି କିମାରଣ ହେବ ଓ ବାଜମାନ୍ତର
ଅଧ୍ୟେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଖୋକନ୍ତୁ ଭଣ୍ଟାଇ ଯେ
ଜୀବନାବନ୍ଦିକାରୀ କି ଯହିଁ ର ବନ୍ଦରଣ ଗଭେଷ୍ୟା-
ହରେ ଲେଖୋଯାଇଅଛି ଜାହା ମଧ୍ୟ କିମାରଣ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏ ଜୀବନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମୁକ୍ତ ପ୍ରତିପାଦନ
ହେବାପଞ୍ଚକେ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହ ହେଉଅଛି

ଯେହୁଲେ ଏ ସମ୍ରକ୍ଷୀୟ ଅଛନ୍ତିପଣ୍ଡାଇ ହେବେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋରାଯାଉଥାରୁ ସେହୁଲେ ନିଧମକୁ କିମ୍ବା
ପଣ୍ଡରେ ! ଅଛନ୍ତିରେ ବିଦ୍ୟାରୁ ଯେ ଯେହୁ
ସମ୍ଭାବି ସରଗର ନେବେ ତହାର ବିଜ୍ଞାପନ
ଗର୍ଜନରେ ପ୍ରକାଶ ଓ ତହାର କଷିପନ୍ତରଣ
ଦାଖଳେ ବା ସ୍ଥିରହେଲେ ସେ ସମ୍ଭାବି ନିଆ-
ଯିବ । କଷିପନ୍ତରଣ ବିଧା ଭେଜିଥାରୁ ଗର୍ଜନ
ରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ ନ ହେଉଥାବୁ ବାରବିମାଙ୍କଳ
ନାଲ ଖୋଲ ଚାଲିଯାନ୍ତି ଓ ବସାଦ କଟିପକାନ୍ତି
କେହି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ନାହିଁ ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ୟକାରପ୍ରବେଶ କା ଅପକାର ଦୋଷରେ
ଦଶବିହୁ ଅଛନ୍ତାନୁଷ୍ଠାରେ ଦଶବିହୁ ଅଟେ ଓ
ମନ୍ତ୍ର ଦେଖ୍ୟାଇ ଅପାଳଗରେ ତହାର ନାରଣ
ଚଲିପାରେ । ଯେହୁଲେ ଖୋବେ ତେବେଷେପୂର୍ବ
ଇତ୍ୟାଦିକୁ ତୁରିବୁ ତଣ୍ଟ ଦେଇ ତୁନ ହୋଇ
ବସିଥିବୁ ସେହୁଲେ ବା ଏଥର ନାଲଗ କିମ୍ବା
କରିବ ? ଏ ପୁରୁଷପୂର୍ବ ଗୋଟିଏଲେଖାଏ
ନାଲଗ ହୋଇଥିଲେ ସବୁ ଅନ୍ତରୁ ଓ ଅପରିବାହି
ଅନେକ ହୁବିବ ହୋଇଥାନ୍ତା । ନାଲଗକଥା
ଦୂରେଥାର ଫ୍ରିଦ ମେଦିନୀପୁରର ପ୍ରଜାଜ୍ଞପର
ଏଠାଲେବେ ଏ ବିଷୟ ଗର୍ଭୀରପାବେବନ୍ତୁ
ଚଶାଇଥାନ୍ତେ ତେବେ କାହାର କାହାର ଅକ୍ଷୟ
ହୋଇଥାନ୍ତା । ଉଲ୍ଲକଷିମାନେ ପରିବାରର
ଅଛନ୍ତି ଓ ବିଧାନ ଉତ୍ସବ ଦକ୍ଷ କୁଟିବେ କାହାର
ବରବାରର ଜଣେ କିନ୍ତୁ କରିବ ହେଉଛା
କାହାର ସେ ଯାହା କହିବ ତାହା ବେଦକାଳ୍ୟ-
ପ୍ରକାଶ ମନ୍ତ୍ରିବେ ଓ ସେ ଯାହା ମାନ୍ଦିବ ତାହା
ଦେବାରେ ହୁଏ କରିବେ ନାହିଁ । ଏ କଷିପରେ
କୌଣସି ହାତମଙ୍କ ହରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର କଥୋ-
କଥନ ହେବାର ସେ କହିଲେ ସେ ଯଦି
ଖୋବେ ତୁରିବୁ ଲାଞ୍ଚ ବା ଗଣ ଦେଇ ତହାର
ନାଲଗ ନ କରିବେ ଓ କେହି ହାତମ ତାଙ୍କୁ
ଦେବିଷୟ ପରିଚିଲେପିବା ନ ମାନିବେ ତେବେ
ମାନିର ଅସ୍ତ୍ର କର ? ସେମାନଙ୍କୁ ଯେବେ
କା ଦେବାର ଉଲ୍ଲକଷିଲେ ତେବେ ହେଉଥାନ୍ତୁ । ଠିକ୍ ବହିଲେ କୁଟିଲେ ଏଥରେ ବାସିବି
ଲେକଙ୍କ ଦୋଷ ଥିଲା । ଅଛବି ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରଦେଶ ଦେଉଥାରୁ ଯେ ଅଜଗା ଓ ଅଲ୍ଲ
ବାଗକର ଅଧିକା କଥା ଆପେ କୁଟ ଓ ଅପାର
ଅପେ ଯହିକର ତେବେଯାରୁ ତୁମ୍ଭ
ଲାଲହେବ ଓ ହାତାବସ୍ଥାରୁ ପରିବାଶ ପାଇବ ।

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୭୯

ଶାରୀରିକ ଅଗ୍ରହୀ ସମ୍ପଦରେ ଯତ୍ନିଧା ମାନ୍ । ଶ୍ରାଵଣ ଦିନ ଏଥିରେ ଯତ୍ନିଧାରେ ଶଳିବାର

ପ୍ରକାଶକ

ଅଗ୍ରନ୍ତ କାଷକୁ ମୁହଁ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଲୁ ଦେଲେ ଦର୍ଶକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟରେ ପାଇ ଭାବୁମାରଳ ୫୫

ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁ ପୂର୍ବେ କବିତ୍ତିମେଳଗୁ
ବିଦ୍ୟା ଉଦ୍‌ବିଜନ ନାମର ବାରବିମାପ୍ରଗାସ ମହିରୁ
ମା ଉଠାଇ ଦେବାର ସଂବାଦ ଲେଖି ଥାଇଁ
ଗତ ସମ୍ରାହର ଗଜେଟରେ ଦେଖିଲୁ ଯେ
ଶିମ୍ବାତ୍ତିବଜନ ବାରବିମାପ୍ରଗାସ ବଚେନ୍ଦ୍ର
ଦୟାଲା ଛାଇର ତମି ହେବାର ବିଶ୍ଵାସନ ପ୍ରକାଶି-
ଛ ହୋଇଥାଏ । ଏଥର ମର୍ମ ବିଳ ବୁଝାପାଇ
କାହିଁ ଯେଉଁ ବିଶ୍ଵାସ ଉଠିବାର ଜାପାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଦେଶୀଯର ପାଇଁ ଉପରି ବେମନ୍ତେ ପ୍ରଧେ-
ଜନ ହେଲା । ଏହିର ବେତେବ ଅନୁମାନ
ଦ୍ୱାରା ଯେ ଏ ମହିରୁମା ନିଜାନ୍ତରେ ଉଠି-
ଥିବ ଜାହାଁ । ଦୋଷ ହୃଦୟ କବିତ୍ତିମେଳକୁ
ପ୍ରାଣ୍ୟ ସୁପ୍ରଶ୍ନେଷ୍ଟି । କିମ୍ବିଧର କିଛି ଲେଖି
ଥିଲେ । ଯାହା ହେବ ଏ ମହିରୁମା ଉଠିଯବା
ରେ ଅମୂଳାଜଳର କଣେ ପଥପ୍ରେଇବ ଅଗ୍ରମ୍ୟ
ଦିନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇ କହ ଆଜନ୍ତା ଯେ ଏଥରେ
କବିତ୍ତିମେଳଙ୍କର ବିଶେଷ ଲାଭ ନାହିଁ ।
ପ୍ରକାଶର ଅନେବ ଦକ୍ଷ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ।
ନାହିଁ ପୂର୍ବର ବିଷୟ ଯେ ବାରବିମାପ୍ରଗାସ ମହି-
ରୁମା ଅଥବା ଥାବାଧାର ପକାଜବ ବି ମନ୍ତ୍ରକ
ହୃଦୟ ଅମ୍ବେମାନେ ତମ୍ଭାକର ପରିଜାହାଁ ।

କର ପରିବାର ଓ ମନ୍ଦିରକାର ଦେଇ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏ ଲଗଭାଗ କାଥାରୁ କର୍ତ୍ତା-
ମନ୍ଦିରକ ଦିଦିଆଳସ୍ଥରେ ଯେତାରେ ଅଭୟନ୍ତର
କରିଥିବା କଷମାଜେ ପ୍ରାଣିଟି ହାତକର ଆଉ-

ନୟ ଦେଖାଉଥିଲେ । ବିର୍ତ୍ତାର ପାତ୍ରୀ ସୁରାନ-
ସାହେବ ଅଛି ସବୁ ଓ ଶାଧୁସୁରକର ଲୋକ
ଏହାଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟଟା ଶ୍ରାପକ
ଓ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପୁଣ ଶିକ୍ଷା ହୋଇଅଛି ।
ମାଟ୍ଟରେ ଅଜ୍ଞନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଇଥିବା କାହିଁ-
ମାନ୍ଦିର ଯେମନ୍ତ ଗୋଟିଏ କରିବାର ଉଚିତ
କହିଲେ କିମ୍ବାକ ହୁଏ ହୋଇ କି ଥିଲା ଓ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ବ୍ୟାପାର ଏମନ୍ତ ମୁଖ୍ୟମାନୀ ଓ ମହୋକ-
ତତ୍ତ୍ଵପେ କବାହ ହେଲା ଯେହର୍ବରତମାନେ ସବୁ
ଜୋକବରେ ଅଜ୍ଞନଙ୍କ କଲେ । ଏବେଳେ
ଜ୍ଞାନର ଅଭିନୟ ଏବଂ ରତ୍ନର ଅମ୍ବଲପରାର୍ଥ
ଜାହା ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବାଲବମାନଙ୍କପ୍ରାଣ
କିବାହିତ ହେଲା ତେବେବେଳେ ଯେ କରିବେ
ପୁଣକର ହୋଇଲା ଅମ୍ବେମାନେ ବିଦ୍ରୁତ କରି-
ବାରୁ ଅସମର୍ଥ । ପାତ୍ରୀ ସୁରାନାହେବଙ୍କ ଯନ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ଯେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ନିମରରେ ଏହା ହେବୁ-
କୁ ଏହିବି ଉଚ୍ଚର ବିଷୟ ଅଛି ।

ତଥାର କଷ୍ଟପୁ ସେ ଏ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ କହାବା
ଗୋଟ ବୃକ୍ଷ ଉଚ୍ଚ ଅନ୍ଧନଷ୍ଟ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ
ନ ଥିଲେ ସର୍ବଜନ ଦେଶରେ ବି ପ୍ରଳାପାରେ
ନାହିଁବର ଅନ୍ଧନଷ୍ଟ କୁଆର ଗାହା ଏ ଦେଶାୟ
ଶେଷେ ଥରେ ଦେଶଲେ ଅର ପ୍ରଳିପ
ଘରର ଯାହା ଦେଶବାକୁ କାହିଁ ବନ୍ଦିବ ନାହିଁ ।

ଗଞ୍ଜାମଛଳୀ ।

ଅମେରାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆହଦର ସହିତ
ଧାଂବନାଳକୁ କଣ୍ଠାରିଥରୁଁ ଯେ ଏତେ କାଳରେ
ମାନ୍ଦାଳ ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର ଗଞ୍ଜାମଜଳକୁ
ଡକ୍ଷାର ଅଂଗ ବୋଲି କାଳ କରି ଯେ
ଶାନ୍ତର ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପଦର
ପ୍ରତିକିରି ରାଷ୍ଟା ଓରିଯା ହେବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ।
ପୂର୍ବେ ଏ ମନ୍ଦିରମା ସମସ୍ତରେ ଚେଲଙ୍ଗରାଷା
ଚଲୁଥିବାର ଜେଲଙ୍ଗାଲେକେ ଏକା ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵର
କାର୍ଯ୍ୟ ପାରଥିଲେ ଓ ଖଣ୍ଡାମନବାସିମାରଙ୍କର
ବୌଦ୍ଧବିରହି ଉନ୍ନତି ହେଉ ନ ଥିଲା । ଏ କଷପଧେ
ଯେ ଖଣ୍ଡାମନବାସିମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପୃଷ୍ଠାର ଥିଲେ
ତାହା ଅମେରାନେ କେତେଥର ଏ ପରିଭାବେ
କଣାର ଅଛି । ଯାହା ହେଉ ଏଥର ସେମାନଙ୍କ
କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରମନ୍ଦା ପୁଣ୍ୟ କେଲା ଓ ଜରୁ ସହେ
ଓରିଯାରାଷାର ଉନ୍ନତି କାହିଁ ହେବାର ବିଶେଷ
ଅଳ୍ପ ହେଲା । ଓରିଯାରାଷାରେ ସେତେ
ପୁରୁଷଙ୍କ ସ୍ମୃତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବାରେ ଅଧି
ଅଛି କହିର ଅସ୍ଵରୀଙ୍ଗ ପ୍ରାୟ ଖଣ୍ଡାମନର ବିମ୍ବ
ଜିନିବିଟ ବାସି ରତ୍ନମାଳାର ଥିଲେ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମଧ୍ୟ ମହିଳୋଙ୍କ ଧାରାଲମ୍ବନାଟିରେ ହୁଇବଳ
ଅପାଶାରଣ କୁଣ୍ଡିଥର ଓ ଉତ୍ତମ କବି ଅଛନ୍ତି ।
ଏହାକ ଶୋଭା ଏଇନ୍ଦ୍ରାଜି ଜୋରଧାତାର ବକ୍ଷି-
ଶକ୍ତି କମଳଃ କିଶୋର ଶିଳାରୀ ଓ ଗୋଟାନବୁନ୍ଦା
ଆଶି ପ୍ରାଚ୍ଯରେ । ଓରିଯାରାଷା ପ୍ରାଚି ସେ ବହିଲରେ
ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵରର ଅଳ୍ପ ନ ଥିଲା ଏମାନଙ୍କର

ପରିମାଣ ଓ କୁର୍ବି ବିପଳ ହେଉଥିଲ ଏବେ
ସେ ସବୁ କାନ୍ତିରେ ଲୁଗିବାର ସମ୍ଭାବନା ।
ବିନ୍ଦୁ ଏ ମୋହମାନେ ଆଧୁନିକ ପ୍ରଗତିର
ଅର୍ଥବଳ ନୃତ୍ୟ ଓ ଏମାନଙ୍କୁ ବାଟ ଦେଖାଇ—
କା ଠାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେ ଏ ହାତର କିଳମେଳ
ଓ ଶିକ୍ଷାସଂକାନ୍ତ ବର୍ମଣୀ ଓ ମେ ସାନ୍ତର
ଜିନ୍ଦୁ ପ୍ରବାର ଲୋକଙ୍କ ମିଶରେ ମନୋଭାବ
ବିଜନ୍ମୟ କରିବାର ଖାତିର ଉପାୟ ଦ୍ୱାରାକି
ହେଉ ଓ ଜାହା କେବଳ ସଜ ଓ ସଂକାଦଘର
ଅଥବା ଏ ଦିନର ଏକଥାର ଦୋଜପାରେ ।

ଶୋରଧାନ୍ କଣେ ସଥପ୍ରେରବ ଗଜମାସ
ତା ୨୫ ରୁଗ୍ରେ ଗଜଲେଖିତ ମୃତ୍ୟୁ
ଚଳିଦୂରାହିନ୍ ସଥା ।

“ଆଜି ମୁର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ପୂର୍ବେ ଏ ମୋହାମରେ
ତେଣୁ ମାଛକୁ ଟାଙ୍ଗିଲାଇ ପାହେବଳ
ଗୋଡ଼ି ହଜା ନଖରେ ଏହି ଆଶ୍ରମ ଧାରା
ଏହିଅଛି ସେ ସାହେବମନ୍ଦୟପାଳକ ଏକ ଗୁରୁ
ହିଁଲୁ ବନ୍ଦାଧାରୀ ଜୋଗାବରେ ଅପଣା ନାମ
ଜ୍ୟୋତି ବର୍ତ୍ତମାନେ ଜାଇର ପର ମାଛବଳିଥା
ଦୂରୀ ନାମରେ ଏକ ମାଛବଳିଥା ଗଲିଲେ
କି ପରିଷ ଥି ଥର ତାକୁ ଏକବର୍ଷ ହେଲା
ରହିଥିଲା ଏଥମରେ ଉଚ୍ଚ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ୍ବ ହିଁଲୁ
ହଜେ ବିଶବ ତର ବାହାର ଯାଇଥା
ବାରେ ମାଛବଳିଥା ରହିବାର ବଉବିନବାଣୀ
ହିଁଲୁ ଜାକୁ ଜୋଗାନାମ ବର ଥିଥିଲା ପରେ
କି ଏ ହ ୧୦ ନ ହେଲା ସେହିପର ବାହାର
ଯାଇଥିବାର କୁଳମେସ ଲା ୧୫ ରଜ ରହିଥିଲୁ
ତା ଗୋଡ଼ି ଥର ଥି ମାହେବଳଙ୍କ ହଜା
ଦବରୀଜାନାସୁ ଅପଣା ବଥ ମଞ୍ଚରେ ପେହି
ସବ କେବଳ ଏକ ଦୋହର ନଳି ବନ୍ଦ କରେ
ଏକ ସଜ୍ଜ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ୍ବ ମାର ଅପଣା ପାଇ
ହିତର କରିବା ମାନପରେ ଅପଣା ମୃଣି କରାଣେ
କରି ବନ୍ଦ ଧାରି ବରିବାରେ କିମାର
ତାଗାରେ ବନ୍ଦ ଶିଳ ଗଲ ନ ବାକ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ
ବାର ଏବହେଲା ମାଠ ବାହାର ଯାଇ କହେନ
ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ଅହିରେ ନ ବଦିବାର ହିଁଲୁ ଜମା
ଦାରର ପ୍ରାଣ ବିଦ୍ୟୁତ ହୋଇ ନ ଆର ଦୁର୍ଦ୍ଵା
ଦ୍ଵା ନର ଯାଇଥି ପଣ୍ଡବିନ୍ଦ ଅଇଲାଇ
ଦ୍ଵା ୧୦୨ ଓ ୩୦୯ ଫା ମୁଗାବକ ମାନମୁ ପୁଣ୍ୟ
ଜଗାରିବ ବରୁଅହିନ୍ତି ବନ୍ଦ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ତୋହା
ବନ୍ଦ କରିବା ହାତିମ ମାନମୁ ପଣ୍ଡବି ସାର
ଅଛିନ୍ତି ଅନାଧାରେ ଅପାନିରୁ ପଣ୍ଡ ହେଲା

ପୁରୁଷର ଦିଗେର ଅନ୍ତରକାନ ବରବାର ଅବ-
ବ୍ୟକ୍ତ ହାହଁ ବହୁ ସୁଖିଆ ଏହି ସେ ଦିଗୋଟି
ମତ୍ତୁପାଇଁ କଞ୍ଚକଳି ସମ୍ମର୍ଗ ବଠାରେ ନ
ଥିଲେ ଉକ୍ତ ବଜ୍ର ଅଧି ଏହାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ
ବେ ରୁଦ୍ଧ ଗୋରବୁ ପ୍ରଥମ ଏକଶଳୀ ଫର୍ମିବ
ହେବାର ଶ୍ରୀ ଶୋଇଥିବା ଜାଗାର ଦିନ ଆପ-
ଣାର ବନ୍ଦକ୍ଷେ ଦାର କରି ଅଧି ବଜାଳା ବାର-
ଗାରେ ଠିଅ ହୋଇ ହିଙ୍କୁ ଦୂରୀରୁ ଶୁଳୀ ମାର-
ବାର କଣି ସାବଧାନ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ହିଙ୍କୁ ଯଦି
କାହାରକୁ ମାରିବା ମାନସରେ କନ୍ଧ କା ବାର

କର ବାହାରକୁ ଅଧିକା ମାତ୍ର ପାହେବଳ
ହାତେ ଦକ୍ଷକୁ ଦେଖି ଥର ମଧ୍ୟରେ ଅପଣା
ମୃକୁ ଗୁଲା ଫିରଇ କଲା ମାତ୍ର ନଳ୍ଯ ଜାହାଁ ।
ପରେ ଏ ମୋକଦମାର ଯେତ୍ର ଅବସା
ଅଛି ଏବ ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ହାତୁମ ଏବା
ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେକ ଶାଶ୍ଵି ହିନ୍ଦୁ ଅଛନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏଠାରେ ଅପଣାର ପରିମ ଓ ପରିମ
ଦେଖାଉବାର ଆକାଶକ ନ ଲଗେ ଏବା
ଏଥରେ ପୁଲଥର କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶଂସା ଦୋହା ନ
ପାରେ ଏପରି ଏ ମୋକଦମାର ଜାହାଁ
ଟ ୨୦୦ ଟଙ୍କା ବେଶନଦେଖାଗୀ ଉଚ୍ଚତ୍ଵରେ
ଲଗେ ଟ ୨୦ ଟଙ୍କା କେତେବେଳେ ବାଜାରରେ
ମୃତ୍ୟୁ ଏପରି ଦୂରଜଣ ଏଇନି ହେଉ କିମ୍ବା
ବଲ ଓ କିମ୍ବା ବାହାରୀ ଥାଇ ଧରାନ୍ତର
ହେଲାପରି ପ୍ରଶଂସା ହେବ ମୋଲ ମାନନ୍ତି
ତମାରଙ୍ଗ କରିଅଛନ୍ତି । ”

ପତ୍ର ଓ ସଙ୍କଳ-୧

ଏ ସମ୍ବରରେ ଅମ୍ବୋମାନେ ପୁଣେ ଯେଉଁ
ଭୟକ୍ଷର ଅନିଶ୍ଚମାନଙ୍କର ବିବରଣ କେତେ-
ଅଛୁ ତାମ ଅନୟଷମାନଙ୍କର ପ୍ରବାସ ଯାଇଥାରୁ
ଲୋକଙ୍କର ଦୂରବସ୍ତାର ସମୀ ନାହିଁ ଓ ଯାଇ
ବାଟେ ଶୈଳରେ ବାଲ ଚଢି ଯବାର ଅନେକବେଳେ
ହୁଲରେ ଶୈଳ ହେବ ର ଆମ ନାହିଁ
ଯେହିଁଠାରେ ବାଲ ଚଢି ଯାଇ ନାହିଁ ଓ ପାଞ୍ଚ
ଶତ ଗତିଲାଗି ହେଠାରେ ଶୈଳର ଉତ୍ତର
ଲାଗିଥାଏ । ଏମନ୍ତ ଅନ୍ତମାନ ତୁଥିଲ ଏ
ଯଦିପିଁ ଅଛୁ ପ୍ରବଳ ନାହିଁ ଏ ବର୍ଷ ନ ହେବ
ତେବେ ଅସୁଖଙ୍କ ହୁନି ଅବାଦ ଶାଇଷାରିବ
କେ ଯେହିଁ ହୁଲମାନଙ୍କରେ ଥାନ କଷି ହେବାର
ବିଠକ ହେବ ହେଠାରେ ମାନୁ ଧାରି ଅର୍ଥାତ୍
ରଜ ଅବ ଅସ୍ତ୍ରକ ହେଲାର ସମ୍ମାନା କାର
କିମ୍ବା କୁଳ ପଣ ଯ ଏହିବାଦ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ

ଗାଁ ବୁଝି ହୋଇଥିଲା ଏହିପରି ହେବେ ପ୍ରକଟ
କର ସହିତୁରଣ ହୋଇପାରେ । କେବଳ
ମାନ ଦିଗେଷରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରକାଳୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ତାହା କହୁଛି ପରି
ମାନରେ କମିଶାରିବାରୁ ହେଉଥିଲା । ଅନ୍ୟ-
ମାନେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ଯେ କହି
ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ବାଟ ଘାଟ ସବୁ କୁଠ
ରହିଥିଲା ତେ ଏବାମଙ୍କ ଅନ୍ୟ ହୀନରୁ ସବାର
ଜାତିନ ଧୂଳ ତେବେଳେ ଏ କିମର ପ୍ରଥାନ
ଜମିଦାର ଚୌଥୀଶ୍ଵର ଶିଶୁନାଥପାତ୍ର ଡାକାରେ
ଶୁଳକ ଦୂରା ଉଦ୍‌ବାଦ ମାଦି ପ୍ରବୃତ୍ତି
କରି ଅପଣା ପ୍ରକାଳ ସାହାଯ୍ୟ କମିଶି ପଠାଇ
ଥିଲେ । ସେ କାଳରେ ଚୌଥୀଶ୍ଵର ମହାନ୍ୟ
ଏହିଥେ ପ୍ରଫର୍ମନ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନରୁ ଉପାଧ୍ୟ
କର ନ ଥିଲେ ଅନେକ ପ୍ରକାଳ ଅନାହାରରେ
ପ୍ରାଣ ହିନ୍ଦୁ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯତ୍ନବେନ୍ଦ୍ରାଚି
ଦୂର ପାଇଥାନ୍ତେ ଓ ଅନାହାରମୁକ୍ତ ହେବାର
ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥେବ ନ ଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମିଦାର
ମାନେ କିମ୍ବ କେମନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
ତାହା କରିନାହିଁ କରା ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର
ଏହାକ କିମ୍ବୁ ଯେ ଅଧିକ ଜମିଦାରମାନେ
ପାଇଁ ଖର୍ଚୁ ୨ ଥାନ୍ୟ ବନ୍ଦିଦର କରିଥାନ୍ତି ଓ
ବିଜ୍ଞାନ ଥାନରେ ସବୁ ଖୋଲ ହେଲା
ପ୍ରକାଳୁ ଧାଳ ଦେଇ ଦେବାରେ ଦେମାନେ
ଆପାତକଃ ପ୍ରାଣ ଦଶାରକେ ଏମନ୍ତ କୁଠିଲ
ଭରିଥିଲା ରଥମୂଁ କାରଣ କୁଠି ଦର୍ମ କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ ହେଲେ । ଏହିଥେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର
ଦିଗେଷ ଉପକାର ବେଳ କେବଳ ବନ୍ଦିଦର
ଦେବେଳ ଜମିଦାର କି ମେମାନେ କୁଠି ଥାଳ
କମାଦର ରଖନ୍ତି ମାତ୍ର୍ ଏହାକୁ ପ୍ରକାମାନେ
କୁଠି ଥିଲୁ କିମ୍ବ ଗ୍ରେଟ କଲେ ତେ ଅନ୍ୟ
ହୀନରେ ଧାନ ଗୋଟି କୁଳକାରୁ ହେଲା । ଏ
ଦୁଃଖମୁକ୍ତରେ କେବଳ ଜମିଦାରଙ୍କୁ କଷତିଦର
ଦେବେଳ ପରିମାଣରେ ପ୍ରକାମାନ ସାହାଯ୍ୟ
ଦୋହିଥିଲା ଯେବେ ଗର୍ବଶୀଳେ ଧରିବା
ଏଥର ବିଶେଷ ଅନ୍ୟମାନ ହୁଅନ୍ତା ଦେବେଳ
ଡେମା ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ ଯେ ଅନବ୍ୟ ଅର୍ଥ
ମୋଷ୍ଟର ବୋଲ କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦିନ କରିବା
ଅବରୁ ତାହା ଦେବେଳର ସମ୍ମିଳନ ପ୍ରକାମା
ପାଇଲା ।

ଯାହା କେଉ ପ୍ରଦୟ ବ କମିଶାରି
ବାହୀନ ଅଥବା ପ୍ରକାଳ ପରିମାଣ କିମା ଛଗି
କାରଣର ଧୋଇ ବୋରଡିକା ବିତ୍ତର କିମା

ଅବ୍ୟବ ହେଉଥିଲୁ କମା ହେବ ତଥାକ ବିଶ୍ୱାସ
କଥାର ଯେ ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟକୁ ଦୂଳ ବିମେଷରେ
ପାହାୟ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଗକ୍ଷୁ କ୍ଷମା
ନେଇ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ର ଏହିକ
ପ୍ରତ୍ୱଳ ହେଉଥିଲୁ ତହୁଁର ଫଳ ସହଜ ବର୍ଷ-
ମୋଖ ବିଶ୍ଵ ବିଜୟରେ ପ୍ରାଣ ହେବ । ଏଥିରେ
ଅମ୍ବମାନେ ବିନ୍ଦୁର କରୁଁ ଯେ ଲାଙ୍ଘବନୀ
ଜୀବା କି ଯାହା ଆଶାମୀ ନବଦୂର ମାଧ୍ୟରେ
ମେୟ ଅନ୍ତର ଜାହାକୁ ଜନଶ୍ରୀ ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରେ ରତ୍ନବଚ ବର୍ତ୍ତବନ୍ । ଏହିର ଘୋଷଣା
ଅଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୱଳର ହେଲେ ଜନଶ୍ରୀରମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବା ପାଂଚ ପଢ଼ାକୁ ଲାଗୁବାର
କରିବେ ଜୀବା ଓ ପଢ଼ାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମିତ
ଦୋଷ କୃଷିରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବେ । ଅବ୍ୟବ
ଦୋଷରେବନ୍ତ ଏ ବିଷୟରେ ବିଜୁ ଅଜ୍ଞା
ଦିଲୁ ନାହାନ୍ତି କେବଳ ଗବଣ୍ଠିମେଣ୍ଟକୁ ଅନୁ-
ନ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୋକ୍ରଦେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଉ
ପାଦ ସ୍ଥବିତ ହେଉଗରୁ ଦିଅାର ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା
କିମ୍ବରେ ଯାହା କରିବ୍ୟ ତାହା କରିବାକୁ
ହେବ । ପ୍ରତ୍ୱଳ ଗୋକ୍ରଦେଷ ମହିଳମାରେ
ପାତରିମା ଓ ଅର କଣେ କରିବାକୁ ରମ୍ଭ
କରିବାକୁ ଏବୁ ଅମ୍ବମା ବିଗମାକୁ ବରଖାତ୍
କରିବ ।

ଏହି ପ୍ରସନ୍ନରେ ଅମ୍ବେମାକେ ଶୁଣିଅଛି
ଯେ ବ୍ୟାଲେମୁରଭ ଜନିଦାରମାନେ ହେଉଥେବେ
ମନ୍ତ୍ରି ରାଜବାବୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛିନ୍ତି ମା
ତ୍ରୟଠା କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ଫ୍ରସନ୍ତ
ନାରାଣି ଏ ସେହି ବନ୍ଦ ରାଜବାବୁ ବୌଣିଧି
ବାରଣ ମାତ୍ର ବାରଣ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ମନ୍ଦିରକାଳର
ଦେବତା ଦୃଢ଼ କର ଗୁଡ଼ ଅଛନ୍ତି ଯେ କିମ୍ବା
ତାମ ଓ ବ୍ୟାଲେମୁର ଲେବଳ ଦର ତେ ବଜା
କ୍ଷମନ ଭାବି ଯାଇଅଛି ମାତ୍ର ଫ୍ରସନ୍ତ ପ୍ରଦ
ବୌଣିଧି ଅଛନ୍ତି ହୋଇ ନ ହୁଏ । ସୁରମ୍ଭ
ମାତ୍ରକୁ ବିମ୍ବ ଘାହେବ ଜନିଦାରଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବରେ ଯେଉଁ ମନ ଦେଉଥିଲା ତାହା
ଅବସର ନ ହଇ ।

ଶିବଲିକର୍ମ ପ୍ରାଇବେଟ ନୂତନ ଉଥୟମ ।

ଯେଉଁମାନେ ସିଦ୍ଧିଲକ୍ଷ୍ମ ପାଇବାର ବାହ୍ୟ
ରତ୍ନ ଜାହାଙ୍ଗ ଫଂଚ ଗବ୍ରୁମେବୁ ହେଲେ-
ଏହିଏ ଶିଥିମ ପ୍ରସତ ଦେଇ କମ ମାତ୍ର ରାଜୀବ-
ନ ଘୋଷଣାପାଇ ପ୍ରମାତ୍ର ଉପରେରେ । ୫୫

ନିୟମମାନ ଗାସ୍ତଳିରୁଧେ ଗବର୍ନ୍ଦ୍ରମେଖ୍ନ ରଙ୍ଗେ
ଠରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବମାନ
ତହିଁର ଧର୍ମସମେପ କିମ୍ବମାନ ବଠାରେ ପ୍ରକାଶ
କଲାଏ ଯଥା—

ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ସନ ୧୯୭୫ ମହିନା
ଫେବ୍ରୁଆରୀ ମାସରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବ, କିନ୍ତୁ
ଯେଉଁମାନେ ଉଠିଲୁଗ ହିନ୍ଦୁ ଦେଖିଥିଲୁ ଭାଷାରେ
ଅଶ୍ଵା ଦେଇ କାହାକୁ ହେମାନଙ୍କଠାର ଉଚ୍ଚ
ଜାଗର ପୂର୍ବେ ଏକ ସମୟରେ ଜୀବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ନିଆଯିବ ଓ ଉଛିର ବିଜ୍ଞାପନ ଏଥରେ ପ୍ରକା-
ଶଳ ହେବ ।

ପ୍ରତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଚାହୁଁର ଉନ୍ନତି ବେଳ
ନର ବାର୍ଯ୍ୟ କମନ୍ୟେ ତଳଳିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥାରୁକେ ଆର୍ଥିବା ।

(ক) যেহেতু মানে কৃবর্ষ গবর্ণমেণ্টে
কর্ম বৰ পছন্দ।

(খ) যেহেতু মানে এন্ট্রান্স পঞ্জাবে
অভাৰ্ত্তি হোৱ ছিল বৰ্ষ গবর্ণমেণ্টে কৰ্ম
বৰ অপৰন।

(g) ଯେଉଁ ମାନେ ଫର୍ଜୁ ଆର୍ଟ ପଥାକାରେ
ଉତ୍ତରିଣୀ ହୋଇ ଏକ ବର୍ଷର ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟୁଙ୍କ
କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଛନ୍ତି କେବଳ ନାହିଁ ଲେଖିବା କର୍ମ କରି-
ଥିଲେ ତାହା ଗଣେ ହେବ ନାହିଁ ତାହିଁ କି ତାଙ୍କ
କୌଣସି ଦୀପ ସୁରକ୍ଷା ପଥରେ ଏହି କରିବି
ଅନ୍ତର୍ମଳେ କାଳ ରୂପ ଅପଣା ଉପରୁ ଦାଢ଼ି-
ଦାଢ଼ି ଭାବିନାଚରଣ, କର୍ମକଳା ଏହି
ଉପଦର ଯୋଗ୍ୟ ଥିବାର ସାଂଘିକଟ ଦେ-
ଇବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

(ୟ) ଯେଉଁମାନେ ଅର୍ଚ କି ଲାକ ତିବିମ୍ବା
କି ଛାତ୍ରଶକ୍ତି ବିଦ୍ୟାରେ ଉତ୍ସବର୍ଷାଳୀ ଉପାସ
ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।

(୩) ଯେଉଁମାନେ ଗବ୍ରୀମେଘଙ୍କ କୌରାର
ସେହେତୁ ମାହେଳଙ୍କ ପାଞ୍ଚର ଘଟିଷ୍ଠିକ୍ତବିମେ
ଗାହାକାଂକ୍ଷା ପଦ୍ମପ ଉପରେ ହେବା ନିମନ୍ତେ
ମର୍ବିମେହେ ପରେ ଅନ୍ତର ପାଇ ।

ପ୍ର ୧୦ କାର ନୂନ ଦେଉଛନ୍ତି ପଦାକା-
ଶିମାନେ ଜଳଲାଭିତ ଉପେ ଯୋଗଙ୍କ ଥିଲେ
ପଣ୍ଡାଖା ପାଇଁ ତାହାର ହେବେ ଯଥ—

(କ) ଯେଉଁ ମାନେ ତଳବର୍ଷର ଅନୁଭବ
ଗଢ଼ିଲେଖାଳ ମହାର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଓ ଦେଖାଯା
ଗାଥାରେ ଉତ୍ତମ ପାଇଗ ଥିଲାର ଶାନ୍ତିବର୍ତ୍ତ

ପାଇଥରୁ ଏକ ଲଂଗକରେ ପର୍ମାଣ
ଦେଇଥିବା ।

(୯) ସୁଦୟାନ ଓ ଅପରକ୍ଷାର ବହାର-
ମାନେ କି ଯାହାଙ୍କ ପୀଇ ପୁଅକ୍ ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ଏମାନ୍ତ ମୟଗୁ ସେଣ୍ଠମାନେ
ଶିଶୁବର୍ଷର ଅନ୍ୟନ ସରଳାୟ କର୍ମ କରିଥିବେ
ଏବଂ ଦେଖିବୁ ବିଜ୍ଞାନ ଉତ୍ସମ୍ଭବ କାନ୍ତୁଥିବାର
ପ୍ରମାଣ ଦେଇପାଇବେ ।

(ଗ) ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରବେଶିବା ପଣ୍ଡାର
ପ୍ରଥମ ଦୂର ଶ୍ରେଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ
ଉତ୍ତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଷ୍ଠାନିକେ ।

(୧) ଯେଉଁମାନେ ଗବର୍ଣ୍�ମେତ୍ର ପେଟ୍ରୋ
ଟରକ ସାର୍ପିକଟ ଦେଖାଇ ପଶୁଷା ଫେରା
ଶାଇ କିଶେଷ ଅନୁମତି ପାଇଲେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିଷାପରୁ ସବାରୁ, ଉପରୀ
ଓ ନାହିଁ ପରିଷରେ ଅଧିକା ଲାଗିର ତଥେ ପ୍ରୟୋ-
ଗ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତଦିକ୍ତ ଦେବାଳୁ ହେବ ତେ
ସେ ଶର୍ତ୍ତଦିକ୍ତରେ ଛାଇର ମାଜିହେଠୁ ବିମା-
ଜଇର ଘରମାତ ଥିବ ।

ମାନୁଷଙ୍କ ବଳ ବିଷୟରେ ଚିହ୍ନେତ୍ତବାର ସା-
ମ୍ଭିତ୍ତିର ଦେଖାଇ ଦେଇ ।

ଏ ପରେ ଘୋଡ଼ା ଚଢିବା ଓ କାଳବାର
ସାର୍ତ୍ତପିତଃ ଦେବାକୁ ହେବ ଏ ସାର୍ତ୍ତପିତଃ ଟି-
ଲାର ମାଛଫୁଲଙ୍କ ଠାରେ ପଣ୍ଡା ଦେଲେ
ମିଳିବ । ଟ ୧୦୦ ଲାଗ୍ ଅଥବା ଦେଇଛର
କର୍ମ ପାଇଁ ଦୂରନେଗରେ ଏକ ଅଧିନାରୀ
୨ ମାଲାଲ ଘୋଡ଼ା ଚଢି ଦେବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଟ ୧୦୦ ଲାଗ୍ କାହିଁ କରା କର୍ମ ପାଇଁ ଉପର
କିନ୍ତୁ କିମ୍ପେ ଘୋଡ଼ା ଚଢିବା କିମ୍ବା ଏ କି-
ମାରେ ୧ ମାଲାଲ ବାଟ ବିଲିଥାରେ ଏମନି
ବିଜ୍ଞାନବାର ପ୍ରଦୋଷନ ।

ଶିଥର ଲାଇକ ସମ୍ପର୍କମାନ ପ୍ରାସାଦ ହେଲା
ତାର ପବାକାଂଶମାନଙ୍କ ଉଳନଗ୍ରାହ ବିଷୟ-
ର ଧରନା ଦେବାର ହେଲା ଯାଥ—

୧ । ଦେଶୀୟ ଭାଷାର ।
୨ । ଶିକ୍ଷଣାର ଓ ଜ୍ଞାନକ ବିଦ୍ୟା ଓ

କେବୁଣ୍ ସଦାର ।
କେବୁ ହେଲାନେ ଏହି ବିଷୟରେ ପରିଷା
ଦେଇ ଯାଇନେ ।

୪। ଅରଜ ।
୫। ଉତ୍ତର ବିଦ୍ୟାର ଓ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ପରିଯୋଜନ ।

୧୮୯୫

ଦେଖେବୁ ତିନି ବିଷୟର ପଣ୍ଡା ଦେଇ
ପାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଅପେକ୍ଷାକୁଳ
ଜଳ ହେବ ।

ଯେ କଣ୍ଠି ଅଜନର ଧରାକ୍ଷା ନ ହେବ
ଦିପ ୧୦୦ ମା କି ଅସୁକ ବେଗନର କର୍ମ
ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ଜରିବ, ଗ୍ରା-
ମ୍ୟାନ ଓ ମଲ୍ଲମୀଡ଼ାରେ ପ୍ରଥମ ଧାତ୍ୟ ବିଷୟ-
ମାଳ ଜରିଥିବାର ପରାକ୍ଷା ଦେବ ତାହାକୁ ଅ-
ଗ୍ରଗଞ୍ଚ ଦରବାକ ହେବ ।

ଭୟର ଲାଗୁଣ୍ଡ ପାଞ୍ଚ କିମ୍ବୁରେ ଯାହା ସବୁ
କିମ୍ବୁରେ ତଥାପେ ଜୀବିବାର ଅବଶ୍ୟକ ତାହା ଏ-
ଠାରେ ଲେଖିବାର ପ୍ରେସ୍‌ଚନ୍ କାହାରୁ ପରିଷାଳା-
କ୍ଷମାନେ ଗରେଇବା ଅବଶ୍ୟକ ହେବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ମେଳକୁରାଧୀନ ମୋଟାଷ୍ଟଲଗ୍ନ ଫେର-
ଆସିବାଦିନ ଯୋବାଗା ପାଠରେ ଉଚ୍ଚାଶ୍ଵାରୁର
ଲୋକ ପଥକରିବାରୁ ଖାଖଦା ବର୍ତ୍ତତ ଅର୍ଥାତ୍
ଜୀବବେ ଦୂର ପରିଷ୍ଵା ଲୋରୀଏ ହେଉଥିବାର
ସୃଦ୍ଧି ଦେଖିଅବି ଉଦ୍‌ଦିନିର ଉଚ୍ଚଶ୍ଵାର ଉପ-
ରେ ଟ ଟ୍ରେନ୍ ଆଜ୍ଞା ଅର୍ଥବିଶ୍ଵ କଲେ ଓ ପାଠରେ
କିମ୍ବା ଥବା ଦିନମୁହିଲ ସେ ସମୟରେ ପାଠ-
ରେ ଉପରୁତ ନ ଥିବାର ଜାହା ଉପରେ
ଟ ଟ୍ରେନ୍ ଆଜ୍ଞା ଅର୍ଥବିଶ୍ଵ ହେଲା । ହିନ୍ତୁ ଏ ଦିନରେ
ପୁରୁଷଗତିର ଟ ପଥିଲୁ ଓ ପାଠ ଅଭିନାଶର
ପୁରୁଷକୁ କଲିଲ । ସବୁଙ୍କଷେଷକୁର୍ବାସି ଶୂନ୍ୟ
କାହା ଏ ସମ୍ମାନ ଶୁଣି କର ଉଦ୍ବିଧାରଦିନ
ପାଠକୁ ଗରେ ଓ ଶେଷାରେ କରିବ ଜାହା
ତାକୁ କଶାଇଲ ସେ ଉଚ୍ଚଶ୍ଵାର ପ୍ରତି ଜାତି-
ରେ ଦୋହାର ମାସୁଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଟ୍ରେନ୍ ମାରିଲୁ
ଓ ସେ ଜାହା ନ ଦେବାର ଉଚ୍ଚଶ୍ଵାର ତାକୁ
ଜାହା ଆର ନ କଲ ସତର୍କ ଯେ କିମ୍ବାରୁ
ପାଠରେ ଯତାକୁ ଓ ମେରିଜ୍ଜାହେ ଟ ଟ୍ରେନ୍
ଲୋରୀଏ ହେଲେ ସେମାନେ ଥାର ହୋଇ
ଗଲେ ହିନ୍ତୁ ସେ ଉଚ୍ଚଶ୍ଵାର କରି ଏକ ପରିବା
ଅନ୍ତର ନ ଦେବାପାଇଁ ଦୂରମୁହୁରତାଜାରଙ୍ଗ-
ର ଉପରେ ଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧ ତାକୁ ସବୁରେ
ଯେବି ଅସି ମେଳକୁର ଏ ବିଷୟ ଜଗନ୍ନାଥର
ଉଚ୍ଚଶ୍ଵାର ଜଥରେ ଏହିପରିଚାନ୍ତା ଅର୍ଥବିଶ୍ଵ
କଲେ ଓ ଯାଏ କୁ ଚିଧ୍ୟଜ୍ଞା ପଣ୍ଡକ୍ଷୟ ଦିଅ
ଗଲେ । ମେଳକୁରକ ବିଶ୍ଵ ଓ ବିଶ୍ଵାଳ

ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଅଛି ଓ ଏଥରେ ଦସ୍ତାଧାରୀ
ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଏ ନଗରରେ ଅନେକ ମନ୍ଦିର ଓ ଗାତ୍ର
ଦୋକାନ ଥିବା ଓ ଜୟାମୁ ଅଳିଙ୍କୁ ହେଉଥିବା-
ର ଦେଇଲେବ କଥା ମେକଣ୍ଠରକ କବିତା-
ରେ ଅବେଦନ କରାଯାଇ ଓ ମଧ୍ୟ ପଲାଟନର
ବିମାଣିଂସାହେବ ଏତେ ଦୋକାନ ପ୍ରତି ଅପରି-
କରିବାର କାଳମେଳକୁର ଦେଇଲେ ଗୋଟିଏ
ଦୋକାନ ଉଠାଇ ଦେଇ କୁରି ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ
କରିବାର ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିବା ।

ଅମୃତାଳକ ମେଳଖୁରସାହେବ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦେଇଥିଲୁଛି ସେ ଏ କଗରରେ ଅନେକ
ଶୁଣ୍ଡରୀ ବାଟରେ ଶୁଳ୍କବା ଓ ମୋହଳ ସଙ୍ଗ-
ତିରେ ଅନ୍ୟବାର ପ୍ରବେଶ କରୁଥିବାରୁ ସବୁ-
ଯାଧାରଣକୁଟୁମ୍ବ ଅନ୍ଧା ଓ କରୁଇଲବ ଆହୁଳ
ଅଭବ ସମ୍ବନ୍ଧୀ କଣାଇ ବିଅଯାଇଅଛି ଯେ
ବଣିକ ଯାହାର ପରି ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୁମରେ କୁଳବାର
ତେଣାରେ ଜାହା ଜାମରେ ଦିଶୁକର୍ମ ଅଭକ୍ଷ
ଆ ୨୦ ଜନ୍ମବାରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିବ ।
ଓ ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ୨୦୦ଙ୍କାର ଅନ୍ୟବ
ଅର୍ଥଦର୍ଶ କରୁଥିବ । ପଶୁବିନାଳେ ଆପଣା
ପଶୁବନ୍ଧୁରୁ ଉଚିତ ଶାଖାରେ ଶାସକରେ ବନ୍ଦିବା
କାରଣ ବାଧ ଅଛନ୍ତି । ଅମୃତାଳକ ବିବେଚ-
ନାରେ ଏ ବିଜ୍ଞାପନର ଉଦେଶ୍ୟ ମନ କୁହେ,
ପଶୁବାନ ମୁଲା ପ୍ରତିଦେବାର ପ୍ରଥା ବଜା ମନ
ଅଛର । ଗୋବୁକ ପର ଉପରେ ଖୁଅର ଅଧେ
ପୂର୍ବ ଜାଇବାର କଥାପି ଉଚିତ ନୁହେ । କିନ୍ତୁ
ହେବେହୁରୁ ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଫଳବାସ୍ତବ ହେବ
ସନ୍ଦେହ ହୁଏ ଅଛେ । ଜାହା ବେବଳ ପୁନଃପର
ଉପରେ ହରର ବିଶେ ତି ସେ ମନୋଯୋଗୀ
ହେଲେ ବିଶେ ହୋଇପାରେ ।

ବଜ ପ୍ରାହ ଶେଷରେ ଲୁଣ କୁଟୀ ଦୋହି
ଥିଲ ତ କଞ୍ଚି କିନ୍ତୁ ବଢିଥିଲା । ଏଥିରେ
ଅନେବସ୍ତୁକରେ କଟିରେ ପରିଗ୍ରାମୀଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ
ନୁହ ହେ ଫୁଲିବାର ଶୁଣାଯାଏ ତ ମାତ୍ରକଳ-
କରିବ ଆଶ୍ରମରେ ଏକପ୍ରଭାବ ଯୋଦ ଉଥାଳିବୁ
ନିଜ କର ଆକର୍ତ୍ତା । ଏ ଦର୍ଶକ ଦବା ବିନ୍ଦୁ ରଖ
ଦୟ ନାହିଁ ପରିବୁ ସେ ଜଣ ଘେବ ତଣିବନ୍ଦୁ
ଜେତର ।

ମୋଷ୍ସରେ ଅନେକ ଶ୍ଵାନରେ ଖାଇ
କିନ୍ତୁ ଦାଢ଼ି କିନ୍ତୁ ଏ ଜଗତକୁ ସମୂଲଧର
କରାଯାଇ ଶ୍ଵାନର ମାନଫଳ ହେବାର ଏଠାଟେ
ଯଥେଷ୍ଟ କିମ୍ବାର ଏ କବି ସମ୍ବନ୍ଧ ଆପ୍ରେସ୍

ଭାବ ଗସ୍ତା ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରକଳ୍ପ ପରିମାଣ
ଅଧିକ ହେଲେ ଭାବ ଗସ୍ତା ଅର୍ଥାତ୍ ଗସ୍ତା
ହୁଅର ଓ ପରିମାଣ ଉଚ୍ଚା ହେଲେ ଭାବ ତଢ଼ାର
ଅର୍ଥାତ୍ ମାହାର୍ତ୍ତ ହୁଅଛି । ଏବେବ ଦ୍ୱାରା ଏଠା
ନେବେ ଶୁଣି ନ ଘାର କେବଳ ଫଣ୍ଡିଟାର ଓ
ମୂଳଙ୍କ ଖେଳ ଦିଅନ୍ତି ଓ ବାବମ ମୂଳ ଦେଖୁ-
ରେ ତୁମି ଜାଇବେ ହିନ୍ଦୁମେଧୀ କର ଲାହା
ପାଇ ବ ଅର୍ଥାତ୍ ।

କେତେବୁଧତା କେଷ ପିଲ୍ଲ ବଥ ସଦଦମାର
ଦୁଇନ୍ତ ଏଥୟୁଗେ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ଯେ
ମଜଦମା ଦରଶରେ ପ୍ରମାଣ ହେବାର ତଳ-
ମାହେବ ପ୍ରତିବାଦମାରୁ ଯାବଣୀକଳ ଡ୍ରାଘାନ୍ତର-
ର ଦଶ ଦିନେ କିନ୍ତୁ ସେ ଆନାହୃତରେ ଏ
ଅପର୍ଯୁଥ କରିଥିବାର ଜାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେବା ଦିନା
ଦିନ୍ତ ଉଠା ବରଦା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଗର୍ବମେଳକ
ଅବେଦନ ଦର ଥିଲେ । ତଳ ବାହେବ
କିମ୍ବାରୁ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦେହ କାହାଁ । ମାତ୍ର ଗର୍ବି-
ମେଳା ଭାବାଙ୍କ ଅନ୍ତରେଥ ଗଣିଲେ କାହାଁ ।
ଗତ ଦରି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଧରି ଦକ୍ଷ କରିବା ସ୍ଥାନରେ
ତେବେବ ଦର ଥିବା ହାତରେବେଳିପ୍ରତି ବ୍ୟାନାଇ

ବୁଦ୍ଧିମାନ କୁଷକମାନେ ଜାହାର
ଯେ ଅବଶ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଉତ୍ଥାନକର ଅଣି ଅବଲମ୍ବନ ହେବ
ଏକମାସ ପ୍ରକଳ୍ପ ବଢ଼ି ଅବା ହୃଦୀ ନ ଦୁରଭାବ
ହେଲେ କୌଣସି ଗଙ୍ଗା ହାର୍ତ୍ତ ଦିନ୍ତୁ ରମିଜେ
ଓ ଭଲହର୍ତ୍ତର ଅବଶ୍ୟା ଅସୁକ ଭଲେ ନୁହେ
କୋଣମାତ୍ର ପାରିବ ।

ବେଳ୍ପତା କେନାରେ ସାଙ୍ଗିଲୋତାର
ମୟଥାଦାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧେପର ହୁରହୁପ୍ରା ଗନ୍ଧବରି
ଧୀର ଦୂର ଜାହା ଦେବତା ଏ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନର
ବର୍ତ୍ତତା ବର୍ତ୍ତିବ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ପାହେବଙ୍କ ଅଛି
ମୟ ସର୍ବଶେଷ ବୋଧ୍ୟରେ ରିଶା ପାଇଅଛି ।
ଏମନ୍ତ ଦୋଷମାର ଧାରେ ଯେ ସେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧାର ଧେପର ପଦିତମହାର କରିଲଙ୍କ ତୁମା
କିମ୍ପରି କଷା ରେ ଅବଳ୍ମି ଦାରଣ ଏବହୁନର
ଜାଳ କୁରିଲେ ଏକାବେଳକେ କରିପ୍ରୋତ୍ତି
ବନ୍ତ ଓ ପରାମର୍ଶ ଚାପ କପରେଇ ଆମା
ଅଧିବା ବୌତରେ ଘୋଟିପକାର ଥାମ୍ବା ଓ
ଦେଶର ଜାହା ଅଶେଷା ଦେଖା କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚଥାମ୍ବା
ସଦେହ ନାହିଁ ।

ଏହି ଜୀବନପ୍ରକାଶ ସହିତ କୃତ ଦର୍ଶନ
ବିଜ୍ଞାର କୃତପରିଣିଷ୍ଟିଂରୁକୁଳାଙ୍କଳ ସମ୍ବଲପୁରେ
ମୁଦ୍ରିତ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ଉତ୍ତଳସଂପିକା ଜା ୧୦ ରମ ମାହେ ଅସ୍ତ୍ର ଦନ ୮୭୭ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ।

ପ୍ରେରିତପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତ୍ତ ଉତ୍ତଳସଂପିକା ସଂଖ୍ୟାବକ ମହାଶୟୁ
ସମ୍ପଦେ

ଉତ୍ତଳସଂପିକା କେତେକ ପିଲ୍ଲିକୁ ଉତ୍ତଳସଂପିକା ପଥେ-
କଥାଯୁଦ୍ଧରେ ଶ୍ଵାରଦାତ କଲେ ଉତ୍ତଳ ହେବୁ ।

ମହାଶୟୁ ! ଏହିଷ ବାହୁଡ଼ା ରଥସାଧା ସମ-
ୟରେ କେତେକ ଅମଙ୍ଗଳମୂଳକ ଘଟନା ଧୂ-
ଆକ୍ରମନମେବରେ ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ କର୍ତ୍ତରେ
ଜନ ସାଧାରଣ ସକାର ଥାଏ ନାନାପ୍ରକାର
କର୍ତ୍ତନା ବହୁଧରନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମେ ରଥ ସମ୍ମାନରେ ଯେଉଁ ମନୀଳି
ମନୀଳ ଯେତି ବିଶ୍ୱାସମାନ ହୋଇଥିଲା ତାହା
ଅସରକୀୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶ୍ରାବିକ ରଥ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ବସୁରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରବେଶହୋଇ କିଧୃଦୀଗ ରୟ
ହୋଇଗଲା ।

ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ଯାତ୍ରୀ ପ୍ରାଚିନ୍ତ୍ୟ ଜ୍ଞାପ ଦର୍ଶନ
କରି ଅଧାରଣା କରି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଅଧିକା
ମୂଳରେ ଭୁବ ଶୂର୍ବକର ପ୍ରଭୁର ସେ ସେହି ଓ
କର୍ତ୍ତିଷୁଳକ ତତ୍ତ୍ଵ ମାତ୍ର ଓ ସ୍ଵର୍ଗମନାଥଦ
କ୍ରୂରାକୁ ମନେହର ଏଥେ କରି କରିବାରେ
ପ୍ରଦୂର ହୋଇଥିଲା ଦିମା ଜାହାନ ମାନସିକ କାର
ଅନ୍ତପ୍ରକାର ଥିଲା ତାହା ଅମ୍ଭେ କହ ନ ପାଇ
ମାତ୍ର ପ୍ରାଚିନ୍ତ୍ୟ ଗହଣକୁର ଜନମାକର ଯାତ୍ରୀ
ପ୍ରାଚିନ୍ତ୍ୟ କୁନ୍ତି ବନ୍ଦନ କରିଥିବାର ସମ୍ମାନ ହେ-
ଇଗଲା ।

ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ଯାତ୍ରୀ ଶ୍ଵାରେକ ଅଧିକା
ମୂଳକ ସହଜ ଶା କଲନେବଜ୍ଜତର ପରିଧେୟ
ଦୃଷ୍ଟି ଧାରଣକର ଦୂରିଷ୍ଟ ହୋଇ ପରିଶର ହେବା-
ହମୟରେ ତାହାର ସମ୍ମାନି କିଞ୍ଚିତ ଜ୍ୟାମକଳ ।
ସେଥିରେ ଦେବଦେହ ଅପ୍ରଚିହ୍ନିତ ଶୂର୍ବକରେ
ହୋଇଯବାର ଶା କର୍ତ୍ତର ସମ୍ମାନ ମାତ୍ର ପ୍ରଧା-
ନ ସତ୍ରାକୁ ଦୂରମର୍ଜିକା ଅର୍ଥଦ୍ଵାରା ଦେବ-
ତାନାମାନକୁ ନୂନ ବସୁ ପରିଧାନ କରି ବିତ୍ତ
ଦେବରରେ ।

ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେବତାମାନେ ବାହୁଡ଼ା ରଥର
ପରିମାନ ବନ୍ଦନ ପୂର କରିବିଲା ଭାତୀରେ
ପ୍ରାଚିନ୍ତ୍ୟ ଦେଉଳକୁ ସତ୍ରାମାନେ ଦେବ ଦେବି-
ଶିଳ୍ପ ମୂଳରେ ଏକ ବୈଶ୍ଵବ ତନନ ଅର୍ଗଳା
ଦିଲାରେ ଦିମାଧୀନାମ ହୋଇଥିଲା ପତ୍ରାମାନେ

ତନନ ଅର୍ଗଳା ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ଦେବତାମାନରେ
ସେମଧ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ରାମାନ ହୋଇ ଅଳ୍ପା-
ଳିଙ୍କ କର୍ତ୍ତିଷୁଳ ନିଷେଧ ନ ମାତ୍ର ଅର୍ଗଳାମଧରେ
ପ୍ରବେଶ ହେବ ସେଥିରେ ପତ୍ରା ଓ ପରିଅଶ ଓ
ପୁଲିଷକର୍ମଗରମାନେ ବରକୁ ହୋଇ ବଲପୂର୍ବକ
ଧେଇବାରୀର ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତରେ ସେ ଅଧିଶେ
ହୋଇଗଲ ବ ଆଜର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଜର୍ତ୍ତର ଦିବରଣ
ହୀର ହୋଇପାର ନାହିଁ । ଏଥରେ ପୁଲିଧର୍ମା-
ଦଲମ୍ବି ମାନେ ନାନାପ୍ରକାର ଉତ୍ତଳବେଶର
ହୃଦୟନା ଆଶା କରିଥାନ୍ତରେ । ଇହ ।

ତାବନ୍ଦୀମଧ୍ୟସଲକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେଲେ
ତାକଣରୀ ପ୍ରାହବମାନକୁ ଦେବାକୁ ହେବ ।
ଶା ବ୍ରଜବିଜ୍ଞାନ ପତ୍ରାମଧାରୀ ।

ଆମେ କରିବାପାଇବାର ପ୍ରକାଶକରିଥାରୁ
ଯେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉତ୍ତଳବ୍ରାହ୍ମମନର
ନିର୍ମିତ ବିମିତ ଦାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତରେ ।

ନିହାରକ-ଶ୍ରାବନ୍ଧିମଧ୍ୟନ ବାହାଦୁର ୫୧୫

ବାହୁ ଦେବାରନାଥଦାସ ୫୧୦

ମଧ୍ୟମଧ୍ୟିବୋଷ ୫୮

ମାଧ୍ୟବଦିନଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରାପାମାଧ୍ୟ ୫୭

ପ୍ରବାଧତତ୍ତ୍ଵରେମାଧ୍ୟାମାଧ୍ୟ ୫୮

ହାରଥକଦୋଷ ୫୯

ଅନୁଦାପ୍ରାଦ୍ୟଦୋଷ ୫୯

ବଲପୂନମଧ୍ୟ ୫୯

କରିବିଜ୍ଞାନବସ୍ତ୍ର ୫୯

ବିଦେଶବରମେଧିପାମାଧ୍ୟ ୫୯

ଭଗବତଚରଣମଧ୍ୟମଧ୍ୟାମାଧ୍ୟ ୫୯

ପରମାର୍ଥଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରାପାମାଧ୍ୟ ୫୯

ଭବ୍ୟନାଶୟବସିଂହ ୫୯

ଶ୍ରମପାଦିଷିଂହ ୫୯

ପଦ୍ମକାରଦାସ ୫୯

ଦ୍ୟାନ୍ତକାରାଥତତ୍ତ୍ଵଦୋଷ ୫୯

କାମ୍ପୁଣଦାବଦେବମେଧିପାମାଧ୍ୟ ୫୯

ଦରେକୁଷମଧ୍ୟମଧ୍ୟାମାଧ୍ୟ ୫୯

କାଳପ୍ରାପନମଧ୍ୟ ୫୯

ମଧ୍ୟମାରଗରଣଦୋଷ ୫୯

କରାମାରବ୍ରଜଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରାପାମାଧ୍ୟ ୫୯

ପରାମାର୍ଥଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରାପାମାଧ୍ୟ ୫୯

ପ୍ରଭକରବୁଦ୍ଧାମଧ୍ୟ ୫୯

ରମନମଧ୍ୟମଧ୍ୟଦୋଷ ୫୯

ରମମୋହନମଧ୍ୟମଧ୍ୟଦୋଷ ୫୯

ବିଜ୍ଞାନାଥଦୋଷ ୫୯୭

ବିଜ୍ଞାନାଥଦାସ ୫୯୯

ବୋଧନମଧ୍ୟମଧ୍ୟଦୋଷ ୫୯୯

କରିବିଜ୍ଞାନମଧ୍ୟମଧ୍ୟଦୋଷ ୫୯୯

କରିବିଜ୍ଞା

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୨

୧୮୯୫

କ୍ଲାନ୍‌ରିଜ୍ ଅଗଞ୍ଜୁ ସନ୍‌ଟ୍ୱେଟ୍ ମରିବା ମୁଁ । ଶ୍ରାବିତ ଦ ପାଇଁ ମନ୍ଦର୍ଥେଷ୍ଟୀଯାଳ ଘରିବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକୁ ମୂଲ୍ୟ

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁହଁ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୬

ମଧ୍ୟପଳ ପାଇଁ ତାକିମାଥଳ ଟୁୟାର

ଅମ୍ବେମାହେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର ସ୍ଵପ୍ନ
ଗଜେତରେ ପାଠକଲୁ ଯେ ବାବୁ ନନ୍ଦବିଶେଷ
ଦାସ ଦିଗୋଟିକଲେହତୁର ପ୍ରଥମ ପରିଷାରେ
ଉତ୍ତାରୀ ହୋଇଥିବାକୁ । ଗଜ ଅପ୍ରେଲମାସରେ
ଏ ପରିଷାର ହୋଇଥିବା ଓ ଏ ମହାମୟ ଏଥ୍-
ର ପ୍ରଥମଥର ଉପର୍ତ୍ତିକ ହୋଇଥିଲେ ଏକା
ଧରରେ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାରୀ ହୋଇଥିଲେ
ପ୍ରତ୍ୟେବାର ବିଷୟ ଅଚ୍ଛା । ଓଡ଼ିଆରେ ପରିଷାର
କଥୁମ ଅଧୀନରେ କେବଳ ଉତ୍ତାର ଲେଖକ
ଅତ୍ୟୁମ ଦିଗୋଟି ବଳେହତ୍ସାରେ ବିସ୍ତୃତ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ସଥା ବାବୁ ସଦାନ୍ତରିମାତ୍ର, ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ
ନ୍ନୋହିବର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାବୁ ନନ୍ଦବିଶେଷ ଦାସ । ବାବୁ
ସଦାକଥ ଶାତବିଲୁ ବର୍ଷାୟାପ୍ରାବସାରେ ନିଷ୍ଠାତ
ବର ଯାଇଥିଲୁ ଅଭିବଦି ମେ ପରିଷାରେ ଅଧା-
ରନ ହେବାର ବିଥା ହିତର ନୁହଇ । ବିନ୍ଦୁ ଅଭି
ରତ୍ନଜିତ ଛୁଟମାହ କର୍ମ କର ଏହାଥରକେ
ପ୍ରଥମ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତାରୀ ହେଲେ ଏଥିର
ସବ୍ୟାଥାରଣ କିମ୍ବର କରିବେ ଉତ୍ତାରୀଧ-
ମାନେ ଦିଗୋଟି ବଳେହତ୍ସା ବର୍ମିକରିବାକୁ
ପ୍ରତ୍ୟେବାର ପାଇଗ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର ଦୂରର
ବିଷୟ ଯେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ବିନିଷ୍ଠାର ଶ୍ରୀମତୀ
ବେଦଜାହା ସାହେବ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଉତ୍ତାର ପ୍ରଥ-
ମରେ ବହୁଜାତଥା କିମ୍ବର ବିହୁ କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଅବ୍ୟ ଜଗତର ଦିଗ୍ବୃତ୍ତି ଘୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକଙ୍କୁ
ଉତ୍ତାରରେ କମ୍ପର ବଗ୍ରା ନାହାନ୍ତି । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଗର୍ବ୍ୟାବନ୍ତି ଯେ ବର୍ମିମାତ୍ର ପରିଷାର

ପେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଉତ୍ତଳାଧ୍ୟକୁ ଏପରାଇ
ଉଚିତବ୍ୟାମ ଦେବା ପାଇ ବିଶେଷ ନମୋଯୋଗୀ
ହେବେ ।

କେ ପ୍ରବାଚିତ ଗଣ୍ଡାମ ବଳେଟରେ ଉଳ୍ଳିଙ୍କ ନିଜପଦ୍ଧତି ପ୍ରବାଚିତ ହୋଇଥାଏ । ସଥାପନା ହେଲାମ ଏବେବେ ।

କେବଳମୁଁ ପରିଷ୍କାର
ଲେଖା ସଂଶୋଧନରେ ଲେଖାର ଓଡ଼ିଆଲେ-
କେ ଦାଖଲ କରିବା ଅଜମାନଙ୍କରେ ଅର୍ଜିଦି-
ରିର ତାଷୁ ଯଦ୍ୟ ଜଣା କରିବାରେ ହୃଦୟ ଧରିରେ
ଦେବତାରେଥାର ଦୃଶ୍ୟ ହେଲା ଅର୍ଜିରେ ଜଣା
କରିବାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବରକା ଭବ ପାଇୟାଇ
ତହଁକି ପ୍ରକାଶ ଦିନର ହୋଇଥିବା ଭବ କେ-
ନେବ ସାରିରେ ସମ୍ମିଳିତ ତେବେ ଶାଶ୍ଵାରେ ଥିବା
ଯାହା ଅର୍ଜି କରିବାମାନଙ୍କରେ ଦାଖଲ କରି
ଦେବତାର ଦେବତାକୁ ଦୋଳ ଓ କେଲଗାରେ
ଲେଖା ହୋଇଥିଲେ କୌପିଦ୍ରାରେ ଶୁଣା ଦିନ-
ଯାଇଅଛି କି କ୍ରୀରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ତେମନ୍ତ ଏହା କ୍ରମ ବନ୍ଦିବ ଦୋଳ
ଦର୍ଶାଧାରିରରେ ଜଣା ହୋଇ ନାହିଁ ।”

ଏଥୁବୁ କଣାପାଏ ସେ ରୈଲିବୁଦ୍ଧା ଗଞ୍ଜାମର
ମହିଳାଦିବୁର ଛାତି ଯାଇ ତାହିଁ ମାତ୍ର ପୁଷ୍ଟେ
ଡେବ୍ଯୁପ୍ରତି ଯେଉଠି ଅଶ୍ଵା ଥିଲା ତାହା ଏଣକି
ରହିବ ନାହିଁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ଗଞ୍ଜାମହିଲାର
ଡେବ୍ଯୁ କୁଣ୍ଡି ଅଛି ବିମାର ଅକ୍ଷର ଓ
ସେବେ ଡେବ୍ଯୁ ଭାଷାପ୍ରତି ସେ ଚିଲିମ୍ବେ ନିର୍ଦ୍ଦି-

ମାନ ଅୟବ ମନୋଯୋଗ ହେଲା ରେବେ
ଅମ୍ବେମାନେ କିର୍ତ୍ତ କରୁ ଯେ ଗଞ୍ଜାମର
କୁଳେକୁଠର କଣେ ଉପସୁକୁ ଅନୁବାଦକ
ବିସ୍ତର ବର ଜାହାଙ୍ଗି ଖଳେଟ ଲକ୍ଷତ ବିଷ-
ସମାଜ ଶବ୍ଦ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରଦର ବରନ୍ତୁ
ଫେମନ୍ ହେଲେ ଅଛିମୁକ୍ତେ ହେଠା ରେବେ
ମାନେ ଭରମାରୀ ଶିକ୍ଷା ବରକାରୁ ସମର୍ଥ
ହେବେ ।

ନଗରବସିମାଙ୍କେ ଅପଣା ବୃଦ୍ଧପାତ୍ରଙ୍କ
ଗୋଟି ଛାଇବାକ ପଥୁକୁ ଅସାବଧାନକୁଠିପେ ଦୂର
ଖାଇବାକୁ ଶୁଣିଦେବା କିବାରଙ୍ଗ ପକ୍ଷରେ
ପଥୁକୁ ମାହୁକୁ ଡିଲାହେବଳ ପ୍ରଗତିକ ଅଞ୍ଚଳ
ଆମେମାନେ ଶାକ ପଢାଇବରେ ଲେଖିଥିଲୁ ଜାହା
ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିଲେବେ ଅକ୍ଷୟୁତ କରୁଥିଲୁ
ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତର୍ଧାଳୀ ହେଲା ତାହା ଏହି ଯେ
ଆଜିର ଯଥାର୍ଥ ମର୍ମ କି ବୃଦ୍ଧିପାତ୍ର ଦୂର ଛନ୍ଦ-
ଦିଲ ବାଳ ଗୋଟି ସବୁ ଘରେ ବିନା ଥୋଇ
ରହିଲେ ରାଜଥଳ ସେ ସବୁକୁ ବିଲକୁ ନେଇ
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଗୋଟିର ମାଲିମାନେ ସତ୍ତକରୁ
ପଡ଼ିଲେ ନାହିଁ ସମସ୍ତେ ଏହି ପ୍ରକାର କୁହିଲେ
ଯେ ଗୋଟି ସତ୍ତକରୁ ଗଲେ ଅଧିକାର ହେବ ।
ପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସହିତମାର ଅନ୍ତର ବା ପୁଲିଷ-
ତାର ଯଥାର୍ଥ ଭାବେମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିକାର ଏବେ
ବୋର ସବୁ କରିବା ଥାର୍ ଯାଇ ଅଗୁଣ୍ଠା
କିନ୍ତୁ ଏହା ହେବା ପୁରୁ ଦୂର ଛନ୍ଦଦର୍ଶକ

ଲୋକେ ଏମନ୍ତ ଧାରଣ ହୋଇ ଥିଲେ ଯେ
ଗୋଟିଏକ ଶଶୀ ମୁକୁରେ ଦିକ୍ଷିଦେଵାଙ୍ଗୁ ବହି-
ଲେ ଓ କେହା ଅବା ବିକ ଦେଲେ । ଯେବେ
ମାତ୍ରକୁଟୁମ୍ବାହେବ ରୂପ ଧେଶ୍ବୋନ୍ ଦେଇ
କିମ୍ବା ନ ରହନ୍ତେ ଜେବେ ଏମନ୍ତ ଧୃଗ୍ରା
ନାହିଁ । ଧେଶ୍ବୋନ୍ ଦେବା ବାର୍ଯ୍ୟ ଦାତିଗ୍ରାହ
କିମାହତ ହୃଦୟ ଭାସାଇ ବୁଝି କେତେ ଯେ
ଏ ସବୁ କଥା ମୁହାରେ କହନ ସେ ଅବା
ଯାହା କହଇ ଏବା ଦୋହାମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ରୂପ
ଲୋକଙ୍କର ଏ ସବୁ ଧରିବାର ଉପାୟ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ଧେଶ୍ବୋନ୍ ବାଜାର୍ ଏମାଜେ ଦାଖକୁ
ଦୌଡ଼ ଧରିବାର ସମ୍ଭବ ନୁହଇ ଏ ପ୍ରକାର
ଆହାମାକ ଧୃତିପ୍ରେ ଲେଖ ପ୍ରଗର କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ । କେତେକଣ୍ଠୁ ବିଜ୍ଞାପନ ଲେଖି ନଗ୍ନ-
ରିର ନାହାନ୍ତରେ ଲଗାଇ ଦେଲେ ଓ
ବ୍ୟବହାର କରେଇରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯୋଷଣା ଦେଲେ ହୋଥ ହୃଦୟ ଏମନ୍ତ ତ୍ରୁଟି
ପ୍ରଥମ ନାହିଁ । ସମାଜକ ବିଧାରେ କରିବ
ଦାତିଗମାନେ ବିହିତ ମନୋଯୋଗ ଦେଲେ
ଅନେକ ଯଜଳ ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକା ଘରବବ
ଦାତିଗମାନଙ୍କ ଅନୁଗୋଧ କରିଅଛୁ ଯେ ଏବା
ଧେଶ୍ବୋନ୍ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ ରଖି ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରଗର କରିବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉତ୍ତର ଉପାୟମାନ
ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଦୀପଚିତ୍ତ ରମ୍ବା ପାଇନାର ଉପାସ

ଗତ ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ଯେଉଁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବ
ଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଗଲା ତହିଁରେ ନିର୍ମାଣକାରୀଙ୍କ ପା-
ଦିନାଥୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୱାନୀ ପ୍ରସାଦ ମଳମୁଖରୀଙ୍କ
ମନରେ କମେଶ୍ଵରପେ ଜାଗନ୍ନାଥ ହୋଇଥାଏ ।
ମାତ୍ର ମହାତ୍ମାମେହା ବଜାଳାଳଙ୍କର ଏହି ମନ୍ତ୍ର ଚୋ-
ଇଥାଏ ଯେ ନିର୍ମାଣ ମହାକୁ ଉତ୍ସବ କରିବାର
ବିଧାୟ ଏବାଳଙ୍କରେ ନ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ ନାଲ
ଜୋଲା କାର୍ଯ୍ୟ ବରି ହେଉଥିବ କେମନ୍ତ ବନ୍ଦ
ହେବାର ବିଧବୀଙ୍କ ନାମ ବୁନ୍ଦି ହେଉଥିବ ।
ଯେଉଁଠାରେ ନାଲକବିହୀନ ନିର୍ମାଣ ଦେଖାଇ
ଇଷା ବରମାର ପାଇବ ଯେଠାରେ ଅନ୍ୟ କରି-
ବ ପ୍ରଦୋଷକ ନାହିଁ ଓ ନାଲବନନ୍ଦନାନ ନିର୍ମିତ
ହେଲା ଭାଗାର ଅବଧାରାଯୁ ଅନନ୍ଦନ୍ଦନ ବଜା
ତହିଁ ପରରେ ମିଳାଇଦେଇ ପଞ୍ଚଶୀଲମେ
ଦେଖାଇ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଇଷା ବରମାର ।

ପୁରୁଷେର ବିଷ ନିହିର ବାଧସ୍ଥାନ ହେଲା

ରେ ଗୋଟିଏ କଳସବାହୀ ସହି ବନ ଏବଂ
କାଠମୋଡ଼ାରେ ଏକ ପଥରଦନ୍ତ ପ୍ରଦେଶଜଳ
ଥିବାର ଗର୍ବଶ୍ରୀମେସ୍ତୁ ବିବେନଳା ଯାଇଲୁ । ଏ
ଦୂର ଜ୍ଞାନୀ ଶିଖିଣୀ ହୋଇଗଲେ ଧୂମରେ
ଆଉ ଦଢ଼ିର ଉଷ୍ଣପ୍ରତିବ ହେବ ନାହିଁ ଓ ଏମନ୍ତ
ଚରମା ହୃଥର ଯେ ଅଗାମୀ ଜରୁରେ ଏ
ବାର୍ଷିକ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏହି କାଳରେ କାଠ-
ମୋଡ଼ା ନିଧାର କାମକଳ ଉପରେ ୩୦ ମାତ୍ରର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ ହେବ ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର କେନାଳକୁ ବିଲ୍ପିଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଧେରସିବାର ପ୍ରସାଦ ସଙ୍ଗେ ଜମୁନା ମୁହା-
ଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ବଳ କରିବାର ବରାବାର
ପ୍ରସ୍ତୁତି ଥିଲା ଓ ତହିଁର ଉତ୍ସମିତି ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ଶକ୍ତିମେଘଙ୍କ ବିଷ୍ଣୁଧୀନରେ ଥିଲା ।

ମହାନ୍ତିର ଦଶବ୍ଦାଳର ବନ୍ଦ ଜାଲଦୟା
କାଳର ସେଇ ପଦମନ୍ତର ଏବଂ ସେଠାର ଗୁରୁ-
ପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ହେବାର ଉପାୟ ହେଉ-
ଅଛି । ଅବୁକାଳରେ ଏଥର ଉତ୍ସମିଷ୍ଟ କବ-
ିତ୍ରମେଣ୍ଣ ଉତ୍ସପାଦ ପ୍ରେରଣ ହେବ ।

ପଞ୍ଜାମୁଣ୍ଡେର ଲାଲର ଉତ୍ସମିଶ୍ର ମଧ୍ୟ ଅନୁ-
ବାଳରେ ଗହଞ୍ଚିମେଣ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଥାରୁ ପ୍ରେରିତ
ଦେବ । ଏଥରେ ବିଷଣ୍ଣ ଓ ଦୁଷ୍ଟଣୀ ଜଳର
ବଳମାନ ତୋଷ କ୍ରାନ୍ତଣୀ ମୁଖ୍ୟରଙ୍ଗି କରିଏ
ହେବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଏ ଓ ଅଳ୍ପଦନରେ
ମନ୍ତ୍ରେ ହେବ ।

ଅପିବଦ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଆଗମୀ ଶାତ ଶୀଘ୍ର କାଳରେ କିନ୍ତୁ ତେ ପଥକୁ ରଖା କରିବା
ପାଇଁ ଅବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକ ବଜମାନ କରିବା
ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ବୈଷ୍ଣଵୀର ଦନ
ପଦ୍ମରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ ବାରଣ
ପଦ୍ମରୁ ନିଷାଙ୍କ ଜରୁବ ବସିବାର ସମ୍ଭାବନ
ହବାର ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦେଖେଇ ଗରିବେ ଅର
ପୁରୁ ହେବିଥିବାକୁ ବମାକଳ ମାତ୍ର ସରମାଗ
ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ।

ଏଥର ଦେଖାଯାଏ ଯେ କଳୟାନ ଥୋଇ-
ବିଷ୍ଣୁ ବିବାହ କଲିଛ ଗବ୍ରମେଶ୍ୱର
ଥୋଇବ କେବୁ ଜାଧାରୁକୁ ଓ ପ୍ରାୟ ଦୂର
କର ବର୍ଷରେ ସ୍ଵରକତ କରିବ ବୋଲିବି ।
ଏ ଏକ କଳୟାନ ଦେଇ ରତ୍ନ ପାଇପାରେ
ଲା ଏଥର ବିନ୍ଦୁ ଅମେମାନେ ଅତିଲ
ମୃଦୁରେ ଉଚିତ ।

କୁରଙ୍ଗ ମିଶରିପାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟବସ୍ଥାପନରେ ଗତମନ୍ଦରର
ଅଭିନନ୍ଦରେ ଏ ଅଛନ୍ତି କିମ୍ବବେଳେ ହୋଇ
ଅଛି କେବଳ ଉତ୍ତର ବନ୍ଦମେଶ୍ୱର ବିମନ
ହିଁଲେ ଏହା ପ୍ରଭାତ ହେବ । ମହାମାନଙ୍କ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନର୍ତ୍ତକୀୟାକେବ ଏବେଳାକୁ ଅନ୍ତକାଳ
ହେଲୁ ଅପ୍ରତ୍ୟେ ଏଥିମରେ ଅପଣା କାର୍ଯ୍ୟର
ଯେତ୍ରଷ୍ଠ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଇଥିବାକୁ ଜହାନ ଅନ୍ତରୁ
ମାଜ ହୁଅଲି ମେ ଏହାକି ଶାସନରେ ପ୍ରକାଶ
ହୁଏ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇ ଧାରକ କିନ୍ତୁ ଏ
ଅଭିନନ୍ଦ ମହୋମାନ କବନ୍ତୁ କି ନାହିଁ ଏହା
ଦେଖାଗଲାର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ନିରଂଗ ଲାହାର ପ୍ରକାଶ
ବସୁଳକାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଏ
ଅଭିନନ୍ଦ ମାନାନ୍ଦ ନୁହଇ ଏବଂ ଏଥରେ
ଯେତେ ଯେତେ କଥାମାନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହୋଇଥାଏଇ
ସେବର ପୂର୍ବେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦେଖାଇ ହୁଏ ।
ବନ୍ଦମେଶ୍ୱର ବିଜ୍ଞାନ ମନ୍ଦିରରେ ଏହାପରିମାଣ
ପ୍ରକାଶର ବିଶେଷ ମନ୍ଦିର ହେବ ହାତୁ ବିଜ୍ଞାନ
ଯାଚାପାତ୍ର ଲଙ୍ଘନ କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏହା ବିଜ୍ଞାନରେ ମତ ପରାମର୍ଶ କରିଥାଇଛନ୍ତି
ଏହାର ବିଜ୍ଞାନରେ କାତାହାଜୀପାତ୍ର ସବୁ ଏ
ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରତିବାଦ ସୂଚନା ଆନ୍ଦୋଳନରେ
ବ୍ୟବସ୍ଥାପନରେ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ
ଯଦିଏ କି ବାବଦ୍ୟାପକ ସଙ୍ଗ ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶର
ପଞ୍ଜିଯିର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରିମାଣ ସଂଶୋଧନ କର
ବାହୀର କ୍ଷେତ୍ର ଆବେଦନପଦ୍ଧତିମାନଙ୍କରେ ବିଜ୍ଞାନ
ଅମ୍ବା ବରାଥିବାର ଫର୍ମରିଥାଇଛନ୍ତି କଥାତ ପୁରୁଷ
କିମ୍ବା ଅପରିମାନକରୁ କୌଣସି ମାମାଣ୍ସା
ହୋଇ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ଏ ଅଭିନନ୍ଦ ଲେଖନ
କର ଅମଙ୍ଗ ଦୂର କି ହେବାରୁ ସେମାନେ
ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଅପରିମାନ ରହିଥାଏନ୍ତି । ଏପରି
ଏ ଅଭିନନ୍ଦ କେବଳ ପରାମର୍ଶ ହତକାରୀ
ଦୋଷିଥାରୁ ହୋଇ ବାହୁ ସୁଅଧ ମାତ୍ର ଏଗାର
ବିଜ୍ଞାନ ଲଙ୍ଘନ ଏବଂ ଯେଉଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ
ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଲୁ ଜହାନରେ ମାନ୍ଦରର
ବାହୁ କେବାନ୍ତମୋହନ ତାକୁର କିମ୍ବା ଅଭି
ବେହ ଦେଖାଯାଇବାକୁ ନ ଥିଲେ ଏ ମେ ମନ୍ଦ
ଯେଉଁ ଅପରିମାନ ଉପରୁକ୍ତର କଟଳ ଜହାନ
ପୋତରା ଅଭିନନ୍ଦ ସମ୍ମାନେ କଲେ ହାହୁ ।
ଯକୁ ଏହା ହେଲୁ କି ଯେଉଁ ଅଭିନନ୍ଦ କେବଳ
ଦେଖାଯାଇବାକୁ ମନ୍ଦିର ଉପରୁକ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ହେଲୁ କାହା ସମସ୍ତ ଦେଖାଯାଏ କେବଳ ମନ୍ଦ
ମନ୍ଦିରରେ କେବଳ ଲଙ୍ଘନ ଗୋଟିଏହାକି

ପ୍ରମୁଖ ଓ ବୟାହି ହେଲା । ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର
ଆଜିର ପ୍ରକଳନ ହେଉଥାଏ ମହାମାନ୍ୟ ବିବ୍ରତ
କେନ୍ଦ୍ରର ସାହେବ ଅଞ୍ଚଳ ହେବେ କି
ନାହିଁ ଦେଖିଲାଗାଏ ତାହାଙ୍କର ବିରାମ ମଧ୍ୟ
ତଥାଏବ । ଉଠିଗଲାକେ ଏବେଶର ଗୁଡ଼ା
ତାହାଙ୍କର ଯାହା ଇତ୍ତା ସେ ତାହା କରିପାରିବୁ
ମୂଲ୍ୟ ଓ ମରଦ୍ଵାମା ଗର୍ଭମେଘ ଯମୟରେ
ଅମୃଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ଯେତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବିଷ ବିଦ୍ୟୁତେ ଉଚ୍ଛର ବୁଲନାରେ କର୍ତ୍ତମାନ
ମୂର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଏ ଉଠିଗଲା
କୁଳ ଗର୍ଭମେଘ ଯଦ୍ୟପି ବିଲେବଳ ଅନୁଶବ୍ଦ
ଅବସ୍ଥା ଓ ଘଣ ଦୂର ନ ପାଇ ଅପଣା ଦୁର୍ବି-
ପ୍ରାଣ ଲୋକଙ୍କ ହଳ କରିବାକୁ ଯାଇ ଦେବେ
ପ୍ରକାର କ୍ଲେଶର କାରଣ ସ୍ମୃତି କରିଅଛନ୍ତି
ଛାତ୍ର ଏମନ୍ତ ଦୂର କିମ୍ବା ଦୁଇର ସେ ଉଠିଗଲା
ଗର୍ଭମେଘରେ ପୂର୍ବଦର୍ଶମେଘମାନଙ୍କ ଅଭ୍ୟା-
ଶ୍ରମାନ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରକାଶର ହେବ ନାହିଁ ।
କାରଣ ଉଠିଗଲା ଗର୍ଭମେଘର ଯେ ଦୁଇଟି
ଅଭ୍ୟାଶର ଗାଢା ବର୍ଣ୍ଣମେଘ ବିଶେଷର
ହୋଇବା ଦୂର ଗର୍ଭମେଘର ଦୋଷର
ନାହିଁ ପରି ଏହି ଦିଲ୍ଲିର ଲୋକମାନେ
ଭାବିତବର୍ଷପ୍ରତି ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ
ହେବାର କର୍ତ୍ତମାନ ଯେବୁ ଦୋଷ
ଦେଖାଯାଏ ସେବୁ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଉଠି-
ଗ୍ରହିତ ଲକ୍ଷ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅବସବ
ଅମ୍ବମାନେ ସେହି ଅମାରେ ଦୂରିକୁ କରି ପାରୁ
ଏବଂ ହାଲୀୟ ଗର୍ଭମେଘର କୌଣସି ଅଭିନନ୍ଦ
ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ଆପଣାମାନଙ୍କ ଉପରେ
କୁରିବର୍ଷ ଓ ଉଠିଗଲା କିବେଳକ ମଧ୍ୟାଳୀ-
ରେ ପ୍ରକାଶ ଦର୍ଥାର୍ଥୀ ଜୀବନକରାରେ ଅବଶ୍ୟକ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସୁଖକ କାଳ ହେବ । ଏହାକାରି
ହେବୁ ଯେତେ ଦୂର ଗର୍ଭା ଅହିତରେ ଅ-
ଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶର ହେବ ତେବେ ତହିଁରେ କିମ୍ବା
ପ୍ରମାଣରେ ଜ ଜଳ ହେବ । ଏ ଉଠିଗଲା
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗର୍ଭମେଘଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଅନୁଭାବର ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ହେବାର କୌଣସି
କାରଣ ବାହୀ ଜେବେ ଅମୃଦେଶୀୟ ଲୋକେ
ମିଛିଥିଥାଇ ଥିଲାନ ଦିଲିବରେ ବାହୀ କି

ଏତେ ଅଗତି ଉତ୍ସାହନ ଦରଥିଲା ? ତହିଁର
କାରଣ ଏହୁଁଯେ ବଜ୍ରଲାଗନଶ୍ରମେଣ୍ଣା ଗୋଟିଏ
ପ୍ରମ୍ବନ କର ଅଛନ୍ତି ଯେବେ ଅପଣା ଶୁଣି ଆଜୁ
ଧାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରବାର ସୁତ୍ତି ସ୍ଵତ୍ତ ବୋଧ
ହୋଇଥିଲା ତେବେ ଗୋକୁଳ ମହୋନାତ ଉପେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ଗୋଲି କହିବାର ନ ଥିଲା
ଏ ହେଠାୟ ଲେବେ ଦିଗନ୍ତ ମୂର୍ଖ ଥିବା ହେ-
ବିଶ୍ଵ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଣା ଜାହାଙ୍କ ମନକ କିମିତ
ଯେଉଁ ବିଧାନମାନ କରିଲୁ ଜାହାଙ୍କ ମଜାନ୍ତି
ସରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କର ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଣା ସେମନ୍ତ
ଭଲ ବିଷ୍ଟ ବରିକେ ତେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦରିବେ
ଏତିବ କହିଥିଲେଗ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା
ଯେବେ ଲୋକଙ୍କ ମଜାନ୍ତୀସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର-
ବାକୁ ଜକା ପ୍ରାଣକର ସେପର ଦିଲ ନ
କଲେ ତେବେ ସୂଚନା ଲୋକଙ୍କର ଅସମ୍ଭାବ
କାତ ହେଲା । ଓ ଏପରି ଅସମ୍ଭାବ ଜାତ
ଦରବାର ସ୍ଵତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଣା ହେଉ ଅଛନ୍ତି ।
ସେଇବାରେ ଗାସନକାର୍ଯ୍ୟ ଜିବାହ କରିବାର
ଅବଳାଷ ଥିଲେ ଲୋକଙ୍କ ଉପୟକୁ ଜ୍ଞାନଶିକ୍ଷା
ଦେବାନ୍ତାର ସାଧାରଣଭବମାର ଜାହାଙ୍କ ମନରେ
ଉଦୟ କରିବାର ନ ଥିଲା ଯେବେ କଲେ
ତହିଁର ଅନୁଭବମାନ ଜୟଦେବର ଅଦ୍‌
ଜୀବ ।

ସେଇବନ ବନ୍ଦମ୍ବାୟକ ସରରେ ଏହି
ଅନୁଭବ ପାଶୁ ଲଘି ଧେଇ ଭର୍ତ୍ତ ହେଉଥାଏ
ସେବନ ବାକୁ ଜ୍ୟୋତିଷକମୋହନ ଠାକୁର
କହିଲେ କି ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଣା ନିରବିପଲ
ବିମୃତ ମହୋନାତ ଦରିବାର ଭଲ ସମ୍ଭାବି-
ପେ ପ୍ରକାଳୁ ଦେବାକୁ ଅସୌତ୍ତର ଜ୍ଞାନ ବିବନ୍ଦ
ଜାହା ହେଲେ ତାକୁ ବିଧାନକୁ ଅନୁଭବ ରାଜୀ-
ବାଦ ଦେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଅନ୍ତର କ୍ଷମତା ଦେବାରେ
କିମ୍ବା ଭଲଫଳ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥକୁ ମାନନ୍ତ
କର ଲେପନ ନାହିଁ ଗବର୍ଣ୍ମର ଉତ୍ତର କଲେ କ
ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଲେ ଦେବାର ଉତ୍ସାହ
କାଥରିବେ ସମ୍ଭାବ ହେଲେ ବିଜାପି
ଅନ୍ତର ବିପାରେ । ପରାମରି ଲୁହ
ଯେପରି ହେଉ ସେ ସଧାରଣ ଅନୁଭବ ପରିମାଣରେ
କିମ୍ବା ସମ୍ଭାନାତ ଦରବାର କର ପ୍ରକାଳୁ
ଦେବନେ । ଲେପନ ନାହିଁ ଗବର୍ଣ୍ମ ସଧାରଣ ଏଥ-
ରାଜର ପ୍ରଥାକ ସାହାଯ୍ୟବାଦୀ ଦେବାକୁ ଜାହାଙ୍କ
ଥାରେ କମ୍ପିଣ୍ଟ ଦିଶାର ହେଉଥାର ମାତ୍ର
ଯାଇଁ ଦିନ ଧର୍ମର ଦେବାକୁ ନାହିଁ ଓ ସେବନ୍ତି

ତରକାଳ ଏହୁପଦରେ ରହୁବେ ନାହିଁ । ଏ-
ହାଙ୍କ ପଚାରେ ଯେ ଅଦିବସେ ଏହାଙ୍କ ମଜରେ
ବାର୍ଷୀ ନ କର ଦୁଆରତ କଠିନଭ୍ୟେ ଅଛି
ଶୁଣିଧାଳନ ବରବ ତାହା ହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନର
ସୁନ୍ଦର ଅବଶ୍ୟା ମଞ୍ଚ ରହିବାର ସୁକଟିନ ହେବା
ଅତିବ ଶାଶ୍ଵତକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵ ଦିଗେଷର କଥାରେ
ବିଶ୍ୱାସକର ଗୋକମାଳିଧୀ ଅନ୍ତରମାନ ପ୍ରତିକିଳ
କରିବାର ଉଚିତ ନ ହେଲା । ଫଳତଃ ଉଚିତ
ହେଉ ବି ନ ହେର ଅରନ୍ତିର ବିଦ୍ୱବସ
ହେଲାଣି ଏଥର ଆମୂଳନଙ୍କର ଯାହା କିମ୍ବା
ଆଗା ଭରା ବ୍ୟଥିମେଘ ଉତ୍ତିଥାତରେ
ରହିଅଛି । ଦେଖାରେ ଯେବେ ମନୋଲାଭ
ହେଲା ତେବେ ପାଇଁ ସରଳ । ଅର କାହିନେ
ବୋଲାଇଲେ କିମ୍ବା ହେବ ନାହିଁ ଓ ଆରହ
କାର ହେଲାତାର ଯେ ପରମାଣରେ ଲେବିଲୁ
ଶାକୁଷମାନ ଦେଖାକୁ ପତକ ଆଗମୀ ସଧ୍ୟାହରେ
ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପଥକର ମହିମାର ଉଷକୁ ନକଦମାର
ବ ଯଦ୍ବୂର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୁଣେ ଲେଖା ଯାଉଥିଲୁ
ତାଇହନବର ଓ ମୋହବର ପ୍ରତିର ପ୍ରମାଣ
ଅଛିବରେ ଜୟବ ପାଇବେ । ଗାନ୍ଧିଦୟବାନ
ପଥରେ ମେଳକୁର ସାହେବ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସେ
ପ୍ରତିତରେ ଦୋଷି ଅଟେ ଓ ଭାକୁ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ତାହାର
ନାମ କେବୁକବରର ଦାସ ଅଛି । ମୋହବର
ପଢ଼ି ତାଙ୍କ ଶୋଷାଗ୍ରେସ ନ ବଳେଛେ । ଭାକୁ
ବର୍ମରେ ଦିପକୁ କ ବଳେ । କାରଣ ଦିବାରେ
ଏ ମହିମାର ଅମଲ ବଳେ ଉଣା ହେବ ।
ହେଉଛିବୁନ୍ତି ସହସ୍ର ହୋଇଥିଲା ତାହାକୁ ଧା
ରିତୁତ କଲେ । ପ୍ରତିର ପ୍ରମାଣବରେ ତାହା
ନାମରେ ଫରିଦଦାସ ମକଦମା ବଳାଇବାର
ବିଚିତ୍ର ହେଲା ହାହିଁ ।

ଜମେଶାରଙ୍କ ଧାରଣା ପଥକର ବାଜନର
ନକଳ ଭାବାରଙ୍ଗୁ ଦେବା ପାଇଁ ବଲେକୁଠିର
ସାହେବ ବିଶେଷ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିବାର୍ତ୍ତ ଆଜୀ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ସେଥିରେ ଯାମାର ବହୁ
ବନ୍ଧୁରେ ବା ମାତ୍ର ଥିବ ବେ ସାଦାକାନ୍ତରେ
ଦେଇଗୋମୁ ବିଲେ ଧାରାକାନ୍ତରେ ନକଳ ପାଇ
ପାଇବ; ନକଳଟିର ଭାବାରୁ ଦେବାରୁ ହେବ ।
ଦେଇଦେଇଦେଇ ତେସ୍ମୀ ଏ ଦିବସପୂର ବିଜ୍ଞାନ
ଦେଇଦେଇଦେଇ ।

ମାତ୍ରକବନ୍ଧଗର ଅଛଳରେ ଏହି ପ୍ରକାର
ଯୋକ ମସି ଲକ୍ଷ୍ମୀ କଣଥିବାର କାଳ ଶ୍ରୀହାରେ
କେଣ୍ଟଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଦ୍ଧାରୁ ଯେ ହରି-
କୁରିଧର ଅଛଳରେ ମସି ଯୋକ ମସି ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଲିଙ୍ଗପଛନ୍ତି । ପୂର୍ବ ଏ ସହାରେ ଯେପରି
ଜମା ବରିଆଣୁ ଓ କୃଷ୍ଣ ହେଉଅଛି ଏଥରେ
ଆରି ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ଦିଗ୍ଭୂମାହିଁ ।

କଲିଛ ମାର ତା ୧୨ ରାଜରେ ଥୁମକେତୁ
ଶୁଦ୍ଧଗୁରୁ ହର୍ଷ କରିବା କିଷ୍ଟୀ ଉର୍ମେମାଦେଶୀୟ
କଣେ କେବୁଳିଷ ଗଣନା କର କରୁଥିବାର ଯେ
ଏଥୁବେ ଏ ପରିବାରେ ଲେଖା ଯାଇଥିଲା
ଆହା ସହୃଦୀ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହୁମ୍ମାନ-
ଅନ୍ତମାନଙ୍କେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାର ସେ କେବଳରୁ
ଜାହା କାଣିଷ୍ଠାର କଂଗ୍ରେ କଲେ ଯେ ସେ ଏପରି
କଥା ବିବାଧି କହ ବାହାନ୍ତି ଚିମା ଗଣନା କରି
କାହାକୁ । ଆଜିର ବୌଦ୍ଧବି ପଦ୍ମ ତାଙ୍କୁ
ହାସ୍ୟାଜ୍ଞବ ଓ ଅଧିମାନଙ୍କ କରିବା ଅପ୍ରାୟରେ
କାହା ନାମରେ ଏଥର ରୁତକା ବଗ୍ରାମାହୁ ।
କିନ୍ତୁ ଏଠା ଅନ୍ତରୁ ମୋକେ ସେହି ତା ୮ ରୁ
ଗରୁ ଦେବେ ଅଧିକ ସତରାର କହୁଅଛନ୍ତି
ହେମାହେ ଅଜ ପ୍ରାଚୀ ବହୁବାଲ ନାହିଁ ।

ବୀରାମ କର୍ମଗୁଣର ଗନ୍ଧ ପରିଷାରେ ଉତ୍ତର
ଦିଲ୍ଲିଯିର ଜଳନ୍ଦାର ଚନ୍ଦ୍ରିତ ଓ ଅଶ୍ଵିନୀର
କର୍ମଗୁଣାନ୍ତ ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ ସୋଇଥାଇଛି ବୋଲି
କଳବକ୍ତା ବଜେହରେ ପ୍ରଦାନିତ ହୋଇଥାଏ
ଯଥା—ଜେଥିରୀ ବଲେହାର ବାବୁ ନନ୍ଦିଶ୍ଵାର
ଥିଏ ଓ ମହାଲୁଙ୍କ ଏକବିମ୍ବ ରସୁଲ ଏପର
ଅଶ୍ଵିନୀର ଜଳନ୍ଦାର ଜଳସାହେବ ଦେବଳ
ଓପ୍ପାଳାଶାରେ ଉତ୍ତର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ମାଦିବାହକା ବୋଲନ୍ତି ଉପରେ
ପ୍ରତିଦିନ କମିଶାର ଦରଜୀ ସହିତ ବାବୁ
ବୋଲନ୍ତି ହୋଷ ଦରଖାନ୍ତି ୨ ମାର ବଠିକ
ଅଭିନନ୍ଦ ମସ୍ତକ ବଣ୍ଡ ଥାଇଥିଲେ । ମାର ସେ
ଅଧିଳାହେ ଜଳସ ପାଇଥାଇଲୁ । ସେ ହଜଳ
ଅନ୍ତରେ ଧୂଳି ପଚାଇ ଜଳସ ପାଇଲୁ , କିନ୍ତୁ
ସେ ଆପେ କାଣନ୍ତି ଯେ ସେ ବଜାପା ନୁହନ୍ତି ।
ମତି , କେବେ କି ପାଲେଶ୍ୱରରାଗୀ ଥର ସମ-
ସେ ଦିନାପା ।

ଶୋବେ କେମାରହୁଏ ଦିଦିରେ ଏହି ଜୀବି-
ଇ ନାହିଁ କା ୧୦ ଦିନରେ କେବଳ ବିଗନ୍ଧିକା
ପରମାଣୁରେ ଥିଲା ଯାକୁଛି । ଗୋଟା ସ୍ଵରୂପ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ରେ ଫରି ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଜନ୍ମରେ ପଡ଼ିଲା ପେତୁ
ପୁରୁଷ ଅତ୍ରଜାରେ ଅଥବା ଗର୍ଭକଳ ଯାଇ

ଥୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିବାର ଉକଳବଢ଼ୀ ପ୍ରାମବସିମାନେ
ଧଳାଇବାକୁ ହାତିଲା ହୋଇଥିଲେ ବିନ୍ଦୁ କେବୁ
ଫାଟା ହେଲା ହୋଇ ଚାହୁଁ ।

ଉପାଦ୍ୟକର ଜନିମାରମାନେ ଗର୍ଜାଗୁ
କାଳରେ ହୁଏ ଖୋଜାଇବା ଓ ସଂସାର ବିଷ-
ସ୍ତରେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ କରି ଧ୍ୱନି ଜାହାନ
ଅନ୍ତର୍ବାଦ ବେବା କାରଣ ଗନ୍ଧର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ବଲେ
ବିଟର ସାହେବଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କରି ଘରୁଣି ।

ଦେଖନ୍ତ ତିଳମାୟୀ କି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
କରେନ୍ଦ୍ରିୟ ହୋଇ ଜାର ପ୍ରମୁଖ କର କିନ୍ତୁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ ଅପଲବ୍ଧରେ ଦିଗା ଧର୍ମମର ଘୂର୍ଣ୍ଣେ
ବର୍ତ୍ତକ ଧର୍ମପାତ୍ରଙ୍କ ଉତ୍ତାର୍ଥ କୃତମରବାଦ୍ୟାବ
ଅକୁରିତଥ ବରିଆଛି ତାହାର ସମ୍ପତ୍ତି ସବୁ
ମାତ୍ରାବଳୀ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥାଏ ସେଠାରେ
ଜହନ୍ତ ହେବାରେ ଦେଖାଗଲୁ ଯେ ତହାରେ
ଧ୍ୟାବ ଅନ୍ତକାରୀ ଓ ହୋଇ ଉତ୍ତାପନର ମୂଳ
ଦୂରକଷ୍ଟ ଚାଲାର ଅନ୍ତକ ଆହୁ । କେତେ
ଲୋକଙ୍କୁ ଠବି ଏହାର ଉପାର୍କିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ କିମ୍ବା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକେ ।

ବରେପାଇ କିମ୍ବାନାହାତି ସର୍ବଧାତେବ
ଗୋପାଇ ମାରବାଇ ପୁରକୋଟି ଠକାର ସମ୍ମାନ
ରଖି ଥାଇ ଅଛି । ଏ ଠକାର ଦିଲ୍ଲି ଦାନରେ
ବିଚିଯାଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଠକା ଜାହାର ବିଧରୀ ମୁଣ୍ଡରାମ
ପାଇବ ।

ବୁଦ୍ଧି ଦିଗର କାଳଙ୍କୁ କାହାଜ ଜ୍ଞାନଗୁ
ଥିଲା ! ଏଥରେ ପ୍ରାୟ ୯ ୧୦୦ ର ସେବା
ଓ ଉଚିତକାର ସରଦାର ଅଛିବୁ । ସବାପେଣା
କିମ୍ବା କାହାଜରେ ୨୫ ମୋଟା ଗୋପ ଅଛି
ଏହାର ବଳ ୮୦୦ ମୋଡାର ପରିମା ଦୂର
ଅଛି ।

ବଜନୀର କୁଳପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପୁଣେର ଗବ୍ରେ
ହର ଉତ୍ତରମୟମ ମେମାହେବ ଭାବିତବର୍ଷର
ଧରିବିବୁଗର ମଞ୍ଚ ପଥରେ ବିମ୍ବକୁ ହେବେ
ଦୋଷ ଯେଉଁ ଜନରବ ଉଠିଥାଏ ହିନ୍ଦୁପ୍ରେ-
ଟ୍ରିଆମ୍ବ ମନରେ କାହା ଅମୃତର ଦୂରିରୀ
ମହାମାନ୍ୟ ଲର୍ତ୍ତ ନର୍ଥବ୍ରଦ୍ଧ ଗାହେବ ଜାହାଙ୍କୁ
ଏ ପଦ ପାଇ ବରାଣ ବରାଣହିନ୍ତା ବୋଲ ଶୁଣ-
ଆଏ । ଅମୃତମାନଙ୍କ ନିଦେବନାରେ ଏ କଜନରବ
ଧର୍ଯ୍ୟ କେଲେ ଭାବିତବର୍ଷର ଦୂରକଷ୍ଟ ଅବଧି
ମୋରକ ହେବ ।

ପ୍ରଶାସନିଦିଗର ପୁଣ୍ଡ ସମ୍ମାନ ନିର୍ମାଣକାରୀ
ନିଜର କହିଲୁ ପ୍ରବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ୫ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କାର ସମ୍ମାନିତାର ଅଳ୍ପକାର ବିପ୍ରେତକ

ଶ୍ରୀକୃତିବର୍ଷରେ ବହୁମୁ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକାରୀ ।
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ବର୍ଗେଦାର ସ୍ଵରୂପୀରମନ୍ତ୍ରାରଙ୍ଗେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଳ୍ପମୁହଁ ୧୫ ଲକ୍ଷ ।

ବିଜ୍ଞାନରେ ଏବର୍ଗ୍ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ପ୍ରାୟ ଅନୁକଳ ହୋଇଥାଏ । ଅମ୍ବୁମାତ୍ର
ଅବ୍ୟାହଦ୍ୱୟ ସେଇତେ ଶ୍ଵାମର ଅବସ୍ଥା ସଂକାଦ-
ପଦିନାନଙ୍କରେ ଯାଠ ବରିଥିଲୁ ଛଇଗୁ ଏହି
ପ୍ରବାନ ହୋଇଥାଏ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଅଶ୍ଵବଗୁ ଏବର୍ଷ
ଧ୍ୟାନ ହେବାର ଅଗା ନାହିଁ । ଏଥିଲୁ ଶ୍ଵାବଶ-
ମାର ଥିବ ମେଷ ହେଲ ଯେବେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶେଷ ଭଲ ନ ହେଲ ତେବେ ତୁରିଷ ନ
ହେବ ଦୋଲ କିଏ ସାହସ କର ବରି ପାରେ ।
ମହାମାତ୍ର୍ୟ ପ୍ରତିଶ୍ଵାମାହେବ ଅଗାମୀ ଅ-
ଭ୍ୟ ବୁରମାସ ଜା ୧୫ ଉଚ୍ଚରେ ଘେମିଲୁଠାଇ
ଯାଦାକର ଲାହୋର, ସିଆଲହୋଟ, ମୁନିଜାନ
ଓ ଖେତାମ ବିଜ୍ଞାନ୍ୟ ବାଟେ ବୁରମାହେବ
କମଶ ବରିକାର ସିବେ ।

ବ୍ୟକ୍ତିମାନ କାଳର ବିବେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କେବଳ ଗୁରୁତ୍ବରେ ଉଚ୍ଛଳ ଅନ୍ତରୁ ଓ ଅନେକ
ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଚ୍ଛଳ ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ ଥିବାର ବିଷୟରେ
ଦିଅଯାଇଥିଲା । ବୀଜିବାଣୀମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ
ଦେହର ଉଚ୍ଚର ସହିତେ କଣ୍ଠିପାଇଲେ ।

କଲିବଜାତୀୟ ବଲ୍ଲଦେଵ ବାଟେ ମାନ୍ଦାଳ ଓ
ବମ୍ବେଇରୁ ବ୍ରିଟିଷ ନେବିଗେସନ୍ହୁ ଉପରେନାର
ଯେଉଁ କହାଇମାନ ବଜାୟାକି କରଇ ସେ
ସବୁ କଲିବଜାତୀୟ ଭା ୩୦ ରୁଣ ଏକ ଅଗ୍ରାମୀ
ଘର୍ଥାତ୍ତ୍ଵ ଅଗ୍ରତମାସ ଭା ୧୦ ଓ ୨୫ ରୁଣରେ
କଲିବଜାତୀୟ ବାହାରିବ । ବମ୍ବେଇରୁ ବଲ୍ଲ
ବଜାତ୍ତ୍ଵ ଯେଉଁ କାହାକିମାନ ଅଧିକ ସେ ସବୁ
କଲିବଜାତୀୟ ଭା ୨୫ ରୁଣ ଏକ ଅଗ୍ରାମୀ ମାସ
ଭା ୮ ଓ ୨୦ ରୁଣରେ ବମ୍ବେଇରୁ ବାହାରିବ ।

୨୯ ପାଇ

କାନ୍ତି ପ୍ରାଣକାଥ ଦିଗ୍ବୁଲି	ବଜ୍ରଧୀର	୫	୧୦
" ଦିଗ୍ବୁଲିକଳ ଦେହ		୫	୫
" ସଦାକଳ ମହାଧୀନ କଟକି	"	୫	୫
" ଅର୍ଦ୍ଧଲୁହକଳ	"	୫	୧
" ଦିଗ୍ବୁଲିକଳ ଦେହ	"	୫	୨
" ବଜ୍ରଧୀରକଳ ଦେହ	"	୫	୩

ଏହି ଅନୁଲାପିତା ସହି କରେ ଦର୍ଶନ
ବଜାର କଟକପ୍ରିୟାଙ୍କୁ ଆଶରର ପଥାଳାଧରେ
ମନ୍ଦିର ଓ ପ୍ରକଟନ ହେବ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୬୨୮

३ वर्षांपि

ଜୀବନ ଅଗନ୍ତୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ମହିଳା ମୁଁ । ଜୀବନ ହିଁ କୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଗଛବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀକ ମଳି ୫୩

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୁଦ୍ରଣ ଦେଲେ ବର୍ଷକ ୪୫

ଲେଖକ ପାଇଁ ଜାତମାସିକ ୧୫୦

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣୁଥିଦୋକାନର ଅଧିକାରୀ
ବିଷୟରେ ଯାହା ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା ଜୀବନ୍ୟା
ବନ୍ଦଳଙ୍ଗ ଉପରେ ଅନ୍ତରୀମ ହୋଇ ସାହା-
ହିତ ରିପୋର୍ଟରେ ସାନ ପାଇବାର ଜହାରେ
ମେଳକୁର ସାହେବଙ୍କ ନୃତ୍ୟ ପତଙ୍ଗ; ରତ୍ନ ଦେ
ଏ ଦୁଇରେ ଥିବା ଶୁଣୁଥିଦୋକାନର ଜାଲକା
ଫୁଲପକୁ ଜଲବ କଲେ । ଘୁଲିଏ ସବୁ ଦୋକାନ
ଓ ଗୋପନୀୟ ଜାଲକା ପଠାଇ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ
ମଜଳୁ ସମର୍ଥନ କଲେ । ମେଳକୁର ସାହେବ
ସହିଦେବଜା କର ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥାଇଛନ୍ତି ଯେ
କେହି ଶୁଣୁଥିଦୋକାନ ବା ଗୋପନ ସହର
ମଞ୍ଚରେ ରତ୍ନ ନ ପାଇବ, ଦିନାଜି ବିକଟ ପାଇ
ଯେଉଁବ ଅବଶ୍ୟକ ତେଜିବ ଶୁଣୁଥ ବଜାରରୁ
ଆଜି ବନ୍ଦଳ ମାତ୍ର ଗୋପନ ବା ଦୋକାନ
ଓର ବାହାରରେ ଭାବୁବ ଏଥର ଉତ୍ତରଜାମା
ସମ୍ମ ଶୁଣୁଥିଦୋକାନ ଓ ଗୋପନଦାର ପ୍ରତି
ଜାହା ହେଉଥାଏ ।

ମେଳକୁର ସାହେବଙ୍କର କମ୍ପର ଓ ଅନ୍ତର୍ମାଣ ପରିଧିରେ ପ୍ରଥାର୍ଥ ଓ ପ୍ରଗଣ୍ଠନାୟ ଅଟେ । ଏଥରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଅତ୍ମିଥ ଓ ଦୋଷାମା କାହାର କିଛି କ୍ଲେମ୍‌ପ୍ରେସ୍ କୁହାନ ନ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସହର ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀଅତ୍ମିଥଦୋଷାମା ନ ଉତ୍ସବା କଷ୍ଟଯୁକ୍ତେ ଘୂର୍ଣ୍ଣ କରସାମନ୍ତରେ ଦୃଷ୍ଟି କରିଲେ ଏ ଅଜ୍ଞା କିମ୍ବାଲ ହେବ । ଅଜ୍ଞା ହେବ ଯେ ପୁରୁଷ ଏକାଦୃଷ କିମ୍ବାଲାବୁଦ୍ଧ ନ ହେବେ ।

କୃଷ୍ଣବାଚ ମୁଖେ ଏଠା ଉଚ୍ଚଲ ଅନ୍ତବାହିକ

ଓ ରୂପୋର୍ତ୍ତିରଙ୍କୁ ପଦେ ସହବାର ଥାଇ । ସେହି
ଦିନୁ ଉଛଳ ଧାରିବାର ଅଛି ତିବୁ ବିଷୟ
ରୂପୋର୍ତ୍ତିରେ ପ୍ରକାଶ ଘାଇ ଲାହଁ ଏଥମ୍ବାରେ
ଅନେକ ପ୍ରଥାନୀ ବିଷୟ ଏ ଧାରିବାରେ
ଲେଖା ହୋଇଅଛି ଓ ହେ ସବୁ ଅନୁବାଦ
ହେବାର ଭାବର ଥାଇ ତେ ଆଜିବାବ ହୋଇଥିଲେ
ହାତିମଙ୍ଗ ଗୋଚରରେ ଅସି କିନ୍ତୁ ଫଳଦୀପ୍ୟକ
ହୋଇ ଥାନ୍ତା । ଏ ମନ୍ତ୍ରରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
କର୍ମସୂର୍ଯ୍ୟ ଦହେଣେ ଦିମ୍ବା ହେମାନଙ୍କ ନାଥରୁ ଉଠିଲେ
ଲେଖୁ ଦୋଷୀ ଅଟନ୍ତି ମନେହ ନାହିଁ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ହେମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଅନ୍ତରେଖ କରିଅନ୍ତି
କି ଅଧିଳା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଲେ ଅଛି ସିଦ୍ଧି ନ
କରିପା ।

ନୁହନ ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଅନନ୍ତର ରହିଲ
ଅଚକାର ହେଲୁ ସେ ସଙ୍ଗ ୫୦୦ ମରିବାର
୧୦ ଅଛନ୍ତ ଜୀମରେ ଯେଉଁ ମୁଢକ ପୌଳି-
ଦୀଣ ବାର୍ଷିକିଯ ଅଜନ ପ୍ରଗରଜ ହୋଇଥାଏ
ଏ ଯାହା ଆଗାମୀ ମାଘର ଜା ୧ ଶିଖାରୀ
ପ୍ରତଳିତ ହେବାର ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ ଭାବ
ସଂତ୍ରିତ ମୁଦିତ ରହିବାର ପ୍ରୟାବ କୋଇଅଛି ।
କରଇବରୀଯ ବ୍ୟବସାୟକ ସମ୍ବନ୍ଧ ନିଜ ଅନ୍ୟ-
ଦେଶକରେ ମାନ୍ୟକର କବକାଳେ ମାହେବ
ଏ ଅଭିନବୁ ଆଗାମୀ ଉତ୍ତରଣ୍ୟ ମାତ୍ର ଘର୍ଷଣ୍ୟନ୍ତ୍ର
କୁଣ୍ଡର ନାମର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଣିବ ଆଇବନ୍ତି

ପାଣ୍ଡିଲିପି ଅଗର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଘାଇଥାଳୁ
ଛନ୍ତି । କି ହେଉନ୍ତି ଏ ପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଳୁ
ବିଶେଷ ଜଣା ନାହିଁ । ପ୍ରସାଦବାଟୀ ସର୍ବ
ବେଳକ ଏହିକ ବହୁଅଳ୍ପକୁ ଯେ ବିଷମର ମାତ୍ର
ତା ରଙ୍ଗରେ ଅଗେର ମୁଦ୍ରା ନୂତନ ଅଭିଭାବ
ପ୍ରଫରକ ହେବ ଅଭିବକ ବାପିଦିନ୍ତି ଅଭିନନ୍ଦ
ପରକୁ ଉତ୍ତିବାର ଭଲ । ଏ ନୂତନ ଅଭିଭାବ
ପରି ଭାବିବକଣ୍ଠୀୟକର ଯେ ପ୍ରବାର ମଜ
ପ୍ରକାଶ ପାରଥାକୁ ଲହିରେ ଅଭିଜ ବନ୍ଧ
ରହିବା ସମ୍ମାନ ସମସ୍ତକୁ ସୁଖବର ହେବ
ସନ୍ଦେହ ହାହିଁ ଓ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ
ଯେ ଏ ଅଭିନ ପୁରୁଷାର ସଂଘୋଷର ହେବ
ବୋଲି ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରପଳିତ ହେଲ ନାହିଁ ।
ଆମ୍ବୁମାନେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ଦର୍ଶନ ଯେ ଏହି ଅଭିମାନ
କିମ୍ବା ସଂପଳ ହେଉ ଓ ଯେବେ ଜାହା କ ପ୍ରାଦୂର
ରେବେ ଧରିମାପ ଯେ ଏ ଅଭିଜ ପାଇବ
ଅନ୍ତରୁଦ୍ଧ ଭବାର ଧାର୍ମାଗଲ ଏହି ମୁଖର
ବିଷଧ ଓ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମହାନାନ୍ୟ ସବ୍ରତରେନ୍-
ନରଲକ୍ଷ ଅନ୍ୟବାଦ ହେବାର କର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ।

ଦୂରନ୍ତ ଅଇନ ପ୍ରକଳିତ ହେଲେ କେତେ
ଅମୟଜୀବ କହିବ ଜାହା କିନ୍ତୁ କରିବା କଠିନ
ଅଭିରା ଆହୋ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଅଧିକାର
ବିଶ୍ଵର ଅଛି କିମ୍ବା ଏ ଅଇନଗୁଣ୍ୱ ରକ୍ଷା
ଗାଇ ହାତୁ କରି ବିଶକର ଦେଖା ମୁକୁ
ଥାଇବେ କିନ୍ତୁ ଏକବିନ ଉଗୋବୀ ସେମଙ୍କୁ
ଦିଶୁ କିମ୍ବା ଏହି ମୁକୁ ସୁଧ ହେଉଅଛି

ନୁହିଲ ଆଜିରେ ଜାଗା କିଳିତ ହୋଇଥିଲା
ଏବଥର ଆଧାମୀ କର୍ଣ୍ଣେଷୀ ବୋଲି ମାତ୍ର
ଧାରରେ ଫରିଦ୍ୟା ଜାହା ନାମରେ ଅପରିଚିତ
ଦିଲ ଦଶ୍ରରେ ପଢୁଷାଇ ପାରିବ ଓ ଦଶ୍ରର
କିନ୍ତୁର ଅଧିଳରେ ଅଧିକ ଦଶ୍ର ମାତ୍ର ହୋଇଲା
ଯାରେ । ଏପରି ଯାଥି ଉପରେ ଘରମତ୍ତ
ଦେହ ବନ୍ଦୁ ସପଥ ପୂର୍ବର ଅପଯୋଗ କର
ଜାହା ଜାହାରୁ ମାତ୍ରକୁ ପାଇବି ମନ୍ତ୍ର କର
ଆଣି ଜାହାର ବିଗର କରିବେ । ଏ ଥିଲାରେ
ଦରବାରୀ ବିଶେଷ ଜମିଦାରୀ ଦିଲେଖ ପ୍ରାୟ
ହୋଇଲା ।

ପୂର୍ବେ ଅଜେବ ମନ୍ଦମା ସର୍ବରେ ବିଷ୍ଟି
ହେଉଥିଲ ଓ ଖୋତ ବିଚର ଫରଜଦାତାର
ଅଧେଜାକୁ ପୁଷ୍ଟ ହିବାର ଅଗ୍ରଯତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିର
ବିଶେଷ ସମୋଗ ହେଉଥିଲା । ସଂପର୍କ ଅଧ୍ୟ-
ବାଗ ମନ୍ଦମାର ବିଚର ମାର୍କ୍‌ପ୍ଲଟଙ୍କ ସମ-
କାରୀଙ୍କ ହେଉଥିଲ ଓ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର
ମାର୍କ୍‌ପ୍ଲଟଙ୍କ ସମଗ୍ର ବିଚିଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ
କତ ହୃଦୟର ଅଧିକ କାରଣ ସମସ୍ତ ଲ୍ପେ
ବିତୁଳ ହୁଏ ହେବାକୁଣ୍ଡ ଲୋଦରର ଅବିଷ୍ଟ
କହା ଲୁହର ସମ୍ବନ୍ଧାନ୍ତର ଜାଣି ।

ଦିନାପେଣ ତୁଳନ ଅରମର କମ୍ପୁସର
ବିଧାତି ଏହି ଯେ ଯାଇଛେ ତମାଜେ ପୂର୍ବ ପ୍ରାଚୀ
ମହାଦୟମାର ହଥ ରଖିବ ନାହିଁ । ଅରେକି
ମହାଦୟମାରେ ହେବଳ ଏକଶତ ବିହରେ
ମୁହେର ମୁଥିଲର ଜ୍ଞାନ ଓ ଆଦିଗାନୟ ଆହି
ହେବେଟି କିନ୍ତୁ ଦେଖାନ୍ତିକ ଓ ମାହିଷ୍ଟ୍ରେ
ଯାହେବ ଏବେଳି ବିନାରେ ଯେଉଁ ଆଜି
ଦେଖିବେ ଶାଶ୍ଵତ ଲେଖାନ୍ତିକ ପୁଣ୍ୟ ଅରିଲାରେ
ଯେ କିଛି ଫଳ ହେଉଥିଲା ଜାତି ହେବ ନାହିଁ
ଯେବେ ମାତ୍ର ପଦ ନ ଘରୁଳ ତେବେ ଅପି
କରେ ଅଛି ବି ହୋଇଥାରେ । ଉପରୁମୁକ୍ତ
ଅଧିକାର ନଥିଲ ଯେଉଁ ଦୋଷମାନ ବାହାର
ବିଦୟାରେ ଓ ପ୍ରମାଣର ସମାଧେନା ପୁଣ୍ୟକାଳ
ଦେଖିବା ରଥ ରତ୍ନ ବି ବାହାର ବିଦୟାରେ
ଯେ ସବୁ କିମ୍ବା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥରୁ
କିମ୍ବା କର ଅଛି କି ଅଧିକାର ଅଛି ଏ ବିଧାତି-
ମୂଳ ମାରିଷ୍ଟ୍ରେ ତଥାହେମାଜେ ଦର୍ଶାଇର୍ତ୍ତ ବିଧାତା
ହେଲେ କିନ୍ତୁ ମରେ କୌଣସି ଲେଇ ଏହି
ଯଥେକ୍ଷା କିମ୍ବା ବିଧାଜ କର ପାରିବେ । ଏଥରୁ
ଯେବେ ମାରିଷ୍ଟ୍ରେ ତମାଜେ ସମ୍ପ୍ରେ ଏହିକାଳ
ଓ ସବୁକୋଳବିଶେଷ କରିପଣ୍ଡ (କି ଯାହା
ମାଜବ ପ୍ରକାଶି ବିଶିରି ଅଠଇ) ହୁଅନ୍ତେ

ଶେବେ ଦର୍ଶନ ହୁଏ ସମ୍ମାନିବାର କୌଣସି
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ହୃଦୟରେ ହୀନ୍ଦୁ ମାତ୍ର ଗମନକାଳ
ଯାନ୍ତରେ ଏହାକୁ ଏକା ମାରିଦେଖିବା ଅବଶ୍ୟକ
ହେଁ ହାଲକୋଣର ଅରକୁ ଜନାଥର ଜନା
ପାଇଁ ସୂର୍ଯ୍ୟର ସଥେଜ୍ଞାନପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି
ଓ ଅଧିକରେ ହେବେ ବନ୍ଦର ରହ ହେବାକୁ
ଚାହିଁର ସଂଖ୍ୟା ହାତୁ ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ
ଏହାବେଳକବେ ନଥ୍ୟ ଭାଗର ଦେବା କୈବଳ
କେଳଖାନା ବୃଦ୍ଧ କରିବାର ଉତ୍ସାହ ଆପଣ
ଅନ୍ୟ କିଛି ନାହିଁ ଅତିଥି ଅମ୍ବେମାନେ
ଏହାକୁ ଉତ୍ସାହ ଦର୍ଶନ ଦି ଯେବେଳେ ବ୍ୟବହାରକ
ସର ଅଇନାହୁ ସୁତେତ ରହିଲେ ଶେବେ ଏହା
ସମୟରେ ଏହାର ବିଷୟାକୁ ଗୁଡ଼କ କାହିଁ
ଦେଖନ୍ତି ।

ନୀତିକ ମେଘକଷିପଳ କିମ୍ବ

ଦେଶଯାତ୍ର ମାତ୍ର ଦେଇ ଅଛିବୁ ବୋଲି
କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁ ବଜାଲ ଅଧିକାର ଅଛିବୁ
ପ୍ରକାଳୁ ଶାନ୍ତିକା ଦେଇ ଅଛିବୁ ଯେ ଦେଶଯାତ୍ର
ଅବୁ ମାତ୍ର ନେବେ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଲା
ଏହିବୁ ମାତ୍ରିହିଁ ମୂରରେ ବେଳେପେଥ ଆଇନ
ଜାଗ ବୋଲି ଅଛ ଓ ପ୍ରକାଶପଲ୍ ଜାତସର
ଆଇନ ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଡୁ କଣ୍ଠିଶ୍ଵାଙ୍କ ମହିର ହେଲେ
ଜାଗ ହେବ । ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡୁ ଯେ ଏହି ଶାନ୍ତି
ନୃତ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଉପାଦତ କରିବାର ପରି-
ଚିନ୍ମତ ଅବଧର ପ୍ରକାର କଲେ ବିଭ ସୁଖର
ବିଷୟ ଘର ବିନ୍ଦୁ ଉପରିଲିପିତ ପୂର୍ବ ଅଭି-
ନବେ ଯେତେ କର ବ୍ୟାଜ ଅଛିବୁ ଜାହାନାରୀ
ଅଭିନ୍ଦିନ ଶାକସର କେନା ବୌଣୀରେ ଜାହାନପ୍ରଦେଶୁ
ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡୁ କିମ୍ବାରେ କ ନାହିଁ ଏ ଅନୁମାନ
କରିବା କାହିଁ ଅନ୍ତର । ବେଳେପେଥରେ ତାର
ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବାରାର ଧାମାନ୍ୟ ଲାଭଗୁଡ଼ିତାର
କେ ଦୁର୍ଗରେଖା ପ୍ରକାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାକସର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ଓ ସହିତ ଲୋକମାନେ ତେବେଳ
କିନ୍ତୁ ପାଇସିଥିଲେ ହେଲାକିନ୍ତୁ ମିଳିବିଷଳ କାହିଁ
ଦେବାକୁ ପଞ୍ଜି ଅଛ କି ଶାକସର କାହିଁ ବହିର
ଅମେମାକେ ଦିର ବହିପାରୁ ନାହିଁ ସେ ଯାହା
ଦେଇ ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡୁ ଯେ ଏହିକରେ ବହୁତ
ହେଲେ ଅନ୍ତିକାହିଁ ବିଷୟ ଅନ୍ତର ଏକ
ଏଥିର ଜାଣାଯାଏ ସେ ଗବର୍ଣ୍ବମେଣ୍ଡୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ମହାଦେଶୀରୁ ଅଛକ ଆନନ୍ଦାରେ ଗବନ୍ତୀ

ମେଘ ପ୍ରକାର ଜାତୀୟ ନେବାର ବିଧାନ ଚର୍ଚା
ଅଛି ସଥା ।

— ଲେଖକରେ

୧—ମୋର ଅର୍ଥର ସାଥେ ଉପରେ ।

— ଗାଁ ଓ ଦୋହା କରୁଥିଲାମେ ।

—ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଲେଖଣି

—ହମେର ଗୀତାରୀ

9-22-2000

୨—ମହାଆର ପାତ୍ର ଉତ୍ସବ

ଗ—ନୟ ହୁଲରେ ବନ୍ଧାଥରା ଜୌକା
ଉପରେ ।

ସବୁଟାକୁ ଏକହାନରେ ହେବାର ପ୍ରଧୋଜନ
ହାତ୍ ଦେଖିଲାମାରେ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ବରରେ ଯେତେବେ ଗାନ୍ଧୀ ଚଳାଇବାର
ପରି ବୁଝିବେ ତାହା ଚଳାଇବେ ବିନ୍ଦୁ ଏହି
ମା ରହିଲ ଯେ ପ୍ରଥମମଣେଶୀର ନିରବିଷୟା-
ପ୍ରିରେ ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ ଉପରେ ହାମାର
ଅପରି ୫ ୩ ଡିଲ୍‌ମୁଦ୍‌ଲିଙ୍ଗାରେ ୫ ୩୮
ଥିବ ହେବ ମାତ୍ର ବିନ୍ଦୁ ଏହି ମାତ୍ର ଓ
ମାତ୍ରବା କୌବାର ହି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
କଥାକ ହେବ କାହିଁ । ଏମେ କୃତକର
କଳସମ୍ବନ୍ଧୀ ୫୭ ଉପାର ହେଲେ ଏଠାମେ
ଥି ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ
କରି ବିଷେଷ ହାତ୍ । ଏପରିବାର ଓ କୌବାର
ବା ଅସ୍ତ୍ରକା ମିଳିପାରେ । ଦର୍ଶାନ କଟକ-
ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବିନ୍ଦୁମୁକ୍ତ ଦୂରନ୍ତ
ରଜ ଗାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଏହାର ବାଟେ ତରଫରେ
କିମ୍ବା ଉଠିବ ଏହାକୁ କି ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଯାଇ
ରେ ? କେମନ ଅନୁକୂଳ ହେଇ କରିପାରେ
କିମ୍ବା ଉଠିଅଛନ୍ତି !

ଯେଉଁଠାରେ ଦ୍ୱାଳୁଧିପତାର ମାତ୍ର କାହାଥିବ
ଏଠାରେ ପ୍ରଥମପ୍ରଦାରର ଟାକ୍ଷ୍ଵ ବନ୍ଦିକ ଲାଗୁ
ଦ୍ୱାଳୁଧି ପତାର ବରର ବର ଯୋଡ଼ର
କେବ ମୂଳ୍ୟ ଅର୍ଥକୁ ଭଜା ଉପରେ ସବୁକଣ୍ଠ
ଥୀ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଦେଇ ପାଇଁ ।

କୁଳ୍ପୁଷ୍ପରାହର ଖାଲି ଛିମାନରେ ଥରେ
ଲଜ୍ଜା ଏ ଦେବାଲ୍ଲ ହେବ ଉତ୍ତର ପରମାଣୁ
ଉଠିଲ ପାଖ ପାଖ ଟାଖ-ଜା ଯାଏ ।
ଯାଣି ଟାଖ କାର ଟାଖ ଏ ଯାଏ ବାଜୁ
ଶଳୀ ଭଟ ଟାଖଳୀ ଓ ବଜିଦ ଏବିଯୋ-
ବୁ ଟାଖ କେବ ମେଣା କୁରୁର ତ୍ରକଳ
ପରେ ଖାଲି ଯମା ହୋଇଥାକୁ ଦିନ ବନ୍ଦର
ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧ ।

ଦୁର୍ଗାକାର ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀ ପୃଷ୍ଠରେ
ଶବ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗ୍ରହଣ ହେବ ଓ ତାହା ଚାରିକ
ତ ୧୦୦ ଲା ୩୦ ଟ ୫୯ ଧର୍ଯ୍ୟ ହିନ୍ଦ
ହୋଇଥିବ ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀମାନେ ଅଗ୍ରେ ଏ ମାତ୍ରରେ
ହେଲେ ପ୍ରମାନ କେଲେ ନଶର ମଧ୍ୟରେ
ବ୍ୟକ୍ତିଗତୀ କରିଗାରିବେ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଚମପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ତେବେଳ
ଅର୍ମିଷ୍ଟର୍କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ଘାସାନ ଅଣିକ ଲାହୁ କଗୁବା
କବାହ କିମ୍ବା ଏଥର ଶତ ଜନ୍ମର ଏ ରହି
୧୯୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ।

ବାରକ ଦାତା ବିନ୍ଦୁକଥିଥୁବା ସମାଗେନ୍ତି
ପିଲାଇ ପିଲାଇ ପିଲାଇ

ମେଉ ଯାଏରେ ଏହି ବି
ଶ୍ଵାସ କାହିଁ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା

ଯହିରେ ଗୁରୁତବର ଅନ୍ଧକ
ଦିନ ଦିନ ଥିଲା ।

ଶ୍ରୀପଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଉପରେ
ଶ୍ରୀପଟ୍ଟାଚାର୍ଯ୍ୟ ମାନ୍ୟ କୋର୍ପ୍ସର ଉପରେ
ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ସପ୍ତମପ୍ରକାର ମନ୍ଦିର ଦେଖିଲାଯାଇ
ତହିଁ ର ଅଛେଣ ପ୍ରସ୍ତୁତିକରନ ରଗେ । ବାଟ
କିମ୍ବରେ ଫାଟିବ କିର୍ଣ୍ଣି କରି ସପରି କର
ଅଦ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ।

ଅଞ୍ଚମପ୍ରବାହ କରି କର କିମ୍ବରୁମାନେ
ତୁ ର ଦରକାର କେ ଲବଧିମେଣ୍ଡକ୍ ମନ୍ତ୍ରୀ ଦେଖେ
ଧାରା ଦେବ ।

ସବୁ ଜାଲରେ ପାଠ କଲେ ବିଭାଗ ସୁବୋଧ
ପାଠମାନେ ଗୋଲନ୍ତୁ ଥର ବେଳେ ମହିସ
ବାକୀ ରହିଲ ଯେ ତାହା ଦେବାଶ୍ରୀର ଗଢ଼ୀ
ମେଘତ ମନ ବିଳାର ରାହି ସମ୍ବା କର
ଲୋକଙ୍କ ସମା ଦେଲେ ।

୪ ପରିବଳି ସନ୍ଧର୍ବରେ ଜଣେ ପଥପ୍ରେବଳ
ଲେଖିଥିବା ଯେ—“ବୁଲକ ଉନିକା ମାତ୍ରଥା
ଆଇତାଗ ବଜାପାଳ ପଯଦକୁ ଯେଉଁ ସବୁ କନ
ହାତୁଥିଲା ଜାମ ସମ୍ମଳେ କିବାର ମାରିଥାଏ
ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ କାର ହୋଇ ବିଶେଷ ନିଃ
କର ଦେଇ ଯାଏଥାଏ ଏକ ବୃଦ୍ଧମାଳକ ପଶୁ-
ଗଣ ବେହ ଲୁହିଯାଇ ହେତୁ ଜାପି ବିନା ଜାଗ
ଲିକ ଅଛିନ୍ତା, କାହାର ଫଳା ଅମ୍ବେ ଲାଗୁ
କାହାତୁ କିନ୍ତୁ ଯମର ବନ୍ଦି ଏହି କାହାର ଜାଗ
ପର ସଂବାଦ କୌଣସିଲୁ ଥିବା ନାହିଁ ତୁ
ଦେଖା କାହାତୁ

କବିଶ୍ରୀମେସ୍ତ ଦନ ଅଂଶଗଳା ଜୟନ୍ତାରେ
ଘନାହୁ ମାତ୍ର ଛାଇ କାହାର ପାଇଅଛୁ । ଏହା
ବସରେ ଯାଥେ ଯତ୍ତ ଜଳ ଦୟାଖୁଲା । ସେ ରାତରି
ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ
ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ ଧାନ୍ୟ

ଗୋଟିଏ ମୃତ ଓ ମୃତ ୪୦ ଗୋଟିଏ ରିଗ୍ ଅବସ୍ଥା
ଲାଇ ଅବାର କଣାଟାଏ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ
ବୁଦ୍ଧମାନ ମନ୍ଦମନ୍ଦ ଦଗ୍ଧ ଜାଗାଣି ଓ ହେଉଥାଇ
ଅଛି ବୁଣାକୁଣି ଦୋରାଥାଇ ଓ ହେଉଥାଇ ।
। ୫ । ଉତ୍ତରକଣର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରାୟ ଏହିପଣ୍ଡ
ଅତ୍ତର ।

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକା ଦିକ୍ଷତରେ ଗୋଟିଏ ଜପରେ
ଗୋ । ୩ ୮୦ ଓ ୭୮୫୩୦ ବିଭିନ୍ନକର
ଦେଶରେ ଦେହତଥିଲା କରିଅଛି । ଆର ଗୋ-
ବଣୀ ସଫର ଦୃଢ଼ି ହୋଇଥିଲା ଯେ ବିଲମ୍ବାନ
ଭରିଛି ଦେଇ ବୁଦ୍ଧିମାନା ବଳ ମୁହଁ । ସୁର୍ଜ
ଓ କୌଣସି ଝାହରେ ହାଲ ବନ ଘେରୁଁ ଛଳ
ଯାଉଥିଲା ବିର୍ଦ୍ଦମାନ ବିଲମ୍ବାନଙ୍କରେ ଜଳ ରହ
ଅଛି ଗାହା ଅଛି ଫରଲ ହେବାର ମାତ୍ର ।
ତହିଁରୁ ଅପେକ୍ଷାକୁଟ ଉଚ୍ଚତାମାତ୍ର ଅବାଦ
କରାଯାଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀକନ୍ତପାଲଙ୍କିମ ଦେଖିବାରେ ପରିବାର
ବଜରାକ ଗାଁ ସ୍ଥାନରେ ଘରୁ ଏ କୋଟିଟି
ହାନରେ ବକ ତେଣୁ ପକୁ ଯଦି ଅଧିକର
ଦିଦେଖ ହାନ ଦିରାନ୍ତରୁ । ଏ ଉଲ୍ଲବ୍ଧିରେ ବୁନ୍ଦେ
ଆଜିର ଅଶ୍ଵମାଳ ଅନେକ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ତେବେହି ଏବଂ ଅକ୍ଷମ ଅବାଦ ଦେ-
ଖାଣ ଥିଲା କାହିଁ । ନିରାପଦ ଶବ୍ଦମୁଦ୍ରର
ଚରିଥରେ ବକ କାହିଁ ଭାବର ଯେ ପ୍ରକାକର
ଜ୍ଞାନପାଦ ହେଲା କିମ୍ବା ଭାଜର ମନୁମନେ
ପାଦମୁଦ୍ରର ମନ୍ଦିରରେ ।

ଦେବାପାତ୍ର ବେନାଲିର ସେଷ ଛ ମାଝଲ
ଦନ ଅହାଜିଟା ପଶ ଖାଇ ଯାଇଥିଲୁ ଏକ
ଚୌଧୁରୀ ଝୁମରେ ଦକ୍ଷ ପଶ ନାହିଁ ଥିଲୁ ।
ବଲୁଗୁଣାଳୁ ବଳୁପଢ଼ା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାନେ ବ-
ଯୋଗ ନୋକିଗାନ କରିଥିଲୁ । କରିବ ଓ ସା-
ହିଲୁରେ ପଶ କି ପାରପାଥ୍ୟ ହୋଇଲୁଲୁ
କିନ୍ତୁ ହିମେଷ ସେହି ଭଲବାର ଏକଶର୍କରୀର
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ତାଙ୍କ କର୍ମଗୁରୁଗଣଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳ
ଦଶଭା ଓ ପରିଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ ରକ୍ଷା ପାରିଥିଲୁ ।
ସେ ସତର ଝୁମରେ ଆଉ ହେଲେ ବରଦାରର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଯାଇ କଥିବା ଏହି କାହିଁ

କରୁଥିଲା ଦେଗରେ କି ପରି ଖୋଲ କଲେ
ପ୍ରତିମାଙ୍କ ଧରେ ପ୍ରାଣେ ଜାଗ ଦୁଆଳେ ଘାନା
ଦେଖିବା ବାହୁଳ୍ୟ । ବଳମୟର କିହୁରେ
ଓ ବଳପଡ଼ାଠାର ମାରସାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଲର
ଭକ୍ତ ଗେଷ ଗୁର ମାଲରେ ଦେଗର ଦୁର୍ଦ୍ଵା
ନନା ହୋଇଥିଲା ତାହା ରକ୍ଷା ପ୍ରତି କହି ଶିଥ
ଆଗା ହେଉ କି ଥିଲା ।

କଲାକାର ପୁଣୀ ଅସିବା ସତତରେ ଆ-
କେବଳ ଶ୍ରୀଏ ନଥ ପଢ଼ଇବା ମେ ସବୁଳ ନଥ
ଆଜି ହେବା ସକାଗେ ଯାଦିମାନେ ବୁଝିଛନ୍ତି
ଖଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷା ଓ ମହିନରେ
ପାର ହୋଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେହେତୁ କେ
ନଥମାନଙ୍କରେ କଲ ଯଜ୍ଞସ୍ଵରୂପବାପୁରୁଷ ତଥା
ନାହିଁ (ଯଦି ଥାଏ ମୁଁ ଏକହାକରେ ଥିବା)
ଏଥରେ ଯାଦିମାନଙ୍କୁ ଯେ ବୈଜେନ୍ଦ୍ର କଷ୍ଟ
ଲିପ୍ବବାବୁ ହୁଏ ଯେଉଁ ମାନେ କୁଳକଥୁ ମେଉଁ
ତଥାପି ଦର୍ଶନ ଲାଲପାରେ ଅବାକୁ ହେବ
ତାହା ଅନୁଭବ କରୁଥାଇବେ । ମହାଶୟଦୁ ।
ଯଦି ଗନ୍ଧିମେଘୁ ଯେ ସବୁଳ ଜନମାନଙ୍କୁ
ଉଚ୍ଚା ଦେବା ସହି ହିମୀ ଉଚ୍ଚା ଦେଇ ପାରନ୍ତି
ତାହା ହେଲେ ସେ କଷ୍ଟ ଦୂର ହେବ ନାହିଁ ଅର
ଯାଦିମାନଙ୍କର କଷ୍ଟ ଦୂର ହେବ ନାହିଁ ଅର
ଯେଉଁ ମାନେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚନ୍ତିକ
ନେଇ ବାହାରିଥାକୁ ତାଙ୍କ କଷ୍ଟ ସବୁଠାରୁ ଆ-
ମହା ଅଣ୍ଟେ ସଦେହ ନାହିଁ ” ।

ଅମେମାନେ ବିଶ୍ୱପୂରେ ଅଛଗଣ ହୋଇଲୁ
ଅଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ରପଥୀ ନାଲକଜ୍ଞ ଦେବତା
ବାବୁ ଗୋଟିଏତାଙ୍କ ଧାସ କେନ୍ଦ୍ରମୟକୁ
ଯୋଗେ ରଖି ଧାଉଳ ଓ କେନ୍ଦ୍ରପଥକାର
ବାଚମାସର ଗ୍ରାମ୍ପୁ କେନ୍ଦ୍ରପଥାର୍ତ୍ତ ସାହେବ
ଗୋଟିଏବାଦୁଇ ବର୍ଷ ପ୍ରଥମମାସୁ ହାର୍ଯ୍ୟ
କବିତ୍ତମେଣାଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ ହୁଏ କର ନା-
ହାନି । ବାଚମାସର ସାହେବ ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ
ଏକା ଗୋଟିଏବାଦୁଇ ଅନ୍ତରମାତ୍ର ଓ ହାର୍ଯ୍ୟ
କୌଣ୍ଠଳ୍ୟାଗ ନାଲ ପଣ୍ଡ ପାଇଲା

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ

ବାଲେଧୂରତାରୁ ସଂବାଦ ଅବିଅଛି ଯେ
ସୋବେ ତେବୁଜୁବର କଷ୍ଟର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ
ହୋଇଥିଲୁ । ଏମନ୍ଦାରେବେ ମିଳିବା ପଠିବ କି
ଯାହାରୁ ଏ ଖେଳ ହୁଏ ନାହିଁ ତ ଏକାବେଳେ
କେ ଏହି ଯତ୍ନବାରର ସମସ୍ତଶେଷ ଉଚ୍ଚମେଳନ

କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ବାସୁନରେ ବଳିତଗାଇ ତେବେ
କୁର ଏଠାକୁ ଅଧିକା ବମ୍ବା ଅସୁଦେଖାୟ
ତେଣାକୁରର ଏ ଖୋଜିଏ ନୀତିକ ନାମ
ହୋଇଥାଏ ଶୁଣାଯାଉ ଗାହୁ । ଉପକରେ
ତେଣାକୁରର ବସ୍ତୁର ପାର୍ବତୀର ଏ ସମୟରେ
ଦେଖା ଯାଇଥାଏ ।

ଶାନ୍ତିଶବ୍ଦ ଉପରେ କାହାରେ ଜଳି-
ଦୁଇ ଅଧିକ ବିକାଶର କରିବ ହୋଇଥାଏ ।

“ ଏହାପ୍ରାଣ ସମ୍ମାନପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବିଜ୍ଞାପନ ଦଥ
ସାଇଅଟ୍ ସେ ପେବିଲ କଗରରେ ଜଣେ
ଏଲ, ଏଲ, ଉ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଯୋଗୀୟ ଲୋକ ବି
ମାହାବର କସ୍ତୁର କ୍ଷାଂକ ଶର୍ଵ କ୍ଷର୍ବ୍ଦ ହେବ
ଅପରାଧ କୁଳଦାରେ ଆହେବ ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ
କର କାଳପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସେ ମୃତ୍ୟୁର
ଜିବନ ଉତ୍ତାରେ ସୁନର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ବୋଇ-
ଲେ ଯେ (Goddess of mercy)
ଦେବ ଭାଙ୍ଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏନ୍ତି କ
ଏକଷି ଫ୍ରାନ୍ସି ପ୍ରକୃତ ହେବ କିନ୍ତୁ ଚର୍ଦୁମାପର
ପ୍ରତିମ ଦିନ (ମନ୍ଦମାପ ତା ୧୯ ଦିନ) ଜାମୁଣା
(Spirit of Pestilence) ଘୃଥରେ
ଉତ୍ତାର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅଧେ ଲୋକଙ୍କୁ କାର କରିବ ।
ଯଦିପାଇ ଏଥରେ ତୁମ୍ଭୁ ବିଶ୍ୱାସ କି ହୁଏ ତେବେ
ତୁମ୍ଭେ ନବମମାପ ଘର୍ଯ୍ୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କର
ଲେଖେଦେଲେ ଦେଖିବ ଯେ ପ୍ରତି ଦିଗଜଣରେ

ଶାତକର ଲେଖଣ ନିରବେ । ଉତ୍ତମମେଲିକେ
ଭାଷା ପାଇବେ କୁଟୁ ମନ୍ଦଗୋଟେ ବହୁବାର
ବଠିନ ହେବ । ସହ ଅମ୍ବେ ମିଥାରେ ଏକଥା
ନଷ୍ଟଥରୁ ଜେହେ ଅମ୍ବ ପୁଣମାନେ ମେର
ହେବେ ଓ ବଜାଯମାନେ ବେଶଳ ହେବେ ।
ଯେ ତେହି ସରଳ ଭାବରେ ଏ ବିଜ୍ଞାପନକୁ
ଶିଳ୍ପରକ୍ଷା କବଳ କର ବାଣିବ ସେ ସୁମୁ
ଭାଷା ପାଇବ ଓ ସେ ଦଗର ଧରମରସର୍ପର୍ଯ୍ୟକୁ
କବଳ କର ବାଣିବ ସେ ଭାଷାର କବଳ ନାହିଁ
କିମ୍ବ ବାହାରବ । ଯେଉଁ ସିକ୍ତ ଏହିବୟ ଜାଣି
ପ୍ରଭାବ ନ ହାବ ଜାହାର ନାହିଁ ନ ଉଛବ;
ହେମାନେ ରହୁବାକୁ ବର ନରିବେ । ଶିଳ୍ପରସ୍ତ
କବଳ ବାଣି ଆଜ ପରପ୍ରେକୁ ଯୋତ ରହୁର
ପୀତମରୁ ମୁଖରେ ନିରାଜ ପାଇ କଲେ ଦକ୍ଷ
ପ୍ରକାଶ ଅପଦର ଭାଷା ପାଠର ” ।

ଏଠାରେ ଏପରି ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଟି ବାକି ତେଥିଲୁ
ଯଦିବା ଅନେକ ବାହାରିଲ ସେ ସବୁର ବାହାର
ଗ୍ରାମର ଉତ୍ତାପ ତେ ଖଣ୍ଡରଧୂମରୁ ମନେ
କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଗାହଦେଶରେ ଗଢ଼େଇ

କଥିତହାର ଗାୟଗ ନାହିଁ ସେଠା ଲୋଦେ
ପାଥୁ ସମ୍ବେଦ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ଯୁଦ୍ଧ ବର୍ଷାକାଳ, <
ଅବସ୍ଥାରେ ଏଥର ବିଶ୍ଵାସନ ଦାଖିରହାର ଅଣ୍ଟ
ର୍ଯ୍ୟ ଅଚ୍ଛଇ । ଯାହା ହେଉ ବୀଧର ଅନେକ
ହେବରେ ଉନ୍ନତ ନେବ ଥିବାର ଜୀବାଳ ।

କଣ ସୁର୍ଯ୍ୟପଶ୍ଚାତ୍ ପଞ୍ଜିରେ ଅନ୍ତରେ
ଦେଖାଇଥାଏ ଗଣନା ଠିକ୍ ଘଟିଲା ନାହିଁ କେବଳ
ବାଗାର କଣେ ପଣ୍ଡିତ ବାଧୁଦେବ ମାତ୍ର କଥା
ଗଣନା ଠିକ୍ ବ୍ୟାପାର ବାଗ୍ନୀରର ମହାନ୍ମାନ
ଜାତ୍ରୀ ଏବେଷସ୍ତ୍ର ଟଙ୍କା ଓ ଦୂର୍ଥାନ ଗାନ୍ଧି
ପୁରସ୍କାର ଦେଇଥାଇଲୁ ତେଣାକାରୀ କେବୁ
ଛିଷନ୍ତୁ ବିଶ୍ଵିମାର୍ଯ୍ୟର ବାଗ୍ନୀରର କଣେ ଶ୍ରୀ
ପଠାଇବେ । ଏ ହେବାର ମହାନାନ୍ମାନେ କେବେ
ଏଥର ବିଦ୍ୟାନ୍ମାନ ଆପଣା ମାଧ୍ୟମାନେ
ପ୍ରକାଶ କରିବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଯେ
ସ୍ତ୍ରୀକୁଣ୍ଠଳ ଓ ବିଷ୍ଣୁ, ଦୂରୀ ଜନିକ ପଣ୍ଡିତମା
ନିଳୁ ଥାର ଦରକାର ଜାହା ଅର୍ପନ ଦେଖିଲୁ
ପ୍ରତି ଅବଧି କି ରଖି ଗୁରୁ ଦୃଶ୍ୟରେ ଥାଇ କରି
ଥିଲେ କେବେବୁର ଫଳାଦ୍ୱାରା ହଥକୁ ।

ତହିଁବରେଠ କୋଳକୁ ଯେ ଅମେରିକାର ଏବେ
ଦେଖରେ ଦୂରେବୋଇ ଏବନାହିଁ କୁଳୁର ସ୍ଥବା
ଆନ୍ତମାନ ବରସାଇଥାଏ ତ ସେମାନଙ୍କ ସତ୍ତବ
ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚଦିଶରେବେଠି ଟଙ୍କା ବନ୍ଦୁ ଦୁଆର
ଏହା କି ମର୍ଦ୍ଦ ହୋଇପାରେ ?

ଆମେମାନେ ଆହନ୍ତର ସହିତ ଦୋଳାଅଛି
ଯେ କାଶୁଭର ମହାଶତ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ଗୋ
ତିଏ ଚିତ୍ତରୀ ଶିଖାଲୟ ସ୍ଥାପନ କରିଅପାରିବୁ
ଶିଖା ଦେବାର୍ଥୀ କଣେ ଜାତର ଓ ଜଣେ
ଦେମୀରୁ ଧାତ୍ର ଦୟାରୁ କରିଅପାରିବୁ । ଜାତ
କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ପୃଥିବୀ କଷ୍ଟରୁ କେ
ପ୍ରକାରେ ଦେଖିଯୁ ଚିତ୍ତରୀଲୟ ସ୍ଥାପନ
କରୁଥା ବିଷ ହୋଇ କି ଧାରାଯାଇ । କରି ଲୋ
ଯାଇ ମିଠି ଖେତିଏ ଚିତ୍ତରୀଲୟ ସ୍ଥାପନ କର
ନ ଆପଲେ ଦଜ ଲଜ୍ଜାର କଷ୍ଟ ଥାଏ ।

ପୁରୁଷମିଳ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ସେ ଅଚାଳ
ଯାହାରୁ ଲୋଡେ ଦ୍ୱାମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ କେ
ଲୁଅଛନ୍ତି ଜାହା ପାତ୍ରକରେ ଥାଏ ଓ ଅପରାଧ
ପରିଦ୍ୟ ଥାଇରା ଗାରିବା ପ୍ରକ୍ରିଯାପାଇରେ ସେଇ
ମନୀମରଣ ପ୍ରକାଶ ହେଲାଣି ଜାହା ଦର୍ଶିକା କାହା
ରିବା ଅପରାଧ ଥାଇଲା । ପାତ୍ରକାଳରେ ଏ ସାଥୀ
ବିଶା ନ ଥିଲା । କଲା, ପ୍ରାଚୀ ନରୀର ଏହି
ମନୀ ହେଲା ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ ଘରରେ କି ମୁହଁ
ଠାରୁ କଲା ଆହି ?

ଅମୂଳଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସହିତ କେବୁ
ଏଇ ଲର୍ଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାହେବ ଉଚିତେଷ୍ଟା କିମିତ
କିଶ୍ଚାକ ଦେବାକୁ ସବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବାର
ଦେଖାଯାଏ । ସ୍ଵର୍ଗ ଗୋଡ଼ିଏ ମୁଖଲମାନ
ଦଲେଇ ଦିନିତ୍ତ ଦେଲେଇ କହୁମର ଅର୍ଥାରଜେ
ଟ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାର ବର୍ଦ୍ଧାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବ
ଉଠିବା ।

କୁଳକାରୀ କେଲାଗାରେ କଣେ ବାଚୁନୀ
ଶୁଦ୍ଧାମକ କଣେ ଖେତରକୁ ହଜ୍ବା ବିଦୁକାଳ
ମାତସରେ କଠିନ ଅଧାର କରିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏହାକ
ପ୍ରାଣରେ ବନ୍ଧୁବାବ ଆମ ଅଛୁ । ବାଚୁନିମାନେ
ଜରହତ୍ୟାକୁ ଯାମାନ୍ଦ ଛାନ ଦରନି ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ଆମେ ଜୀବକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧିକ ମହାନାନ୍ଦିତ ପ୍ରଣାଳୀର “ବ୍ସୁପୁରୁଷ” ନାମକ ପ୍ରତିକର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଅଦେଶପରାମର୍ଶାକୁରେ ଉଚ୍ଛବ୍ଲେଖନ କରିବାରେ ଅନୁକୂଳ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଅଠ୍ୟବର୍ଷରେ ଭାବା ମୁଗ୍ଧାଜିକ ଓ ପ୍ରଭାଵକାରୀ ହୋଇ, ଆଜିଏବେ ମନ୍ଦିରାଥାରଙ୍ଗରୁ ଜଣାଇଅଛି ଯେ ଏହାରୁ ସମ୍ମାନରେ କେହି ଦସ୍ତଖେତ୍ର ବରତେ ହାହିଁ, କଲେ ଅଭିଜାନକାରେ ଦୃଗ୍ଭାବ ହେବେ ଛାଇ ।

ବୁଦ୍ଧି } ଶ୍ରୀ କନ୍ତକାମାରଚନ୍ଦ୍ରୋପାଧୀନୀ
ବୁଦ୍ଧି } କର୍ମିଲଭବନୀଳୟର
ସାମାଜିକ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ।

୧୯୮୩

କାରୁ ଦାମୋଦରମାସ	ହୃଦ କନ୍ଧାୟା	୫
,, ଗୁଥାମୋହନମାସ	,, „	୫
,, ଶକ୍ତମଣିପାତ୍ରନାୟକ ଯାତ୍ରୀର	„	୫
ଶ୍ରୀମାତ୍ରା ଦିଲେ ମାଳଗିର	„	୫
ବହୁତ ଗୋପିନାଥପାତ୍ରନାୟକ		

ଅନୁଗାଳ ୫

“ ଲାଲକର୍ମତାର	”	”	”
କର୍ମଧାରୀ ଲାଲକର୍ମତାର	”	”	”
ଖାରୁ ଲାଲକର୍ମତାର	”	”	”
“ ଶାଶ୍ଵତପରମତାଯିବ	”	”	”

ଏହି ଉତ୍କଳପଣ୍ଡିତଙ୍କା ସହର ଦୁଃଖ ଦେଖାଇ
କଟାଇ କଟାଇଥିଲୁକୁମାରଙ୍କ ଯଜ୍ଞାଲମ୍ବନ
ମନ୍ତ୍ରର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ହେଉ ।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲ୍

ପାପୁନିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୪୨୮

ପ୍ରାଚ୍ୟଦୀ

ତାଣୁରଙ୍ଗ ଅଗ୍ରହୀ ସୁନ୍ଦରୀ, ମଦିଷା ମୁଁ । ଶୁଦ୍ଧ କରି ନ ସୁନ୍ଦରିଗଣଙ୍କାଳ ଶକ୍ତିବାର,

{ ଅଗ୍ରିମ ବାଣୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇ ଜାହିମାହଳ ଟ୍ରେଡିଂ

ଜଗ ଲୋକଙ୍କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ରଜରେ ଯାଇ-
ପୁରର ତେଣୁଟି କଲେବୁର ଓ ମୁନୀଷଧଳ
ମଞ୍ଚରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲ ତାହା
ଗବର୍ତ୍ତମାନେଶ୍ଵର କଷ୍ଟକୁ ହୋଇଥିବାର ଅମ୍ବେମା-
ଜେ ଅବଜନ୍ତ ତଥାରୁ । ଅବଜନ୍ତମଙ୍କ ବଜ୍ରାଳ
ଉଦୟ ଦର୍ଶନକୁ ଦୋଷଥର ତେଣୁଟି କଲେ-
ଦୂରକ କରିବାକୁ କିମ୍ବାପଦ ପଠାଇଲା ପାଇଁ
କଲେବ ବିମ୍ବର ସାହେବଙ୍କୁ ଅଧେମ ଦେଖି
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମୁନୀଷଧଳ ସ୍ଥାନାନ୍ତରକୁ ବହଳ
ଛାଇବା ପାଇଁ ହାରବୋର ଉଚ୍ଚମାନେ ପୁଣ୍ୟ
ପ୍ରମୁଖ କରିଥିବାର ସେ ସମ୍ରଜରେ ଆର କିଛି
ଦରି ବାହାନ୍ତି । ଏହିଦି ବୋଥ ହୃଦୟର ଯେ
ହାରକୋଟିର କଷ୍ଟରକୁ ଗବର୍ତ୍ତମାନ ଅନୁମୋ-
ଦନ କରି ଆହୁନ୍ତ ସ୍ତରଳଂ ମଥୁରାଳ ବାଗୁ
ଅଛିଲମୁରେ ଧାନନନ୍ଦ ପ୍ରଦୟିବେ । ଦୂର
ତରମାନ ପୁଣ୍ୟ ଏ ଅଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲେ ସେ
ଇହଜାରରେ ପଢିଲେ ନାହିଁ ।

ଦେବତାର ଜନିଥାର ସଥକର ଘାସକର
ଶର୍ତ୍ତ ଲୁଗ ଦାଖଲ କର ନ ଥିଲାଗ୍ରେ ଏମର କିଳ-
ପ୍ରଥମାହେଠ କିଞ୍ଚିତଙ୍କ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଯବି
ଦିବମାନେ ଏହିମାସ ଜା ୩୬ ରିଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚ
ଦାଖଲ ଦାଖଲ ନ କରିବେ କେବେ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଦେହ କାରଜର ଘାସକ ଦାଖଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଫନାଳ ତୁ କା ଲେଖାଏ ଅର୍ଧଦଶ କରିବେ ।
ଏହିବ୍ୟବ୍ୟବ ପରିଚିତିରୀ ନା ସେମାନଙ୍କ ନାମ-

ରେ ଜାଣ ହେଉଥିଲା । ଅନେକଙ୍ଗେବ ମିଆନ-
ମଧ୍ୟରେ କାଗଜ ଦାଖଳ କରିବାରେ ସୁତ୍ର ବର-
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ରମାଦେବ ଅନ୍ତରୁତ୍ତମ
ଦିନା ଅର୍ଥଦିଶରେ ପ୍ରସ୍ତାତ ସେମାନଙ୍କର କାଗଜ
ଜେଠଳୀଟା କେବଳକାନ୍ତିକରାମ ଏମର୍ଯ୍ୟରୁ କାଗଜ
ଦାଖଳ କରି କାହାକୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ମିଥିଦ
କୂରମାସ ଗେଷର ଗର ବୋଇଥିଲେହେ ସାହେ-
ବ ପ୍ରଗତିର ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଉତ୍ସମ୍ଭ୍ରତ୍ତ-
ପ୍ରକାର ପରିଜ୍ଞାନ ଜାଣ କରିଅଛନ୍ତି କେବଳ
ବିଷତ କରି ଜାନକର କମିଶାରମାନେ ପାର୍ଶ୍ଵ
ମିଆକ ପାର ଅନ୍ତରୁ ଅପତ୍ତିରେ କାବକ ଦାଖ-
ଳ କରିବାରୁ ଚିକିତ୍ସାଯ ତାଠେରିଗର ସେ-
ମାନଙ୍କ ଦିଶରେ ଦିନାକି ଟ ଏକ ଜା ଲେଖାଏ
ଅର୍ଥଦଶ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ହେଉ ଏ ବିଷମ୍ଭ୍ର-
ରେ ମେଦକର୍ମରୀମାତ୍ରାହେବ ଦିଶେଷ ଦିଶା ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି । ଦିନାକାନିମାନଙ୍କରେ ମିଆଦ
ଗଲାକ୍ଷଣ ଅର୍ଥଦଶ ହେବାର ଶ୍ରାଵୀରାଥିଲା ।

ମହାନ୍ତିମା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାର ପ୍ରକାଶ ଏବେ ଦୟା
ହେଲେବେଳେ ଯାଏ ଅଜଳାଗୁର ଓ ଅପକରଣ
ରହୁଥ ହେବାକୁ ମାହିଁ । ବେଳେକ ମୋକଳ-
ାର ଜ୍ଞାନ ହେଲୁଁ ସେ ତୋବର ଯାଏ ସେବା-
ଧରେ ମାତ୍ରମାନେ ପୂର୍ବପର ଆମେ ପ୍ରତି ମୋ-
କଠାର ଅଧିକାର ଲେଖାଏ ନେଲେ ପଢ଼େ
ନୌନା ଭଗପରେ ଚାର ଅଳ୍ପକୁ ଓ ସାମାନ୍ୟରେ
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାର ସେହି ଲେଖନଟାକୁ ମରଣାବିଷ

ଲେଖୀଏ ମାସ୍‌କୁ ରୁଦ୍ଧି କେଉ ଥାଏ ? ଅମ୍ବା
ମାନେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରହର କୌଣସି ଲୋକଠାର
ଏଥୟୁଦେଶ ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ ଯେଉଁ ମାହିମାନେ
ଏପରି ଅପହରଣ ବନ୍ଧୁଙ୍କେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ
କାହାରକର ଦେଇ ନୃତ୍ୟ ମାହ ରାତିଅଛି
କୁ ଧଳ ଏକ ପରିଷର ଓ ସେଥିପାଇଁ ଦେ
ବାହୀ ଥିଲେ । ଯଦି ପ୍ରିୟନାଥ ବାବୁ ଏବିଷ୍ଟିକୁ
ମନ ତିବେଗ ବରନ୍ତି ଜେବେ ବିଜ୍ଞାନୀ
ହୋଇ ପାରେ । ସେପାଇବୁ ସଂଦା ବିମା
ସମୟସମୟରେ କଣେ ବିଦ୍ୟାଶୀ ଯୁଲିବ କରିବାର
ପଠାଇବାର ଥିବାକୁ; ଏ ପାଇବେ କିମ୍ବା
ଯେ ପାଇବୁ ଅହିକାଲୋକଙ୍କ ସଂଘରେ ମାହିନ୍କ
ଅପହରଣ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ଵ ଓ ବୁଦ୍ଧିକି ମାହିନ୍କ
ଅପହରଣ ଦୋଷରେ ଦଶବିଦ୍ୟର ଯା ଶାଖାକୁ
ନୁମାରେ ବିଜାଗ କର କଣ୍ଠ ଦିଆଇଲେ ସେମାନୁ
ଅଜ୍ଞାନର ଅନେକ କିବାରିଗ ହେବ ।
ଉଚ୍ଚଗ୍ରହରକୁ ପଣ୍ଡିତେ ସେମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଏ ?
ସେମାନଙ୍କ ଅୟତ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରହର
ସମ୍ବେଦିତପେ ଅଶ୍ଵମ ଥିବାର ଜଣାଯାଇଥାଏ
ଅଜ୍ଞାନ ପଥକଳ ଉପକାରୀରେ ମାହିନ୍କପାଇଁ
କିଛି ଉପାୟ କରିବାର ଉଚ୍ଚତ ବୋଧ ହେବ
ଅଛି । ଯାହା ହେଉ ମେଜିହୁର ସାହେବ ଓ
ଯୁଲିସ ଏ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି ।

ତେବେ କରିବାରେ କରିବାରେ କରିବାରେ

ହୋଇ ଅବସ୍ଥା ମେ ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ଏ ନଗର-
ରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ କଟକ ହାତୁମୁଳରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଉପରେ ପାଞ୍ଚଲ
ମୁଲୁର ଶିଖିମାଳକୁ ତଥ ବିଦ୍ୟାକୁ ଶିକ୍ଷା
କିମ୍ବା ଯାଉଥିବା । ଅନେକଙ୍ଗ୍ରେସ ଯମାଦ ଅଛି
ନ ଥିବାର କରିବ ଉତ୍ସାହର ଲିଙ୍ଗ ଅନ୍ତରେ
ହାତ ଜାହିଁ ଓ ଏହ ହେତୁର ଉପର ଶିଖମା-
ଳର ଶିକ୍ଷା ଲିଙ୍ଗର ବୌଦ୍ଧି ଉତ୍ସାହ ହୋଇ
ଜାହିଁ ହେତେଦିନେ ଏହା ହେଉ ସହକରେ
ବୋଲିଯାଇ ନ ଧାରେ ଏଥିରୁ ଅଗମୀ ପଣ୍ଡାଳ
ପ୍ରାୟ ହିମାପ ରହିଲ ଓ ଆଉ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
ଅବସ୍ଥା ହେବାର କ୍ଷେତ୍ରର କରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ
ଯାହିମାପ ଥିବ ଏ ଅକ୍ଷତାଳରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥିମାନେ
ସବୁ ଶିକ୍ଷାଦର ପଣ୍ଡାଳ ଦେବାକୁ ସମ୍ମାନ ହେବେ
ଅନୁମାନ ହେଉ ବାହି ସୂଚିରୁ ଅଗମୀ
ପଣ୍ଡାଳରେ ଏତେଷେଷର ବେହ ଲୋକ କର୍ମ-
ପାଇବାର ଅଗମ ମାତ୍ର ଏହ ପାଇଁ ଅମ୍ବେଳା-
କେ କରିଯିବ ଗାହେବି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଅଛୁ
ଯେ ଗର୍ବମେଣ୍ଡରୁ ଏହିପରି ଅନୁରୋଧ କରି-
ନୁ ବି ପେଶାର ଯେତେମୋତ ବିନଳ ସର-
ବିଧ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଯେମାନଙ୍କଠାରୁ
ତୁରିବ ଉତ୍ସାହ ହିତା ଥିବ ସବଳ ବିଷୟରେ
ପଣ୍ଡାଳ ଗୃହର ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବୁଗ
କର୍ମୀଙ୍କ ଓ ଜହାନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ କରିବ
କାର୍ଯ୍ୟର ପଣ୍ଡାଳ ଜାହାରଠାରୁ କିଅପିବ ।
ଯେବେ କେହି ଏ ଅନ୍ତର୍ବାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ନ
ହେବ ତେବେ ଜାହାକୁ କର୍ମରେ ବିଜୟିବ
ଜାହିଁ । ଏଥିର ବିନ୍ଦୁ ନିମ୍ନ ନ ହେବେ ଓତେ
ଆମେମିମାନେ ନିର୍ମିତ ଏ ସବୁ କରିପଦରୁ କ୍ଷେତ୍ର
ହେବେ ।

କବିମ୍ବନେଶ୍ୱର ପାଠଗାଳୀ ।

ତଳକର୍ଣ୍ଣରେ ଯେତେ ଥାଂଗାନବର୍ଷ ପ୍ର-
ଦେଶରେ ସ୍ଥାନର ହେବ ଭାବୁଁ ଏକ ଜାଲିକା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ କହିଲୁ ଦେଖାଯାଏ ହେ
ଏବର୍ଷ ୧୦୦ ଥାଂଗାନ ମୋଧୁରୁରେ ଟିକୁଡ଼ି
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ କାହିଁକି ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ମୁଖ୍ୟବରେ
୩ ୫୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦ୍ୟୁମ୍ଯ ପତିକ ମାତ୍ର ବର୍ଷରୁ ପ୍ରାୟ
ଅଧିକ ସମ୍ପଦ ଉଚିତକାରୀ ହୁକରୁ ଅନେକ ଟଙ୍କା
କହିବ ଥୋଇପାରେ ଏବରୁ କିମ୍ବାଳପୁ ମଧ୍ୟରେ
ତେଣା ପ୍ରଦେଶ ପାଇଁ ୨୦ ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଜୁରୁ
ମୋହିଥାଏ ଯଥା ।

କ୍ଷେତ୍ର	...	୫୦
କାଲେଗୁଡ଼ି	...	୨୦
ପ୍ରକୃତି	...	୨୦

ଶ୍ରୀମତୁ କାମନ ସାହେବ କତ ଦୁଃଖୀର
ଲୋକ ଥାଠଗାଲର ଶିକ୍ଷଣମାନଙ୍କୁ ଦୂଷ ପିଲାକ
ପଥାଇବା ଯାଇ ଦେବନ ଦେବାକୁ କାମା
କରିବୁ କାହିଁ ସେ ଅଞ୍ଚ ମେଲାପକ୍ଷରୁ ଯେ
ଥାଠଗାଲର ଶିକ୍ଷଣମାନେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଜ୍‌ର ପ୍ର-
ଦୟୋକଳେଖାନ୍‌ଧାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକାପରି କରି
କରିବେ । ଯଥା ମିଶରିପିଲ ହାର୍ଡ୍ ସମ୍ପର୍କରେ
ମାନ୍‌ଫ୍ରେଂକ୍‌କୁ ବାହାର୍ୟ କରିବେ ଏକ ନାମା
ବିଷୟର ଜାଲକା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୱୁଜ କରିବେ ।
ଆଜିବବ ଯେବମ୍ବୁ ଗ୍ରାମରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର
ଅଧିକ ଅବଶ୍ୟକତା ସ୍ଵଭାବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାହ୍ୟ
ଯାଇ ମାନ୍‌ଫ୍ରେଂକ୍‌କ ପାରେବ ତଣେ ଲୋକ ବିଷୟର
ବରଦାର ଅବଶ୍ୟକ ବୁଝିବେ । ଦେଶର ଯେ-
ବିଷୟରେ ଧୂମର ବିକ୍ରି ପ୍ରକଳ୍ପ
ଅଛି ଯେଠାରେ ଆଜିଦେଇନ ବୈଶିଶ୍ବି ପ୍ରକଳ୍ପ-
ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ମାନ୍‌ଫ୍ରେଂକ୍‌କ ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟାର ଉପର
କେବାକୁ କଷ୍ଟପୂର୍ବ ଥିବେ ଜାହାଙ୍କୁ ସେ ହାର୍ଡ୍
ଦେଲେ ଅବଶ୍ୟକତା ପରେ ବହାର୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ
ମୁଖ ଭାବର ଦେଇବ । ମାନ୍‌ଫ୍ରେଂକ୍‌କ ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟାର
ଲକ୍ଷ୍ୟ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସମାଜରେ
ତଣେ ଲୋକର ଶିକ୍ଷଣଲୋକ ରହିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ତ ବିଦ୍ୟାକଲ୍ୟାର ଶିକ୍ଷଣପ୍ରାଚ୍ୟ ମେ
ଅଜ୍ଞବ ମୋତନ ହୋଇ ଯାଇଥି । କେବେ
ପ୍ରକଳ୍ପ ବାହାର୍ୟର କରିବାକରଣୀ ଯେ
ଅଧିକ ଧରମାରେ ଗ୍ରାମ୍ୟଶିକ୍ଷଣ ବିଷୟର
ବରଦା ହାର୍ୟ ଅବଶ୍ୟକମ୍ବେ ଅନ୍ତର ତଳା
ଦ୍ୱାରା ଯାଇଥାରିବ ।

ଏ ବିଦୋକସ୍ତର ଉତ୍ତାମାର ଯେ ହେବଳ
ଧାମାନ୍ତରେବରର ଶିଖାକୁଟିର ଗନ୍ଧମେଣ୍ଡର
ବଜ କିମ୍ବା କାହାକୁ ଶିଥାପାନ୍ତରୁକୁରେ ଅଥବା
ସେହି ବ୍ୟେ ମଞ୍ଚରେ ଅଛ ଦେବେଷ୍ଟରୀର
ଅବଧିକୁ ବାର୍ଷିକ ବରା ନେବା ମହିନ୍ତିମେ-
ଶତର ଏହାକୁ ବାହ୍ୟରେବେ ଏବା ଶିଥାପାନ୍ତର
ଉଦେଶ୍ୟ ହିଅନ୍ତା କେବେ ଓ ମାତ୍ରକୁଟିକ
ପ୍ରସ୍ଥାବନ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ପିମିତ ଲିପିତ
ଦରବାର ଅଛ ହିଅନ୍ତା ନା ପ୍ରାୟରଙ୍ଗେ
ନିଶ୍ଚତ୍ରା କର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପିତ ଦରବାର ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦରବାରା ? ପ୍ରାୟରମାନେ ଯେବେ ଶିଥିତ
ହୋଇଥାରକୁ ଜେବେ ଗୋଟିଏ ନଗୀନୀପୁରୁଷ
ଦରବାର ପ୍ରସ୍ତାବର ଉପରେମେଣ୍ଟ ଆରା

ପଠନାଲୁ ବାହଁକ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ଶୃଜନାଲୁ
ଦ୍ୱାରା ମୋଟାବଳୀର ପ୍ରଦ୍ୟୋତନାୟ ବିଶାଳାର୍ଥ
ବିଜ୍ଞାନାଙ୍କ ଚଲାଅଛି ସେହି ଅବଧାନକ
ବାର୍ଷିକ ଆରାଜକିତ୍ତି ସୂଚନା ୧୦୧୦ ଟଙ୍କା
ଦିନରେ ବନ୍ଦର୍ମିମେଲୁହ ଥାଏ ପୁଣ୍ଡି ହେବ ।
କର୍ତ୍ତାର ସମ୍ପର୍କାଳୀରେ ବିଶାଦେବାକୁ ଉଚ୍ଚ-
ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ସହାଯ ସକାମେ ସିତା
ନମୀଲମ୍ବିତ ହୋଇଅଛି ପ୍ରାୟରମାତ୍ର
ଏଠାରେ ଶିଶୁ ଭାବ ନାହାନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ବିଶା
ଦେବାର ପ୍ରଶାଳୀ କାଣନ୍ତି ଜାହିଁ । ଏହାରୁ
ବିଶିବ କଲେ ଘର ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦର୍ମିମେଲୁହର
ଦିନ ଅଛିରାତ୍ର କଣ୍ଠେ ହେବ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ

ମାନ୍ଦରବ ଜଗର ଓ ହରଦରସୁରରେ ପୋକ
ମୟ କଷ୍ଟ କରିଥିଲାର ଏଥୁପୂରେ ଲେଖିଥିଲୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୁଣ୍ଯମାର ସେ କଲିଆଜେ ପୋକ
ଜରକ ଜାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ଷ ବି ହୃଦୟା
ପିଆଇ ।

ଏ ନଗରରେ ସମ୍ପଦାଳ୍ପନ୍ତି କୁରା ଝକାରେ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ମେର ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ବୀଧି ତେଜି
ଓ ଅଧିକା ଘର୍ଷା ହେବାକୁ ନାହିଁ କରି ଜେବେ
ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହାର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।
ମୋହିତେଜି ଝକାରେ ସେ ୧୫ ଟଙ୍କିର ମୋ
ରୁଷ ତେଜି ମେ ୧୫ ଟଙ୍କା ଶୁଳ୍କ ଉପୋର୍ଚ୍ଛି
ତଣାରୀଏ ସେ ଡଲାରର ଅନ୍ତରେ ଥାଳି
ଗଢ଼ାରେ ବନ୍ଦୁ କେନ୍ଦ୍ରିତାକୁ । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସେଠା-
ରେ ଥାର ଝକାରେ ସେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କେ ବୁଝିଲ
ହେ ୨୦ ଟଙ୍କା । ସେ ଅନ୍ତରର କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ
ଅର୍ପିବାର ସବୁ ସମ୍ମାନ ଥାନ୍ତା ତେବେ ଦେବାଖ
ହୁଏ ଏଠାରେ ଏକାତ୍ମି ମହାର୍ତ୍ତ ହୋଇ
ଥାନ୍ତା ।

ଏ କଷ୍ଟ ବନ୍ଦଦେଶରେ ମରୁତ ହେବାର
ଅଗବା ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗରେ ତ ବନ୍ଧନ
କି ଗାରୁଥ ଶୁଣ ହୋଇ ଯାଇଅଛି, ବେଳେବ
ଖାଲରେ ମରଣାଙ୍ଗି ଓ ଗୋଟି ତରଳେଣି ଓ
କେବେହୁ ସ୍ଥାନରେ ଅନ୍ତର ବର୍ଣ୍ଣର ଏପର
ଅବବ ମୋ ଯେତାରେ ହଜୁମା ବୁଝ ହାହିଁ ।
ଏ ଦେଶରେ ମେଲିବ ମେଲିବୁ ନୃତ୍ୟ ଧରି
ଶୁଣୁ ଉଚ୍ଚପରାନ୍ତ କିମ୍ବା ଦର୍ଶା ହେବାରୁ ହାହିଁ
ଏଠାରେ ବର୍ଣ୍ଣ ଲୋଭା ହାହିଁ କିନ୍ତୁ ନିରା
ବୃକ୍ଷ ହୋଇ ମସଂ ନୁହ କରିଥାଏ । ତ କିମ୍ବା
ମେଲିବେ କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ ।

ଭାବିଷ୍ୟମଧ୍ୟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଧେର ଜଳାଳ
ରେ ଯେବେଳେ ହତିଗ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର
ଠେକାନ୍ତିର ଦେଉଥାଏ । ଏହେତୁକି ଦର୍ଶମାନ
ସେମାନେ ଅଛି ଅଧ୍ୟାପରେ ଧର୍ମାଦିପକୁ
କାଳେତୁରରେ ମାନ୍ଦମାନଙ୍କର ଠେକାନ୍ତିର
ଦେଉଥାଏ କୋଲି ଏଥର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଉ
ଅଛି ।

ବାବୁଲଠାର ସମ୍ମାଦ ଅଧିକାରୀ ଯେ ସାର-
ତନର ସର୍ବାର ସ୍ଥାନୁବେଳଙ୍କ ସହିତ ଚଣ୍ଡିଷ୍ଠା
ମାନୁଙ୍କର ଏବ ଲଗାଇ ଥୋଇଥିଲ ଜହିଁରେ
ବନ୍ଧୁମୂଳାନେ ଭାବାଠାର ଦୂରଗୋଟି ନଗର
ଛାଡ଼ାଇ କେଉଁଥିରୁଣି ।

ମୋଦେବାଲ୍ଲଙ୍କ ସତି ରା ଲେଖନ୍ତି ଯେ ତୋର-
ପଥଲ ଲାନରେ ଜଣେ ଉତ୍ତରପଦ୍ମନାଭ ମୂରଳ-
ମାର ପଦବିବଜ୍ଞାର ସତିକ ରଥରେ ଏହି ପ୍ରକାଶ
ପ୍ରକାଶର କଥାଇଅଛି । ତତ୍ତ୍ଵ ଯଥକୁ ସେ ହୃଦୟ
କିମିନି କରିଥିଲୁ ଓ ଏଥରେ ଗୁରସହସ୍ର ଟଙ୍କା
ବ୍ୟମ୍ଭ ପରିଧିବାର ଅନ୍ତରୀମ ଦୃଥର ଏ ବନ୍ଦରେ
ପନ୍ଦରପନ୍ଦରେ ଧରେ ଚାବି ଦେବାକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ
ଓ ଏଥରେ ଯେଉଁ ସଙ୍ଗା ଲବିଥିଲୁ ତହିଁର
କଳ ବହୁତ ଦୂରଯାଏ ଶାଶ୍ଵାଯାଏ । ଦେଶାଧ୍ୟ
ଲୋକମେ ବାହସକର ଏପରିହାର ସିଦ୍ଧିକ କିମିନି
କଲା ଅଛି ପ୍ରଶଂସାର ବିଷୟ ଅଛଇ । ଅମ୍ବେ-
ଜାନେ ଉତ୍ତରପଦ୍ମ ଯେ ଅଧିକଲୋକମାନେ
ଏହିଥର ଦୟା ମୁକ୍ତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ କରିବାକୁ ତେଣୁ
ବରନ୍ତୁ ଗାହା ହେଲେ ଅନ୍ତିମେ ଶିଳ୍ପାରକ
ଅବହାର କରିଲ ହେବ ।

ପଞ୍ଚାବର ତେଣୁଟି କଲେହୁର ମୃତ ମୂଳସି
ଜୟଶିରମର ବିଧବା ଥାରୁ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟା ମା-
ସିକ ୨୦୦ ଲଙ୍ଘ ପେନ୍ସନ୍ ଦେବା ପାଇଁ ସୀ-
କାର ବରଅହନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ମତ ବର୍ଷ କଣେ
କୁବାକାଣ୍ଡୟ ରୋହର ଅନ୍ଧାରରେ ପ୍ରାଣ
ହରଇଥିଲେ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପ୍ରଧାକ ନଗର କଳମୋହି ଆ-
ଶାନୀ ମାସଠାରୁ ଖୋବ ଅଲୋକ ଜଳିବ । ଗତ
ସେସ୍ଟେମ୍ବର ମାସଠାରୁ ଏହାର ଉଦ୍‌ଘର୍ଷ ହୋଇ
ଏବେଳାଳରେ ବେଶ ହେଲା ଉଥାଗ କଳମୋ-
ହନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନୀ ଅଟିଲ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପୁରୁଷ ମହିଦାରଙ୍କ ଗୃହରଙ୍କ
ନିରଚେ ବାଣିଜ୍ୟର ଏକ ମୋକଦମ୍ଭା ହୋଇ-
ଅଛି ଯତ୍ଥରେ କେତେବେଳେ ମେହବ ଲୁହମୀ
ହୋଇ ହାଥଧାଳାଲାଙ୍କେ ମରାପନ୍ତି ଅବସାରେ

ଧରି ରହୁଥାନ୍ତରୁ । ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଏହିପରିଶ୍ରବ୍ୟା
କୁଳ କେବେ ଶୁଣ ସିଦ୍ଧ ?

ପା ଏକୁହେଣନ ଗଜେତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ ଯେ
ଲେଘୁକଥିଗୁ ବନ୍ଦିରବାହାରର ତେଷ୍ଠେ ମେଳ-
ଖୁବ୍ସବ ଦେଖାଇନିତି ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି କଲେଜର
ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ପଢ଼ିବ ଉପାସାନ୍ତ ଉତ୍ତମଲୋକ ଗୃହ-
ଅଛନ୍ତି ।

୨ । ରକ୍ଷ୍ୟତକୁ ଏନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମାନ
ଯେତେପି ବିଦ୍ୟାରୀ ହୋଇଥାଏ, ତହିଁରେ କିମ୍ବାସୁଧା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପଢାଇବ ନାହିଁ; ଏ ବିଷୟର ଅନେବ
ପ୍ରେସ ଉପରେ ହେବାର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ରେ-
ଜିଞ୍ଚାର ଚିମ୍ବଲାନ୍ତର କଥାଗତିକ ସାଥୀରଣ୍ୟକୁ
ଛାଇ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପରାମା ଇଂଗ୍ଲି ଭାଷା ଉପରେ ହେବ,
ଇଂଗ୍ଲି ସାହଜେ କଥରେ ହେବ ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଯେଉଁଥ ଇଂଗ୍ଲିଭାଷା ଲିଖିଲ
ହେଉଥାଏ, ତାହାହିଁ ସହଳ ଅକାରରେ
ପରାମାର୍ଥିମାତ୍ରକୁ ପରାମା ଦେବାକୁ ହେବ ।
ମେମାନେ ଯେ ଛେଦକ ବ୍ୟାକରଣ ଭଲ
ଜୀବିବେ ଏମନ୍ତ ନୁହେ, ଇଂଗ୍ଲିଭାକେ ଯେ
ବାହ୍ୟ ବା ଭାବ ଯେଉଁଥ ଆକାଶରେ ଲେଖନ୍ତି
ବା ବହନ୍ତି, ସେତୁ ସୁମୁଖ ତିଙ୍କଳ ମଧ୍ୟ ସେମାନ୍ତକୁ
ଯିବିବାକୁ ହେବ । ପଦିତାର ଗଢ଼ିପରି
ଅର୍ଥକ ନହୋଯୋବ ନାହିଁ । ଗୋଲତ୍ତିଥି
ସମୟର ପୂର୍ବର ପଦି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବରବାର
ଆବନ୍ତିକ ନାହିଁ ।

ପ୍ରମତ୍ତରେ ଏମନ୍ତ ଏବସ୍ଥାର ଅଗାମୀ
(ଅଧ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟକୁଷି) ନିଲାଙ୍ଗ ଯେ ଜାହାର
ଖର୍ଚ୍ଚ ୩୦୦ ଟାର୍ ୧୦୦ ଫ୍ଲ୍ର ପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଦେଖା
ଯାଇଅଛୁ । ଏହାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚତାର କଥା ଶୁଣା
ଯାଇ ନାହିଁ ।

୪ । ଅମୃତବଜାର ସଥରେ ଲକ୍ଷିତ ହୋଇ
ଅଛି ଦ ବିନ୍ଦିର କୋଳି ବଦନୁକାଳରେ ଏ
ଦେଶକୁ ଥିବ ଅଣାଟ ପ୍ରାଦୀରେ ଗଲିଆଏ
ତେବେ ଜାହାର ଉଦେଶ୍ୟ ବିଅନ୍ତ ନାହିଁ ।
କୌଣସି ବିଜ୍ଞାନବିଭାଗ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କହ ଅହିନ୍ତି ଏ
ମାନଙ୍କର ଗଣ୍ଯ ଏକିଧ କୌଣସିରେ ବିର୍ମଳ
ଯେ ଅନାଧ୍ୟାରେ ବିଷ ପକ୍ଷକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ
ପ୍ରଦେଶ ପୂର୍ବ କାନ୍ଦାର୍ଯ୍ୟାଲିଆ (ଥୋର)
ରାଷ୍ଟ୍ର ଦୟା ପାରନ୍ତି ଏହି କେତେକ ମାସରେ
ସଂଖେତ ଏ କୋଣସି ଅନୁଷ୍ଠାନ କରେ ଏହି

ନମନ୍ତେ ବୋକଳ ଏ ସମୟରେ ଏ ଦେଖିବେ
ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯୋକଥାମାନଙ୍କ ମାର୍ଗର୍ତ୍ତବ ନହିଁ
୯୮୫ ଶ୍ରୀଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରାଣ୍ତରେ ପ୍ରାଣ୍ତରେ ପ୍ରାଣ୍ତରେ ଚିତ୍ୟକୁ
ନଭରରେ ଗୋଡ଼ିଏ ବାଲକ ପଣ୍ଡି ବାବବ
ଧରିବା ନମନ୍ତେ ଗରୁରେ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଅନେକ
ଗୁଡ଼ିବ ପୋଡ଼ି ତାହା କମିତରେ ଲାଗିଥାଲେ;
ଭେତେବେଳେ ସେ ସେବକଷ୍ଟ୍ୟର ଅନୁସରନାକ
କରି ନ ଥିଲ କିନ୍ତୁ କିଛିବାଳ ନାହିଁ ନାହିଁ
କ୍ଲାନ୍ସା ହେଲ, ଘରରୟାକ ଲାଲ ହୋଇଗଲ,
ଦେଖୁଁ କୁର ପ୍ରଳାପ ଇକ୍କାହ ହୋଇ ବିକୁଷ୍ଟ
ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ । ବୌଦ୍ଧପ୍ରକାଶ ପବିତ୍ରାରେ
ବିଛି ହେଲା ନାହିଁ ।

କବିତାର ଜ୍ଞାନରଳ ବାଥାଦୁର ଅମାମା
ଅକୁ ବରମାସ ତା ୧୦ ବା ୧୫ ମହିନେ
ଅମାଲରେ ଗୋଟିଏ ଦରଦାର କରିବେ ।

ପ୍ରକାଶନ

ଗ୍ର୍ୟୁବୁନ୍ଦିଲାପାଣୀକା ସମ୍ମାନକ ମହିମାମୂଳ୍ଯ
ଗ୍ରାଫେନୋଷ୍ଟ୍ ।

୨୫

ନାଳ ଡେଣା ଲିପିମାଳକୁର କାଳ ହେଉ
ଆଜି ଏକପ୍ରକାର କାଲ ଆଜି ପ୍ରକାର ଏଥିର
ଏବି କି ଆଜି ପ୍ରକାରର ଅଜାଗର୍ତ୍ତ ଲିପିରୁହି
ଆହୁ କରୁ ଦ୍ୱାରାହେବ ଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁ
ଦିଲେ ତାହା ସବ୍ସାଧାରଙ୍କୁ ଛଣ୍ଡା ଆହୁ ।
ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚାହୁ ଦେଖି
ନ ପାର ଶ୍ରାମୁକୁ ଦେଖ ସହେବଙ୍କୁ କରୁଥି
ଦିଲନ ଦୟ ଏଠାକୁ ପଠାଇବାର ଆମେମାନେ
ଦେଖିର ରକ୍ଷା ପାଇଲୁ ତାହା ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ଆମୀମାତ୍ରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଦିଗା ଯେ କି ହୋଇ
ଆମ୍ବା ସେ କଥା ନଜେବଳେ ଆମୁମାନଙ୍କ
ଗଣର ଅବଗ ହେବ ।

କରୁଥିବାହେବଳ୍ଜ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅନ୍ତର୍ବଳ୍ଜ
କମ୍ପାଣ୍ଟ ଓ ମ୍ବାଈ ଧଳାଇ ସମସ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି
ସେବୁରେ ଗାସ ସତର । ଅନ୍ୟ କୋଡ଼ିର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଛି ଯେ କି ଉପରେକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ-
କର ସମାଜ, ଜୀବେ ଅଳ୍ପଶବ୍ଦ ମ୍ବାଈ ଅପେକ୍ଷା-
କୁଳ ଅନୁରୋଧଙ୍କ ଉପରେକୁ ଏ କୋଡ଼ିମାନଙ୍କ
ଯତି ପୂର୍ବର ହେଉଥିବା ଅନ୍ତର୍ଗତର ସମାଜ

ଥିବାର ଅସ୍ତ୍ରବ ବୋଷଣା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଆମୁମାନଙ୍କ ବିଦେଶକାରେ ଯେଉଁ ନାଲାହାରୁ
ଶୋଳା ହେଲାଏଇ, ମେଥର କପର ଜୀବ ହେଉ
ଅଛି ଗର୍ଭମେଘଙ୍କ ଦେଉବା ଭବିତ, ଭାବା
କ ହୋଇ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଶାଖାଜାଳ ମୋତା
ହେବାର ବନ ନାହିଁ । କୋଥ ହୁଏ ଏ ଶାଖା
ଜାଳ ଶୋଳାଇବାରେ ଏମନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ ଉଚ୍ଚ ଜୀବ
ଜୀବର ଭକ୍ତ ମାଳ ହେଉଁ, ଜମି ଦେଇ ବିକ
ଜାବା ଲାଗୁ ବରହାର ଭାବ ଅଳ୍ପ ଦେଇନ
ଭୋଗ କର୍ମଗ୍ରହମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଅ ହୋଇଅଛୁ
ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଅନ୍ତରି ପାଇଁବିକ ଅର୍ଥପ୍ରିୟ
ଅଳ୍ପବ ବିହୁର ଅନର୍ଥ ଘଟାଇନ୍ତି । ବିଧାରେ
ବିହୁ ପୁଣ୍ୟର ଗୁରୁ ଜେମନ୍ତୀଯା ସେବପର
ବଜାନାକର ଜଳିଷ ଓ ମୋହରର ହୋଇ ଏକ
ଜଳ ଚେମଣିଯା ବୁଲ୍କ ଗୁରୁ ଅକ୍ଷରୁ, ପ୍ରଥମେ
ଏ କର୍ମଗ୍ରହ, ବି ବିଲକ୍ଷିବ, ତେଉଁ ବାଟଦେଇ
ମାଳ ଗଲେ ଭଲ ହେବ ଭାବା ଦେଖି ଚିନ୍ତ
ହେବା କାହାର ଏହି ମଳର ଦିଲକୁ ମଠାଇଁ ତେ
ପରେ ବେମାନଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦେବା ଅନ୍ତରେ
୧ ବିତେ ମାପକର ଯାଆଇଁ ଦେଇଁ ବେରି-
ମରେ ଅସୁଖିଥାଇଲେ ସେଥର ଫେରବଦଳ
ଅ ବରନ୍ତି ।

ଉପରାହିର ଖଲୁସି ଓ ମୋହରର ଦଳ
ବାହାର ସବ ବାହାରେ ଦାଗ ଦିଅବୁ, ବାହାର
ହତ୍ଯାଗକୁରେ ଶେଷ ମାରନ୍ତି, ବାହାର ଗଛ
ଫିଲ ବାହାର ଗର ମାନ ଥିଲେ ସମଲେ ଦାଖନ୍ତି
ଏହା ଦେଖି ଲେଖିମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଧାପିତ
ହୋଇ କାଳ ଜୋକା ହେବା ପରେରେ ଅପରି
ବିଲେ ସବକାର ହେଉଁମି ପ୍ରଭାରେ ଶୁଣିବେ
ହାତ୍ ବାହି ଆହାର ଅନେବ ବାହର ଅବ-
ଲମ୍ବିତ ଉଥାୟ ଯାହାର ପ୍ରାୟ ସଫଳ ପୁଣ୍ୟକଙ୍କ
ବକମାର ଯାଇ ଦେଖିବ ପ୍ରଦେଶ ବରନ୍ତ
ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଦେବାଦ୍ୱାର ଅପରା
ହମି ରକ୍ଷା ଦରକାର ଦେଖା କରନ୍ତି । ମୁଣ୍ଡାର
ଅଧିନ ରକ୍ଷା, ସେମାନଙ୍କ ଚଢ଼ୁ ଅନେବ
ସୁଲେ ସପଳ ହୁଏ । ଓ ଉପରାହିର ମୋହ-
ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏକଥର ଏଥର ଟଙ୍କାର
ଶାଦ୍ ପାଇଲେ ଅପରା ଗନ୍ଧର ଦିଗମ ଗଲନ୍ତା
ଦରନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକୃତିବାଟେ କାଳ ଘରେ ନିଜୁଖୁମାନଙ୍କର
ଅଛିନ୍ତା କହୁ ଦେବ ଏଥର ସାନରେ ବିଭିନ୍ନରେ
ର ପାଇଲାକ ଲାଗୁ କରିଅଛି, ବାବା ବିଜ୍ଞାଧ
କରିବୁ କାହାର ଆମ ଡେପଲେସ ବରିବୁ ବାବାର

କାନ୍ଦାମାନଙ୍କର ବାହାରିବା ଖାତ୍ରବିଶ୍ୱାର ବିବ-
ଟରେ ଚିଳ ଦିଅନ୍ତି ଏ ମରିଗେଲା ସଜ୍ଜାଜ ମରୁ
ଅବାର୍ତ୍ତ । ମୋକମାନେ ଗାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ନିବ-
ଟରେ ଅଧି ପଡ଼ନ୍ତି ।

ଏବେଳ ଲୋକମାନେ ବୁଦ୍ଧି ଅପଣା ଦୂରା
ଦେଖି କରନ୍ତି, ବୁଦ୍ଧି ଅପଣା କହାନାମାନଙ୍କ
ଗତାୟାତ ହାନକୁ ଅବରଗରେ ରହିବାରୁ
ହୁବାନ୍ତି ଓ ଯେ ବୃକ୍ଷାଦି ଲଗାଇଥାନ୍ତି ସେହିର
କ୍ଷେତ୍ରେ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗିତ ହୁଅନ୍ତି ଏଥରେ
କିପରି ଅଭ୍ୟାସର ହେଉଅଛି ଯେଉଁମାନେ
ଏହା କାଶନ୍ତି କେବଳ ମେହମାନେ ବୁଦ୍ଧିପାଇବେ
କିମେଷତଃ ଏ ଦେଶ ଲୋକମାନକ ଅନୁହାତି
ବୁଦ୍ଧିଜୀବ ସେମାନଙ୍କଠାର ଅଳ୍ପପରମାଣ ତମି
ବାହାରଗଲେ ଅପଣାର ସମ୍ମାନ ହେଲା ବୋଲି
ମନେ ।

ଏଯୋଗ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଧିକା ପ୍ରାମ ଦିକ୍ଷା
ମାଳକୋଲାର୍ଡୋଲ ବର୍ମଗ୍ରୂମାନଙ୍କୁ ହେତୁଲେ
ଦିକ୍ଷାନ ହୁଅଛି । ଦେହ ମନେ ଦିରେ ମୋ
ଘର ସବ, ଦେହ ମୋ ବାର ସବ ଏହିତେ
ଚିନ୍ତାରେ ନାଲଖୋଲର ଧିକା ପରିମଳ କଥକୁ-
ଲିଜ ହେଉଥାଏ । ଶୁଣର ବିଷୟ ଯେ ଆମୁ
ବକୁସୁରତ୍ତମାନଙ୍କ ଜୀବି ଅନେବକର ଘର-
ଠରେ ଏବଲିଲ ମାତ୍ର ହୁନି ଲାହୁଁ, ଅନେକ
ବିଚାରେ ରହୁ ବାଲ କାହାକୁ, ଅତିବବ
ସେମାନେ ଅମୃତମାନଙ୍କର ଏ ସବୁ ପୁଣ ବାହୁଁ
କହି ଧାରବେ ?

ଯାହା ଦେଉ ନବର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଏଥର ଅଜ୍ଞା-
ନ୍ତର ବିବାହର କରିବା ଉଚିତ । ଅମୁମାନଙ୍କ
ବିବେଚନରେ ଅଜ୍ଞ ଧାରାନାଳ ଖୋଲିବାରେ
ଟକା ବ୍ୟଧି ନ କରି ଯେଷବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୋଲା
ଦେଲୁଣି ଯେ ସବୁ କିପରି ଅଧି ହେବ ନବ-
ର୍ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଦେବା ଉଚିତ । ଏମନ୍ତ ଅଜ୍ଞକ
କୁଳେ ନାର ଖୋଲା ହୋଇଥାଏ ଯେ ହୋଠ-
ରେ ସେଇନ୍ତି ପାରି ହେବାର ଅଛି ତପାଏ
ଥିଲା । ଏ ହାଲମାନଙ୍କରୁ ଅଧି ଯହ ହୃଦୟ-
କବେ ଅଛି ଅନ୍ତରେ । ନାର ଖୋଲିବାର
ପରି ଉଠିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଜ୍ଞର
ଧାରାନାଳ ସବୁ ହୋଇଗଲଣି, ଏମନ୍ତ ବି ଏହା

ନାମରେ ଦୂର ପରିମୋଳ ସିବାକୁ ହେଲେ
କବି କୋଡ଼ିର ଥର ତାଙ୍କ ପାର ହେବାକୁ
ଏ । ଅଛିବକ ଅଛି ନାଲ ଗୋଲିମଧ୍ୟର
ଅବମାନଙ୍ଗ ବନ୍ଦ କିମ୍ବା ଦେଇ ବନ୍ଦ ମାର ହେବ
ଦେବନା କବ ଉଚିତ । ଏଥି ଭାଜାର ଶେଷ-

ମାନେ ନାଲକ ଉପକାର ହେବାର ଦେଖିଲେ
ବିଳେ ସରକାରରେ ଅଧିକା ଗ୍ରାମମାଜକୁ ଜାଇ
ଦେବାକୁ ଦରଖାସ୍ତ କରିବେ ।

ଅପ୍ରାଦର କଷମୁଦ
ଶୀ—

ବିଜ୍ଞାପନ

ଅମ୍ବ ଦୂର ପ୍ରମଗନ୍ଧନ ସାବ୍ଦ ମଂଗୋଧନ
ସହିତ ଦୃଷ୍ଟିଯକୀୟ ମୁହଁତ ହୋଇ କନ୍ଦମ୍ବାର୍ଥେ
ପ୍ରତ୍ୱାଳ ଅଛି । କେତେମାତ୍ରେ ପ୍ଲପାଣାନା, ନନ୍ଦି
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଶାର୍ଦ୍ଦୀଲଙ୍କରେ ଭାବୁ କଲେ ପୁରୁଷ
ପ୍ରାୟ ହୋଇ ସାଧିବେ ।

ଶ୍ରୀ କିଶୋର ମାନ

ବିନ୍ଦୁ ଲାଗୁଇ ସୁମୁଖମାନ କରକ ପିଲିଙ୍ଗୁଷ୍ଠା-
ନିକ ସଜ୍ଜାଳପୁରେ, କେଇଜାବଜାର ପ୍ରାବାତ୍ମା
ବୃତ୍ତବଜ୍ର ପଟ୍ଟମାୟକ ଓ ନରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ଦୂର୍ଗପୁ ପଞ୍ଜିକ ଗ୍ରା ପରବର୍ତ୍ତ ବିଦ୍ୟାକୁଳିଙ୍କ ନିର-
ଚରେ ମୁକ୍ତ ଧର ତତ୍ତ୍ଵ ବରେ ଶ୍ରାଵକଗଣ ପାର
ପାରିବେ ।

ପୁରୁଷକାଳ	ମୁଣ୍ଡ
ଉତ୍ତରଦେଶୀଆଳ	ପଂଚ ଅଷ୍ଟ
ରଧିବନ୍ଧାଗୁରୁଳି	ପଂଚ ଅଷ୍ଟ
ମୁକୁର୍ମ୍ମରେଜୀ	ପଂଚ ଅଷ୍ଟ
ପଦିଶରଙ୍ଗାଳି	ପଂଚ ଅଷ୍ଟ

ତାକ୍ଷବୀର ମନ୍ଦିରକୁ ଧାରମାକୁ ହେଲେ
ତାକଣ୍ଠା ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ଦେବକୁ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାକୁ ସମ୍ପଦିତକ

ଅମେ ଗ୍ରସକୁ ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀଗନ୍ଧାର୍ଥାଦୟରଙ୍ଗ
ମହାପଦ୍ମକ ପ୍ରଣାଳୀ “ବସୁବନ୍ଦୁ” ନାମକ ସ୍ଵପ୍ନକ
ଶ୍ରୀବର୍ଗାଙ୍କର ଅଦେଶରୂପରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ
ଜ୍ଞାନରେ ଅନୁଭାବ କରିଅଛୁ, ଅତ୍ୟନ୍ତରେ
ଜାହା ମୁଗ୍ଧାଙ୍କ ଓ ପ୍ରଭାତତ ହେବ, ଅତ୍ୟନ୍ତ
ବିଷ୍ଣୁଧାରାଙ୍କ ନିରାଜନାଥଙ୍କ ଯେ ଏକପ୍ରତିଷ୍ଠା
ରେ ଦେହ ହସ୍ତରେ ହରିମାତ୍ର ହେବେ ଯତି ।

କଟକ } ଶ୍ରୀ ମହାକୁମାରଭଦ୍ରୀପାତ୍ର
କଟକ ଜଗନ୍ନାଥବିକଳେ
ସ୍ଵଧୀନ ପକ୍ଷର ।

ଏହା ଜ୍ଞାନପଦିକା ସହର ହୃଦୟ ବିରାମ
ବଜାର ବନ୍ଦପ୍ରେସିଂଗ୍ସାଲିଙ୍ଗ ସହାଯତାରେ
ନିର୍ମାଣ ଓ ପ୍ରେସିଙ୍ଗ ହେଉଛି।

四庫全書

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ମହିନେ ପରିଚୟ

ପ୍ରକାଶକ ମେଲିମା

କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

৪৭৯

ଭାର୍ତ୍ତାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସହୃଦୀଜୀ, ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶବ୍ଦରେ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ

ମାତ୍ରିକ

{ ଅଗ୍ରିନ ବାର୍ଷିକ ମଳ୍ଲ ୫୫
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୁଳ୍ଲ ଦେଲେ ଦର୍ଶକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବ୍ଲ ଘାଇ ତାତପାତ୍ରିଲ ୫୯

ଅମେଳାନେ ଅବଜଣ ହେଲୁ ଯେ ନୂତନ
ଫୋକଟାଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକିତ୍ୟ ପଞ୍ଚବରେ ଘରଭବ
ଶୀଘ୍ରପାଦ ଯେଉଁ ଅବେଦନପଥ ଗବର୍ନ୍ମନେ
ଇଣ୍ଡିଆକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ କହିଁ ଭାବରେ
ନାହାମାଳ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନର୍ଥ କୁଳ ପାହେବ ଅବେଦନ
କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତର ଅଇନ ବ୍ୟବହାରର
ସମ୍ବନ୍ଧ ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ଥିବାର କହିଁର ଘୁମ
କାର କରି ବରର ହୋଇ ଏ ପାରେ ମାତ୍ର
ପ୍ରମାଣିତ ପାହେବ ଅବେଦନପଥକୁ ଇଣ୍ଡିଆର
ପେଟ୍ରୋଲ ଅବ୍ୟକ୍ତିକ ବିକଳ୍ପକୁ ସଠାଇବେ
ଓ ଏହି ହେଉଗ ବୋଧ କୁଠାର ଯେ ଅଇନ
ଜାତୀୟ ବରିବା ରାଜମାନ୍ୟ ପାଇଁ ସୁକର କହଇବା
ପରିବର୍ତ୍ତନ କେନ୍ଦ୍ରର ପାହେବ ଯେ ଆବେଦନ-
ପଥକୁ ଏବାବେଳରେ ଅଗ୍ରାହିୟ ନ କରି ଏହିପଥ
ବ୍ୟବହାରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାତୀୟର ସୁରକ୍ଷାରେ
ଯଥେକୁ ସମ୍ଭବ୍ୟ ପାଇଁ ପାଇଁଅଛି ଓ ପ୍ରକାଳ
ଜୀବାର ଶରୀରା ଜାତୀୟର ଏବାକୁ ଉତ୍ତର ଦେ-
ଇ କରାଯାଏ ।

ଜଳ କାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ମାନିବାହୁବାଲୁ ଛଣା-
ଯାଏ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜନିବାରମାନେ ମତ
ଭାବ ତା ୫୮ ରୁକ୍ଷରେ ଅପରା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଥିବାରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ହିୟମ କର-
ଅଭିନ୍ଦନ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚେ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ ନେବେ
ମାତ୍ର କିମା ଅନ୍ୟ କେବୁ ନେଲେ ତାହା
ନାହିଁ କରିବେ । କରୁଥିଲାବେ ଅକାଥବ

ପ୍ରହ୍ଲଦ କିବାରଣ ଥଷ୍ଟରେ ଏହି ଉଧାସ୍ତ ହୋଇ
ଅଛୁ ଯେ ଶୁଣ ରହିପାଇଁ ମୋଳାବଳର
ରହୁଳ ଜହାନିଲ ହେବ । ବିଜାରସିଦରେ ଶୌ-
ଶିଖଙ୍କା ପ୍ରକାଳଠାର କଥା ନ ସିବ ଓ
ପୋରସରମିଷର ଫାରମ ଶୁଣା ହେବ ଯେ
ଜହିଁ ମଧ୍ୟ ଏକମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଳୁ ଦିଆରିବ ଅଧ-
ିକାର କମିଦାରର ସିରପାରେ ରହିବ ।
କଲେଚ୍ଚରପାରେବଳୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୋରଅଛି
ଯେ ସେ ମନ୍ଦାବଳ୍କୁ ଗୁଡ଼ କରିବାକୁ ଲଲେ
ପ୍ରକାମାଜକୁ ବୃଦ୍ଧାର ଦେବେ ଯେ କିନା ରେ-
କୁଞ୍ଚରେ ଧୂମା କବୁଲ୍ୟତ ହେବ ବାହିଁ ।
ରେତୁକୁଣ୍ଠା ହୋଇ ନ ଥିବା ଧୂମା କବୁଲ୍ୟତ
ବୌଦ୍ଧ ଅଧିକାରେ ଗ୍ରାହି ନ ହେବ ।

ଅଶୁଦ୍ଧକ ରହିଛି କରିବାର ଯେବେ ଏତେ
ବସନ୍ତ ଉତ୍ସାହ ଥିଲ ଅଗ୍ରେ ଜାହାର ଘର୍ଷଣା ନ
କର ବାଲେଖାର ବାଲେଖାର ବାହାର ଏତେ
ଥିଲ ଥାମ କଲେ ଅମ୍ବେମାନେ କୃତ୍ପିଳ ନାହାଁ
ପରିଦୂ ପଢିବା କବୁଳିଥିବା ରେଜଞ୍ଚଲ କରିବା-
ରେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ବିମେଷ କର ହେଲ
ବୋଲି କହ ପାଇ ନାହାଁ । ଅଗ୍ରେ ରେଜଞ୍ଚଲ
ଶତୀ ଜାହାନ୍କ ଉପରେ ଘର୍ଜିଲ ଓ ରେଜଞ୍ଚଲ
କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦ ଦେଇବ ଜାହାନ୍କ ଓ
କ୍ଲିପ ହେବ ବାରଧ ରେଜଞ୍ଚଲ ମହିମା
ପରମପୁନର ପ୍ରକଳଳେ ନାହାଁ । ଯାହା ହେଉ
କାହିଁଥାଏ କଥାର ଜାରିମାନ ଜଣା ପଞ୍ଜିବ ।

ଜିଲ୍ଲାପୁରୁଷ ପ୍ରଶନ୍ତିନ

ଗବ୍ରୁମେଶ୍ୱରଙ୍ଗାଳ ଡେଉ ପାଠ୍ୟପୁଷ୍ଟି
ଶୟକ କମିତି ଯେଉଁ ୩୦୦୦ଙ୍କା ବ୍ୟମ୍ଭ ହେଲା
ମନୋମାଜ ଦରିଆକୁ ଗାହା ଭଲାପ୍ରିଜ
ପ୍ରମାଣ ରଖାରେ ପାରିଗୋଟିବ ଥାନରେ
ବରା ହେବ । ସଥା ।—

୧ ଅର୍ଦ୍ଧଶରଳ କେବଳପାରୀଙ୍କ ଉମିର ପାଠି-
ତିତ, * ଲକ୍ଷଣାତ୍ମକ, * ବୃକ୍ଷବସ୍ତୁଜାନ, * ଭାବବିବରଣୀ-
ଭବିଷ୍ୟାବ, * ବହୁତ ଦୂରୋତ୍ସ୍ଥିତ, ୭ ପ୍ରାଚୀ-
ଭତ୍ତୁଗୋଲ, ୮ ମାନସିକ ଗଣିତ, ୯ ଚିତ୍ତପଦି
ସବଳାସ୍ତ୍ର ଦସ୍ତାବଳମାତ୍ର ଲେଖିବାର ଧ୍ୟା,
ଓଡ଼ିଆ ମାନୁଷର, ୧୦ ଓଡ଼ିଆଭାବୁ ବଢ଼ି ଓ
ଝର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାନ ।

ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀର ଉତ୍ସବାହେବ ଲେଖି-
କନ୍ତୁ ଯେ ଉଧରଳିପିର ବିଶ୍ୱ ଯୋଗ୍ୟାପ୍ରଭୁ
ଦୟାଧାରଣକୁ ଜଣାଇବିଅଯାଉ । ମାତ୍ର ଆ-
ମୂମାନେ ବୋଧକର୍ତ୍ତ ଯେ କେବଳ ଏହା
ବାଜାରେ ଫଳ ହେବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କେବେ
କଥାକୁ ଜୋଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହେବେ ନା-
ହାନି । କେଉଁ ପ୍ରସକଗମିତ୍ର ଦେବେ ଚଙ୍ଗା ପାର-
ଗମିତ ବିଦ୍ୟାକ ଓ କେତେବଳରେ କାହାକୁ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହନ୍ତୁଲାଗି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ହେବ
ଯାହୁ ବିଶ୍ୱଦୂକର ବିଜ୍ଞାପକ ହେଲେ ଭଲ ହେବ
ରନ୍ତୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଭାଲବାମନ୍ତର କେ-
ଜଣଣ୍ଣି ପ୍ରତ୍ୱବ କେବାନାଳମହାରଜଙ୍କ ପ୍ରକର
କର ଅଧିବା ଅନ୍ତପ୍ରକାରରେ ପ୍ରତ୍ୱ ଜମେଇ

ମୁହଁବିତ ହେଉଥାଏ ସେପରି ଭାଲିବାର ନିଆ
ଦିଅବିବ କି ହେଯ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ
ସ୍ଵର୍ଗକର ଲେଖା ଥାଇ ଭାବା ବିଜ୍ଞାନରେ
ଯିଶୀଳ ଲେଖିବାର ଭଲା ଯାବା କାହାର ଗୁଣ
ସ୍ଵର୍ଗକ ଦିଗିଗଠିତ ମନ୍ଦ ହୋଇନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ
ଅର୍ଜେବିକ ସ୍ଵର୍ଗକ ଯେବେ ପୃଷ୍ଠା ହେବାର ପ୍ରଥ୍ୟୋ-
କନ ଓ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସିଲ ଯେବେ ଶୁଦ୍ଧାଶୀଳ ପରିପ୍ରକା-
ରେ ଏହାରୁ ଦୃଷ୍ଟିକରି ଆପଣଙ୍କୁକୁ ପରମାଣୁ
ହୁଇବିଲେ ଭୟାବ ବନ୍ଦକାରେ କାହାରାଗମାନେ
ସ୍ଵର୍ଗକ ରଚନା ବିଷୟରେ ପ୍ରକାନ୍ତ ହେବେ ।

ଶୁଣେଥିଲେ ଯେଉଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ ପ୍ରାଣ ହୋଇଲାକୁ ତାଙ୍କ
ଜନ୍ମିଲେ ନିଜାନ୍ତ ଅସର ଭାବ ହେବ ପ୍ରକାଶ
ପାଇଁ କାହିଁ ଓ ଯେବେ କର୍ମ କି ଧାର୍ଯ୍ୟ
କାର ଦୁଃଖରେବଳର କେବଳ ହେବ ଏହି
ଧୀର ବାଚବମାତ୍ରର ଓ ତଳ ଉଲ୍ଲବ୍ଧାରେ
ଉଧାସିଥିଲା । ଘୋଷନ୍ତା ଓ ଧୂଳକାଳ ନିର୍ମାଣ
ମମାଦ ଶୁଣିଲେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘୁ କି ଫରାର
କରିବେ ଦେଖିବାରେ ଅସିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦେବ ସଙ୍ଗେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘଙ୍କର ପୁରି ପରିଅଛୁ ।

4919

ସବଳ ଦେଶରେ ଏହି ସବଳ ତାଙ୍କରେ
ଚିତ୍ତକଳୋଡ଼ ପଥରେ ସବୁଲି ବନ୍ଦୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
କେବାର ସମସ୍ତାଧାରୀଙ୍କେ ପରିଚିତ ବୋଲିଅଛି ।

ଯେ କୋଣସି ବାର୍ଷିକ ଓ ଯେ କୋଣସି ବଦଳି-
ବାପୁରେ ମନୁଷ୍ୟ କିମ୍ବା ଥାଏ ହଜାଇ ସହ-
କାରେ ତାହା ସୁଖରୁ ଦୋଷ ଦୁଆରୁ । ବୟା-
ବିମାନେ ଧରମାର୍ଥ ସାଥର ହିନ୍ତି, ବୃଦ୍ଧମାନେ
ଏହିକୁ ପରିଚୟ ବିଶ୍ୱା କମିତି, ପ୍ରେମିମାନେ
ପ୍ରାଚି ସାଧନ କମିତି, କୃଷକ, ବୌଦ୍ଧ ଓ ଅ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରାମଜୀବିମାନେ ପରିଚୟ ହୁଏବ କମିତି
ଏହାରୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାଏ; ଫଳରଙ୍ଗ ଗାନ୍ଧି
ଓ ବିଦନ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେତ୍ରା କୁଆର
ବୋଲି ଯାହା ସାଥରଣ ପ୍ରବାଦ ଥାଏ ତାହା
କୋଣସି ଅପରେ ବ୍ୟାମାତ୍ରକ ନୁହଇ । କିନ୍ତୁ
ସମସ୍ତେ ଗାନ୍ଧି ବିଶ୍ୱାସକୁ କାଣନ୍ତି ବୋଲି ଯେ
କୋତିବିଦ୍ୟା ଅନାଥ୍ୟାପନୀୟ ତାହା ନୁହଇ ।
କାହାର ଏକ ପରିଧି ବିଦ୍ୟା ଅଛଇ । ପ୍ରାଚୀନ
ବିମାନେ ମଧ୍ୟାତି ଓ ସାହୁତ୍ୟକୁ ଦୂର କରିବା
ହେଲା ବର୍ତ୍ତରୀ କରିବାକୁ ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକତଃ
ଦିନାମାର ଯେ ସାହୁତ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ସତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକାର
ମଧ୍ୟର ବର୍ଷ କାହା କୁଆର । ମାହୁତ୍ୟ କେବଳ
ଶ୍ରୀର ମଧ୍ୟରୁ ଅବର୍ଧି ବରାଇ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ
ଏହି ବିଦ୍ୟାର କାହାର

ମନୁଷ୍ୟର ମନ୍ଦିର ହରାଣ କରଇ ଏମନ୍ତ
ହେ ପ୍ରସମାନେ ଓ ବିଷଫଳସର୍ଵ ସୁଖ ଧ୍ୱା-
ନେ ମୋହନ ମନ୍ତ୍ରରେ କରାଯିବ ଉପରେ ।
ପ୍ରଥାର ବିଜ୍ଞାର ଚର୍ଚା ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପରାରେ
ଜୀବି ହଜକର ଏହା ବୋଲିବାର ବିଷ୍ଣୁ
ପି । ଜୀବ ଯନ୍ତ୍ରର ଛିପ୍ତ ଯେ ସଂଗ୍ରହ-
ଧିବ ଚର୍ଚା ଏହି ଜୀବ ହେବାର ହେଲେ-
ଏ । ଏହିମା ହେବାର ଉପର ନ କୁହା
ଥିବ ବିଶ୍ଵ ଆଂଶିକେ କରନ୍ତୁ ।

ବଜୀରକଦ୍ୟା ପୁରୁଷବର୍ଗରେ ସେଇ ତୃତୀୟ
ଉତ୍ତରିଣ୍ୟର ବର୍ଷାରୁ ଏମନ୍ତ ଅଭି ବୌଦ୍ଧମୈ
ଦେଶରେ ଦେଖା ନ ଯାଏ । ପୂର୍ବ ଭରତବର୍ଗ-
ମନ୍ଦିରରେ ଶିହୁତ୍ତାଳ ଓ କେଲୁଙ୍କ ଓ ବମ୍ବାଇର
ମୋହଳ୍ଳ ନିମ୍ନରେ ଏଥାର ଚର୍ଚା ସ୍ଵର୍ଗ ପର
ଦେଖାଇ ନ ଥିଲେ ହେଁ ବହୁତ ଦେଖାଯାଏ ।
ବର୍ଷାକାଳେ ଯତ୍ତ ବଜୀରକଦ୍ୟାର ମର୍ଯ୍ୟାନଥ
ଅଛି । ଏ କବିତାରେ ଶକ୍ତିପା ଦୟାଧେନ୍ଦ୍ରା ପୂର୍ବ
ଦିଦେଶୀୟ ପ୍ରେରଣେସି ଏଠାର ବଜୀରକଦ୍ୟା-
ର ଚର୍ଚା ଦେଖିଲେ ଲାଗାନ୍ତି ଉପହାର ବଜୁକ
ଓ ଏଠାର ଯାଏ ଦେଖି ଦେହ । ଏହ ଲୁକକୁ
ବସୁଦ୍ଵାରା ଦୋହି ଶର୍ଦେଶ କରୁଥାଇନ୍ତି । କାହିଁ
ବରେ ସେମାନଙ୍କର ଫୋଷ ଜାହିଁ । ଏଠାରେ
ବଜୀରକ ହିତମାତ୍ର ଚର୍ଚା କି କୁବାର ଏ ଶ୍ଵାସ
ସର୍ବଦିନଶ୍ଵାସରେ ଉପହାରାଶବ ହିବାରଥାର ।

ଏଠାର ହୃଦୟମାତରେ ସନ୍ଧାନକରିବାର
ଚର୍ଚା ଥିଲା ବିବଳ । ଯେଉଁମାନେ ସଂଗୀତର
ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟାମ ଜାହାନ କରନ୍ତି ଲାହୋଲ-
ତାରେ ଏହାର ଅନୁଧ୍ୟାଳକ ଦେଖାଯାଏ ଓ
ଲକ୍ଷର କେବମାନେ ଥାଏଣ ମନୋରଙ୍ଗକ
ଦିନିତି ମଧ୍ୟ ଘାର ବାଦିରେ ବୁନ୍ଦୁ ପରିପର
ବରନ୍ତି । ବ୍ୟବସାୟୀ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଫଳକୁ
ଆର୍ଥିକ ଦେଶ୍ୟ, ଗୋଟିପୋ ଓ ଲାଲାକାଳୀ
ମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସାହ ହୃଦୟରେ, ଗୋଟିପୋମାନେ
ତୋଳନ୍ତ ହୃଦୟରେ ଓ ଲାଲାକାଳୀ
ମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସାହ ହୃଦୟରେ ସଜୀବର
ଅନ୍ତରୀଳର ବରନ୍ତି । ମାତ୍ର ପ୍ରତିକରିତରେ କେତେ
ବିଶ୍ଵାସର ବିଶ୍ଵାସମ କାହାରୁ ନାହିଁ । ମର୍ମିଳା
ଦେବୁନ୍ତ କୌଣସି ହୃଦୟର ଯଥାର୍ଥ ଧୟାକ୍ଷର
କରି ଯଥେତାନିଷ୍ଠପେ ପରୁ ହୃଦୟ ବୁନ୍ଦୁ
ବନ୍ଦୁର ଅଛନ୍ତି । ଯାପେହିବୁଦ୍ଧପେ ବିଶ୍ଵାସ
କଲେ ହିନ୍ଦୁମାନ ଓ ତୋଳନ୍ତ କରି ଜାନ୍ମ
ପାହା ଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସାହାନରେ ଯୁଧାନ ଜାହା
ନର ଧାରିଦେଇ ସୁଖ ସାଇ ହାହିଁ ।

ଯଜ୍ଞୀରବିଦ୍ୟାର ଏକବାର ଦୂରଦୟା ଅନ୍ତର
ପ୍ରଦେଶାଳୀର କିମାଳୁଳ ଅଟିର ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
ବିନ୍ଦୁ ଦୂରର ଉଷ୍ଣଧୂ ଯେ ଉତ୍ତରାରେ ଯୁଦ୍ଧ
ପାର କରୁଛି ସୁବାର ଅଜ୍ଞାନ ଲିଙ୍ଗ ଦେଖା-
ଯାଏ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କରିବୁ
ସମ୍ଭାବେ ଉପ୍ରେକ୍ଷନ କରୁଛି ବିଜର ସନ୍ଦ
ବିନ୍ଦୁ ବନ୍ଦମାଳୀ ପ୍ରକାଶ କବିତା ଗୀତ ପ୍ରକାଶ
କରୁଛି ବରନ୍ତୁ ଜାତୀ ହେଲେ ଅବଧି
ପିଯାଇବେ ଯେ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀ ଉତ୍ତରାମାନେ

ଜୀବିଦ୍ୱାତ୍ରେ ଅପାରଗ କି କୁଳେ ଥିଲେ-
ତନା କି ହେବାର ସ୍ଵର୍ଗ ଏହା ଦେଖ ଧାରି-
ଅଛି ତେ ଜୀବାର ଅସୁଦେଶର ବଳକ କୃତି
ହୋଇଥିଲା । ଏ ଦେଖିବୁ ଏ ପୂର୍ବମର୍ମ ରଜ୍ଞୀ
କରିବାର କୁଳ ସମୟ ସର୍ବ ଓ ସମ୍ମାନ ବନ୍ଦିକ
ଉଥରେ ରହିଥିଲା । ଯେବେ ହେବାରେ ଏଥି-
ରେ ମନୋଯୋଗୀ କି ହୋଇ ତୁଳ ହୋଇ
ଦିଶିବେ ଯେବେ ତୁମ୍ହିରେ କାହାର ଅସୁଦ୍ଧ
ଅଛି । ଅମ୍ବେମାନେ ଥପଣା ମନୋହରି ଦେ-
ମାନଙ୍କ ଜୀବ ବରତାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବିତନା
କରିବାର ଏ ଶ୍ରୀବ ଲେଖିଲୁ । ଏଥିର ବଳି
କରି ଅମ୍ବାତରର ସମଗ୍ର କାହିଁ । ଯେବେ
ଅସୁଦେଶୀୟ ଯେବେ ଏଥିରେ ଅହୀ ବରତି
କେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ଉରସା କରି ଯେ ଉତ୍ତ-
ମୋହାରିନା ସମ୍ମାନେ ଏହାର କରିବିଲୁ କହାଇ
ପଥରିବିଦ୍ଵାଜା କିମ୍ବା ବଶଯାଇ ।

ହରାକର୍ତ୍ତ ମଠ ଓ ଶ୍ରାସକୁ ମେତ୍ସୁ
ଥାମେବ ।

ଅମ୍ବେମାରେ କୌଣସି ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମ ଅଧିଗତ
ହେଲୁ ସେ ପୁରୁଷ ବେଳତ୍ତର ଜୀବନ୍ତ ଚାରିଷ୍ଠେ
ହାତେବ ତାଙ୍କ ନଗରର ସହାଦର୍ଶନର ଅଥ୍
କାରିଗାନଙ୍କୁ ଜଳଜଳିବେ ତାର ପ୍ରୟୁଷ ହରିଆଲାଟ୍ଟ,
ଯାଧି—

ଏମ ପ୍ରସ—ଯେଉଁ ମଠରେ ଯଥାର୍ଥ ଓର-
ଲକ୍ଷମା ପ୍ରତୀତ ଦୟାହିନ୍ଦ୍ରମାନ ଜ ଥୁବା ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେବାକୁଥାଏ ଘଟିବ ମାନଳ ମନ୍ଦିରମାନାଥ ଅସ-
ଫ୍ରେସ୍ ଉପରୁ ହେବ, ସେହି ମଠରେ ଜାହାର
ଶବାରଣ ହୋଇ ଉପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିଦ୍ୱାରା ଥଥିବା
ପ୍ରକାଶନ୍ତରରେ ମଠକାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବାହି କରିବାର
କ୍ଷମାପି କି ?

‘ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେ—ଧର୍ମାଧିକାରସାହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମନୋତ୍ସନ (ବଳେ)
ତୁମ ଅଧିବ୍ୟେ ବଳେ ଜାହା ନିବାରଣର
ଲପାସ କି ?

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ—କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମର ଦେଖା
ଗଲେ ମେ କଷ୍ଟପୂରେ ହି ଉଧାୟ ଅବଳମ୍ବାଧ?

ସ ପୁରୁଷାଳ୍ପ ଦୟାମର ଉଦେଶ୍ୟ କି ମୋତ୍ତ
ପ୍ରଥମ ପାଠମାନେ ଜ୍ଞାନ କି ଥିବେ । ସହି-
ବର୍ତ୍ତନୀୟ ଅଧିକ୍ୟ ଶିଖାରୀଙ୍କ କର ଗଲାଗୁ
ଦାନାମାତ୍ରକ ପ୍ରତିକ ବାର୍ଷିକ ସାହୁତ କରିବି
ପ୍ରକାଶାକ୍ଷରର ମନୋମୋହନ କୋର ପରିଷ୍ଠି-
ମେନ୍ଦ୍ର ବିଧ୍ୟକେ ଅବେଳାନ ଉତ୍ସବରେ

ତରୁ କଷ୍ଟପୂରେ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଟ ବସନ୍ତା ବରଦାନ୍
ସମ୍ମଜ ହୋଇଥାଇଲା । ସେ ବରୁ ନିଯମ ହେବ
କହିରେ ମହନ୍ତମାଳିର ବର୍ତ୍ତତ୍ଵର କାନ୍ଦରିନ
ଦିନ ଲାଗ ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି ଏହି ସମ୍ପଦରେ
ମହନ୍ତମାଳେ ଅପଣା ନାଚ ଦିନକୁ କରିବେ ଓ
ସେ ଉତ୍ସବପୂରେ ଜାହାଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ଅବେଳିର
ହୋଇଥିବା ଅଭ୍ୟୋଗମାନ ଜଣନ ହୋଇ
ପାରିବ ଏଥର ସ୍ଵପ୍ନମର୍ମା ଧେନାଳେ ଦେବେ
ତେବେ ଜାହାଙ୍କ ମତାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲିବା-
ପ୍ରାଣ ଅବଶ୍ୟକ ଜାହାଙ୍କର ମନକ ତହବାର ସ-
ମୃଦନା । ଯେବେ ଜାହା କି ହୋଇ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟ ଅପଣା ଉତ୍ତାକିମେ ଯେଉଁ କେଉଁଥି
ବିପୁଳ ପ୍ରକାର କରିବେ ତେବେ ଜାହାଙ୍କ ସେ
ସବୁ ବିଜା ଅପରିରେ ପ୍ରତିଷାଳନ କରିବାକୁ
ପଡ଼କ ଓ ତେଜେବେଳେ ଏମାଳେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଦୋଷ ବର ଘାରିବେ ନାହିଁ । ଅସ-
ବାଙ୍ମୀ ମହନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ସଂଖ୍ୟାଧାରଣ ଜାହାଙ୍କ ହେବଳ ଆସା ବରନ୍ତି
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଜାହାଙ୍କର ପର୍ନାମ ମଞ୍ଚ
କରିବୁ ସୁତ୍ରଃ ଜାହାଙ୍କର ଦୌଗ୍ରଣ ଦିବାରଣ
ହାତିରୁ ଯେ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ ହେବ ଜାହାଙ୍କ ପରି
ହିତ ହେବ ସନ୍ଦେଖ ନାହିଁ । ଅପରବଦ
ଶାସ୍ତ୍ର ଗେଣ୍ଟ୍ସ ସବେଳ ଅଜ ମୁହିସୁର ଧୂମର
ଜାହାଙ୍କ ଗେମର କ୍ଷେତ୍ର ଜାହାଙ୍କହ୍ୟାଗ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେ
କରିବାକୁ ତେବେଳ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ମହନ୍ତମାଳେ
ବାହାର ବର୍ତ୍ତତ୍ଵ ବର ବୋର୍ଦି ଉତ୍ତର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କ ନାହିଁ ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ।
ଯେବେ ଜାମାଯାଇ ପାରିବ ତେବେ ଜହିର
କବରଣ ଅମ୍ବାନେ ଲେଖିବୁ । ଏ ବିଷ୍ଟପୁ
ସଂଖ୍ୟାଧାରଣଙ୍କ ପର୍ଷତର ହିତକର ଥିବାର
ଅମ୍ବାନ ପୁଅର ବଳେକୁଟ୍ଟର ସେମାନଙ୍କ ଉ-
ତ୍ତର ସଂଖ୍ୟାଧାରଣଙ୍କ ଜଣାଇବାରେ ହିତ
କରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେ ଶାନ୍ତି ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ଅନ୍ତରୁ ବଢ଼ି ଯେବାହିତ ଓ ଏଥର ଫଳାବଳ-
ିଷେ ସେତୁସ ସାହେବଙ୍କର ଜିବାର ଚିତର
ପରିତ୍ୟ ପାଦ୍ୟାମାର୍ଥାତ୍ମକ ।

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଗୋହିତ୍ୟବାହିବକ୍ଷ ସମ୍ପଦ ଦୀନିଧି
ମନେଶ୍ଵର କଲେଚିତ୍ତର ଶ୍ରୀଷ୍ଟକୁ ବିମ୍ବିନ୍ଦୀ-
ହରଜ ସହିତ ଦୂଳନାଥଙ୍କେ ଉପରହାର ପ୍ର-
କ୍ରିବ ଲୁଣାଯାଏ । ବାନେଶ୍ଵର ଜମୀନାରମାନେ
ଅଜାହାଗୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟବର ନେଇଥିଛନ୍ତିବୋଲି
ଶାକ୍ତୀ ଯୁଧେଜୀବି କନା ଓ ପୁଣ୍ୟବର୍ଷ ଜା-
ଗା ଗଜିବ ମାଧ୍ୟମ ହାତିରେବାରୁ ବନ୍ଦର୍ମିମେଷ୍ଟୁ-

କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ଓ ପ୍ରଜାଶ୍ରଦ୍ଧା ଗୁଡ଼ାଟା
କରିବାକୁ ହୁଏ ଉତ୍ତରକେ ନାହିଁ । ଧୂଷର ଓ
ଆମାନନ୍ଦ ମଠର ନିହରନୀମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୁଦ୍ରା
ଆଶ୍ଵଦ୍ୟ କହି କୃତ୍ତିବ୍ରତ ମୁହଁରେ ଥୁଳି ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଦେଖଇ ସମ୍ପ୍ର ସମ୍ମାନ ଓ ଜୀବର-
ଲୋକ ଏକବାକ୍ୟ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ବିନାଶକ
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ନିର୍ମିମେଣ୍ଟସମ୍ବନ୍ଧ ବିମଳ ବିମଳ
ଦୂରାକ୍ଷାର୍ଥ ଦେଖା ଦେଇବୁ କଥାତ ଜୀମୁଦ୍ର
ଗେତ୍ରସ୍ଥାହେବ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବୋଣିପ୍ରକାର
ଗ୍ରାନ୍ଟ୍ କିମ୍ବା ଜାହାଙ୍କୁ ଯଦି
କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ର ନ କଲାଇ ସମ୍ବେଦନେ କହୁ
ଅଛନ୍ତି କି “ହେ ମହିମାନେ ! ଅଧିକାରୀଙ୍କର
ଏହିବୁ କେବଳଶୁଦ୍ଧ ଦୋଷ ଅଛି ତହିଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ସବ୍ଦାଥାରଣ ଅଧିକାନକ ଉପରେ ଫରକୁ
ହୋଇଅଛନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏ ଦୋଷମାନ
ଜ୍ଞାନ ଦୋଷମାନେ ଓ ଅଧିକାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରାୟ କରିବାକି ଶାନ୍ତିବାଗରେ ରହ ଗର୍ବିତ
ଅନ୍ତର ବହୁବ୍ୟ କରିବାରିବେ ଏଥର ଅଗମର
ଅଧିକାନେ ବୋଣିପ୍ରକାର ସଂଗୋଧନର
ଉପାୟ ନ କରିବେ କେବେ ଶବ୍ଦିମେଣ୍ଡଜୁ
ସେପରି ବୁଝି ଦୀର୍ଘ ଦେପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ
ରେଜିମେନ୍ଟେ ଅଧିକାନଙ୍କର ଆଜି ଦେଇ ଦ୍ୱାରା
ରହିବ ନାହିଁ ”

ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଗେଉସ୍ଥାଦେବକର ସହସ୍ର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଲ ଧେର୍ମଙ୍କ ପରାମର୍ଶଜୀବ୍ୟ ଅମ୍ବେମାନେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ନ ପାରି । ଅମୁଖକର-
ତର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ପ୍ରତି ଯାହାକି ହସ୍ତରେ
ପ୍ରକାଶର ଜୀବନରୁ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
ବହଳ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟରେ ଥରିବି ସହିତ ଏହିଏ ବହୁଧ
ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ।

ସାଧୁତିକ ସଂବାଦ

ଅମ୍ବଳ ଗରୁର ମୁହଁପଦ୍ମ ବନ୍ଦଳ କେବାର
କଥା ପୂର୍ବେ ଲେଖିଥିଲୁ ତଥାମୁହଁରେ ମହାମାନ୍ୟ
ଯାଇବୋର୍ତ୍ତ ଏକାଙ୍ଗ ଘରରେ ବାବୁ କିନ୍ତୁ ସମ୍ମରଣ
କରିବାକୁ ପିଲାନ୍ତିରି ।

ପୁରୁଷ ମୁନ୍ଦସଥ ଧରିରେ କାହିଁ ଗୀତଜଳନ୍ତି
ମୁନ୍ଦସଥ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଇଛୁ । ମୌଳିଙ୍କି
ମୋହାରବ ଅଛି କେଉଁ ଅଛି ସିବେ କା
ହ ବରିବେ ପ୍ରକାଶ ହୁଏ ।

କୁର୍ମିଶୁର ସରବଳ ରୋଚନାପ୍ରଗତିର ବ୍ୟାପ୍ତିର ଅବଶ୍ୟମେଷ୍ଟ ଲିଖିଥାଏ ୧୯୫୦୦୦ ହା ଦିନ

ଦେବୋଧୀର ସମ୍ମନ ହୋଇଥାଏଇବୁ । ଏଥିରେ
ଯଜ ୮୨୧୨୨ ବିଚେତ୍ରରେ ସେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ଶିରୀଶ କେବାର କଲୁମା ହୋଇଥାଏଛି ସେ ସମସ୍ତ
ମଧ୍ୟରୁ ହେବ । ଗଣ୍ଡବୀ କିମ୍ବା ସୁଧରେ କାର୍ଷିତ
ତ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲେଖାଏ ପାଞ୍ଚବ୍ସରେ ଆଦାମ୍ବର
ହେବ ।

ବମ୍ବେଇ ସଙ୍ଗ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡକୁ ଅବେଦନ
କରିବାରେ ଯେ ବୃକ୍ଷକ କରି ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ
ଉପରେ ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିକଳ ଆହି ଅର୍ଥାତ୍
ଯଦ୍ଵାରା ବାର୍ଷିକ ୧ ୦୦ ଲୋ ଅୟ ଉପରେ
ଡାକ୍ସ ବ୍ୟାତ ହେଉଥିବା ଜହିଁରେ ପୂର୍ବ
ଲୋକଙ୍କର ବଢ଼ି ଲୋଗ ହେଉଥିବା ଅଭିଭବ
ଶାକ୍ସ ଉଠାଇ ଦେବାର ଉଚିତ ।

ଆମାଟଣ୍ ଲୋକହୃଦୟ କେହି ସରକାରୀ ଗୃହର
ଅନ୍ତରୁରେ ଗହାର ଦେବାପ୍ରାଣ ସମଜରେ
ଜଳକ ହେଲେ ତାହାକୁ କୁଣ୍ଡା ଦେବା କଷ୍ଟପୂରେ
ତାହା ନିୟମ କାହା ଏହୁଠାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖା
ବରାଳ ନିୟମ ବରଥାକୁଣ୍ଡା ସେ ଏପ୍ରକାର
ସମଜହୃଦୟ ଦେହ ବର୍ମଗଣ୍ଡା ଜାଇବ ହେଲେ
ସେ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷମୁକ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖା ଦିମା ଅଧିକ
ମହିନୀର ପ୍ରଥାନ ଶାବଦଙ୍କୁ ତଥାର ତଥା
ତାହାର କପରାର ତୁଟୀ ଅଧିକ ପ୍ରଥାନ
ଜାହିମ ସେଥିର ବିଶ୍ଵର ବରବେ । ଗନ୍ଧାରୀ
ଦୂର ଅଭ ଯେବିଛୁ ଗଢା ଗହାକୁ ବୟାପିବ
ଆହା ସରକାରରେ କମା ହେବ ନରେତ୍ର
ତାହା ବର୍ମପ୍ରାଣ ଦେହ ଏହିଂ ଚିତ୍ତଥିଲେ
ତାହାକୁ ବୟାପିକ ।

ପୁଲିବର ଲାହାଖେକୁଟର ତେଜନରଳ ବର୍ଣ୍ଣିଲ
ଯିମ୍ବ ବାହେବ ବାଚାରବାଗଲୁ ମସ କାରଣ
ଯାଇଥିଲୁନ୍ତର ଶୋଠରେ ଲୁହ ଲେପ୍ତକେଣ୍ଣା
ଗବର୍ଣ୍ଣରୁ ରେଷିବେ ।

କବିତ୍ରୀମେଶ୍ଵର ଅବେପତ୍ରମେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର
ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ ଅସିଥିବା ଜାଲକାର ଉତ୍ସାହାବ
କିନ୍ତୁ କୁଳର ଅନ୍ଧାରମ୍ ପ୍ରବିଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବ
ଦ୍ୱାରା ଘାସାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଜାହା ବଜଦିର କର-
ପଥାର ଲୋକେ ପ୍ରକୃତ ମୂଳ୍ୟ ବିଅନ୍ତି ଜାହିଁ-
ଦେଖି ବସୁତମାର ଅଚାଳା ହେଉ ଜାହିଁ ମଧ୍ୟ-
ର ଓ ନାମାରରେ ଦିନର କଣ ପାଇଯାଏ ।

ସକଳାରୁ ଥିଲାଇ ହୃଦୟର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନରେ କେବଳ
ଜୀବନର ପୂର୍ବ ପୁଅର ଏମନ୍ତ ନାହିଁ ।
ଲଭ୍ୟକର ଦେଖେଥାରୁ ଅକ୍ଷେତ୍ରର ଅଣ୍ଟିମରେ
ସୁଶା ଦୂର ହୋଇ ସଙ୍ଗ ୫୨୦ ମିଟିଟାରେ
ଯେଇ ସୁଧ ଦେଖା ରହୁଳ ଦେଖାର ବଧ୍ୟ

ଶୁଣ ଗାହା ପନ୍ଥ ୧୮୭୨ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କପ୍ତାନଙ୍କ । ଅଛେବ ଲାଭଜବର୍ଷର
ଧରକ ହେବି ମା କାପ ହାତ୍ ।

ବନ୍ଦର୍ମୁଖେ ବଜାଳ ହନ୍ତୁପ୍ରେଟ୍ ଅଟର
ସମ୍ମାନକୁ ଲେଖିଥିଲୁ ଯେ ବଜାଳରେ
କେବେଳେକ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦର୍ମୁଖେ
ବିବାହ ଉପରେ ଝାକ୍ଷ୍ଵ ନେବାକୁ ମନୁଷ୍ୱ କରି
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ କଳରକ ଫୁଲୁପ୍ରେଟ୍ ଗ୍ରୁମା
ତୁଳ ଅଟର ଓ ବନ୍ଦର୍ମୁଖେଙ୍କର ଦେଖିଲା
କୌଣସି ମାନସ ନାହିଁ । ସବ୍ୟ ମାତ୍ର ନୂତନ
ମିହନତିପଳ ଅଲାନରେ ଯେଉଁ ବିଧାନ ହୋଇ
ଅଛି ଜନ୍ମାମ ଏକପ୍ରକାର ବିବାହ ଉପରେ
ଝାକ୍ଷ୍ଵ ନେବାର ଜପାନ୍ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ
ସମାଗ୍ରେହ ଛିଡା ବିବାହ କାହାଁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା
ବିଷମାନଙ୍କ ବିବାହ କର ଦେବାକୁ ଘତିବ ।

ଆପେକ୍ଷାଧର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଧାନରେ
ହିନ୍ଦୀ ଧାର୍ମବାଦୀ ସମୟରେ ଏକ ବୃଦ୍ଧି କଳ-
ପ୍ରମୁଦି ଯାହାକୁ ବାଲପୁଣ୍ୟ କହନ୍ତି ଦେଖା ଯାଇ
ଥିଲା । ଏ ବଳସମ୍ମ ପରିମାତ୍ର ଚମିରେ ପକ-

ବାର ରୁଧି ହେଉଥିଲା ନାଏ ବଜାସ କଲାରେ
ଗାହା ମେଘରେ ନିରିଯାଇ ଅଦୁମ୍ବି ହେଲା ।
ତହିଁ ର ପୂଣ୍ଡଦଳ ମନସାୟକା ଶୁକାର ଲୋକେ
କଣ୍ଠାସ ଲକ୍ଷେ ସେ ଫୁକା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଗଲିତ
ଶର୍ଗର ସର୍ତ୍ତ ଓଜ୍ଞାଇ ଥିଲା ।

ପ୍ରେରଣା

ମାଳ୍ଯବର ଶ୍ରୀପୁରୁ ଉତ୍ତଳଅଧିକାରୀଙ୍କାର
ମହାପ୍ରସା ମହିଷେଷ ।

ମହାପ୍ରେ ! ଯଦି ଜଳନ୍ତିର କଷ୍ଟସ୍ଥ ଅସ-
ରତ୍ନ ବୃଦ୍ଧମୁକ୍ତ ପଦିକାର ଏକଥାର୍ଦ୍ଦେ ସ୍ଥାନ
ପ୍ରତିର ଯୋଗୀ ହୁଏ ଜାହା ହେଲେ ବୃଦ୍ଧା
ଦର ଜାବୁ ସ୍ଥାନ ଦାନ କଲେ ତିର ବାଧୁଙ୍କ
ହେବ ।

ବୁଦ୍ଧବିର୍ତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥ ଅଛନ୍ତି ଜାଗ୍ରା ହେବା
ଶୁଣୁମେ ବି ବୁଦ୍ଧ ଏ ଅଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗଜ ସମାଜରେ
ଅଛି କାଲ ସେଥିର ହୋଷ ଖାର ସେଇ ତରକୀ
ଦିଗର୍ବ୍ରତ କେବଳପୂର୍ବ ହେଉଥାଏ । ଏଥରେ
ସାହାଦତ ହେ ପ୍ରବାସ କମ୍ବ ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ଉଚ୍ଚ,
ସେ ଉଚ୍ଚପ୍ରତାପାବଳର ଉପର୍ଯ୍ୟ ଆପଣା / କୁବି
ଅନୁପାନେ ଜ୍ଞାନକ ବରଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପଦ
ମେଚ୍ଛାରୁ ଜାତୁଣ ଗଢ଼ି ପ୍ରବାସ ବରଥା
ହେବଳ ଦୃଷ୍ଟିପତକାଙ୍କ ସବ୍ରଜାମ କରିବା କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଥିବା ନଥିବା ଆପଣି ଜ୍ଞାନଥୁମାର

ଦେଖାଯାଏ, ମେଘର ଅପତ୍ତି ସହିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶନ
ହେଉଥିଲୁ, ଜାହା ବି ହେତୁ କେବେ ଶୁଣିଥାଏ?
ବୃଥା ଅବଶ୍ୟ ଗୁଡ଼କାଳି । ତଥାପି ନ କହିଲେ
ନୁହେ ଏହି ବିଷ୍ଵରେ କହୁଁ କୁହାଯାଉଥାଏ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଅଛି ଜାହା ନିଷ୍ଠାକାଳ
ସୁକଳ ବହିବାଶୀର୍ଥ ହୋଇ ସବଳେ କିନ୍ତୁ ଶୁଭ
ଆଗ୍ରା ବନ୍ଦାକାଳୀ ଏଥରେ ଉପର ବି ବନ୍ଦର
ବିଷ୍ଵର କୁହାଯାଇ କି ପାଇଁ, ସବ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅବସ୍ଥାବ କଲେ ଯଥା ଦାଳରେ ସେ ଅଛିବ
ଜାଇ କୁଣ୍ଡର ଜାହା ହେଲେ ଶୈଳକାର ଦୂର
କେ ଅପମାନରଙ୍ଗ ପୀମା ନ ଥିବ, ମୋତେ
ମେଲୁଷୁରଙ୍ଗ ବିକ୍ରିକୁ ଧିନା ଦେଲେ ଦୂର
ଦେଶ ଯାଦା କଲେ ଯେତୁକାର ଉପାୟମାଳା
ଥବିଲମ୍ବନ ବରିଆନ୍ତି ସେ ସମୟରେ ଜାହା
ବରିବାକୁ ହେବ ବିଶ୍ଵଦେଶ କାରଣ ମେଲୁଷୁ-
ରଙ୍ଗ ଦୟା କପରେ ସବଳ କିଷ୍ଟ କର
ବହିଅଛି ବିକ୍ରି ଦୃଶ୍ୟ କିଷ୍ଟ ଏହୁଯେ ଗବ-
ତ୍ତମେଶ୍ୱର ଅଛନ ସବେଁ ଲ୍ଲାଙ୍କ ମୁଖୁରଙ୍ଗର
ପରି ମୋକ ବିଷ୍ଵକୁ କର ଜାହାନ୍ତି ଜାହା କଲେ
କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ନ ଥିଲ । ଭାଷା-ହାର କାରେ
ମହାଶୟ, ଅଧାକଙ୍କ ପାଠକଙ୍କ ଉଦୟାନକ
ବିଷ୍ଟ ଚେଗାଇ ଦେଲୁଁ ସବ ମହାଶୟମେଶ୍ୱରଙ୍ଗର
ଗେନ୍ଦ୍ର ମୋକ ଆଜନ ସେହି ବସେବାର ମାନ୍ୟ
ଥାଏ ଜାହା ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଅଭିନରେ ଏପରି
ଲେଖା ଥାଇ ବି ବୌଦ୍ଧମେଳକଙ୍କ ମୋଦି-
ମାରେ ହାତମ ସେ କୌଣସି ପାଠାର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ଗା ମୁହଁତ ହୃଦୟ ଜାହାର ନନ୍ଦନ ଦେ-
ହୃଦୟ ଜାତ୍ୟ ପକ୍ଷକର ଯାକର ଓ ବାଦମଳ୍ଲୀ
ବହମାହରରେ ସେପରି ଦ୍ଵାରେ ଦେବେ
ଏଥରେ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟାୟ ଫର୍ମର କଲେ ଦାହିନ୍ତ
ଏ ପଥକ କରିପରି କରିବେ ।

୧୯୭୩

ମହାବ୍ଲ କୁନ୍ଦେ ତେଜାକାଳ ବନ୍ଧୁୟା । ୩୭
ଏହି ଉତ୍ତରଣସାହିତ୍ୟା ସହରୁ କହୁବ ବର୍ଣ୍ଣା
ବନ୍ଧୁର ପରିପ୍ରେସିଯୁମ୍ବନାଳୁ ଯଶାବନ୍ଧୁରେ
ମହିମା ମେ ମହିମା ମେ ।

ପାତ୍ର କାହାରେ ଥିଲା ?

ସାଧୁହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

999

三一七

ଭାଗ୍ୟର ସେପଟେମ୍ବର ଅନ୍ତର୍ଗତ ମହିନା ମାତ୍ର । ରାଜକ ଦିନମୁକ୍ତ ସମ୍ମଶେଷପାଇଁ ରଜବାର

ଅଗିନ ବାଣୀଙ୍କ ମଳ୍ଲ ୩୫

ବର୍ଷାନ୍ତେ ମର୍ଦ୍ଦ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭

ମଧ୍ୟଶଳୀ ପୌର ଜାକମାସଲ୍ ଟେଲି

ଅମ୍ବେଳାକେ ଅଜେନ୍ତୁ ପିଲେର ସହିତ
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲୁ ଯେ କଥକର ପୁଣୀସ ଏହି
ଜଳଷେଷ୍ଟର ପ୍ରିୟମାଧ ବାବୁ ଏବଂ ଦୌରାନ୍
ମୋହଦ୍ଦମାରେ ନିଥିଣ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
ତୋରି ଜୀବତ୍ତୁ ଜଳଷେଷ୍ଟର ଜାହାଙ୍ଗ ଫେରି-
ଦାଖ ପୁଣୀସ କରିଥାଇନ୍ତି । ମୋହଦ୍ଦମାଟି କହୁଳ
କୁଣ୍ଡମୋର ଝଲା ମେଘ କଷଧରେ ଅଟେଇ
ପୁଣୀସ କହାନ୍ତି ଏ ସହିତରେ ପୁଣୀସ ଲେଖା
ଯାଇଥିଲା । ସବୁଜଳଷେଷ୍ଟର ବାବୁ ଗୁରୁତ୍ୱ
ଦେବା ସମୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ଥୋଇ ଏକ ସର୍ତ୍ତା-
ଲର ଚାହୁନ୍ତି ତାହାକ ଦେଲେ ଓ ପରିମେଷରେ
ମହିଳ ହୋଇ ମିମଳ ଲଈରେ ପଢ଼ଗରେ
କହୁଣ୍ଡମୋରର ଜାହାଙ୍ଗ ବଦେବ କରିଲାଯା ଓ
ପୁଣୀସର ଜାହାଙ୍ଗ ଯୋବାଚବଳ ଲାଗିଲା
କହୁଣ୍ଡମୋର ଜାହାଙ୍ଗ କଥାରୁ ଅବଶ୍ୟକ କର
ପେଟୁ ହେଉଥି ମୋହଦ୍ଦମାରୁ ନିଷମିତ ଅର୍ଥାତ୍
ଅଗାମିଲୁ ଜମାର ଦେଲେ ଓ ସବୁଜଳଷେଷ୍ଟର-
ବାବୁ ବିନ୍ଦୁର ଗମିତ ଜାହାଙ୍ଗ ଧାରିବାରୁ
ଥାଏଇଲେ । ଅମ୍ବେଳାନେ ଅଜେକ ସମୟରେ
କୁଣ୍ଡମୋର ବାବୁଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ଏ ସହି-
ଜାରେ କରିଥିବୁ ବାବୁବରେ ସେ କିମେ ଉତ୍ସମ
ପୁଣୀସ କରିଲାଗୁ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ଗମାତ୍ର ଜାହାଙ୍ଗ
ଜୀବତ୍ତୁ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଦୃଶ୍ୟର ଅଛନ୍ତି ।
ମନୁଷ୍ୟ ବାଜାରରେ କେବେବେଳେ କି ଏହି
କାହିଁ ହିତ କାହିଁ ।

ବାଲେଶ୍ଵରର କଳେତୁର ବେଅଜନମରେ
ଜମିଦାରମାନେ ପ୍ରକାଳିତାର ଅଗ୍ରାଂଥ କେବଳ
ବିଷୟ ଜହାରମ କରିବାର ଜହୁର କେବେ
ପ୍ରକାର ଅରକୁ କାଳ ହୋଇଥାଏଇ ପ୍ରାୟ ଧାଠର
ନାମରେ ସେ ଯମ୍ବୁ ତଥା କି ଥିବ । ଆମେ
ମାନେ ଶିଖିଥିବୁ ସେ କାଲେଶ୍ଵର ଓ ଥାମକ
ମର ନୁହ ପରିରେ ବେଳେଶୁକେ ଏ ନୁହକ ପ୍ରକାରର
ମୋକଧମା ଉପରେ ହୋଇଥାଏ ସେ ସବୁ ଉଚ୍ଚ
ଛପାରଙ୍ଗର ଧଳ ଥାଏ । ଆମନବରର
ବେଳେଶୁକେ ମୋକଧମାରେ ଜମିଦାରମାନେ
ପ୍ରକାଳ ଉପରେ ବୃକ୍ଷାଢ କାଟି କେବାର
ଖେଷାରତ ଥାଏ ନାଲମ କରିଥିଲେ । କହିରେ
ନୁହପଥ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ସେ ଅଗ୍ରାଂଥ ବିଷୟରେ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ନାମରେ କଳେତୁରାଜୁ
ପରିବ୍ୟାହା ହେବାର ପ୍ରକାମାତ୍ର ଏକମେଳ
ହୋଇ ଯଥେଜ୍ଞ କିମ୍ବକାର କଲେ ଓ ଅଧିକା
ବରବାତିରେ ଥିବା ଜମିଦାରର କୁଣ୍ଡ କଟିବାକୁ
ବିହୁ ମାତ୍ର ରଥୁ କଲେ ପାଇଁ । ଏଥର ଦେଶା-
ନୀଏ ସେ ପ୍ରକାମାନେ ବିଜାରୁ ମୂର୍ଖ ଓ ଜମି-
ଦାରର କର ନୁହନ୍ତି ଯେବେ ଦେଶାତେ ଜମି-
ଦାରର ରଥୁ କରିଦେବେ ଜେବେ କଥାର ଜାହାର
କିମ୍ବ କଟିବେକାଳୁ ଯାହାମ୍ବ କଲାକ୍ରେ ହାହିଁ
ସୁତରଂ ଯେଉଁ ମୋକମାନେ କୋଳନ୍ତି ଯେ
ଜମିଦାରମାନେ ଏବା ମନ ଓ ପ୍ରକାମାନେ
ରହ ଦେଶାନେ ଏଥର କୁଣ୍ଡଧାରବେ ଯେ
ଜାହାରର ଅଭିମାନ ଯଥାର୍ଥ ନହିଁ । ସେଇଁ

ପ୍ରଜାମାନେ ଖଣ୍ଡେ ପରିଭୋଲା କଲରେ ଛନ୍ଦ-
ଭାବର ଗଛ କାହିଁ ପାତଳେ ସେମାନେ ଯେ
ଟିକିଏ ପାହେବଳ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଥାଏ ତଳକୁ
ଜାଳ ପରିମାଣରେ ତମିଦାରଙ୍କ ନାମରେ
ଦିଲ୍ଲିଖୁବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେଶ କି ? ଅମୂଳାଜେ
ବରସ ବୋଲିଥାର ଭାସୁଧାର ଏହି ଯେ ଆରା
ଦିନିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିନା କୌଣସି ଶ୍ରେଣୀର
ଲୋକଙ୍କ ସାଥୀରଣ୍ୟମେ ଘୋଷା କରିବା ଉଚିତ
ନୁହିଁ । ବାଲେସ୍ଵରର କଲେହ୍ଲୁର କଷଳ
ହୋଇ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କର ପ୍ରକୃତ ମୋକ୍ଷମାର
ଦିନର ପୂର୍ବ ଦୂର୍ବଳ ଏକ ତମିଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଦେଇଥିଲେ ଅଗୁଅବ ଗ୍ରହଣ ରହିଛି କୁଅନ୍ତା
ଅଥବା ତମିଦାର ପ୍ରତି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ
ନାହିଁ ବ୍ୟବହାର ଉପରୁ ହୋଇଥାଏ ତାହା
କୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

ଅନ୍ତରୁ କରନାର ଉତ୍ସବ ଘାସ ।

ବ୍ୟାକପୁର ବିଦ୍ୟାଲୟମୁହରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଉପର ନିୟମରେ ଅନ୍ୟମୁ କର ପିଣ୍ଡା
ଦେବାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶୋଭାପତ୍ର । ଅମ୍ବେପାଳେ
ଏ ବିଧିମର ଜଳଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉଦ୍‌ବିନନ୍ଦ ଉତ୍ସବରୁ
କଣେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କାରୀ ପ୍ରାତ୍ର ଦେଇ ସମ୍ବାଧା-
ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରାଚୀର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ ପ୍ରଥାମ କରିଛନ୍ତି ।
ପାଠ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଯାହାକୁର ଏ ବିଧିମୁହେ
ଗଢା କୁଆର ସେମାନେ ଏ ଉତ୍ସବରୁ ଯେ
ଆର୍ଥିକ୍ୟେ ଅନ୍ତରବିନା କର ଅଗଣୀ ଜଗାକିଳ

ମନ୍ତ୍ରାମ ଗହେଟର ଘରୁ ଗେଟିଏ ସୁଧିଥାଳ
ଏହି ଯେ ତହୁଁରେ କଲାର ଯାଦିଷ୍ଟ ସମ୍ମାନ ପାଇବା
ହେଲାଯାଏ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳାମାର କାର୍ଯ୍ୟ
ବିବରଣ ପରାଗିଲ ହୁଅଛା । ତୁବାର ମୂଲ୍ୟ ଓ
ଆମଦାନ ଓ ରଧାନ ଜାହାଜର ଆଗମନ ଓ
ବନ୍ଦନ ଦେଖେଲା ଫାଇଲ ଓ ରେଗିସ୍ଟ୍ରେସନ୍
ମୋଦିମାର୍ବଣଶ୍ଵର ଗୃହସରାଜିତା ଶୁଣିଛନ୍ତା
ସ୍କୁଲ ଓ ମିଛରିପିଲ ବନିଷ୍ଟାର ପାର୍ଯ୍ୟ ତଥା
ଶ୍ରାନ୍ତ ଛାତ୍ରାବ ସବାବର୍ତ୍ତଦୀର୍ଘ ଜରେମାରରେ
ଘନନ୍ତର ହୁଅଛା ଏବଂ ଏହିପରି ଅନ୍ୟନ୍ୟ
ପନ୍ଦିତ ପ୍ରଦୋତଜାୟ ବିଶ୍ୱ ତହୁଁରେ ଥିବାର
ତମିଦାର ମହାତମ ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ ଅନ୍ତରେ
କୌଣସି ପ୍ରଦୋତକରେ ଅବତା ।

ଏବେବସ୍ତୁ କଳାମ ମଜ୍ଜେଟରେ ଥିଲେ
ହେବ ଏହାର ପିଲେବର ଶ୍ରଦ୍ଧାଗାନଜେତର
ଚାରିପାଦ କି ଅସୁକ ହେଲେ ହେବ ଏହାରମୂଳ
ବାସ୍ତବ ଯ କା ମାତ୍ର ଆତର ତ ତାବରେ
ଯେଉଁମାନେ ଲାଗିଛି ଉଥାକୁ ତ କାହାର
ଅସୁକ ପତର ନାହିଁ । ଏବେ ଉତ୍ତାମୂଳ
ହେବାର ସେ ଏଥିରେ ସରକାରଙ୍କର ବିବେଷ
କାହିଁ ହୁଅଇ ଏମନ୍ତ ନୁହେ । କାରଣ ସରବାଳ
ପ୍ରପ୍ରୋକଳ୍ପ କାହିଁର ଏହା ପ୍ରପିବାକୁ ହେଉଅଛି
ଅନ୍ୟକୁଳତାର ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ନେବା
କୌଣସିଲେ ନାୟକ ହୋଇ ନ ଥାରେ
କେବଳ କାମକ ତ ହୀନାର୍ଥୀ ନେଲେ ସର-
ବାରଙ୍କର ହୌରୀଟି କୁଟୁ ପତ୍ର ଲାଗୁ ଅଥବା
ଅନ୍ତରୂଳ ହେଉଥି ସରର ବୁଝି ହେବାଥାର
ଯଥେତୁ ଲାଗ ହେଉଅଛି ।

ଅମେରାନେ ଉପରଳିଏଇ ବିଷୟମାନ
ଶାସ୍ତ୍ର କରିଥିବ ସାହେବଙ୍କ ଛୁଟିଗାରେ
ଆଣି ତାହାଙ୍କ ଅନୁବଦ୍ଧ କରିଥିବ ଯେ
ଓଡ଼ିଆଗଲୋଚର ଜନର ପ୍ରସାଦ ସମୟରେ
ଉପରଳିଏଇ ବିଷୟରେ ଦୃଷ୍ଟିପାଇ କରନେ ।

ସାପାହିକ ସଂବାଦ ।

ପେରି ପୋକପକୁ ମହ୍ୟ ଜନ୍ମ କରସ୍ଥଲେ
ପୁଣିସ ସେଥିର ବେଳେକ ଗୁଡ଼ ଥାର ଏଠାର
ମେଳଦ୍ୱାର ମାହେବଙ୍କ ଶିଳ୍ପକୁ ପଠାଇଥିଲେ
ସେମାନେ ଏପରି କ୍ଷୁଦ୍ର ଯେ ବିଶ୍ଵାସ ଦୂରଗ୍ରୂହ
ଦୂର, କେବାର ଚିତ୍ତକ ମାତ୍ର ପାର୍ବତୀରେ ବୃଦ୍ଧିଲ
ଅନ୍ତର୍ଭାବାବୀ । ମାତ୍ରା ହେଉ ଅନ୍ତର୍ଭେ ନବ୍ୟ
ଏହି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେ

ପୋବ ତେ ସିହାର ଶୁଣାହାଏ । ପୁନଃକ
ରୂପରେ ପଳାଉଥିଲୁବି କି ?

ବାଲେପୁର ସମାଜବାହକା ଲେଖକୁ ଯେ
ଆମୁମାଙ୍କ ମମେଶୁର ଶାସ୍ତ୍ର ଛେବନାଥ-
ପାତେବ ବର୍ଷର ପରିପ୍ରେମଣ କିମନ୍ତେ ଗାତ ଅ-
ନ୍ଧରୁ ମାସ ଜୀ ୨୫ ଦିନରେ ଏ କବିତାରୁ ଅଗ-
ମନ କବିତାରୁ ।

ରେମଣା ନଗର ଓ ଉଦ୍‌ଦିକ୍ତବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅମା-
ନଦୀରେ ବାଲକ ଓ ସ୍ତରା ଏକମରୁ ଅଧିକ
ହେବ ଠାଙ୍କାଳରେ ବାନଗାସରେ ପଢ଼ି
ହୋଇ ଥିଲା । ଏମନ୍ତ ବି ପ୍ରେସର୍ ଟା । ଏ
କଣ ଲେଖାଏ ମନ୍ଦରାତର୍ବା । ବେଦର ଅଚିହ୍ନା
ଏଷାର ବିଭିନ୍ନ ଆଶ୍ରେ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ଦିକ୍ଷିତ ସମ୍ମନ ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ହେବେଳ ଶ୍ରାମଦ୍ଵୀପ ଦେଖେକ ଖୋଗୁ ଠିକ୍
କରିବେ ସହିତୀତି ।

ପର୍ମ୍ପରା ଏହିଗରରେ ଦିନ, ତେଣା କୁରର
ଚିପେବୁବ ଦେଖାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ତାଗ୍ରାମ ମାନ-
ଜିରେ ଉଷ୍ଣପଥ ବିଷାର କରିବାର ଶାସ୍ତ୍ରାୟାଏ।

ଏବରସ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃତିର ଅବଶ୍ୟ
ବଜ ମନ ହୁବେ, ଯେବେ ଆଉ ଦେବମାସ
କାଳ ଏହିଭ୍ରଷ୍ଟ ବୁଝି ସେ ଲେବେ ବସ୍ତୁ
ଉତ୍ସବେବା କିନ୍ତୁ ସମ୍ମତ ପ୍ରଭବରୀ ହୀନ
ମାନ୍ଦିଲରେ ପ୍ରସର ଅଫଳ ଉତ୍ସବ ହୁବେ ।

କେବେଳରେ ଧାନର ଦର ଠକାକୁ
ଗୋ ଏ ଖେ ତେ ଲାଗିଲ ଠକାକୁ ଡେଇଲା ହୋ । ୩୭
ପେର ଜେଣେ ସମ୍ମାନିଥି ।

ଅବଜ୍ଞ କଲମାଦାର ବାବୁ ମଦିନ ଗୋହଳ
ଦାସଙ୍କ ସାହିତ୍ୟର ଲୀଲମୋହନ ଦାସ ପରି
ମରୁଚାର ଦକ୍ଷ ପରମେତ ମମନ ବରାଥାହଣ୍ଠି ।
ମଦିନବାହୁଣ୍ଡ ଘରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଲୀଲମୋହନ
କର ଅଧ୍ୟ କୁମାର ଶ୍ରୀ ହରମହାରାଜେ । ବାବୁ-
ଗୁରୁ ନେବକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ଲୀଲମୋହନ-
କର ଗୋଟିଏ ଗୁରୁ ଥିଲେ । ବିଶେଷରେ ତାହା-
କର ତାତପଣ୍ଡି ଏମନ୍ତ ବଳକଣ୍ଠ ଥିଲେ ଯେ
ମେହେ କାଳେ ମୋର ହେଉ ଓ ସହ ଧାର

ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ (ଲାଲମୋହନ ଠାରେ) ପ୍ରାର୍ଥନା
କରି କେତେ ଲିଙ୍ଗର ଦେଉ କି ଧଳା । ଦେଇ
ହୁଏକର ବାର୍ଷିକରେ ଯାନ ବରିବାକୁ ମଧ୍ୟ
ଲାଲମୋହନ କୃପାକାଳୀ ପ୍ରାଚାଗ କରୁଛନ ଧଳେ
ଲାଲମୋହନ ଅନେମ୍ବରେ ମରିବେବି ବନ୍ଦନ
ଦରବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅଳିନ୍ଦୁ ପୂଜିବ ଆହଁ ।
ଏହିଦେଶକୁ ଦେଇକୁହାନ ଅବଶ୍ୟ ହେଲୁ

ଯେ, ମେହନାତ୍ମକର ମୋଧୁପଳ୍ଲେ ଏହେତୁ
ପୁଲର ସମ୍ମାନ ଶିଖର କେତେବେ ମାତ୍ରର ଦେ-
ଇନ୍ଦ୍ର ନ ଆଜିବାବ ଶାନ୍ତିକାଳରେ ପୁଲର
ମୋଧୁ ଓ ତୌଳ କେଇ ପଳାତ୍ମନ କରିଥିଲାନ୍ତି ।
ଉଥୟକୁ ଶିଖିବା ଅଟୁକୁ ?

ବମେଇର କଣେ ଚକ୍ରକ ତାତୁର ପ୍ରତି
ଜାହି ଅଛି ତମାର ଆଗେରୁ ସାଥର କୁଟୁ-
ମାନୁ । କଣେ ବିଦେଶର ବାଲକରୁ ଲୁଧିଗେନ
ଏପରାର ଅହାନ ବରଥିଲ ଯେ ଗାହାର ବିଷ
ପଦର ପଞ୍ଜୀ ସବୁ ହିତ ଯାଇଥିଲ ଓ ଗଲିଲ
ବାର ମାତ୍ର କି ଥିଲ ବାଲକର ବିଷ୍ଵାସ ଖାର୍ଷ
ଏହି ତାତୁରଙ୍କ ଚକ୍ରକାରେ ସମ୍ମୂଳିତମେ
ଆଗେରୁ ଲାଗ ବରାଥାଳି । ଲୁଧିଗେନ ଏପରାର
ଆମେଜା ହେବାର ଆମେଜାନେ କେବେହେଲେ
ଶୁଣି ନ ଶୁଣୁ ଆମେଜାନେ ଚରପା କରୁ
ତାତୁର ପ୍ରତିତାତ ତତ୍ତ୍ଵ ଚକ୍ରକାର ଓ କଥ
ପରିର କରନ୍ତି ।

ତେଜିଶ୍ଵର ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ
କାଶାର ବୁଦ୍ଧର ଶ୍ରୀନଗରରେ ଏକଦିନରେ
“୩୩” ଲୋକ ଖେଳିଥା ସେବରେ ପାଇଛି
ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ ମୟମ୍ ୧୫ କଣ ସମଜ
ଭବନ ବିମନ କଲେ । ବହୁ ଆର୍ଦ୍ଦର କିଞ୍ଚିତ୍
ଏଷମଧ୍ୟରେ କରୁଥିବେ ଓଳକ୍ଷତାର ବନ୍ଧ
ପାତର୍ଗାବ ହୋଇଥିଲୁ ।

ପୁନାଅବଜ୍ଞାବର ଲେଖନ୍ତି ସେ କଣେମ
ଦୀତାବୁମାସ୍ତ୍ର ହୋଇବାର ମହାବୁଜିଷ୍ଠଙ୍କର
କିମ୍ବାରୁ ପାରଥବାନ୍ ଜାହାର ସତାଳୟମାତ୍ର
ଜାହାରୁ ଅକାଶ କରିଥିଲେ ସମ୍ରତ ସେ ପାଞ୍ଚ
ସହସ୍ରଜ୍ଞା ଦେବାତ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଏକଗଂଗୀ
ଜାହାରୁ କାର କରିଥିଲୁଛି । କମେର ପ୍ରଦେଶ-
ରେ ଜାରି ମୁଣ୍ଡ ବିଲସନାନ୍ତି ତୋ ଅଛୁ
ଦେଇଯାଏ ।

ସମ୍ବଲପି କଣେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି ଯେଉଁବର୍ଷ
ହୁଏବା ଅସୁର ହୃଦୟ ସେବର୍ଷ ଲୋଭତାଗେମ
ଦୂରି ହୃଦୟରେ କଥା କହିଲେ ହୁଏବା
ପଲ କାଶ ହୃଦୟ କେହିବାପୁରେ ଲୋଭତା
ସେବ କରିବା ପାଇ ।

କେଇବୁଦ୍ଧି ହୀବର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ
ବଜଳାର ଲେଖୁନେଥୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ
ସରକାରୀ ମହିଳାମା କର ଦିଲାର ପରମାଣ ତଥା
କରିବାକୁ କେଞ୍ଚା ବର୍ତ୍ତିଥିଲୁଣ୍ଡି ଅଳ୍ପକାଳ ହେଉ
ସେ କରିବାକୁ କୋଟି ଅଧିକତର ଦିଶାକର୍ତ୍ତା ହୁଏ
ତଥା କରିବାକୁ କେଞ୍ଚା ପାଇଥିଲେ ମାତ୍ର କିମ୍ବା

ଆବେଦନ କରି ଉତ୍ତର ଦେବୁ ପାଇ ସେଥିଲେ
ଆମୁ ହେବେ ଏହା ଉତ୍ତରଙ୍ଗେବୁ ବେଳରେ
କୁଣୀ ସହିତ କାହିଁବି ?

ଜୀବ ଦୂରବାହ ଦଇଗୁରେ ଥାବୁ ପରମାର୍ଥ
ତନ୍ତ୍ର ଗୃହୀତିରେ କେବଳିଷ୍ଵର କି ଯାହାକୁ ଧରି
କିମାଣ ସୁଧୋରି ହେବାର ସମ୍ଭବ ଏହୁପୂର୍ବେ
ଲେଖନ୍ତିଥିଲୁ ମନ୍ଦିର ଗାଉନେ । ମୁଦେଇ ଅପରା
ମୋଦମ୍ଭା ଥାବୁର ଦର ଥାଜିଲ ନାହିଁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଗରେ ସିକ୍ଷାନ୍ତ କରିବାକୁ ସଂଖ୍ୟା
ଅବଧିକୁ ଜଣା ହେବାର ସେଠା ଅବଶ୍ୟକମେଣ୍ଟ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବେଳେକଣ ସିକ୍ଷାନ୍ତ ଅର୍ଥରେ
ଚର୍ଚିତ କରିବାକୁ ଆଶାଇବାକୁ ବାବୁ ବସନ୍ତ ।
ଯେତୋୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଯେ କବଶ୍ୟକମେଣ୍ଟ ବନ୍ଦର
କଣ ଅଣ୍ଟାମାରେ କରିବେ ବିଷ୍ଟକୁ କରିବାର
କହିଥିଲେ କଦମ୍ବାରେ କେବେ କରିବ ଲୋକ
କ୍ୟାନ୍ତରେ ହେବ ନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ।

ଶୁଣସବର ନାମକ ମନ୍ତ୍ରା ମେହଦା ପ୍ରିଯୁତ
ଶୂର୍ପ ଦୟବାକୁ ଧିବାର ବହୋଦର ହେଉଥିଲା
ଆଜ୍ୟାକିମୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ ଦୂର ଶୁଣିଲେ
କଷଣୀର୍ବଳ ଧେବାପ୍ରାଣ ପୂରନିଷ ପକ୍ଷାରେ
ଦୂରିତୀ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦୋଷ ପହଞ୍ଚି ପରମା ପ୍ରତ୍ୟେ
ତର ଦେଇ ମାରିଥିଲୁ ଏହି ନନ୍ଦର ଯେ
କେହି ପୂର୍ବତ୍ତୁ ଧିଗାରୁ ଜଳା ରଖିଲୁ ଆହାନ୍ତି
ଅଧିକ ବ୍ୟପ୍ରରେ ଯେହି ଧିବାପ୍ରାଣ ଯୋଗଶ୍ଵା
ଯଥ ଦେଇଥିଲା ।

ନର୍ତ୍ତମାଳ କେଣ୍ଟକୁର ଜାମରେ ଯେଉଁ
ଗେଲ ପାହାରଅଛି ଶାଥ ଗୁରୁଦ୍ଵାରା ଜଳେ
କହାଇ ଥିଲାଇ କେମନ୍ତିଷ୍ଠିତ ଫେରନ୍ତି ସେ
ସମୟରେ କାହାର କୁଞ୍ଚିତମାନ ଘାହେବ ଏଥିର
ଓଡ଼ିଷା ହିର ଦିଶାଖଲେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାଳ ହେ
କିମ୍ବାକୁ କେବଳ ମନ୍ଦିରର ଜଣାଯାଏ ।

ବିଶ୍ୱାଦିଶୁଗପ ଜୀବରେକ୍ଷର ଶ୍ରମକ
ଅଠବିନ୍ଦୁବଳ ସାହେବ ଶୁଠୀର ଧେଇଖସି ମୁନ-
ମାର ବାର୍ଷିକର ଗ୍ରହଣ କର ଅଛିନ୍ତି ଅନଳର
କିମ୍ବା ଅପରା।

ମର ବିହଳସରବତ ପଣ୍ଡାରେ କାବୁ ଅନ୍ଧ-
ନଗମ ଦୟାରେ ଉଠାଏଁ ଫୋଇ ଆହୁତି ପଣ୍ଡା-
ଶର୍ମିଜୀ ଭାଲିବା ମଧ୍ୟରେ ବହାର ପଣ୍ଡମହାତ୍ମା
ଦୟା ଯାଇଥାଇ । ଏହାଙ୍କୁ ମିଶାଇ ପାଇବାର
କବାଳୀ ବିହଳ ସରବରରେ ଦିପକୁ ହେଲେ
ଆମୀର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବର ଉତ୍ସମ୍ଭବ ନିଃର ଗାଥାଳ ଯେବେ
ବାବୁଶ୍ରୀମେଣ୍ଟ୍ ଅନୁକୂଳ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ରଖିବେ
ଦେଖୋଯି ପନ୍ଥର କରିବରେଇ ବାଜାର ଅନୁକୂଳ
କହି କୁହାନ୍ତା ।

ହନ୍ତୁପ୍ରତିଅଟ ଲେ ଖଣ୍ଡ ଯେ ଦକ୍ଷ-
ଲାଭ ବକ୍ତୁମେଶ୍ଵର ମୋର୍ତ୍ତ ଛେଦନ୍ତ
ପ୍ରସରିତ ଏ ସଂଗ୍ରହିତ ମେହିତ କଥା

କରୁଥାର ପ୍ରତ୍ୟାମ ବର ଅଛନ୍ତି ଓ ସେହି
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଡିଲାଇଚିଲ ପାହେବିଲୁ ଅଳ୍ପ
ଦେଇନାରେ କିମ୍ବାକୁ ବୟାପୀଯ ପାଇଅଛି । ବୋଲିବୁ
ଏବାବେଇକେ ଜାତିର ଦେବାର ଯେଉଁ
କିମ୍ବାକୁ ଥିଲା କିମ୍ବାର କି ହେଲା କିମ୍ବା ନାହିଁ ।
ଦେଇନ ଜଣା କରୁଥାର ପ୍ରତ୍ୟାମ ଉତ୍ତମ ନହିଁ ।

ପାରଣେତିଥୁବୁ ବହିଥବୁନ୍ଦି, କାଳିକାଳ
୧୦୯) ବର୍ଷ ଫିଲାଗତ ଲଙ୍ଘନ ପିଶାଚାରେ
ମୟ ଏ ଦେଖାଯ ପୁରୁଷଙ୍କାରେ ତୁଳ ଛ କର
ଲଙ୍ଘନରେ ବଥା ବହିପାରନ୍ତୁ ହାହଁ । ଜିବୁ-
ତରରେ ତେଲିହିମୁ ସ କହିଥବୁ, ସଙ୍ଗକଥା;
କିନ୍ତୁ ଏ ନେଥିଲେ ଯାବାହାବନ କରିନାହିଁ କିମ-
ଦାରି ପରି ଉଭୟଶ୍ରୀଯୁମାରେ କାରିହାର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ଦେଲେହେଁ ଏ ଦେଖାଯ ପୁଷ୍ପାର
ମୋଟିବ ମର ମୟ କହିନାପେ କରାନୁହାନୁ
ଯାବନ୍ତି ହାହଁ ।

ପେରିତପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଉଦ୍‌ଧରଣୀକା ପଞ୍ଜାବକୁ ମହାଶୟଦ୍
ଦିଲ୍ଲୀରେ

ମୁହଁରୀ !
ଆମୁର ଏହି ଅଜ୍ଞାନିକ ଆପଣଙ୍କ ସ୍ଵମ୍ଭାବିଷ-
ଦିକରେ ବାଧୁକ ଶ୍ରାନ୍ତବାହ ଦେଲେ ବାଧୁତ
ହେବ ।

ଅମ୍ବେ ଗଜ ପଦିବା ଯାଠକରୁ ଘରଗତ ହେ-
ଲୁ ଯେ ବନ୍ଦିମେଳା ପ୍ରଦାର ଖାଦ୍ୟ ଛବିଗା-
ବରିବାର ଉଣ୍ଡକାଳ ଦାରୁ । କରୁ ଖାଦ୍ୟ କଷ୍ଟୀ
ଯାଠକରୁ ଯୁଗ୍ମମେଳାଏ ଦୂରିତ ହୋଇ ପ୍ରଦାନ
ବନ୍ଦିମୁକ୍ତ କି ସବଲପଦାର ଖାଦ୍ୟ ଯୁଗ୍ମ ବରି-
ବାର ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଇ, ଦେବତା ବାଚୁରିର ଅର୍ଥାତ୍
ଦର୍ଶନ ଧୋନ୍ତାକ କାଳ କୁଞ୍ଜ କଷ୍ଟକହାର ଦର-
ଗା ଓ କୁତ୍ର ଯେତିବା ଥାର ଧର୍ମବିଷୟର କ
ଯେଉଁମାତ୍ରେ ସବଦା ଦେବମାତ୍ରର ତେମାଙ୍କୁ କେ
ବିହି ଥାର, କମାଲମୁକ୍ତ କି ନରିମେଳାନାମ

ହସ୍ତମେଘ କରିଛାହାନ୍ତି ଏ କତ ତମଙ୍ଗାରକିଷ୍ଣଙ୍କ
ସେଇଁ ମାନେ ଏତାତୁପ କର୍ମରେ ରତ୍ନ ସେମାନେ
ପ୍ରାୟ ଥରିବ ଯୁଧ ଦେଖାକିବାପରି ଶାୟ ହେଲେ
ବହୁ କୁଣ୍ଡଳ ହେବେ ନାୟୀ ମନ୍ଦ କହିବେ ଯେ
ଆମୁର ଜାମ ସରାର ଫିରୁଗରରେ ବହିବ ।
ଦେଖ । କଟକରେ ପ୍ରାୟ କଟକାର ଫିରୁବ ଅକ-
କିତ୍ତ, ସବ ପ୍ରଜେଣିକର ମାସିକ ପାଞ୍ଚକୋ ହିରାବ
ରେ ପ୍ରଦଳ କରିନ୍ତି ଜେବେ ପାର୍ବତୀ ଶାହିରାର,
ଠାଳୀ ଲବନ୍ଧମେଣ୍ଟ ଲାଭ କରିପାରିବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ
କଟକର ଆୟ ଶାହିରାର ପାଳୀ ଉତ୍ତର ଶାହିର
ଭାବାକିଲେ ପାହାର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଘର ଦେବ
ଅଭେଦ ପ୍ରାର୍ଥତା ଏହି କି ସବ ଉପରେର
ଅଂଶକାର ଶାହିର ଲାଭ ଅନୁକାଳ ଜ୍ଞାନ-
କରି ଫର୍ତ୍ତକଟାଇବ ଉପରେ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟି-
ପାଇ କରିନ୍ତି ଜେବେ ପାଖାରକାର ଅଧୀନ
ଉପକାର ହିନ୍ଦବାର ସମ୍ବାଦନା ଆଏ ।

କାନ୍ତିର ପଦିତା ସମ୍ମରଣ କାହାର ମୁଖୀୟ
କାନ୍ତିର ପଦିତା

କହାଇବୁ । ମହାତ୍ମବେଦପ୍ରକଳ୍ପା ଅଧିଅଳ୍ପା-
ମରେ ମହାମାରୀରେ ପ୍ରାୟ ୪୦ହାଶ ମାହିନ୍ଦ୍ରାଲ
ସମ୍ମହାତ୍ମା ହରିଥାଲେ । କର୍ତ୍ତମାନ ନିମ୍ନାୟତା ହା-
ମରେ ଜୀବିତରେ ଉଚ୍ଚ ବେଳ ପ୍ରଦେଶ ହୋ-
ଇ ଏଥର ପ୍ରାଣଗାନକୁ ଅନାଦ୍ଯ ଦର୍ଶାଇଛି ଯେ
ଏଥାଂ ମଧ୍ୟରେ କହାନ୍ତରକତ ହରିଜ ଦର୍ଶାଇ-
ଛି । ଏହିଥର ବିଷ କରେ କି ଡାକ ମହାମାରୀ
କାଳମୁଖେ ଘରତ କରି କମରେ ଏବେଳ କୃତ
ପାଇ ଅବଜ୍ଞ କରୁଥାଏଁ ଶ୍ରାମମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ
ପ୍ରସାରଣ କରିଥାଏ । ଏକ ଜଳଧମାତର କର୍ମ-
ରେ ଦସ୍ତ ହୋଇ ଘବମାନଙ୍କୁ ପୁରାର୍ଜ ଘରୁକ
ଓ ବନ୍ଦ ନ କର ଦେବଳ ପକାଇଦେଇ ଦୀକାନ୍ତି
ଶୁଣ, ଶୁଣାଇ ଓ ସମ୍ମହାତ୍ମାକ ଉଚ୍ଚ ଅଧିଅଳ୍ପା
କେତନେ ସମ୍ମହାତ୍ମାକ ପଥମଧ୍ୟରେ ମୁଲମଧ୍ୟ
ଅବେ ଯୋଗାଇବି ମାର୍ବ ମେଥ ଦର୍ଶାଇଥାଏ
ଏଥର ପେଇ ପୁରାର୍ଜ ହେବ ବେଳା ଉତ୍ତରା
ହେବେ ଦେଇ ।

ଏହି ଲକ୍ଷଳାପନିକା ସବୁର କୁଠା ଦିର୍ଗା
ଦକ୍ଷାର ଉତ୍ତରପରିଶୀଳନାମୂଳିକା ଯଥାନୟରେ
ମୟଜ ଓ ପ୍ରକଟକ ହେବ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୭୨୭

ସାହିତ୍ୟ

ଭାରତୀୟ ସେୟାର୍ଟେମ୍ପର୍ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟା ମୁଣ୍ଡା ଅଶ୍ଵିନ ହେଲେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏକବାର । ବର୍ଷାକ୍ରୋଷୁଳ୍ପ ଦେଇଲେ ବର୍ଷକୁ ଝଗ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇଲୁ ଏହାର ଭାରତମାପଳ୍ଟୁଣ୍ଡେ

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ଦର୍ଶାନ୍ତେମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ଦର୍ଶକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଜାତମାସିଲ୍ୟ ୫୯୫

ଅମ୍ବୁମାନେ ଶୁଣି ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତ
ହେଲୁଁ ସେ କାବୁ ଫଳର ମୋହନ ମେନାପାଇଁ
ନାଲଗିର ଦେଖେନା ପଦରେ କିଷ୍ଟକୁ ଥୋ-
ରାପରୁଛି । ନବ୍ୟ ସମ୍ମାନର ଲୋକମାନେ ଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏପରି ପଦ ପାଇଲ ଥିବାର ଅନ୍ତେ-
ମାନେ କିମ୍ବାବ କରୁଁ ସେ ଗଢ଼ିଲାଭର ଉଚିତ
ମୋଗଲକନୀ ପ୍ରାୟ ହେତୁ କିମ୍ବା । ଏହିକି
କରିବା କୁଅର ସେ କରୁକାରର ଅବଶ୍ୟା
ଦେଇବିବ । ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କ ଗଢ଼ିକାର ସ୍ଵପ୍ନରୁଣ୍ଣେ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏପରି ପଦ ପାଇ କେବଳ ପୁରୁଷା
ଲୋକ ଲୋତୁଥାନ୍ତି । ନାଲଗିର ସମୟରେ ମର
ପରୁକର୍ତ୍ତନ କଲେ ଏଥି ପାଇଁ ଭାବାକୁ ପ୍ରଗଂଧା
କରିଅଛି ।

ଭାଇ ସମ୍ପାଦନରେ ଶୋଟିଏ କୁଳନ ପ୍ରବାହର
ଦୌର୍ଯ୍ୟମୋରଦମା କରୁଥର ଜହାଗାହେବହୁ କି-
ଲୁଭରେ ଅବିଥିଲା । ତମେ ଦଖାଲୁଣ୍ଡାତାଙ୍ଗ
କରେ ଦେଖିବା ଠାର୍ମିଲ୍ଲା ଓ ଏବଜଣ୍ଟ ଲୁଗା
ଦେଇ ଶୋଟିଏ ବନମାର ବାଲିକା ହୃଦୟ କ-
ରୁଧୁମାର ଧୂର୍ମବ ଫେରା ଓ ବହେଜା ଏବଂ ଅ-
ପରି ଏହି ଦ୍ୱା କି ବେ ମନ୍ଦିରୀ ହୋଇଥିଲା
ଏହାରୁ ଶୋକଦାସ୍ତରୁ ଘଟାଉଦେଲେ ଓ
ବେତାରୁ ମୋରଦମା ଦୌର୍ଯ୍ୟମୁ ଅଛିଲା । କି
ଏହଜା ଏହି ଜନ୍ମର ଦେଇ କି ବେ ଦୁଃଖୀ ଓ
ଚିନ୍ମୟ ହେବୁଣ୍ଟ ଜାହାନ ମନୁଷ୍ୟ କରୁବାର ଦୁ-

ଯୋଗ କି ବୁଦ୍ଧାରୁ ଅଧିକା ପେଟ ପାଇଁ ପିଲୁ
ବନ୍ଦିତ କଲା । ଦେବା ଉତ୍ତର କଲା କି ଜାହାର
ଗୋଚିର ସମ୍ମାନ ଅଛି, ଜାହା ସଙ୍ଗେ ବିବାହ
କରିବା ପାଇଁ ଏ ବାଲିକାଟି କିମ୍ବୁ କରିଅଛି ।
କେବଳ ଦେଶୀ ଧରାରୁ ରତ୍ନ ବାଲିକାକୁ ମଧ୍ୟ
ଦେଶୀବୃତ୍ତିର ଶିଷ୍ଟା ଦେବ ଓ ବିଦେଶୀ ଫେ-
ତାରୁ ଦେଶୀ ଧରାରୁ ଜାଗି ଜାହାରୁ ବିନ୍ଦୁ
କରିବା ହୁଲେ ପରିଣାମରେ ଗିରି ଦେବ ବୃତ୍ତିର
ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ଏହି ସଂବାନ୍ଧ କର ଅମ୍ବେ-
ଦରମାନେ ଓ ଜଜିଥାହେବ ଅଧିମିମାନଙ୍କ
ଅପରିଧି କର ଜଜିଥାହେବ ଦେବ ଓ ମଧ୍ୟ-
ହୃଦୟ ଦୂର ବର୍ଷ ଦେଖାଏ ଓ ବିଦେଶୀରୁ ଏକ
ବର୍ଷ ବଠିଲ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ କାରିକାର କରି-
ବାର ଅଞ୍ଜି ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏ
ଦୂରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇନାହୁଁ । କୌଣସି
ଲୋକ କ ୧୨ ସତର ଜଗାର ଏବଂ ଅଗରିଥ କର-
କାର ସମ୍ମାନନା ଅଛି ବୋଲି ଆଜିତାର ଜାରୁ
ଦିନ ଦିଅପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଏ ବିନ୍ଦୁର କମାର
ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଅଜେବକ ଆମ୍ବେମାନକର ଦିଗ୍ବୀପ ହୁଅର ଯେ
ଆଇକର ଅର୍ଥ ତିବେ ଦୂରା ଯାଇ କାହିଁ ଓ
ମେମେ ହାଇରୋର୍ଜକୁ ଏ ମୋକଦମ୍ବା ଅଧିଳ
ପ୍ରଦୟ ସଂତୋଷ କେବେ କରିବର ଜାଇଲମ୍ୟ
କରାଯାଇବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଠ ।

ସନ୍ଧି ୧୯୦୨୯ ମଧ୍ୟାବ୍ଦ ବାଷିକ୍ତ ବିଜ୍ଞାନ-
ପନ୍ଥର ଥା ୨୪ ପାଇଁ ବୋର୍ଡରେବଳୁ ଲେଖନ୍ତି
ଅଛନ୍ତି ଯେ “ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ଉତ୍ସବ ପ୍ରତି
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ବାକ୍ୟ ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ମର୍ମ-
ତା ଏକ କର୍ମବିତା ଅପର । ସେମାନେ
ପୁରାଣର ବାକ୍ୟ କୁହାଯାଇରେ ଏମନ୍ତ ନୀଆ-
ରହୁଥେ ଆବଶ୍ୟକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ବିଜ୍ଞାନ
ଅଳ୍ପକ୍ଷ ସତ୍ୟ କାହାର ମୋହମାନେ ସେହିପାଇଁ
ନିଷ୍ଠନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ ବିଜ୍ଞାନିକାତ୍ମକ
ଧୀରେ । ଉତ୍ସବର ଏହି ସୁତ୍ରପତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ
ଏହାହି ମନରେ ଉଦୟ ହୋଇଥାରେ ।

ଏଥିଲୁ ବଜଳାର ଲେଖ୍ତନେବୁ ଗବ୍ରୁରୁ
କଳିପିତ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତାଙ୍ଗ କରିଅବୁନ୍ତି ଯଥା;
ଯେ ସମୟ କର୍ମନରଙ୍ଗର ଅଧିକ ହୁନ୍ଦିଥିଲୁ
ଜୀବ ଅଛି ସବ୍ୟତ୍ବର ଲେଖ୍ତନେବୁ ଗବ୍ରୁରୁ-
ଯାହେବ ଜାହାଙ୍କ ମତର ରହ ହେବାର ମଠ
କରିଅବୁନ୍ତି ଜଥାତ ଜାହାଙ୍କ ବିଶ୍ଵରଗେ ବୋ-
ର୍ତ୍ତର ଥା ୨୫ ମ ଡିପ୍ଲୋଜ ପ୍ରତି ଅନ୍ୟଥି
ହୋଇଥାର ଦୀରଣ କହଁବେ ଏମାନଙ୍କର
ମୂର୍ଖତା ଓ କିମ୍ବା ବିଜା ଉଦ୍‌ଦିଇ ପ୍ରଥାକ ପ୍ରଚାର-
ବନ୍ଦର ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଅଛି । ସେମାନେ
ଯେ ମଠୀ ଓ ଲୁପ୍ତମାସକ କହଁବେ ସକେ-
ହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ବିହୁ ମାନ୍ୟର
କଲ ଅଛି ଓ ଜର୍ମନ ମୃତ୍ୟୁ ଥିବାର ବୋଧ
ହୁଅଲା । ଓଡ଼ିଆମାନେ କି ଯେ ବିଲବଜାରେ

ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଶୁଣି ଓ କୁଳକ୍ଷିତ୍ର ଓ
ମାଳା ଉର୍ମରେ ଏତେ ହିୟଶ ଅଚ୍ଛି ଦସମାଳ-
କୁ ମୂର୍ଖ ଗୁଡ଼ ଦୋଲବାର ବଠିଲ ଅଛି ।
ଯୁଦ୍ଧବାଲୀଙ୍କ ଧାର୍ଘ୍ୟରେ ଏମାହଙ୍କୁ ବଢ଼ିବୁଛି-
ମାନ ଜଣାସାଏ”

ଶ୍ରୀମତ୍ ଲେଖକେନ୍ଦ୍ର ଗବ୍ରୀର ସାହେବ
ଯେଉଁ ମଜ ବ୍ୟକ୍ତ ବରାଧରକୁ ଏ ପ୍ରସକାର-
ରେ ବୋର୍ଡଙ୍ ମରିଗ ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଇବା
ଜହିଁରେ ଥମ୍ପେମାନେ ଅନନ୍ଦିତ ହେଲୁଁ ମାତ୍ର
ହୁଃଖ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ପ୍ରଗଂଭିତ ମାତ୍ରବେଳେ
ଓଡ଼ିଶାବାସିଙ୍କ ଦଳମା କେବଳ ଛାତର ମୋକ-
ଳିଠାର ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏହାଜର ଉତ୍ସମାତ୍ର
ସହିତ ଏ ଏହାଜର ଅଣ୍ଠେ ଘରିବ୍ୟ କାହାଁ ?
ଯେବେ ଭାବା ଥାନ୍ତା ଜେବେ ରରବା ହୁଅଇ
ଅନନ୍ତବାରରେ ସେ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥାନ୍ତେ ।
ବୋଧ ହୁଅଇ ଛାତର ମୋକଳ ଉଲ୍ଲେଖ କରି-
ବାର ଜାପୁର୍ବ ଏହି ଯେ ଯେଉଁ ସ୍ଵାକର ସାମା-
ଜିକ ମୋକଳର ଚରଣ ଏମନ୍ତ ମେ ଶ୍ରୀନାର୍କ
ଉତ୍ସମାତ୍ର ଏଥିମ ବଳିକର ଥିବ ।

ଟୋକ୍ଷ ଦେବ ଅସୁଖକୁର ଲାଗୁଣ୍ଡି

ଅଛିବାଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକେ ଖାତ୍ର ଦେ-
ବାହେତୁ ଦୂର ଗାର ବୁଲୁଆହାନ୍ତି । ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମାନଙ୍କରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ରର ଦୂର୍ଘାତମାନ ପ୍ରକା-
ଶତ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାର ଟାକ୍‌ପ୍ରତି
ଲୋକଙ୍କ ମନୋଭାବ ଏହିପରିହୋଇଥାଏ ତହିଁର
ପ୍ରକାଶ ବାରଣ ଦେହ ପ୍ରକାଶ ବରଦାର ଦେଖା-
ଯାଏ ନାହିଁ । ଅଜଳେବେ ଗବର୍ନ୍ମିମେଣ୍ଡାଙ୍କ
ଉଦେଶ୍ୟ କୁଣ୍ଡାରାନ୍ତି ନାହିଁବୋଲି ପୁଣ୍ୟ ଯେ
ସରବାର ଖାତ୍ର ଉପାୟରେ ସରଜନରେ ଟଙ୍କା
ବରଣବର ଚାହାଜରେ ଉତ୍ତରକର ବିନାଇଲୁ
ସେଇ ଯାଇଥାଏନ୍ତି ସୁତଃଗ୍ରଂ ଏମାନେ ଖାତ୍ରସ
ଦେବାରୁ ଯେ କୁଣ୍ଡାରୀ ମନ୍ତ୍ରାନ୍ତି ଏଥରେ ବିଚାର
ଦିଲ୍ଲି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାର ଓ ସରବରମାତ୍ରେ
ଯେ ଖାତ୍ର ଦେବାରୁ କୁଣ୍ଡାର ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏମାନଙ୍କ ଜଣାଥାଏ ଯେ ସରବରମାତ୍ରେ ପା-

ସନ୍ଦର୍ଭ ବିଜ୍ଞାହ ଏବଂ ସମୟେତ୍ତିକଳ ଜାନା
ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବିଭକ୍ତ ବିନ୍ଦୁର ଅନେକ
ବ୍ୟବର ପ୍ରଶ୍ନାଙ୍କଳ ଓ ସେ କୃତ୍ୟର ଘରମାଣ
ବର୍ଷଦୂରର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣନ ହେଉଥିଲା । ମୁହା କୁଣ୍ଡ
ଅଧିଗ୍ରା ଦର୍ଶକା ଅନ୍ତରି ସର୍ବତ୍ରାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ
କରୁଥିଲାହୁ । ପ୍ରକାଶମାନଙ୍କଳ ଶୈଖ-

ବିଷୟେ ଅର୍ଥ ସନ୍ତୋଷର ସେହି ଅର୍ଥଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଗଣ୍ଡାଳକାରୀ ହେବ । ପୁଣି ଉତ୍ତରକାରୀଙ୍କ
ପାଇଁ କନ୍ତୁ ସବ୍ୟଲୋକମାନେ ଗର୍ଭମେଘୁଳ
ଅନୁମେଧ କରିବାକୁ ଯେବେ ଗର୍ଭମେଘୁଳ
ଶାବ୍ସ ନ ଦେବେ ଜେବେ କାହିଁ ଏହି ହିଂସା
ହେବ ଅଭିବଦ ସାମାନ୍ୟର ଅମ୍ଭେମାନେ
ବୋଧ କରିଁ ଯେ ସବ୍ୟ ଓ ଜାଣିବା ଲୋକଙ୍କର
ମାତ୍ର ଦେବାଧାରୀ ବୌଦ୍ଧବିଦ୍ୱିଷେ ଦିକ୍ଷା ହେ-
ବାର କାରଣ ଦେଖା ନ ଯାଏ ବରଂ ଏମନ୍ତ
ଆସା କରୁଥାଇଥାରେ ଉଚ୍ଛରେଣୀର ମୋହମା-
ନେ ଏ ବିଷୟରେ ଉଚ୍ଛରିଲୋକଙ୍କୁ ଉପରୁକ୍ତ
ରିକ୍ଷା ହେବେ କି ଯେମନ୍ତ ସମାଜେସ୍ତା ଗବ-
ହିମେଶ୍ଵର ଶାବ୍ସ ନେବା କାର୍ଯ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କର
ବୃତ୍ତକରିବାକୁ ହିଂସାରିବେ ।

ଅମେଁମାନେ କହିଥରୁ ଯେ ସୁ ଜଳଦେବତା
ନାରେ ଉପରଲିଖିତ ସ୍ତରମାନ ସୁନ୍ଦର ଅଟ୍ଟଇ
ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାକସର ଚିତ୍ରମ ଓ ଲୋକଙ୍କର
ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ ବିଷ୍ଵରକରିବାରୁ ଗଲେ ଶାକସର
ଦେବୀ ଯେ ଅମୁଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଚିତ୍ରାନ୍ତ
ଲୋକର ଭାବା ଅନ୍ତାୟାସରେ କଣାଯାଇ
ପାରେ । ଅଛେ ବଠାଲେଜେ ସାକ୍ଷାତ୍କରମେନ୍ଦ୍ରି-
ଯେ ତୁମିକରିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶାକସର
କର ଦେବାରୁ ଲଜ୍ଜକ ନୁହନ୍ତି ପୂର୍ବ କୌଣସି
ଗଜାର ସମୟରେ ଏମାନେ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ବିକ୍ରି
ବର ଦେଇ ନ ଥିଲେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର
ବ୍ୟୟର ଏମାନେ ବିକ୍ରି ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିବାର
ଶାକସର ଦେବାର ପ୍ରଦ୍ୟୋକନ କାଣି ପାଦନାହାନ୍ତି
ଦୃଷ୍ଟିଧୂରଙ୍ଗ ଶାକସର ମେହାଣ୍ଠାର ଯେତେପରିବାର
ଉପାୟ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଥିବ ଭାବା ଦୟାମ୍ଭୟ ସାମା-
ନ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଛିରୟ
ଦେଶକର ହୋଇଥିବ ଏମନ୍ତ କୌଣସି ଗାନ୍ଧାର
ଶାକସର ଉପରିଲିଖ ହେବ ହେବ କରିଲୁ
ଶାକସର ବସାଇବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କେ
ଶାକସର ବସାଇଲେ ବରଗେହ ସହଜରେ ଦେଇ
ପକ୍ଷା ମାତ୍ର ସୁଶ୍ରୀମେଜର ଦେଖିବେ ବସାଇବା
ସର୍ବା କିନ୍ତୁ କୌଣସାର ଓ କଣେ ଦୂର୍ଦ୍ରବ୍ୟକୁ
ଦେଖି ଗ୍ରାମମାବ ପରିବିତ ହୁଅନ୍ତି । ପୁଣି ବଢ଼ି-
ଦେବ ନାନା ସୁଯୋଗରେ ଅନ୍ୟାୟ ଦନ୍ଦୋକ-
ତ୍ତବ୍ୟ ମୁକ୍ତ ଥାଇଥାରେ ଉତ୍ତରଲେକ୍ଷ ସେଧର
କର ଧାରିର ନାହିଁ । କି ଜନ୍ମନଟାକ୍ଷେତ୍ର
କୌଣସିର କି ଜ୍ଞାନମାଧ୍ୟ ଏହିର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଶାକସର ଯେ ପରମାଣୁରେ ଅଭିଭାବ

ଦୁଃଖିଲେବଙ୍କୁ ସହବାକୁ ପତର ଜାହା ଦର୍ଶନା
କରିବାକୁ ଗଲେ ଦୂର ଗୁରୁଣ୍ଠିତ ପୁରୁଷ ହୋ-
ଇଥାରେ ବିମ୍ବାଦିପଦରେ ଜହୁଧାରୀ ପ୍ରାଚି ବାହଁ ?

ବିଦ୍ୟାକୁ ଓ ସର୍ବ ଶୈଳମାନେ ଯଦ୍ୱାତି ବି
ଜାନ୍ମନ୍ତ୍ର ଯେ ବନ୍ଦର୍ମିମେଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶତାରୁ ବର
ନ ଡକଲେ ଚିତ୍ରପାଖିବ ନାହିଁ ବିମ୍ବା ଦେଇର
ବିନ୍ଦି ହେବ ନାହିଁ କଥାରି ଏମାନେ ଟାକ୍ସି
ହେତୁ ଅରିଗ୍ଯ ଅସମ୍ଭାଷରେ ଅଭିନ୍ନ
ଜହାର ବାରି ଏହି ଯେ କଥା ସମୟରେ
ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ବର ବିଆପିବ କିନ୍ତୁ କଥା
କାହିଁ କି ହୃଦୟ ସେବିଷ୍ୱରେ ଜାହାଜର ଅପରି
ଦେହ ଶୂନ୍ୟ ନାହିଁ । ବନ୍ଦର୍ମିମେଣ୍ଡ ଅପଣା
ଚର୍ମଗଣ୍ଡାର ସବୁ ଅଧି ବ୍ୟଧିର ବ୍ୟକ୍ତିମାନ
ବରଣ୍ଣି । ସେମାନେ ଦେଇର ଅବସ୍ଥା ତେ
ଲୋକଙ୍କର ସ୍ଵରାବ ନ ବୁଝି ଅଧିଳା ମନ୍ଦବୁ ମୁଣ୍ଡ
ବ୍ୟଧିର ବ୍ୟକ୍ତିମାନ କରନ୍ତୁ ଓ ଯେତେବେଳେ
ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର ପଢ଼ିଲ ଭେଜିବେଳେ ପ୍ରକାଶ-
ଠାରୁ ଟାକ୍ସି କିଅନ୍ତୁ ହେବେ ପ୍ରକାଶାନେ ଛାତ୍ର
ଅଧି ବ୍ୟଧି ହେବାକ ପଞ୍ଚରେ ଅପଣା ମନୁକର
ବ୍ୟକ୍ତି ବର ଆବଧାନ୍ତେ ଓ ଯେତୁ ବ୍ୟଧି
ଅଜ୍ଞାନ କି ଅନର୍ଥକ ଦୋଷ ହୃଦୟା ତାହା
ବନ୍ଦର୍ମିମେଣ୍ଡଙ୍କୁ ବରମାରୁ ହଥିଲେ ନାହିଁ ତେବେ
ସେମାନେ ଗାନ୍ଧି ଦେବାକୁ ଦ୍ୱାରା ବରର
ହୃଦୟରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତିତ ବନ୍ଦର୍ମିମେଣ୍ଡଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ଏହି ଯେ କାହିଁ କରିବା ପଞ୍ଚରେ
ପ୍ରକାଶ ଦିଲୁ ଘରରୁ ନାହିଁ ଦେବଳ ଟଙ୍କା
ଉଣା ହେଲେ ଏହି କଥାଟି ବହୁ ମାତ୍ର ଜଳନ
କରନ୍ତୁ । ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ବିଷ୍ଟପେ ଲୋକେ
ମାତ୍ର ଦେଇ ରୁକ୍ଷ ହେବେ କମେଷରେ ଦେ-
ଜାଯାଏ ଯେ ବରମାର ଏହି ପ୍ରକାଶର ଉନ୍ନତି
ଅନୁଷ୍ଠାନ ବରମାରୀ ଯେଉଁ ଟାକ୍ସି କିଅନ୍ତୁ
ଜହାରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମମୁକ୍ତ କିବାହ କି
ବର ଅନାଦରିତ କରିଲେ ନୁଆରେ ନକ୍ଷା
କରନ୍ତୁ । ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ଟଙ୍କା ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି କହିର ଧନ ନ ପାଇଲାକୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଜାହାଜ ମନରେ ଉତ୍ସଧ ହୃଦୟ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
ମେଣ୍ଡ ଦେବଳ ଜାହାଜ ବରମାର କମାଇଛନ୍ତି
କୋଟିଲେ କୌଣସି କର ଦେଗା ନ ଯାଏ ।
ପ୍ରବୁକରେ ରାଜର ପତନ ପିତ୍ତୁ ଜାଇଯାଏ ଓ
ବନ୍ଦର୍ମିମେଣ୍ଡ ଟାକ୍ସି କରିଲେ ଯେଉଁ କିମ୍ବା
ମୟ ହୃଦୟରେ କହିନ୍ତି ଅଧିକ କିନ୍ତୁ ନୁହନ୍ତି
ହେଉଥିଲା ।

ଲୁହାରୀ କଥାର ଲେଖନ ଅମରଜ୍ଞୋ

ବୋଲିପିତ୍ତକାର ସାଧାରୁ ଖାକୁ କେବାକୁ ତେଣୁ
କର ନ ଥିଲେ ତ ଯାହା ପ୍ରଦୟଳଜ ହେଉଥିଲ
ମୋଷନ୍ଦବରେ ପ୍ରଦ୍ୟ ହିପରେ ମାସୁଳ ସନ୍ଧି
ହେଉଥିବାରେ ଲୋକେ ହେବେବେଳେ ମାର୍ବ୍ୟ
ହେଉଥିଲେ ଜାଗିଶାର ନ ଥିଲେ ଅଜାବ
ହେବେବେଳେ ଲାଲନାକେ ଚଙ୍ଗୀ ଫର୍ଜ ପୁଣୀ
ପୁଣୀରେ ଥିଲେ । ବାବୁବରେ ଅମୃତମାଳୀ
କଣାଯାଏ ଯେ ସାଧାରୁ ମାତ୍ରବ ଦେବଳ ସେହି
ହୀନରେ ଚଳିଧାରେ କି ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକ
ମାକେ ଅଧିକ ଶାସନଙ୍କର ଅଧିକ ହସ୍ତରେ
ଦେଇଅଛି । ପରିଧାନ ବ୍ୟକ୍ତରେ ଜାହା
ଦେବତ ଜନ ପାରଇ ନାହିଁ । ତ ଜୂତା ବେ
ଦେଇଥିରେ ଯେତେ ମନ ବଳିନାହେ ତେବେବ
ପୁଜାର ଅବନୋଷ ବୁଝି ହେବ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ର ସଂବାଦ ।

ହୁତକ କେଲାଗାର କେନର ମାଦକାମାଶ
ପାହେବ ଗଜ ମନ୍ଦିରଥାର ପ୍ରାଣଦାଳରେ ପଞ୍ଚଭୂ
ଆରିଲେ । ଏ ବର୍ଣ୍ଣଶ୍ଵର ଅଛି ସବଳ ଓ ସୁଷ୍ଠୁ-
କୀଧୁ ଥିଲେ ଦେବାକୁ ଶାକଦନ୍ତର ପାତାରେ
ପ୍ରସର ପୂର୍ଣ୍ଣମା ହେଲା । ଏବାକୁ ମୃତ୍ୟୁରେ
ଏ ନଗରରୁ ଯୋଗେ ଜୀବ ହୋଇଥାଇନ୍ତି ସୁଖି
କେଲାଗାରବେବ ଜୀବନକେବ ଅବାକୁ ସମସ୍ତେ
ହୁନ୍ତୁଳ ଅବଶ୍ୟ ।

ଜାଗ ମନ୍ଦିରର ସହ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରିୟନାଥ
ପାଶୁ ପଞ୍ଜିକମଣୀ ଦାୟିତ୍ୱ ମୁଣ୍ଡି ମାଝରେ
ଶାନ୍ତିକ୍ଷେତ୍ର ଏକାଶର ମୁଖ୍ୟାଚାର ଲାଭିତ କରି
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏକାଙ୍କି ଅଧିକମ୍ବଳ କରିବାର
ମୋହି ପ୍ରତିରୋଧରେ ଦୋଷମିଳିଲାରେ ଦେବ-
କ ପାଦମ୍ବି ହୋଇ ଦୂର ଦୂରକଥା ବହୁଧିକାର
ଜୀବାଧାର ।

ପୁଲିପର ଦୂର୍ମାୟ ଦିଗନ୍ତ ମହାନ୍ତି ଜୀବସଂଗ
କରିବାରାଧନ ଅଭିନାଶ କରିଥିବାର ଦୋଷରେ
୧୦୯ ନାରାଯଣର ଆଶ ଧାଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିମାଳାଙ୍କଣ୍ଠାରୁ ଯାହେବ ବଗନ ଗରୀ
ବାର ମଧ୍ୟପଲ ଗୁଡ଼କୁ ଯାଇଥାବୁନ୍ତି ସୂନବାନ
ତ ବଲ୍ଲସର ବନ୍ଦରମାନ ଦେଖି ଜାହାଜରେ
ଅନିତା ପ୍ରଦିନ ଅଜାଧୀକର ସୁଧିଆଜି ବରଥା
ଭର୍ତ୍ତମାନ ଗୁଡ଼ର ଉଦେଶ୍ୟ ଅଛିର । ଶ୍ରୀମତୀ
କନ୍ଦିମାଳାଙ୍କଣ୍ଠାରୁ ଯାହେବ ମତ କାଲେଖାର ଫ୍ରେରନ୍ତା
ସେହି ସ୍ଵାନମାନକରେ କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ
ଚେତିବେ ।)

ପ୍ରଦେଶ ଜାଗନ୍ନାଥ କାମ ସାହୁରରେ ଯେଉଁ
ବନ୍ଦି ବୃଦ୍ଧି, ବଜାଏ ଉତ୍ସବର ଗାନ୍ଧା କମ-
ଥିଲେ ହେ ବନ୍ଦି ପୁନଃପାର ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆ-
ରମ୍ଭ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଜାହାଙ୍କ ଗଣନାୟାରେ
ଚଳଇ ସେଅମେର ମାରରେ ଜନଜିତିଜନଘେ
ବୃଦ୍ଧି ଉତ୍ସବି ହେବ ଯଥା—

ତା ୧ ରଜଠାର ତା ୨ ରଜ ଯାଏ ବିନା-
ବଜାଏରେ କୁଣ୍ଡି, ତା ୩ ରଜଠାର ତା ୪ ରଜ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିକଳ ବୃଦ୍ଧି ବେବେ, ବତ୍ରବୃଦ୍ଧି,
ତା ୫ ରଜଠାର ତା ୬ ରଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେଘ
ବଜାଏର ଦିନ ଓ ଦିନିଶାବଜାପ, ଏ ବଜାଏ
ଦିନ ହୋଇ ତା ୭ ରଜର ଅପବନ୍ଧଜାଲରେ
ତୋଥିନ ପ୍ରାୟ ଅନୁଭବ ହେବ ଓ ସେଠାର
କହୁଛି, ଜଣା ହୋଇ ତା ୮ ରଜରେ ବନ
ହେବ । ତହୁଁ ତା ୯ ରଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେବେ,
କହୁଛି ହେଜାଥିବ ।

୯ ଏହିକ୍ଷେପକ ଗେତୋରୁ ଅବଶ୍ୟ ହେ-
ଲୁ ଯେ “ତାତ୍ତ୍ଵ ମନ୍ଦିରକୁ ଲାଲ ସରବର
ଜାହାଜର କଣ୍ଠରେ ଏହି ସମ୍ବାଦଟି ହୋଇରି
ଛିଥିବା କାଗଜର ଉଚିତ କରିଥାଇଲା, ‘ଗୋ-
ଟିଏ ବାଳିକା ବିଷ୍ଣୁ’ ବ୍ୟସରେ ପୃଣ୍ଡାବନ୍ଧା
ପ୍ରାଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ବ୍ୟସରେ ଫୁଲ
ଲମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଯେତେବେଳେ ତୁମା-
ରର ତେଜେବେଳେ ଜାହା ଧାନ୍ତିବାର
ଅର୍ପନ ଦୋଷ ନମାପରେ ସମ୍ମାଧ ଦାନ୍ତବାରକ
ଉଠିଶ୍ରୀ ଦେବବର୍ଷ ଦୟମ ସମୟରେ ସେ ବିଜୁମଣ୍ଡି
ଏବଂ ପାଞ୍ଚବର୍ଷରେ ଶତ୍ରୁ ଯୋବକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା
ସେ ଛମାହରେ କର୍ତ୍ତାବହୁ ପାଞ୍ଚଥିଲା ବିଜ୍ଞ କୃତି
କହ ପ୍ରକୃତି ହୋଇ ନ ଥିଲା ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଘିଲାର
କୃତି ଯେତେବି କୃତ ଜାହାର ତେବେବି ଥିଲା
ଉଦୟମେଗରେ ଜାହାର ମୃଦୁ ହୋଇଥାଇ
ଆମେମାନେ ମନ୍ଦ ଗୋଟିଏ ବାଲବକୁ ଏହିପରି

ଅସ୍ତାନବକ ଅଦୟାପଣ ହୋଇ କଳୁଗିଥିଲା କରି-
ବାର ଦେଖିଅଛୁ । ସେ ଗ୍ରିବର୍ଷର ଅଯତ୍ନ
ନଶ୍ତଥିଲା । ଏଥମ୍ବରେ କଲେବରଜ ଘର୍ତ୍ତା ଓ
ବୃଦ୍ଧ ପଞ୍ଚିର ପ୍ରକୃତ ଦିଲ୍ଲିହି ହୋଇ ନ ଥିଲା
ପରି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରୀଳ୍ୟ ବିଷୟରେ ସେ ସଫ୍ରିଣ୍ଡ
ଘୋବହାବିଲ୍ଲାଇ ଲକ୍ଷଣାବାନ୍ତି ହୋଇଥିଲା
ଆଉ କିମ୍ବିକିନ ବନ୍ଧୁଥିଲେ ତାହାର ଦିନ ଥାତା
ପଞ୍ଚ ଶ୍ରୀନିଧେ ଜାଠିଥାନ୍ତା । ତାହାର ପାଶରକ
ବକ୍ତ୍ଵି ଅଛି ଅଜଳ ଥିଲ ମଂଗି ମାରିପୁଣ୍ଡପରି
ଏକ ଗାଲାର ସ୍ତର ଉପାନ୍ତ ଡିଲ କେ କର୍ତ୍ତା
ଥିଲା । ତାର ପ୍ରକର୍ଷ ବନ୍ଧୁରେ ଜାହାନ୍ତିଲା

ପିକାଇବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଅଜରୁ ଗୁରୁବର୍ଷ
ହେଲା ଜାହାର ମୂର ହୋଇଅଛି । ”

୨ ହିନ୍ଦୁ ୧୯୮୨୦ ଅବର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
ପତ୍ରକା ସବୁ କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡଳ ବିଷୟରେ ଗୁଣ୍ଠଳ
ହେବ ଦୋଳି ବିଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରଦେଶିର ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଜନ ଘରୀଷ
ତା ୨୫ ଟଙ୍କା ଲବନ୍ୟ ସୋମବାହିର ଅଳ୍ପ
ହେବ ।

ବି, ଏ, ପଣ୍ଡା ଜା ୨୦ ରଙ୍ଗ ଉପମର୍ଦ୍ଦ
ସୋମବାରର ଅରମ୍ଭ ହେବ ।

ପ୍ରବେଶିକା ଏବଂ ଧାର୍ମ ଅର୍ଚର ପରିଷାରୀ-
ମାନଙ୍କର ପରିଷାରାଧାକାରୀ ଆବେଦନପତ୍ର
କା ୨୫ ରୁଗ୍ର ଅନ୍ତରୋଦରର ସ୍ଥଳର ରେଜ-
ଖରଙ୍କ ନିଜଟମ୍ଭୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ବି, ଏ, ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତିମାନଙ୍କ ଅବେଦନପଦ
ବା ଏବଂ ଉପରୁର ପ୍ରଦୀପ ରେକର୍ଡ୍‌ରୁକ୍ଷ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପଠାଇବାର ହେବ ।

ପୂର୍ବାପୁତ୍ରା ଉପଲବ୍ଧରେ କରେଣାବନ ଅ-
କୁ ବିମାପ ଜା ୨ ରିକ୍ ୦୩ ଜା ୮ ରିକ୍
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ ସୋଲ ଲଣ୍ଡିପୁକ ଅବଲବିବର
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।

ଦଶମୁ ପରମିତା କଲାଙ୍ଗା ହାଇକୋଟ୍
କଲାଙ୍ଗାର ଜା ୧୯ ରଣାନ୍ତର କବମୂଳ ମାତ୍ର
ଜା ୧୮ ଛାଇ ଘର୍ମାନ୍ତର ବନ ହେବ ଓ ହମ୍ରୀ
ଏଲାବା ଅଳ୍ପ ବନ ଜା ୨୦ ରଣାନ୍ତର କବମୂଳ
ଜା ୧୫ ରା ଘର୍ମାନ୍ତର ବନ ରପୁର । ଏଥମାଧ୍ୟ-
ରେ ଯେବିଛି ଆକଶକାଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ିବ ଜାହୁ
ପାଇଁ କଥେ କଥ କଲାଙ୍ଗାରେ ରପନେ ।

ତେଣିକିମୁହ ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ତାକୁର ହଶ୍ଚରଷାହେବ ଦିଗଳ ଲଞ୍ଜମେଣ୍ଟ୍
ମାତ୍ରାତପନ ଲୋକବାଜ ମରାନ ରଖିପାରି ।

ତାକୁର ସମସ୍ତାନଙ୍କ ଦିଲ୍ଲିଜ ସବୁ କିମିତ୍
ହାତୁ ଗାଲିପ୍ରସନ୍ନ ଯୋଧ ଏବହାରଟଳା
ତାକ ଦିଲ୍ଲିପାତ୍ରୀ ।

ପ୍ରକାଶନ

ଭାବିତାରେ କଥାଦିକ ମହାଶୟ ସମାପ୍ନେ ।
ମହାଶୟ ।

ତଳିଗାସ ଛା " ହଜ ଦେଇ ସା ୧ ଶହ
ସମୟରେ ତଳିଗାସ କରୁଥିଲେ ଅପି ଦୂରତ୍ତରେ

ହୋଇ ମାଟୀ ମଜକୁରକୁ କହିଲୁ “ଅନୁମାନଙ୍କ
ପାଇ କରିବିଥ ମାଟୀ ମଜକୁର କହିଲୁ ଅନୁ-
ମନୁଷ୍ୟ ପାଇବରକି ଜାହିଁ ତେବେ ଅମେର
ସିଂହରକର କହିଲୁ “ଅମେର ଜୀବ ଏ ଅର୍ପି
ଛି ହେତୁ ପାଇ ଚରିବ ହାହଁ ପଣ୍ଡାରିମାନେ
ଜୀବର ଜଳେ ବି ଅନୁମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ
ଅଛି ଅନୁମାନଙ୍କ ପାଇ କରିଦିଅ ତେବେ ମାଟୀ
ମଜକୁର କହିଲୁ ଯେବେ ବୋହରମାୟୁଳ ଦେବ
ତେବେ ସମୟକୁ ଆର କରିଦେବୁ” ତେବେ
ପଣ୍ଡାରିମାନେ ଦୋହରମାୟୁଳ ଦେବାର ପାଇ
ହୋଇ କୁଳକୁ ଅପିଲେ ମାତ୍ର ପଣ୍ଡାରିମାନେ
ମେଜକୁର ପାଇବକୁ ବିବରକୁ ଧିବା ପାଇ
ଅଛ ଅଷମ ଆଟନ୍ତି ଯେବେତୁ ସେମାନେ
ଦୂଷିଲେବକ ନତା କାଠ ଉଚର ଉତ୍ତରାଦି ରକମ
ବିନ୍ଦୀକର ଅପଣାର ଦିନପାନ କରିଥାଏ
ଅଜାଦି ସେମାନେ ମଦଦିମା କରିବା ପକ୍ଷରେ
ଅଷମ ପୁଣି ମାଟୀ ମଜକୁରପଣ୍ଡାରିମାନଙ୍କ ବସ୍ତୁତ
ବେଳାବ ଗଲି ଶୁଳକ ବରାର ସାବର ରୟରେ
ସେମାନେ ବରୁଜର ହୃଦୟକୁ ଆଜି ତହିମ ଗା-
ଇରେ ପାଇ ଉତ୍ତର ଦେବା ମୋକହାନେ ବସ୍ତୁତ
ଦେଇଗଲା ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଯେବେତୁ ଗଣ ଏ ୧୦ ଶା
ସମୟରେ ଏପାଇଗଲ କହା ଫିରାଇ ସେପାଇଲୁ
କାହାର କିମ୍ବା ତେବେ ୧ ଏ ୧୧ ଶା ଅଥବା
ଏ ୧୫ ଶା ଅଥବା ଏ ୧୮ ଶା ହୃଦୟର ଏବୁ-
କର ପଣ୍ଡାରିମାନେ ହେତୁ ତୁରନ୍ତେବ ତେ
ବେହୁ ଉତ୍ତରମେ ଅନୁବାର ବାହୁରେ ଥର-
ଗାରେ ଧିବାର ହେତେ ଅପଣା ଓ କହୁ
ପଣ୍ଡାରିମାନେ କୈବ ବରୁଜରକି ।

ଏହାବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅପରାକୁ କରେଦନ
ଏହାକ ଯେ ଅପରାକୁ ଉଚ୍ଚାର ପଦି-
କାରେ ଉତ୍ତରେ ବିଷୟକୁ ହାଜିଥିଲା କରନା-
ହାଏ ତାକୁ ଅକିମ୍ବୁ ଯେହୋ ବିବାହର କରୁଥାଏ
ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ହାନୀକୁ ମେଳକୁର ବାହେବଳୁ
ଛଦିଷ୍ଟିରେ ଦୃଷ୍ଟିରିବାର ଅନୁଭୂତି
କରି । ତା * ରିମ ମାହେ ସେପରେମର
ସତ୍ତା ୫୨୭ ମରିବା

କେଣେ ଥାର ଲିବାର
ହେବା ନାହିଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତୀ କଳିଜାପିଲାପାଦାଦି
ମହାପଦ୍ମ ସମ୍ମାନେ ।
ପଞ୍ଚାଥକନ୍ଦାଶ୍ଵରୀ ।
ପିତା ମଃଜାନ କରିବାରେ ଉତ୍ତରପଦ

ପ୍ରଥମୁନ ଉପ୍ପରେ ଯେ ଦଶମନ ପ୍ରକାଶ
ବୋଲାଏଛି କହିବେ ଅମୁର ଯେ କବୁଳ୍ୟ
ଜାହା ଲେଖିଥାଇଲୁ, ଏହାକୁ ଅଧିକ ପରିଚୟ
କଲେ ବାହୁଦିତ ହେବୁ ।

୧—ମେରେ ପ୍ରଦୁଷମାନଙ୍କର ଘର୍ତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେବା କି ପ୍ରଶାଳାରେ ହେବ,
କିବ୍ ହେବେ ବତ୍ର, ଓ ଲାହୁରେ କେଜେ
ଧର୍ମଶାର ମିଳିବ ଉଚ୍ଛବିଷ ପ୍ରକାଶ ନ ହେଲେ
ଦେହ ବାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ କରି ନ ପାରନ୍ତି । ଏ ବିଷୟ-
ରେ ଅଧିକ ଯାହା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ନଥେଷ୍ଟ;
ଆମେ ବକ୍ଷି ଅଧିକ ଜନ୍ମ ନାହିଁ ।

—ଶାଶ୍ଵତାନ୍ତ—ଏଥରେ ସଂମୁଲପକ,
ପ୍ରବଳିତ ହିତାଗନ ଓ ବିଜ୍ଞାନଚିତ୍ତର ଗନ୍ଧାଳ
ମୁଖ ପାଇବ କି ହାହଁ ଏବଂ ବଦିମାନଙ୍କୁର
ଆରୁ ପ୍ରଜୀବାଦ ଦିଅବିବ କି ହାହଁ ଏମାକ
ଆଗେ କଣିବାର ଉପରା ଆମ୍ବ ବବେଚନାରେ
ଉତ୍ତର ଗନ୍ଧାଳ କି ବହୁଲେ ପୁନ୍ରକ ସମ୍ମନ
ସମ୍ମତି ହୋଇ ନ ଥାରେ । ମଧ୍ୟ ଏଷର କିମ୍ବାନ
କରିବାର ଅବସ୍ଥାକୁ ଯେ ଲେଖକ ପ୍ରକ୍ରିୟା
ଲ୍ଲାପାରବ ପୂର୍ବରେ [*] ବନ୍ଦୁ ଚକ୍ର ଦେଇ
ଥିବେ, କାହାର ଏପରି ହେଲେ ପ୍ରବଳ ଭଣ୍ଡା-
ଗବର ସଂଖ୍ୟା ଜଣାଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁ ମାନୁକର
ଭାଷାରେ ବିଶେଷ ବୃଦ୍ଧିଭିତ୍ତି ହାହଁ ସେମାନୁକ
ବୃଥାତ୍ମକ ଧର୍ମ ପଢ଼ିବ । କେବଳ ପ୍ରତିବଦ
ମେଲେ କେତେକ ଲ୍ଲାପାରବ ପରିଦିକ ବୋଧ-
ଗନ୍ଧ ହୁଏ ନାହଁ; ଏଷର କୁଳରେ ବାବ୍ୟରେ
ଦିଦାବର୍ତ୍ତନ ଦେଇ ବୁଝାଇଦେଲେ ଅଭ୍ୟାସରେ
ସବୁ ପ୍ରେସାର ପାଠବଳ୍କ ଉପକାର ଦିଶିବ ।
ଏବେ ଛାଗଳ ପ୍ରଥାନ୍ତରୀୟରେ ବିଶେଷ ପଦ-
ମାନୁକ କିମ୍ବା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଅପୁନର ହେବ
ନାହଁ ।

“—କୁରୁକ୍ଷରରେ ଉପଥାବ—ବେଳେ
ମୟୁର ଘରମୁ ହୋଇ କେବେଳାରେ ସେଷ
ଦେବ, ପୁନରଜୀବ ମରିଥାଏ, ଫୌରଣ୍ଡିବ ଘର୍ଯ୍ୟତ
ମାନୁଷଙ୍କ ଚାନ୍ଦାନ୍ତ ପରି ହେତେବୁର ଦୃଷ୍ଟି ବସୁବ;
ଶଥ ସରଜ ହେବ ହି ନାହିଁ, କରିବାର କାହିଁଲେ କାହିଁବ
କାହିଁଲେ କାହିଁ ବିଧର ଲେଖାରମ୍ଭ କରିବ ।

—এই পুষ্টিহৃতের মাঝে অন্তে
কৃতি ক্ষমতা বৃদ্ধি করে আনুভব
করেছে। এই পুরুষের চেবার পুরান
পুরোহিত ও পণ্ডিত। এখে উকুল কৃতিজ্ঞ

ଅଭ୍ୟବର କେତେ ହାନି ହେଉଥିଲୁ ଜାବା
ସୁତୁଦିପ୍ତାଠକ ମାହକେ ଗୁଣ ପାଇଥିବେ ।
ଏପରି ଘୁମକର ପ୍ରଗ୍ରହ କୌଣସି ପଶୁଭଳକ-
ଦ୍ୱାମ ମୁଖମଧ୍ୟେ ହୋଇ ହ ପାରେ; କେବୁ
ମାତ୍ରଙ୍କ ଚାପିବିଷ୍ଟ ନବେଶା ପାଖର ଲୁଗଳ
ଛାପାଇଛିବିନ୍ଦୁ କେବୁ ବଳେ ଅବଶ୍ୟ କୁର-
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ । ତହିଁରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଥାରିଣୀରକ୍ଷୟ କ୍ରତୁ ବିଗେଷରେ ସୁଲାନ୍ଧିଷ୍ଠା
ଅନୁଷ୍ଠାନି ପଦକୁ ଦିଦି ପାଇବେ ପ୍ରତଳିତ
ନିଧି ଓ ପଦିର ଜାରିତମ୍ଭ ଭାଲ ଓ ପାଇ
ବିଗେଷରେ ନିଧି ପାଇ ମୃତ୍ୟୁର ଉତ୍ସବଦ କୁଞ୍ଚ
ମୂଷେ ପ୍ରଦର୍ଶନ ହେବ । କେତେକହଳରେ
ସଂହୁତ ଓ ପ୍ରାକ୍ତର ସନ୍ନେ ଜୈମ୍ବିଳାର ସମ୍ମନ
ଦେଖାଇ ଦେବାର ହେବ । ପରିଗେଷରେ
ଥାରିଣୀ ରବନା ପ୍ରାଣିର ଭାର୍ତ୍ତା ଓ ଜହାଁ
ମରେ ରହିଯାଇଥିଲ ଓ ଗହିର ଜନାହରି
ଦିଆଇବ, ଇତ୍ୟାଦି । ଏତ୍ୟ କଲେ ଘୁମକର
କଲେବର କଳିବେବ ମଜ ଦିଦି ଜପିବାର ଯେ
କେତେ ହେବ ଜାହା ଧର୍ମକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ହେବ ।

ନିରାଶାରୁ, ଏହି ଅବକାଶରେ କିମ୍ବଳପୁନ୍ଦର
କିମ୍ବଳ ପ୍ରତି ମୁହଁରାଥା ଜନ ସହ ଶାନ୍ତ ରହ ନ
ପାରେ । କିମ୍ବଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ରେ ବନ୍ଦୁଷ୍ଟ ଅନୁ-
ଚି କି କାହିଁ ଜାହା ବହୁବୀଳ ଅମ୍ବର ମାତ୍ରରେ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେପରି ମଠରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦୁ-
ଅହନ୍ତ୍ର ଜାହା କୌଣସିଲୁଣ୍ଡେ ପ୍ରମାଦନ୍ତମ୍ଭୁତ୍ତ
ନୁହେ । ଏମନ୍ତ ବି ଜଣେ ଶ୍ରୀପୁନ୍ଦର ତେବେବାଳ
ବିର୍ଗାକଥାକ କରୁଥାନ୍ତ ଏହି ପରିଦ୍ରାଵ
ଗର୍ଭବର୍ତ୍ତଙ୍କ ଜୋହାର ସାରି ସମ୍ମାନାତ୍ମକ । କେ-
ତେବେବି କାଳେ କେହି ଲେଖିବ ବିକଳ ହୋଇ
ଯାଏ କୁମାର ଜାତିର ଅପରା ହସ୍ତିଲୁଣ୍ଡ କିମ୍ବଳ
ବୁଦ୍ଧ ଫେରି ଯେବାକଲେ । କମ୍ପିତ୍ତମିଳି ।

ବୁଦ୍ଧି
ଶାସନ

ମୁଦ୍ରଣ

କାନ୍ତି ମରୁଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପୋଷ ହୁଏ ବଜୟା । ୧୯
,, ଅମ୍ବାଦତ ପ୍ରଧାନଶାସ ବାନେପୁଣି,, ୧୮
ମେଲିଖାନ୍ଦ ପତ୍ର ମର ଖାନାଥା । ୧୯

ଏହି ଅନୁଲପ୍ତିକା ସହରୁ କଣ୍ଠ ଛର୍ପା
ବଜାର ଲଟକାପ୍ରେସ୍-କମାର୍କ ଯେଥାଳୟରେ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଗତି ହେଲା ।

ବ୍ୟାକ୍ ପିଲାରୀ

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧତିକା

৪৭৬

CHINESE

ଭାର୍ତ୍ତାରୁଷ ଯେଉଁଠେମୁକ୍ତ ବଳପାଇଁ ମଦ୍ଧିତା ମୁକ୍ତ ଅଧିକ ବର୍ତ୍ତନ ମନ୍ଦିରଗୁଡ଼ାଳ ପଢିବାର ଏ ବର୍ଣ୍ଣାନ୍ତେମୁକ୍ତ

ଅଗ୍ରିମ ଦାସ୍ତକ ମୁଲ୍ଯ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ଯ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟବଳ ପାଇଁ ଡାକ୍ତରାବଳୀ ୫୫୦

ଦେଶାୟ ସବାପଥମାନଙ୍କର ସାଙ୍ଗାହିକ
ଉପୋର୍ଚ୍ଛର ଗର ଦୂରଯୁଜ୍ଞା ଦେଖି ଅନ୍ତେମାନେ
ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଅନୁବାଦକଙ୍କ ବାର୍ଷିକରେ ଅନୁବଧୀ
ମନ୍ତ୍ରକୁ ହୋଇଅଛୁଁ ଏହି ସେ ଏକାଦଶ ମନୋ-
ଯୋଗ ପୂର୍ବତ ଅଧିକା ନାର୍ତ୍ତ ବରଥକାନ୍
ଆହାଜ ଦିନରେ ବୁନଳିତା ସାମାର କି କର
ଯାଏ ରହ ନ ଯାଏ । ପିଲେ କବାର ଲାପଣ-
କଲାପ କହିଲାର ସାହିତ୍ୟ ଅନୁବାଦ ବୈ-
ରପି ଉପୋର୍ଚ୍ଛରେ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ମାତି ବର
ନିର୍ବ୍ରାହମର ଉପୋର୍ଚ୍ଛରେ ଅହେବ ମତିବ
ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ଓ ସାହା
ଅନୁବାଦ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ସେ ଏହି ବାହି
କେବାରେ ଅନୁବାଦକ କିନ୍ତୁ ସ୍ତର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ଅନ୍ତେମାନେ ଅଧା କରୁଁ ଯେ ଅନୁବାଦକ
ମନୋମୁମାନେ ଏହିପରି ସୁହଜୀ ରଖିଥିବେ ।

କି ଅସ୍ତରୀୟ । ଯେଉଁ ତେବୁଳରର କଥା
ଏବେଳାଳ ପରିଥିଲୁ ପରିମେଷରେ ଜାହା
ଏ ଉଗରରେ ଦେଖିବାରେ ଅବିଳି । ଜେଣ୍ଠି
ମହାଶୂନ୍ୟ ପାଦରଙ୍ଗ ଏ କର୍ମ କରୁବିବନ୍ଧର
କୌଣସି ଝାକ ପ୍ରାୟ କିନ୍ତୁ ଧାରିଲ ହାତି ।
କିମରେ ପ୍ରାୟ ଫର ସମ୍ପାଦ ଦେଲ ଏ ବେଶ
କିମନ୍ତଃ କୃତି ହୋଇ କରିଲାକ ପରିଚିନ ତି
ମହାକାଶ ପୂର୍ବ ଯନ୍ତ୍ରକ ଧୋଲିଲେ ବିଲିଙ୍ଗର-
ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧୁମ ଦେଖାଇଅଛି । ଏବେଳେକେ
ପ୍ରାୟ ଦୂରଗତ ଲୋକ ଏ ପେଗରେ ଧାରିଲ

ଅଛନ୍ତି ବା ଥିଲେ । ତେଣୁକୁ ଠିକ୍ ଠଙ୍ଗା-
କୁଳ ଅପ୍ରକଟିତ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଯେ କେ-
ବୁଲ ଉତ୍ତରଦିଶୀ ଚନ୍ଦ୍ର ବି ଯୋମନ୍ତି ମଣି ବାମତି-
ବାରେ ଦେହରେ ଦେଖାଯାଏ ସେହି ଧର୍ମ
ଦେତେ ବୁଦ୍ଧର ଧଳି ଯାଏ ଏକ କୁଳ ଅଗ୍ନି
ହେଲେ ପୁଣି ଦେହର ବ୍ୟଥା ଗୀତ୍ର ଯାଏ
ନାହିଁ । ସେଇ କଷ୍ଟଧୂ ଯେ ଏ ରେଖା ମାଗନ୍ତିବ
ଦିନି ।

ରେଉସେହି କମିଶାର ବହୁମାନେ କିମ୍ବା
ହୋଇ ମତ କଷାଧର ଲଜ୍ଜମୁଖେ ସେମାନଙ୍କଙ୍କ
ହାତ ସମସିତ ହୋଇଥିଲା । ସଥି—

ପ୍ରକାଶକ

ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅଧୀନ ପ୍ରଥାଳି ଦିଲ୍ଲିଜ କର୍ମ-
ଗୁଣ

ପୁଲିସ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ କୃତ ସୁଧାରଣା

ବାବୁ ଦେଖିଲାଏ ପଣ୍ଡିତ

ଗୋଥୁଳା କାଶୀନାଥ ଦସ

ବାବୁ ସନ୍ଦେଶାଳୀଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ

ନୟାନାସ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରୂ ରୋଯାଲ୍

„ମଦ୍ଧାଳନ ମହାଘାତ

କାରଣୀଚରଣ ଦିଲ୍ଲୀ

୪୩ ମହାରାଜମାନେ (୭୭ ଏକ ଛଣ୍ଡ)

ହା) ଶାରଜକମିଶୀର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଳ୍ପକାରୀ

କର୍ତ୍ତରେ ଯେମନ୍ତ ବାର୍ଷିକ ହେ

କବ୍ରି ଦେବାକୁ ପ୍ରଥେତନ ମାଛ । ନର୍ତ୍ତ-

ବାଲରେ ବିମା ସୁହରେ ସହିତକୁ ବାହାରିଲେ
ଜଣାଯାଏ । ଗ୍ରେଡ଼ିନ୍‌ର କମିଶି ସର୍ବରେ ମଧ୍ୟ
ପେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଅନୁମାନକୁ ଅସାଧୁ ଓ
ପରିପ୍ରେଷରେ ବଳେକୁଠର ସାହେବ ଯାହା
ଭଲ ଦୁଇବେ ତାହାହୁଁ ହେବ ।

ଫୋର୍ଡ଼ାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦିଶୁମୁହଁ ଯେଉଁ
ନୂଜିନ ଅଇବ କୋଇଅଛି କହି କିମ୍ବରେ
କିମ୍ବାଲାକୁ ଅବେଦନପଥ କିମ୍ବାର ସେହେତୁଥା
ଅହୁ ଝୁଟକ କିମ୍ବକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥାଏଛି ।
ସମ୍ମରି ଉତ୍ତରାବ୍ଦ ସେଇଥ ଗଣ୍ଠିବ ଅବେଦନପଥ
ପଠାଇବା ଉବେଶ୍ୟରେ ଏଠା ଲୋକଙ୍କ ସ୍ଵାକ୍ଷର-
ସମ୍ମାନ ହେଉଥାଏ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତରାବ୍ଦ
ବାବୁ ବାବୁ ଆଜନ୍ତା ବିନ୍ଦେଶ୍ୟାମ୍ବୁ ଅନ୍ତରୁ ।
ସେ ହେବେ ଗଣ୍ଠ ହୃଦୟ ଅବେଦନପଥ ଉତ୍ତରାବ୍ଦ
ବାବା ସ୍ଵାକ୍ଷର ପଠାଇଥାଏନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଆଇ
ଅନେକ ମନୀବ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଲାଭ ହୋଇ ଥାଇବ ।
ମାସ୍ତୁବରେ ନୂଜିନ ବାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅଇନ ଯେତ୍ପଥ
ନୟକର ହୋଇଥାଏ ଜହାନେ ଲୋକବି ପ୍ର-
ଦିଦିଶର ଲୋକ ତୁମ୍ଭ ନାହାନ୍ତି, ମନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତି
ବରବାର ଭାଷାଯୁ ନାହିଁ ଅବା ଭାଷାଯୁ ଥିବାର
କିମ୍ବା ନାହିଁ ବୋଲି ସେମାହାମରେ ମନ୍ତ୍ରପଥରେ
ବୁଝାଇଥାଏ । ଏଥରୁ ଘେରି ସୁଶୋଭ
ଦ୍ୱାରାଇଥାଏ କହିରେ ଭାଷା ହୃଥିଲି ଅ-
ନେବ ଲୋକ ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିବେ । କିମ୍ବାଲାକୁ
ଏହି ଦିନୁକାଟ ଯାଇଥାଏ, ଉତ୍ତରାବ୍ଦ ଗଣ୍ଠିବ

ସିଦ୍ଧ ଏହି ଏହୁପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମୂଳର ଦେଇ
ଗ୍ରୁ ବିଜ୍ଞାପୁ ଗଲେ ସେହେତୁ ଆହୁ କ୍ଷେତ୍ର
ଆଦିମ୍ୟ ଶ୍ଵାସେ ।

ଇରମେଗଳ ଉତ୍ସବାଳେ ଖେପିବ ହାଲ
ଜୀବଦମା ଖୋଲାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଏହି
ଯେ ଫରତର ସାହେବଙ୍କ ଜୀବଦମାରେ ବେଳ
ସତ୍ତବା ଲକ୍ଷ୍ମୀଚନ୍ଦ୍ର ପତ୍ର ଏହି କର୍ମ ବାବର
ଓ ଶଙ୍କ କୁଳା ବାଲ୍ମୀକି ପାତ୍ରଙ୍କା ଥିଲା । ତାହା ପକ୍ଷର
ମୂଳଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମଧ ଉକ୍ତ ଟଙ୍କାର କେବ ମାତ୍ର
କାହାରେ ଉତ୍ସବରେଣ୍ଯିଥର ମୋହପଲରେ ଯେତେବେଳେ
ଫୁଲ କର୍ମକୁ ଓ ଶଙ୍କ କୁଳା ଦୂଷଣରୁ ତେବେ
ଲେଖି କାହାର ଦେଲୁ ତ ସେ କୃତବେଳେ ହେବୁ
ହେ ଅବଳର ସାହେବଙ୍କ ସ୍ଵାମୀର କର୍ମର ବୁନ୍ଦ
ସାହେବଙ୍କଠାରି ଝଳା ହେବ ତିଥିଯାଇରେ
ଶମ୍ଭୁ ତେବେରେ ସାହେବ ବସଇ ବୁନ୍ଦ
ସାହେବଙ୍କ ଅନ୍ଧାରେ ଦେଲୁ ଦେଲକୁ ଘେରୁ
ରେ ଯେତେବେଳେ ଫୁଲକୁ ଓ ଶଙ୍କକୁ ପାର୍ବତୀରୁ
ବୁନ୍ଦ ସାହେବଙ୍କର ଅଳ ପରିପ୍ରେ କରନ୍ତି
ଅବଳଙ୍କ ହେବାର ସେ ଝଳା ଦେବାର ପ୍ରମାଣ
ଅବଳର ସାହେବଙ୍କଠାରି ଏବପରିପ୍ରେ ନିରାଳ
ଅଶାରବାରେ ତାଳ ଧର ପରିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ
ମେତ୍ରଷ୍ଟରେ ଏ ବିଷୟର ନାଲଙ୍ଗ କଲେ
ଓ ଅପରିଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ ହେବାର ଜାଗା ମେଜକୁର
ଶମ୍ଭୁକୁ ସମ୍ମଧରୁ ଦିଗ୍ବିଶ୍ୱାସ କର ଅବଳକୁ
ଅଶରତାଟରେ ଝଳା ଲେଖିଦେଇ ଥିଲେ
ଏଥର ତାଳ ସୋଇ ହ ପାରିଲା । ଧନରକ୍ଷା
ଯକ୍ଷରେ ପାରିବାକୁଶଳର କୁଳ ବାହାରର
ନାହିଁ । ଟଙ୍କା ଉତ୍ତାରତାରେ ସେମାନେ ବିଶେଷ
ମୁଦ୍ରକ ।

ପ୍ରକାଶ ମହିନ୍ମା ।

“ ତେଜିଯରେ ଅନ୍ଧାର ” ଏକଥା ସାମାନ୍ୟରେ ଅପମାନକ ହୋଇ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ବାହୁଦରେ ସେବିଯ ନୁହଇ । ମାତ୍ରର ସନ୍ଦେହ ଆଏ ସେ ଥରେ ଧୂଳିର କଚିତ୍ତାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖୁଥାଏ ମୋତୁଳେ ଦୋଷ ଉଚ୍ଚେରେ ଉତ୍ତରତାର ହେଲେ ଗ୍ରୂପ ପାଇଁବା । ପ୍ରକାଙ୍କ ଫେରି ଦୟା କରିବାରେ ଗନ୍ଧିମେଣ୍ଡ ପୁରୀ କ୍ଷେତ୍ର କର ଅଛନ୍ତି । ଏ ଦିନାମ୍ବି ସେହିଜା-
ମ୍ୟରେ ଧୂଳିର ବ୍ୟେକ ଅଛି ମାତ୍ର ଥରେ ତାର ଦେଇଥିଲୁ କହି ପରି ଥରେମୁକ୍ତ ମନୋଯୋଗ ମାରୁ । ସେଇ କେବଳ ଅପମାନ ଦୟା

ବୁଦ୍ଧି ଅନ୍ତର ହେ ସେ ପରକୁ ଜଣା ଦେଇବ
ଏହିର ସୁଧାକରା କାହିଁ ? ପୁରୁଷ ପୁଲିର ପ୍ରତି
ଲୋକର ଅଶ୍ଵରୁ ହେବାର ବୌଦ୍ଧର ସଂଜମେ
କିନ୍ତୁ ଚାହିଁ । ଅପର ବିନାର ଧୂର୍ବଳ କିମ୍ବେ
ଶରେ ବିନିଧି ଗାଁର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ ଜଣା ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ କଟକ ପୁଲିରୁ ଗେଣୁ ଦବାଜାରେ
ଛବି ମାହିଁ । ପୁଲିର ମହିନ୍ଦ୍ରମା ବସିବାର କହି-
ଦିନ ଉତ୍ତର ପହଞ୍ଚ ଚାରମ ନଗବ ଠଙ୍କା ରି
ଗଲା । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ଏହି ବର୍ଷ ମୟରେ
ଦୁଇତଥ ବିଶ୍ଵାସ ଉପରାଗିପାଇଲା ଆତ୍ମାର
ଦରବାର ଜାଗର ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମ ମୋହି
ଦିନରେ ଯଦ୍ୟପି କି ମହିନ୍ଦ୍ର ମହିନ୍ଦ୍ର ମୂର୍ଖ
ଆଜାମ ମାତ୍ର ପୁଲିରୁ କିମ୍ବୁ ଲାଗି ହୋଇ ନାହିଁ
ସରବାଟ ଠଙ୍କା ଗଲା ହେବାକ ବହୁର କାଗଜ
ଅପସ୍ତଳ ହେଲା ଏବଂ ଯେତେ ହେବାକ କାଟି-
କୁଠ ଓ ଗୋଜମାଳ ହେଲା କହିଁ ର ପାମା
ନାହିଁ । ଦିନୀପୁନମୋହିନୀରେ ପୁଲିର ଜଣେ
ବିଶ୍ଵାସ ମହିନ୍ଦ୍ର କିମ୍ବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ଯାହେ-
ଦିନ ଫୁଲଜଳ ଲାଗି କିମ୍ବୁ ଆମାୟାଦରେ
ବଳେବରଣ୍ୟର ଠଙ୍କା ବେଶକରୀ ଧରି ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର
କିଷ୍ଟ ଏହି ସେ ଏକଥା ବୈକାଳ ପୁଲିର
ହେଡ଼ବରନ୍ତରୁ ଜଣାଗର ବୌଦ୍ଧର କିମ୍ବନିଜ
ପ୍ରତାରରେ ଜଣା ପଢ଼ ନାହିଁ । ଶେଷ କିମ୍ବିତ
ମବଦମାର ବିଶ୍ଵାର ହେଉଁ । ଦୌଗୁରେ ଜଣା
ପରିଲ ସେ ଥାଇ ଏକଥର ଠାର କେତେଥାଣ
ବଳେବରଣ୍ୟର ପୁଲିର ବଳୁଦୁଲ ଜଣେ
ଅନ୍ତିମ ସେ ଠଙ୍କା ପୁଲିର ହେବାକ ବହୁରେ
ରେଖା ହାହିଁ ଓ ଦିବ ମେଘ ମାତ୍ର ଜଣା ନାହିଁ
ପ୍ରତିର କରିବାହେବ ଏ ମବଦମାର ରଦନ୍ତ
ଦରବାରୁ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଧରିବୁଥର
ଏମନ୍ତ ଦିଅ ବାହାରିବାରେ ଆନ୍ତମାକ
ହୃଦୟର ଧାର ଦେବେ । ଏମନ୍ତ କହିଥିବ ତାହା
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାତିବାରେ ଅହି ଚାହୁଁ । ଘନଜଃ
ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଉନ୍ନେତିନାରେ ପୁଲିର କରେଇର
ଦେଖାକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଜଣାଗାନା ସଜରେ ମେଗାର
ଦେଖାକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଏକମଧ୍ୟ ଓ ଏଣିକ ଏ ବୁଦ୍ଧିଦେଖ
ମଧ୍ୟକ ପୌର ନୁହଳ ବଧାନ ବରବାର ଭାବର
ବରିଜାର ପରିପାର ସବୁରେ ଅଛେବ ପ୍ରମାର
କିମ୍ବମ ଦେଖାମାର କିମ୍ବୁ ପୁଲିର କରେବା
ଦେଖାଇବ କିମ୍ବାସ୍ତ ହୋଇ ହେଉ ଅଜ୍ଞ
ଦୋଷରେ କି ଦେଉଁ ଠାରେ ମାରନ୍ତ ମାତ୍ର
ବଜେଠଙ୍କା କିମ୍ବୁ କୁଥର ଦେଠାରେ ଜଣେ
ବସା କର୍ମଶଳାର ହାନିକ କଥ ନୀର ନାହିଁ

ତେ ସବକାରୁ ଟଙ୍କା ଯାହା ଡକ୍କା ସେ ଗାଇସାର
ପାରେ ଦେହ ଧରିବାକୁ ହାହଁ । ଅମ୍ବେମାନେ
କେବଳ ଉତ୍ତରାତ୍ମି ଯେ ଘୂଲସ ଯେବେ
ଶ୍ରୀମତୀ ଅର ଜଗି ନ ପାରେ ସରର ଧଳ
ଦୟାପ୍ରତି ଡରିବା ।

ମୁଦ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର ପରୀକ୍ଷାର ଉତ୍ତରାବଧିରେ ।

ଏ ପ୍ରସାଦରେ ଖାତର ବଳେକୁଟର ପ୍ଲାସଟି
ଗେଇସ୍ପାର୍କ୍‌ହେବ ଯେଉଁ ତାହା ପଣ୍ଡ ବରାହିଲେ
ଜାହା ଏଥିପଣ୍ଡ ପରାମର୍ଶ ହୋଇଥିଲା । ପୁରାର
ମହନ୍ତ୍ମାନେ ଏବରି ତ ହୋଇ ଯବାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ମାନିର
ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବେତେବୁନ୍ଦରେ
କିମ୍ବା ଲିପିବିଷ ଦୟ ବଳେକୁଟର ପାହେବିଲୁ
ଅର୍ପଣ ବରାହିଲୁ ଓ ସାହେବ ଜାହାରୁ ଅପାର
ପରାମର୍ଶରେ ବିନିଷ୍ଠାକୁ ପଠାଇଥିଲୁ ବିଲୁ
ସେ କି ମତ ପ୍ରକାଶ ବରାହିଲୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ
ଆବରତ ବରାହ ତଥବାର ତାଙ୍କ ପାରାହାନ୍ତ୍ର ଓ
ସଂପାଦାରଣ ବିଲୁବରେ ଏ ବିଷ୍ମାବଳାରୁ
ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଜାହା ଭାବିବାର କତ ହଠିଲ
ଦୂରର । ବାରାହ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଜୟମର୍ଦ୍ଦ ଉତ୍ସବ
ହୋଇଥାଏ ପ୍ରାୟ ସେହି ଅମୃତରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲୁଥାର ବିଶ୍ଵରେ ଅପରିବ୍ୟ
ବିବାରଣ ହୋଇନାହିଁ କିମ୍ବା ସଂବାଦତର୍ତ୍ତର ଅବି-
ସ୍ଥା ଛିନ୍ନ ହୋଇ ନାହିଁ ବରାହ ବେତେବୁନ୍ଦରେ
ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଯେ ମଠାଧୀ ମହନ୍ତ୍ମାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଅନ୍ଦେବିଦ୍ୱାତା ଏକ ମଠ ଉଚ୍ଛବିଲ ଜାହାର
ହୋଇଥାଏ । ମହନ୍ତ୍ମାଙ୍କ ଅପାରା ମାସହରର
ଅପାରା ହସ୍ତରେ ବନ୍ଧୁକା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ ଶଶୀଳ
କୁତ୍ତକ ବରାହିଲୁ ଓ ଜାହା କାନ୍ତିନାଥ ବାଟେ
ବର୍ଦେହ ଜ୍ଞାନ ମାତ୍ର ସବଳ ମନ୍ଦିରର ସ୍ଵରକ
ଏମନ୍ତ ନିତି ଯେ ଘରର ବାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅଧିକାର୍ପଣ
ଶାନ କରିବ । ଅଛିଏବ ଅମ୍ବେମାଙ୍କ
ବିବେଚନା ବର୍ଗ ଯେ ମହନ୍ତ୍ମାଙ୍କଙ୍କ ଉପରେ
ବୌଦ୍ଧିପ୍ରକାରେ ଗବର୍ତ୍ତମେଶ୍ଵା କିମ୍ବା ବୌଦ୍ଧି
ପାପର ଚତୁର୍ବୁ ଉତ୍ସବ ଯେ ମହନ୍ତ୍ମାଙ୍କଙ୍କ
ବାର୍ଯ୍ୟର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରଣ ପ୍ରତାରେ ହେଲିଥିବା ।
ଜାହା ହେଲେ ମହନ୍ତ୍ମାଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ
ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହି ଯୋଗିହୋଇ କିଛି ଅତ୍ୟାଧି
କରାଯାଇବେ ହାତୀ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହନ୍ତ୍ମାଙ୍କ
ଗୋଟିଏ କୃତା କିମ୍ବା କୁତ୍ତିଦୟର ରୁକ୍ଷ ବ୍ୟକ୍ତି-
ହାର ବରାହିଲୁ ମାତ୍ର ମଠ ସ୍ଥାପନର୍ତ୍ତ
କମାର ସ୍ଥାନରେ ମୁଖ ଦେଖି ଜ ବାଲେ ଯେ
ଜାହାଙ୍କ ଅଧ୍ୟାତ୍ମା ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏକଥିବା

ବହାର କରିବେ । ସନ୍ଦର୍ଭ ମଠ ହେବଳ
ସଂଗୀରୁ ହୃଦୟମିତି ହୋଇଥିଲେ ଏ ଧରନ
ଅଛାଇଁ ଏ ଅକୁର୍ଯ୍ୟର ଜର୍ଦ୍ଦ ହେବ ଜାହିଁ ହୋଇ
ଏହାର ଉତ୍ସାଦିତ୍ୟାରଣ ଶୀର୍ଷ ହୋଇଥି ଦେଇନ-
ଦେଖିବା କର୍ମଶିଳ୍ପୀ ଫିଲୋଗ ଜ ହୋଇ ଏହି
ସାଧୁପୁଣ୍ୟକୁ କର କଥାଗଲ ଯେ ଯେ ହେବଳ
ଆଜିଖଳ ବାବନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମେନ୍ଦରଥିବା ଆହାଶୀୟ
ଦ୍ୱାରାକୁଣ୍ଡ ପାମାନ୍ୟମିତ୍ରେ ଆପଣା ଜିବିର ତୁମ୍ଭି
ଦର ସବ୍ଦା ଆହୁତ୍ୟ ଦାର୍ଶିବେ ଉପରେ କୁଣ୍ଡରେ
ଏ ଅର୍ଥମାନକୁ ମେବାପାଇ ଦକ୍ଷିଣ୍ଠାକରିଅ-
କୁଣ୍ଡ ଏହି ସୁମକୁ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମର ଦୂଷ
କିମ୍ବା ଦୟାରେ । ବର୍ଷମାନରେ ଏପରି ସବ୍ଦଳା-
ଳା ଲୋକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଆମ୍ବଦ୍ଧ ସତ୍ୟକୁ ବିନାକା
ଧୂରେ ସବାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ଭାବିତ ଜାତୀୟଧାରା ହେବା
କିମ୍ବା ଥିବାର ଉପରୁ ଦେଇନଗ୍ରାମ ଦର୍ଶନରେ
କୁଣ୍ଡ ଦୟାର ଅକର୍ଷଣ ଓ ବର୍ମଶିଳ୍ପୀ ଦାର୍ଶନ
ପରି ସବ୍ଦାକୁଣ୍ଡ ରମ୍ପବାପୀର ଦୟମ ଦୟମର
ମଧ୍ୟ ଥବାଯକ । କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ମଠାରମାନେ
ଦେଇନଦେଖିବା କର୍ମଶିଳ୍ପ କୁଣ୍ଡ ବାବନ ଦିନପିତି
ଦେଇନ କେଉଁ ନ ଥିଲେହେଁ ଆପଣା ସୁମ ସୁତ୍ତ-
କଣା କିମିତି ସଥର୍ତ୍ତ ଥିଲ ଯେତେ ବ୍ୟଥ
ଦୟାକୁଣ୍ଡ ବାବନ ଦେଇନଗ ଅନୁହ ଅଜାବକ
ଏହାକୁ ଫାର୍ମିପରି ତୁମ୍ଭି ରମ୍ପବାପୀରେ ଏହି ସବ
ଶ୍ଵାସକ ଦୟାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର କୋହିଲେ ଯେ-
କାହିଁପରି ନାହାରେ ସକାବର୍ତ୍ତ ସମ୍ଭାବିତ ଜାନ
କର ସରଦାରୀ ବର୍ମଶାରକଳପାଇଁ ଏହାର
ଜାତୀୟଧାରା ହେବାର ଉଚିତ ।

ସାଥୀରଣ ଶିକ୍ଷାଧାଳ ।

ଅମ୍ବୁମାରେ ଏଥୁ ପଦ ପିତୃଦିଦ୍ୟା ଉନ୍ନତି
କାଳ ବିଷୟରେ ଲେଖେ ହେତୁ ବର୍ଣ୍ଣାକଥାରୁ
ଏ ସମ୍ବୂଧ ପରି ଯେବେ ଅବଶ୍ୟ ଲୋକେ
ଜଗମୋହାରୀ ହୁଅବୁ ଲେଖେ ଅବଶ୍ୟ କିମ୍ବା-
ର୍ଯ୍ୟର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହୋଇଥାରେ କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବୁମାରୁ
ବିବେଚନାରେ ଅନୁର୍ଧ୍ଵମେଳାଙ୍ଗୁ ଏଥୁରେ ଗମନୀ-
ଯୋଗୀ ହେବାର ଅନୁର୍ଧ୍ଵ । ଅନୁର୍ଧ୍ଵମେଳା
ସାଧାରଣ ଦିଶା ଶିମିତ୍ର ଆଚରିତ କିମ୍ବୁ ବହୁ-
ଅନୁର୍ଧ୍ଵ ଓ ମାତ୍ରମ୍ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭାବ ଏଥୁରେ ଟଇବା
ଅନ୍ତରଭାବରୁ ମର କି ପିଶା ସାଥୀରଥରେ
ଅନ୍ତର ପ୍ରଦ୍ୟୋଜନମୟ ଜହାନ୍କ ଫମ୍ବର ହେଉ
କାହିଁଏ ସାମାଜିକ ଲୋକବା ପିଶା ହାଁର
ଅନ୍ତରଭାବ ସମ୍ଭାବ ପାନରେ ପ୍ରାୟ ମେଟିବ
ନେଣୀଏ ଦୃଶ୍ୟାଳୀ ଅଛି । ମେତାରେ ଅନ୍ତର

ମାନେ ଅଧିକା ପିତୃ ବ୍ୟବସାୟ ଦିଲାହ ଦରବା
ରିଲି ବିଦ୍ୟା ପିତ୍ତା କର ଜୀବତାକୁ ସୁମୋଗ
ମାରିଲେ ଶଦ ଗାତ ଉଚ୍ଚବିଦ ଅର୍ଥ ବରଣାକୁ
ଶିକ୍ଷା ଦରକୁ । ଦୁଃଖୋଳ ଉଚ୍ଚବିଦରେ
ବିମାକର ପ୍ରକା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜାହା ଶିକ୍ଷା
କର ବୌଧି ଲାଭ ପାଇ ନାହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ରେ
ସବୁର ଜଳନ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶର ଅର୍ଥ ଦରବା
ପାଇ ବିଶ୍ଵାସ ଅଭିଧାନ ପିତ୍ତାର ପ୍ରଥା ପରି-
ଦରେ ନାହିଁ । ଯାହାର ପିତ୍ତାର ଅବଦ୍ୟ ରାଜ
ଖାତର ପୁଣ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ପେଟର ଧନ ବରଣାକୁ
ଦୁଇର ନାହିଁ ଦେହଠାରେ ଏହା ପଦ୍ମବ ଓ
ଦେବାର ହେଲାଯାଏ । ଏଥିର ଏହି ଧଳ
ହେଲ ଯେ ଉଚ୍ଚବିଦା ଦେବଳ ଯତ୍ନପଦ
ଲୋକ ସହାଯେ ଥାଇଲ ଓ ଶାମାତ୍ର ଯୋହର
ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ଯାହା ପ୍ରଦୟାତନ ତାହା ପବର୍ତ୍ତନେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସାମାନ୍ୟରେ ଦିଦ୍ୟାତ୍ମକ ଦେଇଥାଏ
ଅଭିଧାନ ପବର୍ତ୍ତନେଶ୍ଵର ଦେବାରେ ଦିଦ୍ୟାତ୍ମକ
ଦେବାର ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଯାଏ
ଯେବେ ପବର୍ତ୍ତନେଶ୍ଵର ଶାଥରଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷା ଦିକ୍
ମଧ୍ୟରେ ଦେବଳ ଲେଖା ପାଇବୁ ଗଣନା
ର କର ନାନାପକାର ତିଳକିତ୍ତମ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର
ଉଷାପୁ ଦରକୁ ତାହା ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ ଧଳା
ଦୟମୁ ପତ୍ରକ ନାହିଁ ଅଥତ ଯୋହରକ ଅନ୍ତର
ଉପରାର ଦେବା । ବେଳକବିଧାର ପିତ୍ତା ଜାହାନ
ଅବଶ୍ୟକ ଏଥିରେ ପେନନ୍ତୁ ପ୍ରକାରରେ
ଦେବାର ସମ୍ମାନର ଲେଖା ପାଇଥାବୁ କହାର
ଦେଖିପ ନୁହଇ । ଗତକାଳରେ କିମ୍ବାତ୍ମନ୍ତ୍ର
କୋଇଅଛୁ ପ୍ରତିମାନକୁ ଗେଟେ ଦେଇ ଜୋଗା-
ନ୍ତର କର ଅଣିଲେ ସୁଖ ପଢିଥାବୁ ଅତ୍ୟ
ନାଥାକୁ ଓ ପିତା ମାତ୍ର ମନେ ଦରଅଛୁ ଯେ
ଧୂର୍ବଳ କହିବା ପିତା ହେବା ନୂଆ, ଦାର୍ଢା
ଦେଖିରେ ପ୍ରେଟ ପୋଣ ବିକ ନାହିଁ ଦେବଳ
ସମୟ କରୁ ହେବ କିନ୍ତୁ ଯେବେ କରେଇ
ଦମାର ପାଦର ପଦମର କିମ୍ବିଶାୟ ଶିକ୍ଷା
ଦିଅସାବ ତେବେ ଶିକ୍ଷାମାନେ ଅଧିକା ବନ୍ଦୁ-
ନକୁ ଅଶ୍ଵପ୍ରଦଳ ପଠାଇବେ କାରଣ ତାହା
ଶିକ୍ଷା କଲେ ଜାହାର ମାତ୍ର ଥିବ ଉପାର୍କନ
ହେବ ଓ ଗତକାଳରେ ଯେବେଳ କାଠ ଶତ୍ରୁ-
କୁଳ ମୁଖ ପ୍ରତିରମ୍ପଣ ପାଶ୍ୟାବାବ ପ୍ରେତା-
ରେ କହେଇ ଯମାର କିମ୍ବିଶାୟ କହାର
ପାଦର ପାଦର ନାହିଁ ନର କତକାଳପ କର୍ତ୍ତା-
ମାନ ଯେବେଳ ଆଶାରେ କାଠ ଅଶ୍ଵପ୍ରଦଳ କହିଁ
ଅଶ୍ଵପ୍ରଦଳରେ ଏହାଠି କାଠ ତୁମ୍ଭାନ

ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ହୋଇ ଅଧିକ ଓ ସୁନ୍ଦର ମୂଳରେ
ପ୍ରାଣ ହେବ । ବାସୁଦରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଉବେ-
ଶତ ଦର୍ଶ ଯେ ଲେଖା ପତା ଶିକ୍ଷା ହେବା
ଅଧେଶ ତିନ୍ଦୁଦର୍ଶା ଓ କୃଷି ଶିକ୍ଷାର ନିଜାନ୍ତ
ପ୍ରୟୋଜନ । ଏ ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାରୀର ଯେଉଁ
ବାରଜାନା ବାଗମାନ ହେବ ହେଠାରେ ଶିଖ
ଏବନ୍ଦ୍ରା ଲେଖାଏ ଲେଖା ସଥା ଶିଖାରେ
ଆନାୟାସରେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ସଙ୍ଗେ ଲେଖା
ସଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ସମ୍ଭବେ ବନ୍ଦ ଘେର
ଯାଇଥାର ବଥ ଆହାର ଖେଳେ ଶିକ୍ଷାବାଚାର
ଦିଶେ ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ ଓ ଜାହା ସଙ୍ଗେ
ଲେଖା ସଥି ଥିବାର କବିତିମେଳାର ଅଶା
ସନ୍ଧର୍ମୁଦ୍ରେ ଧୂର୍ତ୍ତ ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜାଗନ୍ତର
ସାହେବ ଶାଥାବଳ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ପ୍ରତି ଏହେ
ଅନୁରକ୍ତ ହୋଇ ଆଶ୍ରମାଧ ଏ ବିଷୟରେ
ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରି କର ନାହାନ୍ତୁ ଫୁଲର
ବିଷୟ ଅଛଇ । ଅମ୍ବେମାନେ ବରଷା ଦିନ୍ତୁ
ସବାରେ କର୍ମିଲୟମାନଙ୍କରେ ଶିଳ୍ପଦର୍ଶାର
ଶିକ୍ଷା ବିଅୟାର ଯେ ହେଠାର ଉପରୁ
ଶ୍ରୀରାଜ ଶିକ୍ଷା ବିଧକୁ କର ପଥା ଧିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଗର ସୁହିତ୍ୟା ଏବଂ ବିଜେଷଦିନରେ ପଥଥରୁ
ସଜ୍ଜିବାକ, ପରିଚ୍ଛାର, ସଂହାରୀ, ଶୁଦ୍ଧିକ୍ଷା,
ବନ୍ଦିବାବ, ବନ୍ଦିବାନ୍ଦିଶବ୍ଦରେ ଶୁଳ୍କଦ୍ୱାରା ହିବାରୀ
ସାଜ ସା ଏକବିତ ହୋଇଥିଲା ଏମେ ପୁଣ୍ୟୋ-
ବରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କର୍ଣ୍ଣର କବି ପ୍ରକଟ
ଫଳ ଦେଇ ବଠାଇ ଉତ୍ସବଗ୍ରହଣାମାନେ
ନାନାବ ବନ୍ଦିବା କିମ୍ବାରୁ ମାତ୍ର କର ମନ
କୁ ବିବର ବନ୍ଦିବାକୁ ପାହାର ବକୁ ନାହିଁ ।
ଯାହା ହେଉ ପୁଣ୍ୟରେ ଯେ କଥାର ହୋଇ ଥିଲା
କୁ “ ସତ ପ୍ରଧାନ ବନ୍ଦିରେ ” ବାହା ଏକ-
ପ୍ରକାର ଯାହା ହେଲା କାରଣ ସତ କାନ ହେଉ
ବିନ ହେଉ ସାଜ ସଜ ସଂଖ୍ଚିତ ବୋଇ
ଅଛି ।

ଏହି ମନ୍ଦିରମାରୁ ପ୍ରାସତ୍ତ କମିଶ୍ନିରୁ ଓ
ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଯାଇବେ ବିଶ୍ୱାସରୁ ଓ ମନ୍ଦିରମାରୁ
ଦିଲ୍ଲୀରୁ ସନ୍ତୋଷ କରି ବନ୍ଦରରୁ ଦେଇ-
ଆମୀରେ କି କି କମ୍ପୋଡ଼ିଯୁନଟ ହେଲୁ ଉପର
ଥାଏ ନାହିଁ ।

ଶତ ଦୁଃଖଦାରୀ ସବ୍ଲାକ ଦଶ୍ମକ ପୁଣ୍ୟ ମହା-
ମହାରେ ଏବଂଗ୍ରେ ଚୌକା ଧୂଜଳାର ଜହିଂରେ

ଶ୍ରୀକୃତ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ ତିଳକଣ ବସ୍ତ୍ରାବିଲେ
ଓ ଏବତର ନଗ୍ନତାରୁ । ଏମାନେ ମାଛ ଧର-
ମାରୁ ସେପାରିବୁ ଯାଉଥିଲେ ।

ବଦଳେ ହବୁ ସାମଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ କେନ୍ତି
ଅଥବା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶୋଇଯାଇଁ ଓ କହିଲୁ କାହା
ନିମ୍ନଦିନ ଚମ୍ପାଣ୍ଠ । ଏ ବସାହରେ କେଲାର
କିମ୍ବା କାହାରେ ଥେ ଯା କେଲା ଏଷଙ୍ଗ ମହାନ୍ତି
ଦେଖାର କଥାପି ଦେଖା ନ ଥିଲା ।

ଅମ୍ବେଗାନେ ଶୁଣି ଅଭୟନ୍ତ ଅନେକ କେଳୁ
ସେ ବାବୁ ଖୁବାନାଥ ଗୁରୁ ପାଲେଶୁରର
କଣେଖା ଉତ୍ସବକୁ ବିସୁରୁ ହୋଇ ଥିଲୁ
ଖୁବାନାଥ ପାବୁ ସେପର ବିଦ୍ୟାନ୍ ଓ ସର୍ବ-
ସଙ୍ଗବର ଲୋକ ଏହାକି ଉପରୁ ଏକମ୍
ଦୋଷପାତ୍ର । ପାଲେଶୁରର କଣେ ଏଥି ଲୋ-
ଦିଆପାତ୍ର ଯେ-ଏଥିରେ ସେ ଜମରବ ବଜାଳା
ପରି ଦେଇଁ ବଢ଼ ଅନ୍ଧବ୍ରତ ଆବନ୍ତ । ସମସ୍ତଙ୍କ
କାନ୍ତିକ ବରବାର ହୌରି ଉପାୟ କାହିଁ ।

ଦେବ ପଥପ୍ରେରକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବାବୁ ଉମା-
ପ୍ରଧାନ ହେ ବାଲେଶ୍ୱର ସୁନ୍ଦର ହୃଦୟ ପିଷ୍ଠଳ
ଶ୍ରୀମତୀ ମହିତ୍ରୀ ସାହେବଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନୁମାରେ
ବାଲେଶ୍ୱର ନଗର କରି କରିଅଛନ୍ତି । ଏହିରେ
ଆର ମାତ୍ରେ ଏହାଙ୍କ ଦୂରମରଙ୍ଗକା ହେତୁ-
କୁ ଶାଶ୍ଵତ ଦିଦିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଦଶ ମହାରାଜୀ
ମାନ୍ୟକରେଷ ।

ତୁହି ନ ଥାଏ ପରବୁ” । ଅମୁମାହଳ ପଦାର୍ଥ
ବୂ ବଲେହୁର ପାଦେକ ଅମଣ୍ଡା ତମିବାଲାରେ
ଯନ୍ତ୍ରୟ ଦକ୍ଷତାର କରିବେ, କମିତାରମାନେ
ଆପଣା, ତମିବାଲାରେ ଉତ୍ସ୍ରୟ କରିବେ ।
ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁଭବର କୃତି ଅଛି । ଅଳମାର
କିମ୍ବରେ ।

କରେ—ଦୟିତ୍ତ ପାଠ୍ଯ
ମେଲାଇବ—ନୀତି ଜୀବାସ୍ତି ।

ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରାସୁକୁ ଉତ୍ତରଜୀବିଳା ସମ୍ପାଦକ
ମହାପଣେଁ ।

ଅମ୍ବେ ଅନେକଦିନର ବୈଶୁଧାରୁ ଯେ
ସମୟର ସଂଖ୍ୟାଯୁ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ବା
ବାହି ବାତ୍ରେରେଇ କହୁଛି ଅପରାଜି ସନ୍ତି-
ରେ ପ୍ରବାସ ଦେଉ ନାହିଁ । ଏଥର ହେଉ
କି ? ସମୟର ପ୍ରତି ଅପରାଜିର ବନ୍ଦିଷ୍ଠ
ନାହିଁ ଏହା ଅମ୍ବେ ଉଚ୍ଚୟୁ ଜାଗ୍ର
ଯଥ୍ ହୁଏ ହେଠାର କୌଣସି ସମ୍ବାଦ କି
ବୁଦ୍ଧି ଅପରାଜି ଦିଲ୍ଲି ମେଲ୍ଲି ମାର୍ଗ ନାହିଁ ।
ତାରେ ଅବେଳା ଜିଜିଜିଲୋକ ଥୁମା ପରି-
ବେହ କିମ୍ବା ସମ୍ବାଦ ବା ସହ ଲେଖନ
ହିଁ ଏହା ଦତ ଅଧିକରି ବିଶ୍ୱମୁ ଆହୋ ।
ଲିପୁର ଜଳରେ ପ୍ରାଦୟେ ୫୦୦ ମଞ୍ଚ ଡିନ୍‌ମା-
ହ ଅଛି ଓ ସେଥିରେ ଅନ୍ୟନ ପକ୍ଷିଗଜ
କି ଥିବେ ପୁରୀ ତେପୁଣ୍ଡି ଇନହେଲ୍‌କ୍ଷେତ୍ରର ତେ
ଲିପୁର କର କରିବାର ଅର୍ପନ୍ତି ଏହି
କାରରେ ହେଠାର ବିବାହିକାର ଅନ୍ତମର
ନିବ ଘାୟାମାର ହୁଏ ପିଙ୍ଗାର କହିବୁ
କିମ୍ବା ମାଦ୍ୟାମାର କାହିଁ । ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଜାରୀ
କେବିବାର ଅଗ୍ରାମ ଯାଇ କି ହେମାଦ୍ରି
ନାହିଁ ? ଜା ରତ୍ନା ଦରବାର ଯେମା-
ର ପତ୍ର ନାହିଁ ? ଅନ୍ୟାୟ କଲେ ଅନା-
ରେ କହି କହି, କେତେକ ମେଳ କେବଳ
ପଣ୍ଡିତାକୁ ଯତ କେବିବାର ଅଗ୍ରାମ
ପ୍ରମାଣ ରଚିବ ହୋଇଅପରାଜି କାହାର
ମାନ୍ୟ କରିଥିଲୁକୁ ।

ବିବ କଥାଣ ଲେଖିଲୁ ହପରି ଥାହମ କାହିମେ ।
ସିଥିପି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଥାହମଙ୍କ ଉତ୍ସ
ଆଏ ତେବେ ଥାହମଙ୍କ ଦିନା ବା ଦିନକରେ
ଦିନ କ ଲେଖିଲେ ନୃତ୍ୟ । ଏପାରିଷଧରେ
ଯେ ଚତୁରଳ ଦିନା ଲେଖିବାକୁ ଦେବ ଏମନ୍ତ
ଦୂଷିତ ପ୍ରେସରେ କାହାକି ବିଷୟ କେବା ଯାଇ
ଥାବେ । କୌଣସି ରହିଥି କା ପ୍ରକଳ୍ପ ବିଷୟ
କ୍ରେତ୍ରରେ ଛିଥିଲେ ଥାହମ ବା ଦେବ ଅୟ-
କୁଟୁମ୍ବ କ କୋର ପରିପ୍ରେ ସମ୍ମାନ ଦେବେ ଅଛି-
ଏବ ଏ ହେବ ଅମୂଳକ ଓ ଅବର୍ମଣୀ ଅଛି ।

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲେଖିବାର ଦୂରେ ଥାଏ
ଏଠାର ଯେ ଅନେହ ଜୋକ ବିଶୁଳ, ଅମୟ,
ଶିଖବ ଛକ୍ତାକ ହୋଇ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି
ସେମାନେ ଅପଣା, କନ୍ତୁତାଙ୍କ ଜଣେ, ପଥ
ଲେଖିବାର ପୁରୁଷ । ଚାହୁଁ ହୁଏ ସେମାନେ
ସେଠାରେ ଗହମ, ବିଅ ଓ ମୁଢ଼ ଶପ୍ତା ପାଇଁ
ଅଳ୍ପଧର୍ମ ପେଟୁ ହୋଇ ପତି ରହୁଥିଲୁ ।
ଏଥର କୁଣ୍ଡେ ସେମାନେ ଦେବନ ଲମ୍ବୋଧର୍ମ
ତେବେ ମାତ୍ରର ଉତ୍ତରେ ଜାବର କିଛିହୁଁ ମରା
ଦେଇବ ଘାସଦେ । ଅତିବକ ଅନ୍ତରୁ ମୟୁଳ
ପରିଜ ଭାଷ୍ଟେଣ ମେଲାଅଛି ମେ ଦେମାନେ
ଅଳ୍ପଧର୍ମ ପ୍ରତିଭାବ କରୁ ଓ ଗହମ, ମୁଢ଼, କି-
ମରେ ଏମାନୁମ କିନ୍ତୁ ତ ହୋଇ ଲେଖାପଦ୍ମ
ବେ ବିଶୁଳ ରିଗ ହେଉଛୁ ରେବେ ଯାଇଁ
ସେମାନଙ୍କ ଓ ଦେଶର ଉଦ୍‌ଦେଶ ହେବ । ତାହା
ବା ୫ ରମ ହେପଟେପଦ୍ମ ରମ ଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ

9928

ବୁଦ୍ଧିକାର କବି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାମାଜିକ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଥୁରୁ ସହିତ ଅଭିନ୍ନଶୀ “ବିଜ୍ଞାନଗ୍ରହଣମେତି”
ନାମର ସ୍ଵରୂପ ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାନକୁ ଓ ଜୀବବିଦ୍ୟା
କିମ୍ବା ଆଜି ଅନୁଭବ ମନ୍ଦରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚଢ଼ି,
ଆଜିଏବେ ଏହାକୁ ପରିବାରରେ ଜଳାଇ
ଅଛି ଏବେ ଏହାକୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ କେବି କାନ୍ତିଜୀବ
କରିବେ ହାତ୍ତି ନାହିଁ।

ଶ୍ରୀ ହରଗାନ୍ଧି ପଦ୍ମ
ଅକ୍ଷୟନ୍ତରେ ପଦ୍ମ

ଏହି ଉତ୍ସମେଷିତା ସହିତ କଟ୍ଟି ଦିର୍ଘ-
ଦଳାର ଦୁଃଖପ୍ରିୟେତ୍ତିକାଶିକ ସମ୍ମାନମୁକ୍ତେ
ମହିଜ ଓ ପ୍ରମୁଖ ମେଲା ।